

پہر

نووسینی: س. م. ماتیسن

پەر

وەرگەزىنى: غەریب پشەدرى

دەزگای تۈزىنەوە و بلاۋىرىنەوە مۇكىيەنە

• پەر (رومان)

• نووسینی: س. م. ماتیسن

• نووسینی: غەریب پشەدرى

• نەخشەسازى ناودوه: تمەھا حسین

• پېتچىنەن: شاناز پېرۇتى نىيا

• بەرگ: ناسۇ مامىزادە

• ژمارەسىپاردن: (١٤ ٥)

• نرخ: (٢٥٠٠) دينار

• چاپى يەكم: ٢٠٠٩

• تىرازى: ١٠٠٠ دانە

• چاپخانە: چاپخانە خانى (دەزگى)

زنجىرىدى كىتىب (٣٦١)

ھەموو مافىتكى بۇ دەزگای مۇكىيەنە پارىزراواھ

مالپەر: www.mukiryani.com

ئىمەيل: info@mukiryani.com

ھەولىر - ٢٠٠٩

پۇز:

ماويسى بەودا و بە ئەمەكى خۆم خاتۇر "شەرا" دىارييە

- غەریب -

"... ژیان قوماره، رووداو و به سه رهاته،

مرؤژ یا دهیباتدهه یا دهیدورپینی، ژیان

جهنگیکه و کوتایی نایه. هدر کاتی دهنگی

یه کیک ورده ورده کز و بیندهنگ و خاموش بwoo،

دنهنگیکی تازه و نورتو نویت و به گورو تیسترهودا و سه رهاده کانی

داستانه که هله لده کانهوه و دریزه پیندهدا.."

چوار سال دوای ئەم به سه رهاته ئەو جا پەيم به راستى ئەو كېشە و ئارىشە و ئەو
مهسەلاته برد. ناشنايەتىيە من و رۆچەر دالتۇنى لە سەرەدمى مندالىيە و چۈونە
قوتا بخانەمانهوه بwoo، بەلام دوايىه بە هۆزى جىاوازى بىرو باودەر و بېچۈونى هەر
يەكىكمان لىتك ترازا، من بەرەو لاي رابواردن و خۆشگۈزۈرانى و كەپان و سەما و
سۇرەدان و تۆپىنی زستانان، و تىنسى ھاوينان كە زۆرى دەگەل تىنسى ئىستادا فەرق
بwoo، يان تىنسىيکى ثاۋىتەمى چا، و سەندۈجۈچ و تىكەل بە كىز و كالام بە سەر دەبرەد و
رامدەبوارد. بەلام رۆچەر لە ھەموو ئەو شتانە بىزار و دوورەپەریز بwoo. ئىدى لەو
دەمیيەوه من ئەم نەدىتەوه.

رۆچەر بە مندالى دەنگى زۆر خۆش بwoo و دەگەل تىپى كلىسايدا ئاھەنگى
گۇتنىي دەگىپا، بەلام دوايى ھەرزەكارىيە ئەو دەنگە خۆش و ناسكەمى گۆزرا، دەنا
ناوبانگىكى پەيدا دەكەد ھەر مەپرسە. تابلىيى حەزى لە مۆسىقا بwoo و ھەر چىت
ويستبايە ئەو ھەموو بە پىانۇ و قىيۇلۇن (كەمانچە) و ئۆرگ لىندهدا. بەلى ئەو ھەر
لەو دەمیيەوه شىئىت و شەميدا و شېرى مۆسىقا بwoo.
بارى ئابورى و دەرامەتى بنەمالە كەيان ماما ناوندى بwoo. دوو بىراى لە خۆى
گەورەتى ھەبwoo كە كاروبارى بازىرگانى باو كە كەيان رادەپەرەندا.

بەلام رۆچەر چوار دەسال پېش جەنگ لە كۆمپانىيەكى بىيمە(دايىنگىردن) لە شارى
"برىستۇن" دەست بە كار بwoo و دوايەش هاتە لەندن. سى و دوو سال بwoo كە چۈوه
فرەنسا و ھاوېھىشى جەنگى كەد و لە چەل و يەك سالىشدا بwoo كە گىرا و زىندانى
كرا. دەيانگوت دەسەرەدمى شەرىيەدا ھەمېشە كارەكانى بەو پەپى لە خۆبۇردەبى و
شانازى و دلسۆزى و سەرىبەززىيەوه راپەپاندۇوه و بە ئەنجامى كەياندۇون و پلە بە پلە
سەركەوتۇوه و تا گەيدەتە پلە سەرەنگى دەجەنگىدا. ئەو دەمە زىندانى من
ھەرگىز نەچۈومە سەردانىيى و ھېچىشم بۇ نەنۇسى و ھەر سەرسامى ئۇدەش بۈوم كە
ئەو كارەھى چۆن كەدوووه. بىسىتىبووشم كە بنەمالە كەيان ئەويان بە مەردوو داناوه.
بىرايەكانيشى ھەرگىز ھەر ناوېشيان نەدەھىئا و ئاوالى و برا دەرە كانيشيان نەدەدواندىن.

كاتى كە دادگا "رۆچەر دالتۇنى" بە تاوانى دزى، بە سى سال زىنداڭىردىن
تاوانبار كەد، سەيرتىن شىتىك كە سەرنخى تەماشاقىيانى ناو دادگاى بە لاي خۆيدا
راكىشا ئەوه بwoo كە تاوانبار كاروا كەم و زۆر گوئى نەدایە فەرمانى تاوانبار كەنەكە
و مىشىشى لى مىوان نەبwoo و بە ھەنگاوى توند و پىتەو و سەرىيکى بلەن و جووته
ليۆي بە زەر دەخەنە و دەمى بە پىتەننەوە، كە ھەموو نىشانە رازىبۈون و
سەركەوتى بwoo، ھۆلى دادگاى بە جىيەشت. ژنان دەيانگوت "ئاي چەند لەبارە" و
تەنانەت دەستە دادورانىش ھەستى ئەو ھەنگەل ھەموو
تاوانبار كارا يېكى دېكەدا جىاوازە.

ھەموو ھەولۇ و كۆشش و تەقلەلائى دادورە كانىش بۇ وەي بwoo بىزانن ئەو گۆزەمە
پاردييى كە ھەزار و دووسەد لىرە بwoo، بۇ دىزىيەتى و چىشىتىكى پى بwoo، بەلام ھەر
نەگەيشتىنە ئەنجام و پرسىيارە كانىيان ھەر وا بىنەن دەلەم مانەوه. ھەر لە بەر ئەو
بىنەنگىيە پى نەھىيەنە و ئەو دەمۇ لىتە پى زەر دەخەنە و پىتەننەيەشى بwoo كە بە
گىلىيان دەزانى و ھەر بۆيەش بwoo پىنداچۈونەوە و داواي چاپىندا خىشاندىنەوە
دادگا يېكەيان رەت كەد دەوە.

"خوت گران مه که، وده دانیشهو هه مووشتیکم بۆ بکیپهوده."
 لە کاتى تەوقە كردنى واي دەست گوشيم ھاوارم لييھەستا. بە
 زىرە دەخنە يەكەوه گوتى:
 "داوای لييوردن دەكم ھاوري، دواي سى سالان مروق ھەموو شتىكى لە¹
 بىردىچىتىهوده."
 هەر دو دەمهشدا كە رۆزجەر دەقولايىھ خەونىكىدا رۆچۈو بۇو. چاوه کانى
 تىپرىم و گوتى:
 "من گومام لە پىشوازىيە تۇن بۇو و ھەر بۇ شتىكىش ھاتۇمە لاي تۆ. چونكە
 تۆ تەننیا كەسىكى كە من بتوانم بروى لېنىيەم، ھەر لە بەر ئەھەش كە پىنمایە تۆ
 دەتوانى مەسەلە كان لە كلاورۆزئەنە راستىيەكانەوه وەك خۆيان بىيىنى."
 "ھيوادارم وابى."

"دیارە تۆ ھەقتە و دەشتوانى بلېيى نەنگ و شۇورەيىھ سى سالەي زىندانى بەسە
 بۇ شەوهى كە ھەر دۆست و ئاشناو رۆشتىيەك رووتلى وەرگىرى.
 چۈونە زىندانى من سەرەنجامى كارىتكى سروشتى بۇو كە لېيى روودام، بەلام ويويان
 ئەھى داچ بزانە كە من وىۋدانم تىيە نەكلاوه و پىس نەبۇو و ھەر وەك خۆي پاكە.
 لېرەدا رۆزجەر راستبۇوه و دەستەكانى دەحھوا بېرىن و بەرەو ئاسمان گوتى:
 "بە خۇدايىھ كە لە بەرامبەرييدا وەستاوم سوئىند دەخۆم كە وىۋدانى من لە ھەرج
 تاوان و ناحەزى و ناشىرىينىيە كە بە دوورە."

من قىسەكەيم بېرى و گوتى:

"رۆزجەر بەسە."

بەلام ئەو ھەرەوا بەردەواام بۇو:

"بەلای ياسا و چاوى ئەوانمۇدى وادەزانن كە من ھەزار و دووسەد لىيرەم دىزيوھ و
 بئىيە چۈرمەتە زىندانى من كەسىكى تاوانبار و دىزىكى بەرھەلدا و خوبىرىم بەلام..."
 لېرەدا زەردەيە كە ھاتى و ئاواي درېتە دايىھ:

من دەگەل ئەودشدا كە دەنیا بۇم بەلگەيە كى پىتمۇ بۇ ئەنجامدانى ئاوا تاوانىيەك ھەر
 ھەيە كەچى ھەوالىتىكىم ھەر نەپرسى و پىشىم وانەبۇو كە دەو رۆزە ساردو سۆل و
 بەستەلەك و بارانىيەيدا لە دا گايىدا مىنى دىبى، ئە رۆزەي كە دادوھر بەھە تەواوى
 ھەموو دلېقى و بى بى بە زەيىھە كىيەوە، بى هىچ سەلمىنەيە كەوھەرچى سووكاپايەتىيە كى
 كە لاي خوا ناخۆشە پىيىكەر و هىچى نەگىرایەوە. بە كورتىيە كەھى سى سالى
 زىندايىيە كە تىپەپى و تەھوا بۇو و دواي ھاتنە دەرىشى دەكەھەتىھ سۆراغى من و
 منى پى بى ھەوت و سەرسام كرد.

تە رۆزىكىيان لە دەرگا درا و بانگىان كردم كە:
 "كابرايدك كە ناوه كەھى خۆي نالى و ھاتۇو دەھەھەتىانبىنى. ئەوەندە دەللى
 كە ئىيەو بۇ خۆتەن دەيناسن. بەلام من ھەرگىز ئەم لېرە نەدېوە."

ھەروا خەرىكى تىيك وەردىنى ئاۋارى ناو سۆزە كەھى بۇون، دواي ماۋەيەك تىپامان و
 بىركەرنەوە گۇتم "دەي چاکە، بىھېتىن با بى."
 دواي دەقىقىيەكى رۆزجەر داللىن لە ئىيۇ دەرگى و بەزەر دەخنە يەكەوه سەيىرى دەكەرم.
 ھەر بە ھەمان بەزىن و بالا بەرز و لە بارە كە جارانىيەوە، تەنانەت كەمى بارىكتە.
 مۇوى لاچانگانى ماش و بىنچ ببۇون، و رەنگ و پۇرى دەش داگەرابۇو و تاو
 بىردىبوو. بە چاوه زىتەلە كانىپا دىيار بۇو شتىكى بىوە. دوايەش بە روویە كى
 كەشەوه گوتى:

"سلاو و يويان. رې ھەيە بىيەمە ژۇورى؟"

من كە لە حەپسماۋيان دەمم بەش بېبۇو و ھەوت و سەرسامانە زەق زەقەم دەپواي
 ھەر ھېنندەم پىيىكرا بىلەم:
 "ئەمە تۆى؟ سەيىھ..."

گوتى:

"ئەگەر حەزناكەھى، نايەمە ژۇورى."

بەرەو لايەوە چۈرم و گوتى:

و هاوردپازی من بعون و منیش نوسین و نوسین و نوسین. باوره‌رت بی‌به‌خوینی دل نوسراوه‌و دلنياش به ئو سه‌د لیره‌يی بۆتۆ هەر تیده‌بیتەوە.

"دیاره هەرواشە... مالله‌کەت له کوئىھە...؟"

"ژورویکم له مارى لبون گرتووه. جىئىھى كى يەكجار ناخوشە. دەستە دەستە ئىزە سۆزنىيە بەرھەلدايەكان لەو ناوه ھاتوچۇيانە. كاتى كە دەيانبىن بەو ھەموو بۇن و بەرامە كەمسىكون و ئەو چاو و بىرۋە دەموليونانەيەنەوە چ بلىئەم؟ دوبارە دېمىھوە سەر ئەودى كە كارىتىكى چاڭم كردووه."

"كەپارەكەت دەرى؟"

"ئىستا نا. ھىنندىيکم كار ھەن دەبىي بىانكەم و سەرۇ بەريان كەم و پىتىكىان خەم. ئاخىر دەمزانى كە دەبىي بىگىتەم" و ھىنندىيکى دېشىم پارە پى بۇو - جىگە لەھەزار و دووسەدليرەكە. كە بۇ رۆزى بەر ھەلدا بۇنىيەم پاششە كەوت كردىبوو و دەلام نابۇر تا ئىستاي پىي ژياوم و بە پشتىوانىيە توش ئەوە دەچەم ئىش و كارە كامن پىت دەخەم."

"ئاواله نازىزىنە كە خۆم ھەر چىيە كەت بۇي وايىدانى بۇوه."

"دەمزانى، بە ھەلە نە چۈرمە. باشە ئىستا لەوە زىاتەر كاتت ناگرم. كاغەزە كامن لە سەر مىيىزى دەرى دانانون."

ئەو جا چۈرۈدەرە و بەستەيە كى پىچراوهى كە دە كاغەزىيىكى قاوهىيەوە پىچرابۇو، ھىننائى و داي بە من و گوتى."

"تا من نەرپۇم مەيكۈدە. من بۇ گۈئى لە فەرمانى دادگايىي گىرتنەكەت، ئىسوارەي يەكشەمە سەرىيەكتى لى دەدەمەوە. ئەرپۇرۇ پىنچىشەمە يە. پىمۇايە كاتە كە بەسىه."

"من ئەمشەو دەيغۇيىنمەوە. توش بەيانى ودرەد."

"نا ھەمان يەكشەمە. يەك دىنيات لى مەمنۇنۇم."

"رۆزەر جارى مەرپۇر. تاۋىپك دانىشە پەرداغىيەكى دىش ھەلددە."

پىيم خۆش نەبۇر ھەر وا زۇرۇ و وا بە پەلە بىرپۇا بەلام پىتەچۇر ھەموو ئەو بە خۆرپەرمۇن و لە خۆ رادىتەنە كە بە خۆى ھەبۇر لەيە كەجارى ھاتنە ژوروه و ئىدا

"بەلام تۆ ھەموو مەسەلە كان تىدەگەي. يەكم من ھاتووم تكايەك لېبىكەم" نا دوو تكا كە ھەردووكىان بۆمن تا بلېيى زۆر گرنگن دەنا نەدەھاتم و تۆشم نارەھەت نەدەكەد."

"بلې."

"من ئەم داستانەم نووسىيە و ئەگەر تۆ تەنیا ناوه كانى ناود داستانەكە بىگۇرى دەتوانى قازانغىنەكى باشى لېبىكەي. تۆ نووسەرەي. گەرچى بەينى خۆشان بىي منىيەك كە بۆ داستانىيەكى راستەقىنەم ھىنندەم گىيان دەرچووبىي و ئەوەندەم زەھەت پىيەو دېبىي، ئەدى باشە ئەمە تۆ چۈن دەتوانى ئەمە ھەموو ئەفسانانە و دەرسەرەيەك كەيمەوە نانىكىيان لىيە و دەدەست بىيىنى. بەرەستى كارىتىكى سەخت و دەۋارە."

ھەستىم دەكەد زۆر نارەھەت و تۈرۈدەي و بۆيىشە ھىنندە ئەلولو لايمەتى. گوتىم: "يە كەجار زۆرم پىخۇشە كە ئەم داستانەي و دەخۇتىم."

"راستىيەكەشى من دەمەمە ئەم داستانەت پى بفرۇشەم، من سەدلەرەم پىيويستە." من بەو قىسەيە تا بلېيى يە كەجار زۆر دلگەران بۇوم و زۆرم بىي ناخوش بۇو و پرسىم: "ھەموو تكايەكەشت ئەمە بۇو؟"

"ئەمە يە كەتىكىيان بۇو. ئەمە دېش يە كەجار زۆر دەۋارە و تا داستانە كە نەخۇتىيەتە ناتوانىم پىت بلېم."

"داستانەكە كوا؟"

"لە دەرەوە لە سەرمىيەزى ناود دالانە كەيە." دوايىش دەستە كانى پىنکدا ھىننان و ھەناسىيەكى ھەلکىشىا، و دەك ئەمە بارىتىكى

گرانى سەرشانى سۈوك بۇبىيەت، گوتى: "برالە، دەزانى كە من ھەفتەي بە پىيىنج شەلىنگان ژىياوم تا توانىيەمە ئەمە بنووسم. من بېيارمدا بۇو كە دەبىي ئەمە كاردى ھەر بکەم. بۆيە ھەر بە ھاتنە رېيى زىندايىم چۈرمە گۈندىيەكى راوه ماسىيەي نزىك "دۇن". شۇتىنېكى دوور و لاچەپەكە. كەس نەيدەناسىم. زستانىيەكى توش بۇو. با و باران و شەپۇلە كانى دەريا تاكە ھاودەم

ژوره که سارد بوده که من له داستانه که بومه و ماندویه تی و لهش گرانی همه مور گیان و لهشیان داگرتبوم وایان لیکردم بچمه ناو جیسی و تانیو درزیه بنسوم و هله نهستم و داییش که هستام ٹاویکی به خوم داکم و بچم ناتی نیو درزیه بخوم. بیری داستانه کم به دریا ای شو روزه هر ده میشکدا بورو و لیم جودا نه دبوده. داییش چوومه و مالی. ده میشکی خومدا گوتم خوزگه روجه بمر له روزی یه ک شهمه سه ری لی ددامه و به لام و بیرم هاته و که شو حجزی ده کرد نمک ههر تنهها داستانه که بخوبیمه و بمس به لکه دیبه ویست تییدا رذق و قوول ببمده و بهور دی تییدا رذق و براشکاریمه و بیر و رای خومی ده باره ده برم.

۲

روزه ناوی نووسیبوب:

"شهویکی سارد و توش بورو. بای دههات و باران به لوزه ده باری و من زور به دژواریه و بهو کولانه ته نگه به رانه نیوان خانووه به رزه کاندا پهله کوته م بورو و ده رزیشم. گلپه کزه بی شه و قه کان ده کولانه غم ثاویزانه هه روا ترسکه ترسکیان بورو و زهیمه پر قور و لیته و چلپاوه کهیان تاریک و روون ده کرد و ده بایکی ساده و ساکار ده شه ویکی ناو امدا ملی ریته بی کاریکی تیداری گرتبو. یه کیک که به گوژمه پاره که زور زیانی خوی بیمه "ته تین" کرد بورو و مرد بورو و رووداوه که شه جیمه ش جیسی گومان لیکردنی بورو، بیمه منیان بی لیکولینه و به دوا اچونی راستیه کاندا نار بورو. له لاین پولیسیشه و لیکولینه هه کرابو به لام دکتور واش ریی ناشتینی هه نه ددا. هه دهیگوت گومان ده مرد نهیدایه و تیستاش من له لایه نی کومپانیای بیمه و فدرمانیه بر بیوم بچم شه کیشیده تا توئی که. له جوانیه هندیک له خانوانه به تاییه تی دروست کردن کانیانه و دیار بورو که سه رده مانیک شه گمراه که، گه په کی پیاو ماقولان و ٹاوه دانیه شاری بورو.

۸

ئیستا هیچی پی نه مابی. سفر و چاوی شه که ت و ماندو و گرژ دیار بورو و به پهله بیو ده رچوو.

دوای رزیشنی وی بیجولله دانیشت و شه وجاه کونجه کاویه که و به سته کاغه زد که م کرده و گومان له و دانه بورو که شه تو اینیکی کرد بورو. به لام باز انم چی نووسیو.

به پهله پهله کامن شه دیویوه دیوکردن و هلمدانه و هیندیکم لیره و له وی خویندنه و هه چهندش ده دریای سه رسامیه دا نقوم ببوم ده دلی خومدا گوتم.

"نه مه نه فسانه، چون ده بی شه و راست بی." شه ویش له ژیانی دالتوندا که بز خوم ده مزائی ده گمل زن و فهرزنده تاقانه کمیدا که گه وره کیزیک بورو و من نه مدیتبو و لایه کیک له گمراه که بی دنگ و پنگ و بی گیانه کاندا ده زیا.

ده مزائی که همه مور روزی بز چورنه دایره که خوی ده چوروه شاری و دوای

نه خامدانی کاره کانی که سالانیکی دور و دریز بورو خوی پیوه گرتبو و له ریستورانیکی هرزانیش نیم روزه که ده خوارد و شه ویش دههات و مالی تا زستانان له لایه کی برسویه و دانیشی و سیغاران بکیشی و هاوینانیش گوله کانی شاو بذات. و تیستاش نه گه ره شه و شتله راست بن و زیده رؤیی تییدا نه کردن شه و دیاره ههست و نهست و عیشق و نه وینیکی تا بلیی معزی ده ژیانیدا بورو، و له همه مور که سیکیش، ته نیا له منیکی دهست رزیشتووش به ختیار و خوشگوزه رانتر بورو. هه رچه نده زیاترم ده خوینده و زیاترم خوزگه بهو ده خواست که من له جیاتی نه و بامايه. من شانس و نازایه تی و بویری ویم نه بورو. له بهه نه و ده مزائی نه گه ره شه وین و دلداری و خوش ویستیه کیش ده زیانی منیدا سه ره لدابایه هه رگیز تاماده نه بروم له پیتناویدا شه خوبه خت کردن و قوربانیه ریز جهه بی بدم که به بی هیچ سل کردنده و دو دلیلیک دابووی.

به سه ساعت ده خوینده و تا زیاتریش پیوه ده چووم وای بز ده چووم که نیوه ده تو اوی نه نووسینه بربیه له بز چوون و نهندیش کانی و له راستی و راستیه و ده دوون. شه و کوتاهات. ههوا روناک بورو. ماوهیک بورو شاوری سو به که دامرد بیوه

۷

"نا.. کچی نا!"
"خوشکی؟"

قش زد دیکی زیرینی بوو. بدلام من نه متوانی ئهو شهود رهنگی چاوه کانی ببینم و
يا بازام ده مولیوه کانی چهند شیرین و به تامن. تهنيا دنیايمك ناسکي و جوانى
تىكەلاؤ به غم و پەزارەم دىتن تىك ئالاو و ئاوىتىه ببۇون. رهنگى بەرۋانوھ نەماپوو.
واى سەير دەكردم كە گوايە نامېيىنى و چاوى تىمەھو نىيە. هيئىنە ناسك بۇو، وەك
مندىلىكى، مندىلىكى تابلىشى جوان و تهنيا.

"نه خىر... من ئىنى بۇوم!"

٣

رستە كەي دوايىھى بە جۆرىيەكى والەسەرخۇ و بە كاوه خۇوه گوت كە دىيار بۇو لە
زىيەكبوونى بە مردووەكە هيچى وا رازى نەبىي و لىيى خوش نەيدەت. هيئىنەش ناسك و
بچكۈلانە بۇو كە پىيموابۇو لە هەژەدەسالان گەورەتىر نىيە. ئەو دەمى كە پىيمگوت بۆچى
و بەچى مەبەستىيەكەوە هاتووەم. پىيىچوونە ناو مالىيى پىشاندام. لىيم پرسى:
"كەسى دىكەتان دەگەل دەمالىتايە؟"
"نه خىر. تهنيام."

نه مەزانى ئىشە كە چۈن دەست پېپكەم. ھىچ حەزم نەدەكە ئەو منداڭە كە يە
دەپرسىارانوھ پېچم. لە پىرام بە خەيالدا ھات كە دەبىي تەرمە كە هيئىشا ھەر
چاوه رېتى ناشتىنى بىي و ئەو بىرۆكەيەشم سەرنجى كۆنخە كاۋيانەي منى زىياتر بەلاي ويدا
راكىشى. ئەو ھەروا راوهستا بۇو و چاوه کانى بەر دابۇونەوە و دەزەویسيي چەقاندبوون و
چاوه رېتى پرسىارە كانى من بۇو. لەبەر خۆشىيەوە نارەنارى ئاهەنگىكى بۇو كە دە دەم
و ساتىمدا سەير دەھاتە بەرچاو. سەيرىتىكى ئەولا و لام كرد، ژۇرەيىكى بىن مىيچ و
پەرنجەرە بلنىد، كە تهنيا دوو تاكە پەنځەرەيان پەرەدەيە كى تەنكىان پىيە بۇو. رايەخى
ناو ژۇرە كە قالىچەيە كى تەنك بۇو كە لە بىمر سۆبە كەوە راخرا بۇو. مۇيىل و

خانووي ژمارە نۆزدە كە دەكەوتە نىيوان قاوه خانەيە كى يەكجار پىيس و پەلتۇخ و
دوكانىيەكى ماسى سورى كەردنەوېيە ئەو شوين مەبەستى چۈونە كەي من بۇو. دە و
نىيەيدا ئەو خانووه تابلىشى زۆر جوان بۇو، پەنځەرە و دارو دىوارە بەرزە كانى بەشكۆ و
وقارىيەكى تەواوه و راوه ستابوو.

كە گەيە وي سەھات لەشەشى ھەلبوارد بۇو. لە پلىكانە كان و دەسەركەوتىم و
خانووي ژمارە نۆزدەم دىتەمە. پلىكانە سازىيە كانى بىي ئەندازە ناسك و جوان بۇون
و من وام ھاتمۇ بىر كە داخوا چەندىن خانم و شۇخ و شەنگ و جوان و لەبارە كانى
سەددەي ھەژەدەھەم بەسەر ئەو پلىكانەدا ھاتن و چۈونون و سەرە و خواريان كەردووە.
لەسەر خۇ پەنځەم لە دەركەي دا. نازام بۇ وام دە ھاتە بەچاوا كە وەك تارمايىە كى
خەيالاۋى دە دالانە كە دا بىت و بچى وابۇو. ھەر دەوکات و شۇتىنەيدام دەنگى "وي"
گۈي ليپبۇو. ئەگەر من دەنگى ئاوازى و يىم دەو رۆزە سارد و باراناويىە ئەو سەھات
شەش و دە دەقىقە ئەو دواي نىيەرپەيەيدا نەبىستىبايە ھەرگىز تۈوشى ئەو تاوانەي
نەدەكەوەنە زىيەندايىۋە و سەرە بەجام نەدەبۈومە كەسىيەكى دەركراو و نەفرەت
لىكراوى ناو كۆمەلگا و يان ئەگەريش خانووه كان هيئىنە شاعىرانە و خەيال و رووژىن
نەبانىيە و ئەو ھەموو ھەست و نەست و بۆچۈونانەيا لىيە نەزابانايىھە دەنگى و يىش
هيئىنە تاوا گەرمۇگۈرانە نەدەكەيىشى پەرەدەي دل و گۈنچى منيش.

ھەر بە لەدەركە دانىي يەكسەر دەنگە كە بىرا و پاش تۆزۈك دەرگائى خانووه كە
كرايەوە و كچىيەكى جەھىلۇكەم بەرەمبىر بۇوە. بە بىي چەند و چۈون پېسىم:
"ئەوە ئىيە بۇون گۈزائىتان دەگوت؟"

"بىللى كاكە."
"ناوتان چىيە؟"

"ماويىس كۆتىل."
"كچى بەرنارد كۆتىل."

سەرنجىكى تابلىشى منداڭانەي تىيە بېم و گوتى:

"له کاتی گیانه‌لادا کیی به‌لاوه بورو؟"
 "به ته‌نیایی مرد."
 "بُو به ته‌نیایی؟"
 "ماری جوزیف له و زوره‌ی بورو و منیش بُو شت کپینی له مال چوبوومه ددری."
 "ماوه‌ی چهند پرستاره که ئموی جیهیشتبوو؟"
 "ته‌نیا ههروا چهند دقیقیه‌ک. چوبوو چیشتی لینی.
 "خانمی کۆتل ده‌توانن بەلگه‌یه کی ئهو مردنە کتپیر و له ناكاوه‌مان پى بلین؟"
 "نه خیبر."
 "بلیئی خوی، خوی کوشتبی؟"
 "نه خیبر. ئهو هەرگیز کاری وا ناكا."
 "بُو نایکا؟"
 "ته‌و له مردن ده‌ترسا". ته‌نامه‌ت له بېرلیک‌دنه‌وھشی ده‌ترسا. راسته له بازودخی گوزه‌رانی خوی تارازی بورو بەلام هەر دەیگوت له تەمەنی شەست سالییدا پاره‌ی بىمە‌ی ژيانه‌کەی وەردەگریتەوە و لیئە دەرۋا و رادبوبىرى.
 "له چهند سالیکى بەلواه ترىشى نەمابۇ تا ئهو کاره‌ي بکات."
 "له راستیدا هەر چوار سالى دىكەي مابۇو."
 "ھەر وايە. ئهو چهند سالیکى بەر لەمەي بىناسم ژيانى خوی بىمە "دابىن"
 كىدبوبو. رەنگە پېش له دايىك بۇونى منیش بوبىي. من نازام بەلام هەندى كات لافى ئەمەن دەنگەنگەنگاند و دەیگوت كە پاره‌ی بىمە‌کەی خوی به رىتكۈپىتىكى داوه و هەروا بە زۇوانەش پاره‌کەي هەمۇ وەردەگریتەوە و ژيانىكى سەرلەنۈ دەست پىتە كاتمە. دەیگوت ئهو گۇزىمە پاره‌يەش ھىئىنە نىيەھىپچى وائى پىتىكى، بەلام ده‌توانى چەند رۆزىتىكانى بە خۇشىي پى بىزى. ئاوا، ئەمە راست قسەي خۇيەتى.
 "له دەته‌ي مىيىدە كەشتن مەردووھ مارى جوزیف هەر لىزدەيە؟"

كەلۈپەلە كانىش ھەرجەنەدە كۆن و پەپپووت و شەق و شەپپىش بۇون بەلام له دارگۇيىتىكى يەكجار چاك دروستكرا بۇون و ديار بۇو رۆزانىتىكى لە تىستا چاكتىيان به خۇرە دىيە. ھەمۇ شتىتىكى ناو ژورەكە كەمەرخەمى و گۈئى نەدانى پىپە ديار بۇو، ھىئىنەك پارچە و پۇوجەرى دەش و مەكىنەيەكى دروومنى لە سەر مىيىدەكە بۇون، پىيەدەچو كېتۈلە كە خەرىكى دروينى جلى پرسەي بوبىي.
 وام ھاتە بەرچاوان كە بەرنارد كۆتۈل سەرەدەمانىتىك دەست رۆيشتىو و ھەبۇو بوبىي. دەكۆمپانىيابىمە (تەئىمەن) دا ناوى بە زۆر شىيەوە و نازناواي جىا جىاوه ھاتبۇو و نۇسىبوبىان كە ئەو لە تەمەنی شەست سالىيدا پاره‌كەنە خۇي ھەمۇ لە كۆمپانىيابىمە دەكىيەتىمە و وەرى دەگرەتىمە و كەچى ئەو تائىيىستا لە تەمەنی پەنجاوشەش سالىيدا مەردووھ. پەنجاوشەس سالى و ئەو ئاڭرىدە ناسكۆلەيە! و ئا ئەم مەنداھە كە ھەر چۈنىيکى لېنگەدەيەوە لە بىست سالان تىپەر ناكا و زىنى وىش بۇو.
 من لە پېر بەلاي وىمدا تاۋۇر دايەوە. دەمۇيىت زۆر شتان بېرسىم.
 "خانمی کۆتل، بە داخمە كە دەبە مايەي نارەحەتىيەتان. راسته كە دكتۆر ناھىيەلى بىنېزىرى؟"
 "بەللى."
 "مىيىدە كەتەن چەند وەخت بۇو نەخۇش بۇو؟"
 "نزيكەي دە رۆز."
 دەربارەي نەخۇشىيەكەشيم چەند پرسىيارىتىك كە بەپىتىكى وەلەمى دانەوە دوايىش پرسىم.

"ئايا توڭ هەر بە تەنبىايى خۇت چاوددىرىت دەكەد و پىيى رادەگەيىشتى؟"
 "ناھ، نەخىر."
 "كىي يارمەتى دەدادى؟"
 "خوشكى گىيانى مارى جوزىف."
 "دەكى ئا و نىشانە كەيم دەيەي؟" دەستبەجى ناو و نىشانە كەي دامى. پرسىم:

"ئۇي بەللى، ھەر پىكەوە دىن. ئەوھە چۆتە شت كېينى."

"کہی دیتھوہ؟"

"هر ئىستا، كە ئىۋە لە دەرگاتان دا وامزانى، ئەوه."

"من بیم خوشہ بیبینم."

"زور چاکه، چاری دانیشن. زور نایا دیتهوه."

من له سه رکورسیون کی نزیک سوبه که و دانیشت. کچه ش چو و سه رکورسیون که ای و دهستی به دروومنی کرد و ده. یه ک و شهشی له ده می نه هاته دری، ته نانه ت ناوری کی سه رکورسیون هشی به لای مندا نه دایه و ده. و من هم ورایا شه و بعوم و ده گه ل به سه رهاته کانی دو و روز له مه و پیشنه کانی خومه و ده تیوه کلا بعوم و بیم له و ده ده کرد و ده که مردنی، شه و ساوه ده مردننکه، ناسرو و شستانه بت.

زوری نه خایاند که دهنگی خشپهی پییهک هات و یه کینک به سفری پهنجه له دهرکهیدا. ماویس کوتول ددرکه کمه کردوه و ماری جوزیف هاته ژوری و همر که غریبیه کی ده ژوریسا دیت ززر به ریزده سه ری خوارکدوه و کیسه پر له شته کانی کربونی له سه ریزه که دانان. "خانم من له لاین کومپانیای بیمهوه، راسپیدراوم و بولیکولینهوه و پشکنین ده بارهی ناغای بهرنارد کوتزل که یه کینک بولو له مشتریه رسه کانی، نئمه، هاتوومه نئره."

هر به ددم قسانیشهوه کارتیکم له بھرکم دهربینا و دامه دهستی و له پر و دئاكا هامقهوه، که له بن ثارم و نیشانهی کۆمپانیاکه برادریک ناویکی سەیری نووسیبیوو. به لام من نەھاتبوم بچم شەو ناواره بگورم و گوییم نەدابوویه. ئەموجا دهرباره نەساغى و مردنی بەرنارد كۆتۈرۈلى ھەندىك پرسیارام ليكىد و دەوەلەمە كاندا شىتىكى وايان تىيدا نەبۇو مردىنى شەو پىساوهى ناسروشىتى بسوبيى و رېنەدانى دكتۆريش بۇ ناشتنى تەرمە كەي ھەر ئەوه بۇو كە يە دواي بەلگەيە كە، راست و يەسەندەدە بۇو.

دھو دھمہ پدا ماری جو زیف گوتی:

"یِمْوایه لاشه کهی هه‌لَدْرن."

گوتم:

"بهلی، ئەو کارە ھەر دەبى بکرى."

"لاشه که، له ژووی نوستنی، سه ریسیه! هه ز ده کهن بیسین؟"

"ئەگەر رى ھەبىز بىئەم خۆشە."

من هرگیز حذم نهاده کرد لاشه که ببینم. بدلاًم ههستی کونجه کاویهم وای
لیکردم که به دوای ماری جوژیفدا به پلیکاناندا و دسه رکهوم و بچمه زوروی
به رامبه‌ری. چوار موم دهندیو مؤمانی بهرز له ههر چوار گوشی ته خته که وه
دایسیسا. ماری په‌رستار چووه پیشی و چه رچه‌فه که‌ی له سه‌ر لادا، پدیکه‌ره بی
گیانه‌که‌ی هېرنارد کوتول ودد رکه‌وت.

روخساری کی رہش داگھ راو، مووی سہر و ریشی رہش. روخساری هر چہندہ گھردی مردیشی لی نیشتبوو به پهنجا و شہش سالی نهد چوو. بہلکه به پیاویکی به هیز و پته و به خزوہ ده چوو. تالے موویہ کی لہ سہر و ریشی سپی نہ ببوو و جاہ کانیشہ هیج حنینکان: نہ کوہ تو سه وہ.

من زرم سوپاسی ماری جوزیف کرد و له دیوهخانی پیم گوت که ناچارم دکتوروی هم دهی بیینم و ثومتدهوارم که خوشکی گیانی لهم کونجه کاوی و یشکنیه بیبوری.

ئەو گۆتى:

"کاکه تو بے ئەركى خۆت ھەلددەستىت."

کاتی گه رانه وی نه برد مه و ثه و زوره دی بیوه زنه جھیللو که که لی ببوو.

و من له پلیکانه کان هاتمهوه خواری و دهکولانیدا کومتمه چهنگه چره و پهله قاژه
دهکله با و بارانیدا.

عهیاده‌ی دکتوری لهو نزیکانه بتوو. ههر زوو دیتمه‌وه.

دكتور پیاویکی پیره که و به تهمه ن و مرج و مون بسو، و ئەو مردنه كتوپرەي

نه خوشکهی خوی به له که و سووکایه تییه کاره کهی خوی ده زانی و ده یگوت:

"هیچ به لذکه‌یه ک بو ئه و مردنه کتپیر و له ناکاوه به دهسته وه نییه."

ههیکەل بۇو و ئەوجا دەچۈمەوە لاي خوشكى گيانى و جل و بەرگە تاييەتىھە كەھى بەرى و هەمىشە ئامادەي كار و خزمەت و دوايەش دەكەوتە سۆزاغى ئەم دەكتۆرە مېشك داخراوەي كە لە كارەكەي بەولارە هيچى دىكەي نەددىت و نەدەزانى، ئىدى هەر ئاوا ئەوانەم لە بەردەمیدا بەرجەستە و قوت دەبۈنەوە. بەلام دەنيو ھەمو ئەوانەشدا بە سەرسامىيەوە دەمدىت كە ماويس لە ھەمووانى زىاتر لە مېشكى من و بىرو لېتكانەوە كانى مندا جىنى خۆى كەردىتەوە و سەرنجى منى بەلاي خۆيدا راكىشاوە. بەرىكەوت ئەو شەودە "ئىۋا" ئى خېزانم و "كىريس" ئى كچە تەمەن پازەدە سالە كەم چوبۇونە كۆنسىرتىكى و من بە تەنبا سەرقالى بىر و لېتكانەوە كانى خۆم بۇوم. تاۋىيىكى خۆش دەسوپە كەيدا دايىسا و منىش نانىكى گەرمۇگۈرى بە تاموچىچى ئەو ئىيوارەيدە خوارد كە بۆيان بەلاوه نابۇوم و سىغارىيەك پېنكىد و لە بەر سۆبەكەي دانىشتەم.

نازانم ھۆى چبوو ھاتمەسەر بىرى شىوهى زيان و گوزەرانى خۆمان و دەبرچاڭتنى ئەو ژيانەي. ئىيّمە دە مائىيەكىدا كە ھەر جىئى خۆمان و قەرەواشىنە كى دەبۈرە دەزىايىن و ئەيوا ئەو مالىئىيە دەك قوتىلىتىكىدۇ. ھەمىشە پاك و خاوىن و رېيك و پېيك. دەستە خوشكە كانى ئەيوا ئىرىھىي ئەو ژيانەي بەھۇ و بەمە دەبرە. مالدارى و كابانى و دايىكاھەتى ھەر لە خۆى دەھات. ئەو خوداي رىتكۈپە كى و ئەقل و لېۋەشادىي بۇو. بەلام ھونەر و عىشق و ئەھۋىن و خۆشەويىسىتى و دلدارى بە لاي وىيەوە شىتىكى تا بلۇنى بىي بايەخ و بىي مانا و هېيچ بۇو و جوانى شتىك نەبۇو قابىلى باس بىي بە لايەوە. گۈرسى كېچ غۇونەيە كى كەتىمەتى داكى بۇو و ئەھۋىش بېرىاردەرى كاروبار و ئەركە كان بۇو.

جل و بەرگى ھەر بۇ ھېينىدى دەبەر دەكىد كە لەش دادەپۇشى و قۇشە سەرى زۇر بە توند و دژوارىيە دادەھېنە لە پېشتمەوە دەيىھەست. واى سابۇون لە دەمۇچاوى دەخشاند كە سەر لۇوت و كۆلمەكانى دەبىيىسکانەوە.

من لەبەر خۆمەوە گۆتم ئەم وابىر دەكتەمە، كە كۆتۈل تەنبا ھەر بۇ سۇوكایەتىيە وي مەدووە و بە دەنگىيەكى بەرزوھە گۆتم: "باشە، ھەلدىرىنى لاشە كەى ھەمۇ شتىكى دەدەخا."

"بەللى سبەي بەيانى. سەعات يازدە." "تۆپېتتىوايە ئەو پىاوهيان كوشتبى؟"

"من دلىتىام كە ئەم بە مردىنى سروشتى خۆى نەمەدووە."

"پېتتىوايە كى ئەم ھەنگاھى بۇ مردىنى وي نابى؟" "ئەمەيان ئىدى ئەرك و كارى پۆلىسە بکۈزۈدە بەدۇزىتىمەوە."

"ھەر نوخەن گومانىتىكى لەم بارەوە سەرەمەلدا پۆلىس بە دوايدا دەچىت و لىنى دە كۆزلىتىمەوە."

"... و هيچى لييوه تىنەگەن. پۆلىس هوشيان نىيە و بىي ئاكان."

4

كاتى كە بە مىتىز بەرەو مال دەچۈمەوە دەبىرى ئەم راپۇرتهى دابۇوم كە دەبۇو ئامادەي كەم.

دەكتۆر بەراسىتى پىاۋىيەكى نالەبار و كېيل و كەمە بۇو كە بۇ بەلگەيەك ھېنەدە دوودل بۇو. ئەوەي من دەرىبارە نەخۇشى مەدووە كەلى لە پەرستاھە كەم بىستىبۇ دەگەل ئەوەي كە دەكتۆر دەيگۈت مەدووە لانەددا. ئەم نەيدەزانى من پەرستاھە كەم دواندۇوە. دەيانگۇت مەدووە كە ھېنەتىكى نازارەتى تايىھەتى دە دەزگاي ھەرسىدا بۇوە كە زۇر كېيىنگ و هيچى واندۇوە و ھەر بە ھېنەتىكى ئاكادارى و حەسانەوە دەكرا چاك بېيتەوە، بەلام لە ناكاوا مەدووە. گومانى زۇر بەرەو لاي ئەھۋەيە كە دلى وەستابى، بەلام دەكتۆر دەيگۈت چ بەلگەيە كى وا بە دەستەوە نىيە دلى راودەستابى.

بىر و ھۆشم ھەمۇرى بە دەوروبىرى ئەم كېشەيەوە و ورده وردهش بەرەو لاي ئەم بېيەزىنەوە يا باشتىر بلىم بە لاي ئەم كېيىزلى بېيەزىنەوە و كەمېكىش بە لاي خودى بەرنارد(كۆتۈل)ەوە بۇو. كە پىاۋىنە كەتە توند و تۆل و توكمە دامەزراو و بە

رۆژگار هەروا دەرقىشت و تىدەپەرى. رۆژه وەك يەك و ماندووكەرەكان نەددەستان و منىش ھەمۇ رۆژى ھەروا لە مالەوە بۆ دايەرە و لە دايەرە بۆ مالى دەھاتم و دەچۈمىھەوە. من ناتوانىم ھەروا بە ثاسانى باسى ئەم رۆزانە بکەم و تاوتىيان كەم. وەك ئەمەش يېرەورىيەكى سپاواھى رۆژگارىكى رابوردو يَا ھەستىكى لە بېرچۈمىھە دەمىشىكى وشك و بىـ گىانى مندا زىنندۇ بۇويتەوە و لە نوى سەرى ھەلدىبىتەوە. بىبۇمە بۇونەورىيەكى تۈرۈھ و تۆسنى بىـ ئارام و حەسەلە و تا دەشەت لە شىۋىھى زىيانى خۆم نارەحەت و بىزازىر دېبۈرم و ھەروا بە سۇوكە بىيانووئىكى بەرىننگ بە زن و كچە كەم دەگرت. شەۋىكىان پىيم گۇت:

"ئەم بۆـ گىرسى ناوا كچىكى دەست و بىـ سېلىن لىدەرچۈرمە؟"

ئەيوا بە خۇين ساردىيەكەم وەلامى دايەرە:

"گىرسى دە تەمنىكىدایە كە ھەمۇ كچىكى دەو تەمنەيدا ھەروان. دايە بۆ خۆى چاك دەبىـ. ئەم زۆر وريا و زىينىگ و زىتەلەيە و بە دلىيائىمەوە (دانىشگائى زانستەكانى مالىدارى) دەيگۈرۈـ."

"دانىشگائى زانستەكانى مالىدارى" دەيگۈرۈـ!!"

ئەم ئاگاى لە ئاوازە گالانە جارىيەكى من نەبۇو و ئاواى درېزدەدایە:

"پىممايىھ گىرسى دەو رېشىتەيدا كە ھەللىۋاردوو زۆر پىش دەكەوىـ."

"ھەللىۋاردوو يَا ناچار كراوه" كامە كچە ئەگەر مىشىكى دەسەرىدا بىـ و ئەقلى

لە جىيى خۆى بىـ رېشمە و اھەلدىبىتىرىـ؟"

مەبەستم شەم بۇو تۈرۈھى كەم. بەلام نەيوا گۇتى:

"ھەمۇ كچىكى ئاقلى ئارا دەكـا."

"بەلـ ئەگەر توانانى ھەللىۋاردنى ھەبىـ."

من لۇدم زىيات درېزە نەدایە. چ پىيىستى بە دەستىيەردا ئەم بۇو. ئەوان بە ھەمۇ شىۋىھىكى زىيانى خۆيان رازى بۇون، ھەمېشە سەربەخۆ بۇون. ھىچ پىيىستىكىيان بە من نەبۇو.

لە سەردەمى زن و مىردايەتىيەدا ھەمۇ شتىكى خۆشگۈزەرنىيەم ھەبۇو و ژيام دەتكۈت سەعاتى رىيکوبىنەكە. دەگەل ئەمەشدا دەتوانىم بلىـم شتىكى كەم بۇو كە ھەرگىز باس ناكرىت، شتىكى تا بلىـي پىيىست، ئەويش تۆزە زىيانىكى، زەپرە گىانىكى. راستىيەكەش ئەمەيە من نەمتوانىبۇو بىزام كە چ شتىكى دەزىيانى مندا كەمە. من ھەرگىز ھىوا و ئاوات و ئومىد و حەز و ئارەزووە كانى خۆم تاوتى ئەكەدبوون. تەنيا ئەمە نەبىـ ھەر كاتى تىشكىكى روونساك، نۆتىكى مۆسىقا، سەرنجىك، شتىكى شىرىن و دلگەر و ھەستىكى پىيىستى زىيان و بەردا وامى بۆـ يەك چىركە خۆى پىشاندابايه و دەركەوتبايه منى بە لاي خۆيىدا كىش دەكەد و دەك ھەناسىنەكى دەھات و تىدەپەرى و ون دەبۇوە.

ئەم شەمەش ھەروا بېر و مىشىكەم ھەر لە دەرورىبەرى كىشەيى مەردى بەرنارد كۆتۈل و ئەوانەي كە دەو مەسەلەيدا ھاوبەش بۇون دەخولايەوە. بەلام لەپەر ھەستىم كەد كە ناوىرم دەربارەي ماويس، ئەم شەتە جوانە، ئەم كىتەلە بىتۇھۇنە ھىچ بېرىك بکەمەوە. بەلـ ئەمە دەرىپەر، ھەر بۆـيەش وام ھەست دەكەد چونكە ھەمۇ ئەم شتانەي مەنیان بە خەسرەتەو بۇوم و دەزىيانى خۆزگە پىيەدەخواستن، تىكىرای ھەمۇ ئەم شتانە دەر بۇونەو دەريدا كۆبۈونەوە و ھەبۇون.

5

ھەلدىپىنى لاشە كە ھەرودك تىيېنېمان دەكەد ھىچى پىشان نەدا. لاشە كە بەرنارد كۆتۈل بە خاڭ سېيىدرە و راپۇرته كەي منىش ئامادە كرا و درايە بىمە. كۆمپانىيائى بىمەش پارەكەي دايەوە بىتۇھۇنە كۆتۈلى و تا ئەم جىيەش كە كارەكە پەيوندى بە منەوە بۇو ھېشتا مەسەلە كە نەبپاوهتەوە. ھەستىكى ناخوش و گۈزىكارانە كە من نەمدەتوانى و نەشەدەويىست تاقىكەمەوە و لېكى ھەلۇشىنەوە و شىتەلـ كەم سەرتاپاى ھەمۇ بۇونى منى داگرتبوو.

ئەوی رۆژی دەحالىيکى سەيردا بۇرم. وەك شايىم دەلىدا بىگەپى، شايى و زەماوهندى عىشق، ئى لاۋاتى و سەرەستىيە. ئەم بەزمە بىزىو سەرشىتە ئارامى پىنەھېشتبۇرم و گەبىورە ئەپەپى ئاسوردىيى و ئۆقرەتلى ئەلگەتىبۇرم. دىارە بۇ مىنىك كارى يەكسەرە و بەرىۋەپەرنى مالىتىكى سارد و سېچ مانايىكى نەبۇر. من ماف شەۋەشم نەبۇر بىر لە عىشق و جوانى و گولى سور و تاجى شانازى و زنانى جوان و شۆخ و شەنگ و لمبار بىكمەوه. بەلام من دەمندالىيەشدا هەر بەھ خىالانەوە چاوم دەچۈرە خەو و دەنۇرۇست. ئىستاش هەر تەنبا عىشق و ھەرام دە دلىدا شاردابۇنەوە و بە ناو خۇيىمدا دەھاتن و دەچۈرەن و بۇ بەردىوامىيە ژىانىم تا بلىسى پىيىست بۇرم. دە شەھويىدا دواي تەواو بۇونى كارەكان وەك مەۋشىتىكى بى سەرەوت بەرەو لای مالىي ماويسىمەوە داقەللاشت.

بىرم دەكردەوە: "ئايا ھېشتا هەر لەۋىيە؟ چ بىيانوويىكى بۇ ئەم سەرداھىيە بىيىنمەوە" دەبى لەو كارەت توپە نەبى؟"

بۇ دوومىن جار و سەر پىليكانەكان كەۋەمەوە و لە دەركىيم دا. ئەمچارەيان بىيىنەنگى هەمۇر جىيەكى داپۆشىبۇر و ئاواز و نارەنارىيەك نەبۇر تا بېشىۋىتىن و تىيىم بىدا. دەركەك كەرىيەوە. ماويس بە روخسarıيەك سادە و پاك و بىيگەرە دەركەوت. سلاۋى كرد و چاودەرۇان ما. من يەكجار زۆر ناراحەت بۇرم و نەمەدەزانى چ بلىم. دوايمەش تىيىم و بەدر خۆم دا و گۆتم: "سلاۋ خانم. رى ھەمە دەقىقەيەك بىيىمە ژۇرۇي؟" دەرگاكىمى والاڭرە و ۋەلاڭمۇت.

پرسىيم:

"بە تەنبايى؟"

"بەئىـ؟"

"خوشكى گىيانى مارى جۈزىيە لېرىدە؟"

"نەخىـ. چەزتەوە دىرىـ."

"باشە تۆ چۆن و با تاقى تەنبا لېرىدە؟"

بابى ئەيوا دە سال دواي شوکىدىنىيە مەرە و میراتىكى كە بۇي بەجى ھېشتبۇر بە ھېچ جۆرىتىك دەستى بۇ نەدەبرە. ئەيوا ھەرگىز بۇ ھېچ كاروبارىتىكى پرس و راي بە من نەدەكەد و ھېچ بەرناھىيەك بە بىچۈرنى من بەپىتە نەدەچۈر. ئەيوا و گىرس ھەردووكىيان متسووى يەكدى بۇون، سىيۆتىك بۇون لەت كرابۇون.. ھەردووكىيان شىۋىھى يەكترى بۇون، وەك يەكىيان بىر دەكەدەوە، جل و بەرگى وەك يەكىان دەبەرەدەكەد و ھەستىيان وەك يەك بۇون. بېچۈر كەنلى خالى ھاوبىش دەنیوەمەدا نەبۇر. رەنگە زۆرلىك كە رووالەتى ژيانى مەيىان دەدىت، حەسرەتىيان ژيانىيەكى ئاسورەد و ئابۇرۇمەندى ئاوا بۇبىي و ئېرىدىيان پى بىرىدى.

ئەيوا كچىكى بە ھۆش و گۆش و چاپوك بۇو و ئىستاش ژىتكى سەرەخۇر و كەللەشەقە و ھەر بەھو شەھەرە تەواوى ھەست و نەست و پشت بە خۆبەستىنەكى دە كەرىسىدا لەناو بىردووھ و نەيەھېشتووھ و تەواوى ھىمایەكانى ژيانى بە ئامادەبىي وەك پاروی بە كەرروودا دەكەد و نەيدەھېشىت بۇ خۆي ھېچ فېر بى. به لاي منهەد نەھەنەد روونكەردنەوەيەي ژيانى من تا ئەندازىيەك پېتىيەت بۇو دەنا ھەرچى لەلارا ھاتبىاھ و رووالەتى ژيانەكەي دىيابىيە داوهەرىيەكى دەكەد، و منى بە كىيل و بى ئابپۇر و بى شەرەف و بى ناموس دەزانى، ھەرچەندە لە تەواوى ئەمەدە دەرەنەر و دەرەنەر و شەو كارەساتانەقەممان و روويان دا، دەمزانى بای سەرەمۇويەكى زىيان بۇ ژەن و كچەكەم نەبۇرە. تەنبا شتىكى كە لە دەستىيان دابۇلە مال نەبۇونى من بۇو كە ئەمەدەنەر كاتى بۇو و لە بەر خۆيان بۇو دەنا دەمەيىك بۇو ئەوان منيان لە ژيانى خۆيان و دەدر نابۇو و وايان لەبىر خۆيان بىردووھ و ھەروداک رۆزىتىك لە رۆزىان ھەر نەشبووھ.

٦

راست بىيىت رۆز دواي ئەم مەسەلانە، دواي تەواو بۇونى كارى ئىدارى. من بۇ دوومىن جار چۈرمەدە مالىي ماويسىي. ھەواي مانگى (...) دە رۆزىاندا دەتگەت رۆزى بەھارىتىيە. سەرما دەشقى شىكاپۇر و خۆرەتاو گەرم بىسو و ھەر ئەم ھەوا گەرمەش واي نارەحەت دەكەدم خەريك بۇو شىيەت كا.

"سەریکى بادا:

"بۇ؟"

"مارى جۆزىف و باوكى گىانى "ئېرىن" زۆربىان پەلە كرد كە بچەمە دىرى. بەلام من حەزى لىتاكەم. ھەندى جاران دەلىم ھەر لىرە دەمىنەمەوە و جارى واشە بېيار دەدەم خىرا و بە پەلە لىرە بېرۇم. ئىدى بە ھەر جۈرىك بسووه ھەر بەراستى لىرە دەمىنەمەوە و ھەر بەو زۇوانەش كچىك دىتە ئىرە و دەيھەوى دەگەلە مندا بىشىت.

"كەى؟"

"پېموابى ھەفتەمى ئايىندا."

"ئىوه دىيناسىن؟"

"ئۆزى، بەلى..."

و ھەمدىيس درىزدى دايى:

"بە پاردە بىمەي من ناتوام بېيم. بەش ناكا. بۆيە ناچارم جىيە كى ھەرزانت پەيدا كەم و خۆئەگەر بىزابىا يە بچەمە كۆي تا ئىستىتا گواستبوومەوە و رۆيىشتبووم. بەلام و دك بلىنى جىيە كى وا و دەست نەكەۋى وايە." "مەگەر دىرى."

"و دك دەفرمۇن مەگەر دىرى. كە ئەويش ھەر باس ناكرى." ھەر بەو حالەوە ماويس بە تەكمەدە راودەستابوو و چاوى دەزدەيىھەوە بېرىسىو و پەنجەي بە سەر خوار و خىچىيە دارى مىزەكەيدا دىينا. گوتى:

"ئەپەرى دلسۆزىيە."

من دە دلى خۆمدا دەمگوت: "ئايا ئەو پېمبا يە ئەوەش ھەر بەشىكى دىكەي كاروبارە كانى كۆمپانىيە و من بە ئەركىك ھاتوومەوە؟" كەچى لە نوى گوتىيەوە: "زۆرمەمنۇن دەبۈوم شەگەر جىيەكتان بۇ پەيدا كردىم."

ھەمدىيس گوتىيەوە: "من ھەرگىز حەز ناكەم سەرەخۆيىھە خۆم لە دەستىدەم و يَا لە جىيە كى دامەززىم، نا. من دەمەمەوى ژۇرىنىكى ھەرچەندە بېچۈك و بى كەلگ

ناللبارىش بى بىڭرم و تىيىدا سەرەيە خۆم. مويىل و كەلۋەلە كان ئى خۆمن. و ھېيندىكىشىم لىرە دەگەل پارە بىمە كەدا ھەيە. سەيرە كاڭە، من ناتوام ھەفتە بە يەك لىرە بېشىم، ھەندىكى هەن دەتوانىن، بەلام زۆر سەخت و دژوارە. كريي ئەم ئاپارمانە تا كۆتايى مانگى مارت دراوه و منىش تا ئەم دەمە ئەوه لىرەم. بەلام دوائى ئەم ماوەيە يان دەبى دەگەل يەكىكى دىدەم و يَا دەبى لىرە بېرۇم. ئىوه چۈنتان پى چاڭە؟"

لە پېرى بى ئەوهى دەلامى پېسيارە كەى بەدەمەوە پېسىم:
"چەند سالى؟"

بە سەيرەكەوە تىيەوانىم و گوتى:
"نۆزدە سالان."

"كەمتر دىيە بەرچاو. پېتىوا يە من بۇ ھاتوومەتتەمە ئىرە؟"
"بۇ ئەوهى كارەكانى بىمە كە ئەنجامدەيت و رېكىان خەى. و دنا"
ھەرگىز. بىمە ھېيندىكى پارە داودەتە تو و ئىدى ھەقى بە سەر ئىسووه نىيە و
گۈي ناداتە ئەوهى داخوا ئىوه لىرە دەمىننەوە يَا دەچىنە جىيە كى دى. يانە خۆ
پارە كەى بە ئاقلاقانە خەرج دەكەن يَا بېرە و بەويى دادەدن."

"راستىيە كەى "ئەدى بۆچى ھاتوومەوە؟"
"من تەنيا بۇ ھېيندى ھاتوومەوە تا ئەگەر كارىكىم بۇ ئىوه لە دەست بىت و پېم
بىكى دەخزمەتتان دايم."

"ئايا ھەروا ئەو كارانە بۇ ھەموو مشتەرەيىھە كانى بىمە دەكەن؟"
لە بەر خۆمەوە گۇتمۇ: "بەپاستى كچىكى جەربەزدەيە."
"يەكەم ئىوه مشتەرە بىمە نىن و منىش تا ئىستىتا خۆم لە كارى ھىچ غەرەبىيە و
غەرەبىيەك ھەلگە قورتاندۇوە."

"شە كەواتە بۆچى ھاتوومەوە ئىرە؟"
بۇ ئەوهى ئەگەر بتوانم خزمەتىكەم لە دەست بىت. دەتەوى قىسە كەى خۆم بىخۆمەوە؟"

شونینهواری زهردیه کی لهسهر لیوان دیار بو تیپه‌پری و گوتی: "همه چۆنیتکت
حەز لیئیه."

"وا نیه، شەو بە تۆوە بەندە، ئەگەر بىوانم كارىكىم لە دەست بى" پىسى
دلشاش دەم."

لەبەر خۆمەوە گوتم: "من بەھو قىسە و گەمە و گالىھ بازىيانەوە لە مەيدانى
دەرنابىم و مەنداڭىش نىم گپۇرى بىرم." لېرەدا ھەندىتىكى بىنەوە بەرە دەويىست،
ئەوجا ئاوم درىزەدایه:

"سەيركە. من بە رىيكمەت لېرەوە تىىدەپەرىم دە دلى خۆمەدا گوتم با بچەم بىزام حال
و گۈزەرانيان چۆنە، تەنانەت دە ناو كۆمەلېشىدا مىۋەجاري وايە دۆست خۆش و
حەزى لىئىھەمە جۆرە دۆست بى.

"گوتت ھەموو جۆرە دۆست؟؟"

ئەو كىيۋەلە. ئەو ژەن جوان و ناسكەي وەك "پەر" ھ گولە. مىنى ھىر كردۇوە و
ھەسەلەي پىنەھىشتۇرم. تەنانەت ھەر جارىكىشى چاۋ بلند نەكىن سەيرىكىم بىكا.
رووناكىيە ئاڭرى سۆبەكەي كەوتبووه سەر مىزەكە و لەپىرا لە قىزەكانى وى دەدایەوە.
خەرمانەيەكى زەردى زىرىيەنى بەسەرىيەوە دروستكىدبوو. لايەكى روومەت و دەمچاواى
دەتارىكىيە بىو و ھەر تەنبا خوار گەردەننېي دىيار بىو كە رووناكە. ئەو پەنځەيەي
بەسەر مىزكەشى دادىنا ناسك و بارىكەلە بىوو. چالى روومەتىي پىيوىستى بە
پىكەننېي نەبۇو تا چالى بىكا. ھەر كە قىسەي دەكىد، بە تايىھتى لە دەربېرىنى ھەندى
وشاندا، روومەتە كانى قول دەبۇون. تا دوايە بە توورەبىي و دەنگىكى تۆسەنەوە گوتم:
"زۆر باشە، من دەرەم و ئەگەر نارەحدەتىش كردىن ئەو داوايلىبىردىن دەكەم."
ھەستام كە بېرۇم. بەلام ئەو بەبىي ئەودى سەرىيەكى بلندىكى گوتى: تۆ ھەرگىز سېبەر
قورس و نارەحمەت ھىتن نىت." تىيەش پىيوىستىتان بە يارمەتى و رى پىشاندان و
ئامۇرگاريان نىيە."

"لە مەياندا ھەلەي ئاغا."

بى پېركەدنەوە گوتم:
"من دەتوانم لە جىيى باوكت بىم"
برۆيەكانى ھەلىننان و گوتى:
"بە راستى؟"
"من كچىكىم ھەيە بە چوار سال لە تۆ بچووكتە."
"بە شازە سالاھىيەم مىرەد كردۇوە. شەو دەشىيىنى كە زۆر لەو تەمەنە
كەوەرتەر دىيارم."
ئەوجا ھەناسىكى ھەلەكىشا و گوتى:
"ئاغا. ھەرگىز لە من توورە مەبە."
"من توورە نىم."
"من زۆر شاد و دلخۇش دەم يەكىن پەندو ئامۇرگارىيە كە دادا."
"كەواتە دەبىي رېي ئەوەم پىي بەدەي تا من بىتوانم ئەمە بىكم."
"ئەلېتە، جا بۆ نا؟"
"راستە، ئەو پارەيەي تىيە داومانەتە تۆ بەشى هىچ ناكا، ئىيە چ كارىكى دەزانن
و لە چىدا شاردەزان؟"
"دروومان."
"چ جۆرە دروومانىك؟"
"نەخش و نىڭار و گولەزى و شتى ناسكى دەستچەن، و دەنگىشىم خاپ نىيە."
"ئا! بەلىي من ئەو رۆزەي كە بۆ يەكە مەجار ھاتمە ئىرە گۈيىم لە دەنگىن بۇو.. باشە
چ جۆرە مەشقىيەكى دەنگەت كردووە؟"
"بە داخمەوە هىچ جۆرە مەشقىيەكى نەكردۇوە."
"كەواتە لەم رېيەوە ناتوانى خۇت بېيەنى و ھەر كارى دەستىيە كەت و لېرە
گواستنەوەت باشتە."
"بەلىي وايە."

راستی و دلسوژی منیش تا بلیسی زوره همه بزیه شه پیشنبایاری پهیدا کردنسی
ژوریتکتان بۆ من بهو پهپی نارهزووه حمزه کەم.
"زور زور چاکه."

و هەولم دددا لەھەی زیاتر و خوشحالتر خۆم نیشاندەم کە هەستم پیدەکرد. لە
بەرودەش کە سەیرم دەکرد و دەمزانی منی وەک ئامرازیکی پیشکەوتى خۆی ھاتۆتە
بەرچاوان، بەلام ھیچ چاردیه کیش نەبوو. ئەدی باشە من چاودپیش چیم و بە تەمای
چیم و لە دیدارەدا دەمەھەویست چ سوردىک ببىینم. راستیەکەی من ئەم شەو بۆ
ھاتبومە ئىزە؟ ھەی گىلە پیاو! گىلە! تو بە تەمای چى كچە نیوھ فەرەنسىيە کى
سەرتاپا تەما و ھېيما و خۆگىر و بەناز و كرېشمەئ؟
بەلام بە تەواوى يەك دەندەگىيەو بېيارم دا کە پاشگەز نەبەوە و ناكام نەبەم و
ددست لە بەدواچۇونى ئەو کاردى بەرنىدەم. لە وشەي "بە دواجاچۇونى" سلەمیمەوە
و داچلەكىم. ئاييا ھەر بەراستى مەبەستەکەی من بە دواجاچۇونى ئەو كچەيە؟ كچىنلىكى
کە ھەر نەمدەناسى و ھەررو لە خۆو بەرامبەرىم ھەست بە نادلىنىابى و دلەراوکى
دەکرد؟ تا لە دوايىدا گۇتنى:
"كەي ھاتقە سەر ئەھەي کە دەتوانم شىتىكتان بۆ بىكم. ئەودەمى يەكسىر
ئاگادارتان دەكەمەوە."

ھەر ئەودەمى خودا حافىزىم كرد و رۈيىشتەم.
لە رۆزە بە دواوه ھەر کە لە كارى دبوبومەوە بۆ پەيدا كەردنى ھۆدەي ئەو دەركە و
دەركەم دەکرد و لە ھەمۇو دەركىتكەم دددا، بەلام كارىتىكى ھەررو ئاسانىش نەبوو. ھەر لە
تاو ھەلاتىيە تا تاوكەوتىنى سەر و خوار نەدەما نېيىكەم و ھەمۇو جىتىكى دەگەرام،
ئەلبەته ھۆدە و ئاپارمانى چۈل و زۆر ھەرزانىش زۆر بۇون و دەست دەكەوتىن، بەلام من
دلىم نەيدەھىتنا و حەزم نەدەکرد ماويس لەو جۆرە شوتىنانە مالىي دانى. مانگى شوبات
تىپەپى و كۆتابىي مانگى مارت بۇو کە دووبارە چۈرمەوە سۆراغىي. لە مالىي بۇو و
ھەمدىيىس ئەمجارەش يَا لە بىرى چۈوه يَا ھەر بە ئەنقەست فەرمۇوي دانىشتنىي

"پىت خۆشە ژورىتکت بۆ پەيدا كەم؟"
"بەلە تکا دەكەم؟"
"زۆر چاکه."

ئەو جا بىيەنگى بالى كىشا. ئىدى دەمتوانى ج بلېم.
سەرەنجامى ئەم گفتۇگۆيە بۇوە ھۆي ئەۋەي كە نىۋاتىكى گەورەمان كەوتە بەينىوھ.
تەواوى ھەستە شاعيريانە كان سپانەوە و نەمان. من نە رۆمیز بسوم نە پالەوانى
داستانى ھەزار و يەك شەوه، بەلكە پىاپىتىكى وەك باوکى بسوم، كە ھەر دەمتوانى
پارمەتى بىدم و بەس و بېاپەوە.
من ناسكى شاعيرانە و خۆرائىتن و پەتھویە كى سەرسام ھېيىم دو كچۈلەيدا
ددىت كە ناچار بۇوم سەرى نەوازشى لە بەرامبەردا دانەوېئىم.
دو دەمەيدا لە لايەكى مىزەكەوە بەرەو لاي منەوە ھات و بەپەپى سادە و
ساكارىيەوە چاوهكانى دەمنەوە بېپىن و گوتى:
"ئەوھ ئەپەپى لوقت و خۆشەویستىيە كە ئىۋە بەرامبەرەمەتان دەرىپىوھ و ھاتۇن
پارمەتى من بەدن. قەشە و خوشكى كىيانىش ھەر دەيانەویست يارمەتىم بەدن. بە
مەرجىنەك من واز لە دنیا بېئىم. بە ھەلە نەچىت. ئەوان تەننیا مەبەستىان يارمەتىدانى
من بۇو و ھېچىدى. ئاغا، وەك دەبىنى من ھەزە كارىنکەم و سى سالانم دەزىيانى ژىن و
مېرىدايەتىيە خۆ راگرتۇوە. كە دەلىم "خۆرائىتن" پىت سەير نەبى. ئىۋە مىزەكەي
منتان نەدەناسى ھیچ كەس و ھیچ ژىننیك نەيدەتowanى دەگەلىدا بەختىار بىت. ئىستاش
كە چۈن بۇونىنە ھاوسەر ئەمەيان داستانىتىكى دىكەيە كە رابرددوو، من دەمەوى لە
بېرى بەرمەزە و ئىستاش ئەوەندە پاردى كە دەمەكەوى، پېم گەيىدەتەوە. بەو ھەنەدە
ئەزمۇون و ئامادەگىيە كەمەشەوە دەمەھەوى ئىزىانىتىكى نۇي لە سەرەتاوە دەست
پېبىكەمەوە و ئەگەر پېتۈستىيىش بۇو ئەۋە دەسالان بە راشكاوى ھەولىدەدەم تا بىگەمە
جىننەكى. سەير دەكەي من حەزم لە دەركەوتىيە. بە لاي منىشەوە ھەمۇو مەرقىيەك
مافي ئەھەيە و خراپىش نىيە ھەزى لە سەركەوتىن و پىشکەوتىن و دەركەوتىن بى.

"و تیستا گومانم له همه مهو شتیک پهیدا کردوده."

دوباره سهیتیکی کردوده و هیچی نه گوت. به لام من ههر له سه ریزیشم:
نه گوهه مو له مپهرو په زینانه که له سه ریمه ودن تا هاتومه ته ژیره، همر
بوقه بزامن شه گهر کاریک یا کوکه کیکم له دهست بی بوقان شهنجام بدده و که چی ده بینم
له جیاتیان وده خزمه تکار و نوکه ریکیم رهفتار ده گه لدا ده کمی."

له سه ره خو گوتی:
"پیستان خوشبوو چوناوجون رهفتارکم و چون بم؟"
"و ده دؤستیک."

هه ناسیتیکی هه لکیشا و شانه کانی هه لته کاندن. من بی تیختیار بازو وه کانیم گرتن
و به رو لای خومه ودم را کیشا. نه ویش وده مندالیکی بی ده سه لات ته سلیم بیو و بی
به رگری را ودستا.

واي نازام نه و همه مهو هیز و تو ایاهی نه و زنه به سه رمنیدا هه بیوو چونی باس
کدهم. نه و هیچی نه ده کرده. هیچی نه ده گوت. هیچ کاریکی نه ده کردنی شانه و
شوینه واری عیشه و گه ریه پیوو دیار بیت. ته نانه ت به ته ماشکدنی ته نگه تاو ده بیو.
ده گه ل نه و دشدا منی توره کر دیوو. من گوناهم نه بیوو، که هر له خو وه بازو وه کانیم
گرتن. نه وه یه که مین جار بیو ده ستم ویی ده که وت. له بروسکه و کاره بای به هیزتر
بیوو. همه مهو گیانی هینایه له رزه. له سه ره خوم راته کاند و گوتی:

"من بیویه هاتومه تیره تابمیه دهستی تۆ و که چی ده مخیتیه پشتگوی و همر
فرموموش لینا کیت. ته نانه ت نه ده نده نه ده بیت نیه که کاتی دیمه تیره فرمومی
دانیشتنم لیکه کی.

به بی نه وه کشانه وه بدا بیو دواوه. زور به نه سپاییه و گوتی:
"تیوه چا و دیزی زور شتین. هیچ که سیک هه روا له خو وه دهست ناگری.
به تاییه تیش که سیک که هیشتلا لاشمی میرده که ده گوپیدا سارد نه بیو وه. هه رگیز
دهستی تازه ناگری."

نه کرده وه. نه و رهفتاره زوری نا په حمته ده کردم و تا ده هاتیش هستی نه وه له لای
به هیزتر ده کردم تا بیرو باده پی شه به لای خومه وه بگویم. پیمگوت:
"نه ول و ته قه لای گه ران و سورانی من تا تیستا شه نجامیکی نه بیو و
نه گه یوه ته چ جییان."

وه دک بلیی هه ستم کرد شانه کانی هه لته کاندن و گوتی:
"من هه ره به راستی ده گه ل هاونشینیه نه و کچه که چاوم پوشیو چونکه بیرم
کرده وه وا چاکتله جاری را وه ستم بزامن چون ده بی. باشتر نه بیو؟"
"نه لبه ته کاریکی دروسته."

ما وه یه کمان قسه کردن. همه مهو پرسیاره کانی منی زور به تاسه وه و لام ده دانه وه.
بیویه هه ستم کرد که نه و کیززله جوانه، هه روا خاو نه پیچرا وه و دهست و پی
سپی نیه و چاکی ناگا له خویه. به لام ده گه ل همه مهو نه مانه شدا پیم خوش بیو که
سه ره داوی گلوله کار و زانی وی ده دهست بگرم و ناگادریسی بکم و چاوم
تیوه و بی. نه وجای گوتی:

"تییدی تا زووتر لیره بروی چاکتله. تیره گه ره کیکی چاک نیه. هه ره نه گه ره
نه رکی خوی به جی هینا وه."

"نه رکی چی؟"
"ناساندنی تیمه به یه کتری."

سیبیری زرده خنه کی به سه ره لیواندا خشی به لام هیچی نه گوتی.
"وله همه مهو شی چاکتله وه یانه که من گوییم له ناوازی ده نگی تۆ بیو."
هه مدیس بیدنگی. "و ددانیشی پیدا ده نیم که هه بیو هویه وه، ته نانه ت پیش
نه وه بیشتابنیم، به ره لای نیو وه کشا بیوم."

نالیرده دا سه رنجه کانی ده منه وه بپین و گوتی:
"نه دی تیستا..؟"
من به بی فرمومو له سه ره لیوی میزه که دانیشتم و گوتی:

"ئاغا. پەلەمەکە. من گۆتم ئەگەر."

بەلام من بى ئۇدەت سەيرى دواوە كەمەوە دەرگاكەم كردەوە. بەلام گۆيم لىپسو
كە دەيگۈت: "امان دانا كە من ئىۋە بانگھېشىنى ئىوارى كەم كە هەرتەنبا
قاپە شۆرباۋىتكەن دەرىيە مىوەيە...چى."
بەلام من چوومە دەرىيە دەرگاكەم بە توندى پىنك دادا يەوه.

٧

دواى سەعاتىك من هاتبۇومەوه. ئەجارەيان بى لە دەرگادان وەزوركەوتم. ئەو
سەعاتەشم لە رىيى نىوان ئۇرى و مالىئىدا بە سەر بىردوو. هەر بەو جۇرە تا بەرەركى
چۈمىن و يەكسەر بە پەلەيەكى سەرسام ھىن و ورپوھە ئاتەوه.
ھەركە چۈومە زۇرۇي، سەيرىم كەردى ئۇدەت سەرفەي بەسەر مىزەكە داداوه و
پىيىستىيەكانى شامى دووكەسانى لە سەر دانراوه. ئەگەرجى سەرفەكە كۆن و لە ھېنديك
چىيىانىشىيە و سەرەداوى دەزۇوه كانىلى ئەتابۇونە دەرى. بەلام تابلىي پاك و خاۋىن و
وەك بەفرى سېيى بۇو و بىنچىڭ لە چەقۇ و چەنگال و كەوچكىش نان و نېيشك و
دۇپەرداغ و شۇوشە شەپاپىكىشى لە سەر بۇو. لە ناودەپاستى مىزەكەش، لە جىاتى
گۈل پەيکەرينىكى چىنى زۇر ناسك و رەنگاپەرنگ دانرا بۇو.
ماويىش لە بەرددەم سۆيەكەوە دانىشتبۇو مەنچەلى سەر ئاگەكە تىيىك دەدا.

ھەر كە من چۈومە زۇرۇي بەبى ئەھەن ئاپەرىتكەن داتەوه دوايە گوتى:
"شام ھېندهى نەماوه."

من بە سەر سەرەيەوە راودەستان و گوتى:

"چاودەرىتى من بۇوى؟"
"ئەلبەتە."

"بەلام من پىئموابۇو جارىيەكى دى پى دىيە نەنیمەوه."

من لەو قىسىم داچەلەكىم و بەرھەلەدام كرد. هەر لە بىرىشىم چوو بۇوه كە مىردىشى
ھەيە. لەبن لىيانەوە گوتى:
"داۋاي لىپبوردن دەكەم، ھەقتانە، من زۇر بىزۇزم، بەلام ھەر چۈنۈك بى تۆزپىم
دەدەدى كە من بىيەم و يارمەتىستان بەدم كەچى كە دېم ئىۋە بەدەرفاتارىيان دەگەلدا
دەكەن. من ھەركىز گىانى ناخەزىيە وام دەكەسدا نەدەيە. ئەگەر ھەروابى ئىدى من
لەمەودوا نايەمەوه ئىپەر. ئىۋەش بۇ خۆتان كۆيتان حەز لىيە بچىن و ئارەزووتان
لە چىيە بىكەن."

لىيەدا سەرخەكانى دەمنەوە بېرىن و منىش ئۇدەت كە مەجارتى بۇو كە بېيىنم چاودەكانى
شىين و ئەلتەنە كى تارىك دەرەرى بىلىلىكە چاوى گرتۇوه.
لەپە لە سەر خۇ و ورىيائانە گوتى:

"ئاغا، كاتى ژىنېكى جەيىل و تەنبا، ھەزار و بىنگەس و بىنگەر و بى ئاشنا و
سەرەپاي ئەۋەش كە ئەزمۇونىنەكى تالى لە مەرددەنەوەش ھەبى، دەچىتە ئەقلەوه كە
دەستى دۆستايەتىيە بەرەو يەكەمین پىياپىكە و درىشكە كە تۈوشى دەبى؟"
"ئەلبەتە نەخىر."

"باشە، ئەو جا دەلىتى چى؟
بە پەلە گوتى:

"ئىۋە دەتواننەتىمانە بە من بىكەن باوەرتان بى لە يارمەتىستان و كۆمەك پىيىكتەن
بەولۇوه ھېچ مەبەستىيەكى دىكەم پىيتان نىيە. وام ھاتۇتە بەرچاۋ كە ئىۋە تا ئىستا ھېچ
خىرۇ خۆشىيەكتان لە ژيان نەدەيە. من حەزىدەكەم يارمەتى بەختەوەر بۇونتان بەدەم. زۇر
بەدېيىن مەبن. دەنئۇ خەلکىيدا كەسانىنەك ھەرھەن كە تەنبا بەدەرى دۆستايەتىيەوەن."

"باواى دانىيەن من حەز نەكەم."

من لە مىزەكە ھاتە خوارى و گوتى:

"زۇر چاکە من دەرۇم."

كلاۋ و دەستكىيىشە كەمم تاودانى و بەرەو دەرگاكەوە چۈرم.

خاموشیه مدا هیز و تواناییک ههستده کرد، که له پهله و پری ده خستم و چه کی ده کردم. و دک بلیتی نهونددم به سه ر بیر و خهیلاند زال بی، نهو چونی بوی من بیر بکمهوه وا بروم.

لیزدا چه کنیکی جیا له چه کی عیشوه گری ژنانه منی دیل و یه خسیر کرد بمو. وام دههاته بهرچاو که بونهودریکم دوزیوه تهوه که به سه سال جاریک شتیک و بونهودریکی ناوا پهیدا ده بیت و نه و کچه کیه منیش به امامبهری دانیشتوم راست لهوانه کیه که دله کان داگیر ده کهن و دیانخنه ثیز فهرمان و رکیفی خویانه و.

لشام ته او بمو و من ههروا ده بیروه چووم. بی ههست و جولله دانیشتبووم، نهويش مات و بیندهنگ بمو. سه ری و دسه ر دهسته چه پیی کردم بمو و به دهسته راستیشی ورده نانی سر سفره کهی خر ده کرد بمو. ده گهله نهودشدا، دلنیا بروم که بچوکترين بزاوت و جولله و یا سفرنخیکیم به سه ردا تینه په پیوه، که چی تهنانه تهويش له ورده بیز که کانی ناو میشکی من بی ناگا نه بمو و بچوونه کانی هه مو و ده خوینده و. سروشته که من ده زیاندا ده گهله ژماره دیک کیزوکان ناشنا و دور له په یوندیه تاییه تیه کان ده گهله ایان تیکه مله بروم. به لام هیج کامیکیان خودا نیعمه تی بیندهنگی و کم دوویی نه دابونی. به لکه به پیچه وانه و دک نهودی ناچار بن قسان بکهن وا بون، هه مو نه و قسه و گهمه و گالته و مه تله ک و جه فنه نگاهشیان، کاریگه ری نهو بیندهنگیه قوله و نه و ماتیه ده رون هه زینه ایان نه بمو. هه مو له هه تایه ده بیر و یاد و بیرون دریه کانی مندا هر زیندووه.

▲

دوباره که ومه و سو راغی پهیدا کدن هوده بدلام هیچم و دگیر نه که و. و دک بلیتی جیه کی گونجاو ده ناوه دانیه نیو نه و شاره دیدا فاتی بی. خو نه گهر هه شبايه، من نه مدهوپرا و ری نهودم به خوم نمده دا بیبه مه جیه کی وا که بتمه و نه ته و ده گهله

"سه ماند."

"بونهودریکی سه بیر."

"نه! نا، تمیا که مه نه زمورنیکم لمباره یوه هه یه."

هه نهوده می ههستا و شوریاوه که ده قاپی کرد و قاپه میوه دیه کی جوانیشی ده گهله دانا و به ده بیهیکی تاییه تیه و گوتی:

"شام ثاماده یه."

له سه ر میزی دانیشتین. نه و نانه که لهت کرد. له تیکی دا به من و له ته که ه دیشی بخوتی دانا. نهوجا هه رد و په رداعه که پر کردن له شهرباب و بهم شیوه دیه منی به دهستی خوی قبول کرد. و دک بیهودی ورد و درشتی یادگاری نه و شه وه هه مو و دک خوی پهاریزی و مینیتهوه. هه بیوه هه مو و کاره کانی هه ره له تکردنی نانه که و شهرباب تیکردن که یه وه، به پیشوازیه کی و ای نه خمامدان که تا نیستاش ورد و درشتیم ده میشکیدا نه خشاوه. زور نه داین. شوریاوه که خهست و شهرباب که ش به راستی شهربابی چاک بمو.

له پر ماویس گوتی:

"که شهرباب که تمواو بی هیچی دیکم نیه." نهوجا هه ناسیکی هه لکیشا و گوتی:

"بز جاریکی دی قاوه دی لیده نیم."

من نه مده زانی چی له گهله بلیم. له دانیشت و نان و شهرباب خواردنی ویم شه رم گرتبو و تهريق ده بوبه وه و له و دش خراپتر نهود بمو لمو شتانه نه و شه وه شی به نیواناندا راید ناره حمت بمو.

بیرم کرد وده: "ثای خویزگه هه ره گهه رابا مه وه و جاریکی دیکه نه و نه دیتیاوه."

به شیوه دیه کی سه بیر ناره حمت بمو. ده ترسام نه و شامه "نانی نیواره خواردنی" که هنگاونیکی لیکتر نزیکتر کرد بوبه وه هنگاونی دیکه شی به دوا دا بیت.

بیندهنگیه کمان که وته نیوانی و که وتبوه نیو دنیای خهی الله کانی خویه وه و هه رو وه کو ناگای له من نه بی که هه شم. دوایه شه هه میشه هه ره ده بیندهنگی و

من ده متوانی قولی دهشان و قولان و درینم. زور ساده و ساکار و سروشتيش بورو.
هر چنده زریشم حز لیبو بهلام هر وام نه کرد. همه مو خانه کانی لهشم
خوازياري ویکه وتنی بورو. بهلام هر خوم راگرت.
په یامن دا بورو هنگاویکی لهوهی زیاتر لی نه چمه پیشی و ویژدانی خوم
ناره حفت نه کم.

شهجا همروا که شورباوه کم تیک و هردهدا. هر بونهودی شتیکی بلیم پرسیم:
بلی بزامن پیش نهودی بیته شیره له کوئی ده زیای؟
نه همه میشه به ثاره زورو وه ولا می پرسیاره کانی منی ده دانوه.
له راستیدا من له تینگلتهره له دایک بروم. له گوندیکی. بهلام هر ته نیا
سالیکی لهوی بروم. دایکم خله لکی قییه ننا بورو.
(ناوی دایکی نه گوت- منیش حزم نه کرد بپرسم). بهلام بهو قسهیه داچله کیم.
چونکه من ته اوی نه موادیه و امده زانی که فهره نسایه. و تیستا ده ده که وی که
با زانه لی لهو دایکوه بونهاده وه.

"... باوکم تینگلیزی بورو، نه و کاته هیشتا مندال بروم، دایکم و باوکم
چونه وه قییه ننا بونهاده که و بایرم و لهویش مانه وه. من هیشتا هر مندال
بروم که جنه نگی جیهانی هلاسیسا و تیمه همه مو مالویران کرد و شاره
جوانه که مانی کاول کرد و له نیسو برد. نای ناغا، تیمه مانای برسیه تی و
به دبه ختیبه له قییه ننایه فیر بوبین و تینگه یشتین. باوکم تیمه به جیهیشت و هاته وه
تینگلتهره و چووه ریزی سوپاوه. بهلام دایکم نه یوانی دو ده میدا نیشمانه که و
خوی جی بیلی.

دوای سی سال که من ته مه نم دوازده سالان بروم باوکم له شهربیدا کوژرا. تیمه ش
ده گهله نه نک و با پیره مدا که هرجی تاهیکی بلیی نه مانبورو له قییه ننا ماینه وه.
نه نک و با پیره له و پیره هه زاری و نه داری و نه بونیه دا سه ریان نایه وه و مردن.

ژماره یه ک لا و هه رزه کار پووه پووه ده بوه و منیش حزم نه ده کرد نهوان که سانه نه و
جوانیه شوخ و شهنجیه دلبه رهی وی ببین، سه رهای شهودش شه ده بوه له جیهیه کی
وادا ژیابایه که من بتوانم و که ویستم بی بیسم و له هر گه ره کیکیش بایه نه و
عهیه له مباره یوه هه بوه.

سه ره نوی چوومه و سه رانی. له پشت میزه که وه خه ریکی گول پیوه دانی
پارچه یه ک بورو. هه که منی دیت دروومانه که بله وهنا و ههستا. پیم را گهیاند که
هیچم به هیچ نه کردووه. له دوایدا و امان به چاکتر زانی که هر له وی عینیتیه وه. من
جیهیه کی گوچاوم هه نه ده زیمه وه.

سه ریکی بادا و گوتی:
من چوار هوده ده به دهستیدان. باشت وایه که نه مانگه، یانی دوای
هه فته یه کی دیکه: دوو هودان چوی کم. پیشت و نه بی نهود چاکتین چاره! نه گه
کاری بکه نهوده پاره دوو هودانم به ثانانی پی دهدی.
ده تواني کاریکی بونه خوت بدوزیه وه؟
بلی ناغا، به چاکیش.

"زور چاکه. نیدی پیویست ناکا من بگه پیم. نه و بیریکی چاکه. هر چنده نه
گه ره که زور پیس و پهلوخه، بهلام بونه تو زور باشه.
له قسهیه بروزیکان. و من به پهله پروزیوه کوتم:
بهلام مالیکی جوانه، هر چنده خانویکی کوئیش و پره له
پیاوچاک و لمده چیتران."

پیاوچاک؟ وای! قسهی و نه که. من دلتهنگ ددم و ناشه وی غه مبارم. نا. نا.
واز بینه با ناگری سویه که خوش کم و شورباکه گه رم که مه وه. شامی بخوین و دلشداد
و شه نگول بین. و دره ته ک منه وه و با له سه ره دانیشین و شورباکه پیکه وه
هه لقورینین، ناوا. مه هیله دلتهنگ و گرژ و مزن بین.
من به ته کیه وه له سه ره چزکان دانیشتم و که وقته مه نجل تیکدانی.

"نهو زور سهربهستانه بير ده کرده و دهیگوت بهند و باوي زن و میردايه تي بو، ههر تهنيا نهويين و خوشويستي بهسه. تهلهه ته رهنجه له دنياي ناشتى و ناراميدا ههر خوشويستي بهس بي، بهلام ده ئالۆز و بلۇزى و بدبهختىه كاندا، نا."

"ئايا هيچ پاره و پولىتكى به ميرات بو تو و دايكت به جى نه ييشت؟" "نهو زور جىيل بورو، سەرمایه و سامانىتىكىشى هېبۈو. بهلام وا زورىش نا، بهلام باي خۆي بهس بورو. هەركىز گوئى نەددايە خوخىدە و رەسميات. هەر بۆيە سپاراده نامەشى نەنۇرسىسىبۇو كە مرد.

كاتى كە دايىم دەيىھەويسەت بگەپتەنەوە ئىنگلتەرى، هەر لەپەر وەي بورو بزانى داخوا شىتىكى بۆمە به جى ھېشتەوە يانە نا تا هەر نەبى دەستى هەزارىھەمان لە يەخدى كاتەوە، بهلام مەرگ رېي نەدا و مرد.

دوايەش بەرنارد، يانى مىرداھەكم زورى هەولىدا. ئىرە و نەويى زورى كرد و هاتوچۇو، خۇ ئەگرىش بەنەمالەي باوکم بە قىسىيان كردىبايە كە دلىش بىوم بە قىسىيان نەدەكرد، هيچ لە گۈرۈ نەبۈو. نەوهى هەبۈو و نەبۈو هەمووى دەشەرىدا نەمابۇو و لە بەين چۈوبۇو."

نهو نە داستانه بورو كە ماويس بىنى گىپامەوە. بە نەوهى سەرەنجى رادە كىشا نەوه بورو كە دايىكى وي لە بەنەمالەيە كى ثاوا نەجىب و رەسەن بورو چۈنى وا بە بى قىيد و شەرت خۇ تەسلىمى نەو كابرا جىئىلە ئىنگلىزە كردىبۇو؟

"دaiك و باوکم لە قىيەيەننا يەكتريان دىبۈو و پىيکەوە هەلاتبۇون و لە ئىنگلتەرە لە نزىك لەندەن لە خانوئىكى لا دىيىياندا مالى دادەنин. كەس نايانتاسى و كەسىش نىيدىزلىنى كە نەوه ئىنى راستەقىنە باوکم نىيە. دوايەش باپىردا و نەنکم لىنى خوش دەبن و دەيانبۇورن و من لە قىيەننا بىيىتم كە دۆست و ناسياوەكانى دايىم پىييان وابۇو كە دايىم هەر بە راستى مىردى بە باوکم كردووە... بۆيە هيچ رىسوائىيە كى بە دواوە نەبۈو. نەنکم و باپىرم من و دايىكميان تا سنورى پەرسەن خوشەويسەت، ئىمەش زور بەختىار و كامەران بۈرۈن، ئۆي، زور زور بەختىار."

دەلىن نەنکم دەجوانىيەدا تا بلەي شۆخ و شەنگ و لەبار بورو، جوانىيە كى تىكەل بە رەسانەيەتى نەجىبىيە.

من و دايىم ئەۋەپى هەزارى و نەبۈونى و دەستكۈرتى و بىسىيەتىمان دىت، تا جەنگ كۆتايى هات و ئىمەش هەولەمان دا بىيىنمە ئىنگلتەرە. بهلام دايىم لە پاريس مايەوە. لمۇي يەكىن پەمپەندى دەگەل دايىكىدا كرد و دايىكىش لمۇي مايەوە. ئەو كەسە زورى حەزلىپۇو دايىم بخوازى. بهلام بە داخمۇه زن و مندالى هەبۈو.

دوايەش دايىم توروشى دەردىيەكى كەن بورو و نەويىش مرد. نەو پىاواش هەرودەك خۆي دەيگوت لەپەر خاترى دايىم منى ناراد قوتايانە و دواي سال و نىويك بۇ يەكە ماجار رىيان دام كە پشۇرى ھاوينان لە مالى يەكىن لە ھاۋپىسانى قوتايانەم بىيىنمەوە و هەر دەو پشۇوانەشدا بورو كە پىاوايىم ناسى و دوايەش هەر مىردا بەھى كەن.

تەلەردا قاپى شۆرباكە كەن لە لەگەت و دە هەۋەكانى دىكەي كرد و لە سەر مىزەكەي دانان و نانەكەي دوو لەت كرددە و نىسوە دايىم من و بە دەم تىكىدانى شۆرباكە كەن خۆيە و ئاواي درېتىدا يە:

"نهو پىاواش مىردا پىيىكەد لە بەنەمالەيە كى مامناوەندى بورو. هەم لە بابەت بەنەو بەنەچەكەوە هەم لە بارەي بۇون و نەبۈونىيەوە. سەرەتا خانوئىكىمان لە بەشى رۆژشاتا شارىيە و بەكىرى كەن كەن لە ئەپەن ئەپەن كەن لە ئىستا هاتىنە ئىرە."

"بهلام نەدى... باوكتان... ئىنە هيچ خزم و كەس و قەم و قىلەيەكتان نىيە؟"

"نه خىر... نە خىر."

بهلام منەوە نەو پەرجووه يەكچار زور بە پەلە گوترا.

"ئاغا من دايىم لە بەنەچەكە كى يەكچار زور رەسەن بورو، لەو پىاواش ئىنگلىزە كە باوکى من بورو زور دلىيا بورو و مەمانەپىيىكەد، بهلام دەگەل ئەۋەشدا كە شەيداى دايىم بورو و زورىشى خوشەويسەت بهلام ئەركى خۆي بە جى نەھىيەنا.. تىدەكەي دەلىم چى؟"

"نا، چۈن؟"

هەر ھەنگاوايىكى نىيۇ ئەم داستانە و ھەر ئەلقدىيەكى نىيۇ ئەم زنجىريدە بۆ من تاھەتايى و ھەرگىز لە بىر نەچۈرۈدە. بىي نەھەدى بچۈرۈتىن پرسىيارىتكىم لى بىكا، مىنى دەستەمۇ و تاقىكىرىدېۋو. تەنانەت پىيموابۇ كە دەستى گەيۇدە نىيۇ ناخى دل و دەرۈن و گىيانىشىمەوە و ئاكاڭى لەوانىش ھەيدە و ھەر بۆيەشە من بەم مەرڻە نايابە شايىتە نازانى كە دەيھەوى، بەلام ئەۋەندە ھەيدە كە بەجىيى دلىنیايى و راست و دروستى خۇى داناپۇوم. مىنيش ئەۋەندەم بەس بۇو.

دواى نەھەدى ئەو باسى تەواوى حال و بالى خۆى كرد و من تىيەكەيشتم مەزقىيىكى خانەدان و رەسەنە. نەجا بۆم دەركەوت بۆ حەز ناكا لە چ جىيان دابەزىرتى و يَا بۇ دەيھەۋىستەمەيىشە مالەكەمى سەرىبەخۇيىت. دەو دوو ھۆزداندا ئەم شاشانى مالە خۆى بۇو تا ھەركاتى ويسىتى كى بانگەپىشت بکات و يَا ھەر كاتى ويسىتى بە تەننەيا دەگەل بىر و ئەندىيىشە و بۆچۈرنە كانى خۆيىدا بىرى و دەگەللىاندا تەك بىتتەوە. بە درەنگەوە زانىم كە تەنانەت مارى جۆزىيەن و يَا باوکى گىانى، قەشەي كەنیسەي كاسۇلىكىانىش نەياتتوانىيە ناوا و دك من سەرەبەخۇ و بەبىي مۇلەت و فەرمۇكىردىن ھەركاتى بىيانەھەوى بچەنە ژورەكەي و تىيەدا بىن و بچن.

شەويىكىيان ماويس گۇتى لە بەر نەھەدى بە پىتكۈپىتكى بۆ پاكانە و ددان پىيدانانى گوناھان ناچىتە كەنیسەي قەشەي زۆرلى دەرەنگ و توورەيە. "دە تۆ وەرە سەبىرى. ھېيندىكى شت دە ۋىيانى ئادەم مىزادىدا ھەن كە ناتوانى تەنانەت بە قەشەشى بلى و مىنيش حەز ناكەم بە ھەلخەلتاندىتى كوناھىنە دىكەش لە گوناھە كام زىاد كەم. بۆيە زۆر بە كەمى بۆ ددان پىيدانانى گوناھانى دەچەمە لا. ئايىنزاپى كۆت و بەندىتكى سەخت و دژوارە. و من ناتوانى ھەرچى رى و شوئىنەكانىتى ھەمۈوان بەجى بىگىدەنم."

ئايا مەبەستى لە ھەلخەلتاندىتى قەشەي چىيە؟ ئايا مەبەستى لە ئەم بۇونى منە؟ بەلام ئەمەيان چۈن دەبىي. خۇ من لە ئاشنايەكى سادە بەولۇو زىياتنىم. بۆيە پرسىم:

"بەلام، ئەدى بىنەمالەمى مىرەدەكتان؟"

"كەسىتكى كە بە كەللىك بىي نەبۇو."

"سامانىتكى، پۇول و پاردىيەك؟"

سەرىنەكى بە نىشانەمى نەھەۋە بادا و گوتى:

"ھەرجى سەرمایە و میراتى دايى و بابان و مىرەدە ھەبۇو ھەمۇوى دەشەپىدا لە بەين چۇو."

ئا لىرەدا جوولەيەكى بە دەستە كانى كرد. ھېيندىكى شان و قۆل ھەلتە كانىن و چاوهەكانى دەمنەوە بېپىن و گوتى:

"ئا بە مجۇرە ھەرجى شانازى و دار و نەدارمان بۇو ھەمۇوى لە بەين چۇو."

ئاي لەو چاوانە خودايە، چ چاوتىكى تىيەن و كارىگەر.

"ئىستا دەزانى بۆ ھەر دەستىتكى كە بەرەو لاي منەوە درىيەن دەبىي، ناتوانى ھەروا بە ئاسانى قبولي كەم؟ مەرقۇ دەبىي بە پارىزى بىي، و دەگەل ھەنگاوايىك و ھەر بېپارىتكىدا، قول بىتتەوە و بگۈنچى."

ناتوانى بۆ ھېينىدەم خۇ پىي سووك و سانا و چووكەلە بۇو دەحاند ويدا و ھەستم دەكەد ناتوانى تەماشى چاوهەكانى كەم. بەلام وامدەزانى كە مىنى دەتەرازووى تاقىكىردنەھەۋى ناوه و بە ۋالەتىش پىىدەچوو منى قبۇل بى.

ئا لىرەدا لە پې دەستەكانى بە توندى و بە جۆرىتكى كە لەپى دەستى بەرەو ژۇورىسى لەسەر مىتەكەمى دانا. دەستى تىيەن و كار و ماندوو بەلام ناسك و دلگىر.

ئەو دەستى خۆشەۋىستىك بۇو كە بەرەو لاي منەوە درىيەن كرابۇون. دەستىبەجى دەستم نايە دەستىيەوە و پەنجە ناسكەكانى دە دەستمەوە ئالان، ئەوانىم توند گىتن و بۆ يەكەمین جار بە روومەوە پېكەنلى. زەردەخەنە و پېتكەننەنەكى كە تەننەيا زەردەخەنە خۆشەۋىستى و ھاوارپىيەتى و ناخى دل و دەرۈن بۇو.

دایکم زور جارانی نهون بۆ باسکردووم که چۆن له دەروازىيە کى سپى گەورەوە كە هەرچوار دەورە كە چىمەنكارى و پې بۇو له گولى رەنگاو رەنگ دەچوينە ژورى و تا بە خانووئىكى رەش و سپى پىنج گۆشە دەگەيشتىن كە ھەيوانىكى ھەرواي بە كۆلە كانى لە پىش بۇو و ھىشۇوه گولە سپى و وەندوشەكانى تالىتى ھەيوانى دەھاتن و لەۋىپا دەھاتنەوە و شۇر دەبۈنەوە.

"دایکم دەيگوت کە لەۋى زۆر بەخىtar و كامەران و خۆشىخت بۇوە."
"رەنگە بتوانىن نهون بىدۇزىنەوە."

ھەندى جار ناچارم دىكەر گۆرانىم بۆ بلى: بەلام زۆر جاران بە سەرزەنستەمە خۇى دەبوارد و نەيدەكوت، كەچى من دلىا بۇوم لەھەوە كە بە تەننیا يە دەيانلى و كاتىكىش كە ھەروا سەرىيەخۇ ملە لىدەنا و دەھاتم لە پاشت دەركىيە رادەوەستام و گۇنئى ھەلدىخست. بەلام نەو نەيدەويىست گۆرانىم بۆ بلى و دەيگوت:
"گۆرانى بۆ كاتى تەننیا يە. كاتى كە من و تۆ پىتكەوە بىن قسان بىكەين چاڭتە، وەنا؟"

ماوەيەك بۇو بىزەي "ئاغا_ كاك -"ى وەلا نابۇو و ھەروا بە سادەيى بە "تۆ"ى بانگ دەكرەم و دەيدوانىدم. چەند جارييكانم بە مىشكىدا ھات كە ئەن ناوى راستەقىنەي من نازانى. ھەركىز پرسىيارىكى دەربارەي من و ژيانى من نەكەد، دەحالىكدا من ورد و درشتى ژيانى وىم پرسىيار كرد بۇو.

١٠

كۆتاىي وەزى بەھارى بۇو و تا دەھات ھاوين نزىكتە دەبۇو و تا گەرماتىريش دەبۇو من لەو مالەي نارەھەتىر و ناراپازىر و بىزازىر دەبۇوم. كۆلانە كان تەنگەبەر بۇون و لۆزىيە پې لە بارەكان بەرداوام لە فابريقيەكانمۇ دەھاتن و دەچوون و ھەدا دانيان نەبۇو.
غلىر كەرنەوەي بەرمىلە بىرە بۆ بارەكان لە لايەكەوە و بۇن ماسىي سوورەوە كراویش لە لايەكى دىكەوە لە توانادا نەمابۇو. مەرۋە سەير دەكا كە ورۇۋەنلى

"چۆن و چۆن و لە چ رىيە كەوە و بۆ قەشەي ھەلخەلەتىنى؟"

"تاخىر ھەميشه دەزىيانى تادەمىزادىدا شتەگلىك ھەمە..."

و ئەوە يە كە مجاپى بۇو روو له وەلامى راستە و راستى من و درگىپىز
لەوانەيە پېتىان وابى كە من بەرداوام دەچۈومە سەردايىتى و ھەموو دەمىيى
لەلا بۇوم.

كەچى من تەننیا ھەفتەي دوو جارانى دەچۈومە لا. زۆر جارانىش ھەروا كە متا كورتە شتىكى وەك شۇوشە شەرەپىتكى يَا سەبەتە مىوەيە كى بچىكۈلانە يَا زەرفە خواردىنيكى يَا شتىكى ئاوا لەم بابەتەم دەگەلە خۆمدا بۆ دېبرە و دەگەل نانى ئىۋارىيماندا دادەنا. جارى واشبوو ھەرۋا تەننیا دەستە گولىتكى، و دەو وەختىدا پەيكەرە چىنەيە كە بە ناسكىيە كى تايىەتىمە بۆ داواه پالى پىتوەدەنا و دەيگوت: "بېر... بېر... چۈوكەلە كەم. ئىدى لېرە جىيت نايىتە و ئىرە جىيى تۆ نىيە." و زۆر بەتايىەتىمە و كاتىكى زۆر بە رېكۈپىتكى خىستنى گولە كانەوە خەرپىك دەبۇو. كە دەوكاتانەدا ئامادە كەرنى ئىۋارە كە بەمەل مندا دەھات و خۇ ئەگەر واش نەبۇوايە ئەوە شامە كەمان ھەر بىرىتى بۇو له ھەمان شۇربا و لەتەنان و مىوەكە و لەبەر منىش فنچانىك قاودى دەھاتە سەرى و ھەرگىز يىش رىي نەددەدا من قاودە كە لېتىم. بەلكە ھەر بۆ خۇي بە داو و ناونىكى تايىەتىانەوە لىدەنا و بەراستىش تامو بۇن و بەرامە كى خۇشى ھەبۇو. ئەوجا منىش جەڭرەيە كەم دەدایە و ھەردو كەمان پېكەوە لە نزىك پەنځەرە كەوە دادەنىشتىن و جەڭرەمان دەكىيەن و سەيرى كۆلەنیمان دەكەد. رۆزىكىيان پېمگوت:

"ماويس كى ئەو ناوه لە تۆ ناوه؟"

"دایکم حەزى لېبۇو ناۋىيە كى ئىنگلىزىم لېتىن. باوكم ئەم ناوه لېتىنام."

"ھېچى وات لەپېرە لە كۆي لە دايىك بۇوي؟"

"تىزىكەي سىي مىيل دوور لە لەندەنەوە (شويىن و بارودە خى ئەۋىي ھەموو تاوتىي كەد، و من دەستبەجى حىيە كەم ناسىيەوە. بەلام حەز ناكەم لەوە زىياتر ھېچى دى دەرباھى ئەۋى بنووسم. چونكە نامەھەۋى ناسنامەي باوکى دەركەوى)

کیژنله‌یه کی ههروا سووک و چپنکه نهبوو و مرسق نهیده‌توانی ههروا به سووک و سانایی ده‌ثامیزی بگری و ماچی کا. ده‌ترسام برده‌نجی و توره ببی، چونکه دلنيا بوم خوو و خدیه کی توند و ثاورینی ده‌ناخیدا شاردرابووه که لهوانه برو وای لیبکا هه‌مورو کاریکی بکا و منیش نه سه‌ردا و یه‌کتر دیتنانم هیندنه لهلا خوش‌ویست بونکه نه‌مدوه‌یرا له پیستی خوم بجولیمه‌هود و نه‌دکا نهوانه هه‌مورو له ده‌ستدم.

ههندی کات که لیم نزیک ده‌بتووه، یا له کاتی غه‌مباري و دلگیریه و پهستبونیدا بۆ دلدانه‌وی هانای بۆ دیتیام. ته‌واوی هه‌مورو کیان و لهش خوزگه و حەز و ساره‌زروی نه‌وهدیان بورو له باوه‌شیئی بگرم و دهستی به سه‌ریدا بیتمن و دلی بددهم، بهلام نه‌مدوه‌یرا. تا نه‌شه‌وه تایبه‌تییه هاوینه‌ی که سه‌بته میوه‌یهک و هیندیک گولی سوورم بۆ هیتنا بورو دیتم رهنگی په‌ریوه و سیس و ژاکاو دیاره. نه‌هه‌مورو ده‌می خۆی ده‌ژوریدا قه‌تیس ده‌کرد و هه‌ر خمریکی تیک و دروومان و ئیشکردنی بورو. ههروا که ده‌تەماشا و سه‌یر کردنی نه‌ر په‌نگه مانگه شه‌ویه‌ی ویدا خوم لى ون بیسو جله‌وی خۆراک‌تئیم له ده‌ست ده‌رچوو، ده‌ثامیزیم و هرینا و ماچم کرد. ههروهک چون هه‌زاران هه‌زار جارم هینابووه بھر چاوی خوم، ههروا ودک په‌رییه کی ناسک و سووکله هاته باوه‌شمووه، ودک غونچیکی قژه‌کانی بسدریه خهی چاکه‌تە که مدا ده‌خزی و ئالۇز ده‌بورو ده‌دو مدیدا سه‌ری بۆ دواوه برددهو، راست ودک گولیکی که به سه‌ر لاسکه که‌یدا لار ده‌بیتته‌وه... به سینگی خۆمەوه راموسی. سه‌رها تا زۆر بیتھان بورو ده باوه‌شیمدا، دوایه‌ش ودک يه‌کیکی ورده ورده بیتته‌وه سه‌رەخۆ دهستی ده‌گه‌ردنی و هرینام و هه‌ر ماچنکی بھه ماچیک و هلام ده‌دایه‌وه و لبهر هه‌مورو مژین و گوشین و دژواریه ماچه‌کانی مسنى خۆراکرت. نه‌وھتا منیش بیهوده خه‌ریکم و هه‌ولددام ورده‌کاریه‌کانی نه‌ر رۆزه تاوتوى ده‌کەم.

بۆ خۆشم چاکم له بیر نه‌ماوه. ته‌نیا نه‌وندەی ده‌زانم که تاریکایی داھاتبوو، نه‌و گوله سوورانه‌ی که بۆ خۆشم هینابوومن هه‌مورو به سه‌ر میزه‌که‌وه په‌رت و بلاؤ بیوونه‌وه و من... ده‌حالیکدا که ده‌بورو له جیئی باوکی بیوومایه نه‌ر بیوونه‌وه ده‌موشوم ده‌کرد که‌چی هه‌رکیز جاریکیش بیر لوهی نه‌کردده ده‌ثامیزی بگرم. ماویس

ههست و نه‌سته کان و نه‌وین و دلداری ده‌دھوروبه‌ریکی وادا يه‌کجار مه‌حاله. بهلام کاتی که ده‌گه‌یه نه‌زمی سیه‌می مالی وی لهم دنیاوه ده‌چوومه دنیاوه دیکه‌وه و له هه‌مورو شتیک داده‌برام.

کاتی که دوو هوده‌که‌ی ماویس چۈل بورو، زۆر دلگران بوم که داخوا کی بھرییان ده‌گری و کییان دیتە ناوی، که سایه‌تیه نه‌ر که‌سانه بۆ وی گرینگ بورو که ده‌بۇونه هاوسیئی، بهلام بھریکه‌وت نه‌ر زن و میردەی که هاتنە نه‌می پېنده‌چسو که کاریان به‌سەر کاری هیچ کەسیکه‌وه نییه و ریی هات و چوون و سه‌ردا نه‌میشیان نه‌دەگرت و هیچ جۆره پەیوەندییه کی هاوسیئیه‌تیه‌شیان ده‌گەل ماویسیدا ج چاك و چ خراپ نه‌بورو. ته‌نیا جاریک نه‌بی لە سه‌ر پلیکانان توروشی پیاویکی جھیل بوم که به‌هه‌په‌ری ریزه‌وه شه‌ویاشی کرد و تیپه‌ری. ماویس زۆر به کەمی له مالی ده‌چووه ده‌ری. بھبی سه‌رپوش سه‌بەتەی تاود ده‌دایه و بۆ کپینی پیویستیه کانی که برىتی بونکه نان و هیلکه و میوه و سه‌وژه‌وات ده‌چووه خواری.

ده‌گەل نه‌بۇونی و ده‌ست کورتیشدا سه‌لیقەیه کی جوان و تایبەتی ده‌شت کپینیدا هه‌بورو. بۆ نه‌بۇونه بۆ کپینی نانیکی براۋاتر ریسیه کی دوورودریزتى ده‌بپی و هه‌ر لەو نانه‌واخانه‌یەشى بیستبوو که کەسانی ده‌رکی و کۆچبەرانى دواى جەنگ ده‌و گەرەکەیدا زۆر بونکه نه‌بۇونه ناسیا و ئاشنا. هۆیه کی دیکه‌ی چوونه ده‌ریشى، کاره ده‌ستیه کانی و دروومانه کەمی بسو که بۆ کپیارە کانی ده‌بىدن. کاره کانی تا بلیئی ناسک و جوان بونکه و سه‌ر نەچ راکیش، که زۆریه‌ی کاتدکان سه‌رقالى تەماشا کەردنیان ده‌بۇوم و نه‌ر پېنده‌کەنی. جاروباره شیعرگەلیکی گالتە‌چارپی و جەفەنگ سامیزی ده‌خویندنه‌وه و لە يه‌کیک ده‌ ده‌موساتانه‌دا بورو که بۆ يه‌که‌مجار ماچم کرد.

لهوانه‌یه باوه نه‌کەن که من سى مانگ زیاتریش بورو ده‌مناسى و ده‌چوومه مالی و هاموشوم ده‌کرد که‌چی هه‌رکیز جاریکیش بیر لوهی نه‌کردده ده‌ثامیزی بگرم. ماویس

"باشت، من هیچ باکیمک نییه و ناترسم."

"به‌لام من، من زور دترسم."

"به ته‌نیشت سویه که‌وه دانیشت.

۱۱

ههروهک ثهو پیشیبینی دهکرد، له دواي ثهمه‌وه، ههموو شته‌كان گۆرپان. به‌لام گۆرانه که به تیککاپا ههموو شته‌كانه‌وه دیار نبیوو. ثهو دهمانه‌ی که پیکه‌وه بیوین ودهک جاران چون بیوین ههروا ده‌ژیاین و ودهک خۆی ده‌چوومه سه‌رداپیی و پیکه‌وه‌مان شام ده‌خوارد.

لیزهدا چهند وشهیدک بۆ رونکردنوه‌ی زهینی خوینه‌ر پیوسته تا بزانن ژنه‌که‌ی من ثهو دیار نبیوون و نبیونانه‌ی منی چۆن ودرده‌گرت. ثهو واي بۆ ده‌چوو یا به لایه‌وه واپوو که من بۆ پاریزگاریه‌ی ئەندامه‌تییه خۆم ده‌چمه ثهو یانه‌یه که تییدا ئەندام بیووم و ههفتھی سی جاران له‌وی نانی ئیواری "شام" ده‌خۆم. راستییه‌که‌شی بۆ هیشتنه‌وه‌ی ئەندامیه‌تییه خۆم ههفتھی جاریکیش سه‌ر له‌وی هه‌ر ده‌دا و شامیکم هه‌ر لی ده‌خوارد. به‌لام هه‌ر چونیکیش بیو ثهو دیار نبیوون و نه‌چوونه‌وانه‌ی منیش زنه و کچه‌که‌می ناره‌حەت نه‌ده‌کرد و به خهیالیان دانه‌دهات و به تاسه‌ی دیداری منه‌وه نبیوون. ژیانی وان له‌وی ریکوپیکتکر بیو هەست به دیار نبیوونییه من بکەن. ههروهک له پیشەوه گوتم که ژیانه‌که‌ی مه هه‌روهک جارانی خۆی پیکه‌وه بەردوام بیوو.

به‌لام ئیمە ودهک پووش و پهلاشیکی ددم رووباریکی گه‌وره‌بین. له سەرەتاوه له سەرخۆ و دوايەش ده‌گیزاویتکی توند و سەرسام ھیین پیکه‌وه ده‌گله‌چه خۆیدا. که خوا هه‌ر بۆ خۆی ده‌بیزانی بۆ کوئی، بۆ ناسمانی یا بۆ خەرەندیکی قولمان راپیچ ددکات. دواي شام خواردنی زیاتر پیکموده داده‌نیشتین و ثهو جارجاریکانی سه‌ری به قۆلی من ده‌کرد.

ناسکەم بھو قۇزه خۆلە میشییه‌یه و دەئامیز گرتبوو. دوايەش دامنایه‌وه و ئەھویش پالى و ده‌میزه که‌وه‌دا. چاوه‌کانی دەزه‌وییه‌وه بېیبوون و پەنجھی بە لیواری میزه کەدا دینا. بازگم کرد: "ماویس."

وەلامی نه‌داییه‌وه. چەند چلە گولیکى خر کردن‌وه و لە روخساری نزیک کردن‌وه و ئەو دەمی دیتم که ده‌گریا.

"ئای ماویسی خۆشەویستم، ئەوه بۆ ده‌گریی؟"

"ئا... هیچ نییه.. شتیکى وا نییه، به‌لام ئاخیریه کەمی وا لیهات."

"بۆ پیت ناخوشه؟"

"نا نا، به‌لام.. لە ئیستاوه هه‌موو شته‌كان ده‌گۆرتىن."

"باشت، باشت."

"کې چووزانى."

زۆر نارەحەت بیووم. نەمدەزانى ج بایم. لە ناكاو رووی تیکردم و گوتى: "با واز له‌وه بیتین و لە بیر خۆمانی بەرینه‌وه. وەرە با ودهک جاران "من" و "تۆ" ئاگرە که خۆشكەنیه‌وه و چیشتنیک بۆ ئیواری لینیین و واز له کولوكو و هەلچوون و داچوون و هەست ورووژانه بیتین و لە بیریان کەمین." "زۆر چاکه. چۆنت پې خۆشە با وابى."

ئاگرە کەمان پیتکرده‌وه و من دەستم کرد به شام ناماھە کردنى. پیموابوو هه‌روهک جاران ماوەییک خۆی بە ریکخستنەوه‌ی گولە کانه‌وه مەژوول ده‌کا به‌لام ئەوه هە‌موو پیکه‌وه خرکردن‌وه و هه‌روا ھاویشتنیه ناو گولدانه‌که‌وه و هاتە تەك سۆیەکە دەحالىتکدا کە لەزەیه‌کی دیارى بە هە‌موو لەشیه‌وه دیاربیوو دەستە کانی بە ئاگرە کەدا داگرت.

"ئای، ماویس. ئەوه چتە؟"

"هیچ، هیچ، به‌لام ئەوه هەلچونانه ترسناکن. ودهک بلىسسى ئاگر هە‌موو شتیکى دەسووتتینى."

نرخی زیانیشم له دهست بچی و به دلنيایيه و نمو دهمی بار و دوخ و گوزه رانی زیانی من هزار هيتدی پیش دیت و ناسینی وی خراپتر و ناهه موارت دبوو. نمو دهمی ثو ترس و لهرزه دهبووه هۆی شهودی که زۆر به تاسه و هەلچونیکی درنداھی زیاتر و باداھشی لیدم و دهتمیزی کرم.

هەموو کاره کانی شاعیرانه و به سەلیقەیە کی تایبەتییە و بەند بون. زیاتر شيعرى جوان و رىکى بۆ دەنوسیم. رۆژیکى که چوومە سەردانی سەبیرم کرد هەر لەبەر دەركیوھ شهود رتییە کەی بە پەرەدی گولى سور نەخشاندووه نەو رىئى گولبازانە مىنى بردۇتەوە ژورى نووستتى و لەۋىشەوە دەيرەدمەوە سەر چارپاھى نووستنە کەی و لەۋىش بۆ خۆى کە چەند غونچە گولىکى لە خەرمانى قىزە زېپىنە کەی دابوو چو بورە دەپرخە خەوتىكى قۇوللۇه.

من، هەم لەو و هەم لە زيانم دېرسى، و هەم لەو و هەم لە زيانیش دەتسام. هەروەك چۈن نەو ئارامىيە کى تەواوى پى به خشىبۇوم و هەموو شتىكى لەبىر بىر دەرسەمەوە واشىدە بورو بە ئەشكەنجەو ئازارىكى زۆرەدە دەتلاندەمەوە. فريشەش بورۇ و شەيتانىش. شىرينىش بورۇ و بى بەزەيش. چاکى و خراپىكە جىكىكى پىكەوە زابۇن. لەو چاکىانە و لەو خراپىانە کە لىيم دېتبۇون و يىما مەزندەم دەكردن دەتسام و تۆقىبۇوم.

١٢

سالىكى رەبەق زيانغان ئاوا بەسەر چوو. من دەتسام نەوەي بلىم کە پەيوەندىيە کانى مەكاملىتىن جۆرى پەيوەندى نىوان زن و مىردىك بورۇ. من باوەرم وايە و هېشتاش هەر لە سەر نەو بىر بادەدەم کە من هەرگىز گوناھىتك بەرامبەر كەس نەكەم. زىنه كەي من گەرجى پىويىستى و كاره ماددىيە کانى مىنى شەنجام دەدا و كەمايەسىيە کانى پە دەكردنووه بەلام هەرگىز دەبىرى مندا نەبۇو. نەو وايدەزانى مادامە کى جله کانىم بۆ دەشوا و ئوتۇويان دەكات و چىشتىم بۆ لىيدەنی ئىدى هەموو

قسەمان دەكىدن و پىتەكەنин. هەركاتىيەكش دەھاتە باوەشمەوە زىاتر دەدوا و زۆرتە پىتەكەنی. وەك نەودى بىيەوي بەوە بەرگرى لە خۆى بکا، و يى لەم رىيە و هەست و نەست و جۆش و خرۇش و هەلچۈرنە پى كەفوکولە كانى داپوشى و لە خۆيان دوورخاتمەوە.. بەلام هەر چۆنۈكىش بورۇ هەركاتى دەباوهشىم كەتبايە و دەئامىزى خۆزمە و دەيىنابايە بەبى مەكە و لاقۇ و چەند و چۈن تەسلیم دەبوو. من لەو هەموو خۆشەويىتىيە نەك هەر تەنیا چىزىم و دەرگەرت بەلکە شانازىشىم پى بە خۆزمە و دەكىد. نەو بۇ من هەموو لە هەموو تىكىپاى ئەو شتانە بورۇ كە دەشىاندا بە تاسەيانە و بورۇ.

نەجىاوازى تەمهنەي نەھىشتىبوو كە لە نىواناندا بورۇ. مىنى كەدبۆوه لاوينىكى سەرتاپا پىرى حەز و ئارەزوو و تاجە گولى دابوو لە قىزى كار و سەرگەوتەنە كام. ئىيۇه نازانىن رۆزانە بە چ دل و دەررۇن و ھىزىز و تواناىيە كەمە دەچوومە دايىرە. ئىيمە بۆ يەكتە دەزىيان. چەند جارانم پىشىنار بۇ كەد تا خانوئىكى دىكەي بۆ بگرم و مائىكى دىكەي بۇ دانىم و مەسرەفيشى بىكىش بەلام هەموو جارىك ئەو زۆر بە لۇوت بەرزاھە و بە شىوەيە کى زۆر نارەحەت و رەنگىكى بى پايانە و بىتەنگ دەبوو.

و كاتى كە نەو وايدەنگ دەبۇو و بىر و خەيالى لە دنیاى من دوور دەخستەمە، لېيى دەتسام، و نەمدەتوانى ئەو بىتەنگىيە تىيك بشكىنەم. بەلام ئەو بە ورکىكى تايىبەتىيە و دەيتوانى تا هەتايە بىتەنگ بى و ويسىت و خواتىه كانى من و ردۇخاش كات و بە پىچەوانەي حەز و ئارەزوو و ئومىد و ئاوات و خۆزگە كانى منهە و بە جۆرە بىتە مەيدانى زۆرانبازىيە. هەر بۆيە من لەم بارەيە و نىدى چ قىسىيە كەم نەكەد بەلام دەمزانى كە ئەم زيانە ئاوا بەر دەۋام نابى و پىويىستە دەستبە جى بگۇرۇرى، بەلام بەداخوه ئەو نەيتوانى تىيېبگا.

بەلام من هېيندە دەو بىر و خەيالانووه راچوو بورۇ كە هەندى جارى ئەو ئالۇزى و پەشۆكاوايانە خۆم پى رانەدەگىرا و ئەو پەشۆكاوايە تۇوشى ئېرىھىيە كەدبۇوم. دەتسام ئۇم لە دەست دەرىيەن و ئەو دەمى بە لە دەستدانى وى رووناڭى زيان و

ئەو ھەرچى كاغەز و پەرەيەكى پەيوندى بىيمەوە بايە دەگەل پەرەكاغەزە گىينكە كانى دىكەي دەسندۇوقى دەنا و سەرى دادەخست و دەۋىيىدا ھەلەدگرت. ھەر لە دەفتەرى حىساب و رەسىد، و پسولەي دىيەوە ھەمۈرى، ھەرىيەكە و جىئى خۆى ھەبۇو. بەۋەپىرا دىيارە كە چ زىنېكى رېك و پىشك بۇو. بەلام بەلانى خۇشەويىتى و دۆستىاھىتىيەوە، ھەرگىز نەدەكرا دۆستى بى و دلىاشام كە گىرسىش خۇشى نە دەۋىست و ھەر تەنانەت رىزى لىدەگرت و ھىچى دى. ئەويش ئەوهەندى بەس بۇو. دە پايزى زەستانىيىدا ئىمە خۇشتەر بۇوين، چونكە دەگەرمىاھىدا ھەر دووكمان ھەستماندەكىد ھەزمان لە چۈونە درىيىھ، پىاسەي بىكەين و ھەواي پاكى دور لە كۆللانە كانى "تارتىستۇ" كەناوى ئەو گەردەكە بۇو، ھەلمىزىن. كە چى لە مبارىيەوە ھىچچمان نەگوت و ھەر كاتى تىينى گەرمىا و بۇنى ماسىي سووركراوە و بىرە لە توانا دەردەچوو ھەر دووكمان دەكەوتىنە بىرى ئەو مالە لادىيەي شوين لە دايىك بۇونى ئەو كە جىئىھە كى والا و سەر سەوز و پېر ھەواي پاك بۇو. شەويىكىان ھەررووا بە بىئەنگىيەوە دانىشتبووين. لە پېر ئاورپىكى بەلائى مندا دايەوە و گوتى حەزم لىئىھ ئەگەر بۇ جارىيەكىش بۇوە ئەۋى ھەر بىيىنم.

حەزمەدەكەد پارەيەكەم ھەبايە ھەر ئەو دەمى ماوىسىم ھەلگەرتبايە و لە ئىنگلتەرەي و دەھرگەوم و بېرۇم. وەك ماوىسىس بىر و خىاللە كانى مىنى خويىندىتتەوە. گوتى:

"چەند خۆش دەبۇو بانتونىبایە ھەر بۇ جارىيەكىش بايە پىكەوە چۈوبابىنایە قىيەننای ئازىزم."

پايزى ھاتبۇو و منىش ھىندىيەك داروبارى سووتانى بۇ پەيا كرد و شەۋىتكى كە لەبەر سۆبەي دانىشتبووين پىئىگوت:

ئەگەر بىتوانىبایە ھىندىيەك پاشە كەوت كەدبایە، ويستا كە تۆ ئاوات حەز لە چۈونە قىيەننایە ھەلەمدەگرتى و راست دەميردى و لمۇيىم دادەنai بەلام بەداخەوە كە ئىستا ھىچ دەددەست و بەرپىكى خۆمدا شك نابەم."

شىئىك تەواوە و ھىچ نەماواه ئەنجام نەدرى. وام بىست كە ئەگەر جارىيەك لە جاران پىيىستى كەدبىي باسى ديار نەبۇن و نەھاتنەوەي مىنى كەدبىي گۇتوویەتى: "ئەو مىرددەي من ھېننە سەرقالە" (ھېننەكەشى وا بە سەر زمانى دادىن) تا واي پىشاندا كە من كەسييکى زۆر گرىنگم و بەلانى كەمەوە سەرۆكى چەندىن كۆمپانىام و چەندىن كارخانەم بە ملەوەيە و يان دەيگوت: "ئەو مىرددەي من ھەرگىز حەز لە سەردان و ھاموشۇيە ناكات و ناچىتە ج چىيان" پىتىان وانبىي بەو قسانە دەمەوى گلەبىي و گازاندان لە ژنەكەم بىكەم. (ئەگەر گلەبىي و گازاندەيەكىش ھېبى) ئەو ژنېكى زىرینگ و كابانى چاڭ و خاتۇونى مالە و من ھەميشە ستايىشى ئەو شتانەيىم كەردوو و ھەر دەشىكەم بەلام كەسييکە يەك دەندە دىكتاتۆر و نەسەملەن و ئەوهى ويستى و بېراريدا ھەر ئەوهىيە و بەس ھەرگىز لە بۇچۇن و راي خۆي نايەتە خوارى و دەستبەردار نابىي. ئىستاش قىشى ھەر لە سەر شىپۇيە بىست سال لەمەويىش دەپىت و دايىدىنى و پىيپايدە كە قىز كورتىكەنەوە و رېك و پىشك كەدنى كارىكى بىي مانا و كات بە فيرۇ دائە.

گریس پەرچە كانى تا بلىيى توند و بەند بۇ دەھۆننەتتەوە و واي بۇ شەتەك دەدا ھەرچى جوانىيە كە لىيى دەپىرى.

ئەو ھەرچى بىيىستبايە لە مىنى دەستاند. ھەر لە كرى خانۇو و قەرزى مۇغازە و پارەي خزمەتكار و بە كورتىيە كە ھەرچى مال بىيىستبايە، لەوەندە مۇوچەي بەرگى خۆمۇي دەستاند كە ئەوهەش تىكىپاى ھەمۇ مانگانە و مۇوچە و بەراتەكەم بۇو، بۆيە من بۇ خۆم لە بارەي ماددىيەوە گۈزدەنېكى وام نەبۇو دلى پى خۆشكەم و تواناي ھىچ ئەندازە پاشە كەوتىكەم نەبۇو. ئەيوا دەيگوت:

"پاشە كەوت بۇچى؟ ئەگەر خوانە كەدە تۆش شتىكت لىيەت ئەو پارەي ميراتە كەم باوكم بەشى من و گریس دەكات و ئەگەر خوانە خواستە مەدىشى ئەوه پارەي بىمەي ژيانە كە تۆشمان ھەمەيە و پەكمان ناكەمەي."

شەویکیان گوتى كە ھاوسىيەكانى سەرەدە گواستۇريانەتەوە و ھەر پىرەمېرىدىك و
كچ و زاوايەكەمى بە تەنیا ھاتۇنەتە جىيى وان.
"چۈزۈنى؟"
ئەوەم بەلاوه سەير بۇو كە ماويس كەمتر ئاكاى لە دەر و دراوسىيەنانەوە بۇو، و ئەو
باشە ئۆزۈن و لە كۆيىھ دەزانى.
كچەكەيم لە سەرپلىكانەكانى دىت و دەربارە ئاۋ و خەلۇز بىردنە سەرىيلىسى
پرسىيم. زۆر بە ئەدەب و زۆر لە دراوسىيەكانى پېشىۋوت چاڭتى بۇو.
"ئەدى مېرىدەكەى؟"
دیسانەوە ھەستەم كەردىوە كە ھەستى دېكى ئىرىدىيەم دە دلى دەچەقى.
"نازام. ئەو تەنیا گوتى كە باوکىشى ھەر دەگەلەواندا دەبى و لە ھەرەدە پىرە
دەبى ھەمىشە زۇورەكەى ھەر گەرم بى و منىش تىيمگەياند كە يَا بۇ خۆى دەبى
ئۇوكارە بىكا يَا ھەروا شىتىكى بىداتە كورپىزگەكەى تا ئەو ئاۋ و خەلۇوزەكەى بۇ
سەرخات و كارەكەى بۇ ئەنجام بىدا.
"خۆزگە تۆ دەتەھىشت من ئەو كارانەم بۇ تۆ كردىغان."
"ئانا."
"ئاخىر بۇ تۆ قورسە."
ماوەيەكە من بۇ خۆم ئەو كارانە ناكەم و ھەروا بە چەند پەناباتىتكى، ئەو كورپىزگە
ئاۋ و خەلۇوزەكەم بۇ دىئىنەتە سەرى.
"كام كورپىزگە؟"
ئەو دەمى پېيىگەتم كە كورپىزگەيەك لە نەھۆمى يەكەمدايە ئەو جۆرە كارانە بۇ ئەو
و ھەمۇ ئەوانىدىش دەكا.
من ئىدى هيچى دىيم نەگوت و ھەر دەبىرى ئەو كىرىچيانەسى سەرەدەدا بۇوم و حەزم
لىببۇو بىيانبىنەم و تا ئەوەم نەكىرىبايە دانەدەكەوتەم و نەدەحەسامەوە.
ماويس بى ئەوەي ئاكاى لەو خەيالانەسى منهە بى لە ناكاۋ گوتى:

دەستبەجى گوتى:
"كەواتە ھەر لىرە دەمېننەوە پېيىكەوە بە خۆشى و شادىيەوە بەسەر دەبەين."
"بىلام لەوانەيە تۆ ھەمېشە بەو جۆرە ژيانە و ئاوا ھەلەنەكە؟"
وەلەم نەدامەوە و ھەروا چۆن كەلە سەرپىشىتىكە دانىشتبۇو و ئەزىزىيەكانى
ھەلکىشىباونەوە دەستەكانى تىيورىتىباون. چاۋى دەبلىيەنى ئاگەر كەوە بېرىپسوو،
بىيەنگ بۇو.
دۇوبارە پرسىيمەوە:
"گىانە كەم وانىيە؟"
"ھەيف، كەس نازانى."
"تۆ پېتتىوايە كە لەو ژىيانەپەتەنە تىيەداين وەرەز دەبى؟"
كەس ناتوانى پېشىبىنى بىكا. خۆشىيەكان خۆشىبەزىن و زۇو رادەبرىن.
من ئەزمۇوندارم.
بىلام بۇ من و تۆ... ھېنىشىتا زۇوە."
"ئايا ئەگەر ئەو رۆزە هات غەمېتى لى دەخۆى و بۇي بە داخەوە دەبى؟"
"ئەوەش بەھەوە بەندە كە چۈنلەن چۆن پېش دىت."
"جارىكىان گوتت تۆ ويست و خواستىيەكى تۆكمە و توندوتۇل و پىتەوت ھەيە،
ئەو راستە.
وانىستا من باوەر دەكەم."
"ئادەمېزەد ھەندى جاران دەبىي وابى."
چەندىن شەوە تۆفان و زىيانان بەسەرتاپاپى بە بارانى تەرەدە دەچۈرمە مالەكەي.
ئەو زۇورە كە روناڭى بىلىيەنى ئاگەر كەم بىرۇ بەويىدا بىلە دەبۈوە.. قابله مەي
شۇرباڭى كە سەر ئاۋرى و مېزەكەش رازابۇوە. ئاد ئەمە مالە من بۇو. تەنیا مائىيەكى
كە سەرم پېيدا دەكەد. عىشق و ئەۋىنى من و دل و دەرۇون و خەزىنەى من لەمۇي بۇو،
و بە دەنگىيەكى كە لە خۆشىان دەلەرلى و دەنگىيەكى چاۋەپلى و ئارەزۈزمەند بە
خېرھاتن و فەرمۇسى دەكەد.

دوو ههفتە پىش ئاشنايىتىيە ماويسى بە ئەندامى ئەو يانىيە ھەلزىيرابۇوم و خۆ نەگەر يانىكەش نەبوايە ناچار دەبۇو بە بىيانووی پېكارىيەوە لە دايىرە بىينمەوە كە بە دلىنىايىشەوە تەبىوا ھەر لە هەفتەي يەكەم سەوە بەو درۆيەي دەزانى و ھەمۇ مەسىلە كان ناشكرا دەبۇون، كەچى تا ئەمرى دلىنام كە بىچوكتىن شتىك لەباردى ماويسەوە نازانى و ئاكاى لۇ خۆشەويىتىيە من نىيە بۆ وى و ھىچى دەرباردى نازانى.

ھەندى جار رووداوى بچكۈلە ھەن دەمیشىكى ئادەمیزادىدا دەمیئىنەوە. بۆ نۇونە شەۋىيىكى يەك شەمەيەك كە چۈرمە لاي ماويس(وابۇو يەك شەمان نەمدەتوانى لەمال دەرچم، بەلام دەويەك شەمەيدا بەتايىتى، زىن و كچە كەم سەرمایان ببۇو و من پېشنىيارم كە كەننەيەش زۆر چاققايانە ھەرجى خىراتر بەرەولاي ماويسەوە چۈرمە سۆراغىيى. ھەر كە كەيمە بەر دەركى سەرقالى ئاوازى گۈرانىيەكى بۇو دەيگوت و وەك سەدجارەم بى راودەستان و كەوفقە چىز وەرگەرتىنى ئەو دەنگە پاڭ و بىيگەردو دلەنەوازەيەوە، بەلام ھەر بە دەركە كەرنەوى ئاوازە كە بېرا و ئاپرىيکى بەلائى دەركىيەدە دايەوە و لە و دىدارە چاودەرowan نەكراوهى من لە جىنى خۆى رايپى و ھاوارىيکى خۇشحالىيەي ھاتى و گوتى: "وەرە... وەرە ياخوا بەخىرىتى! ئاي كە چاكت كەدەتى!"

چۈرمە ژورى و دەركەم داخستەوە و سەبىرم كەدەتى و كلاوى پۆشىيون. پرسىم:

"دەتهھوئى لە مال دەرچى؟"

"بەلى، خەيالىم وابۇو بەلام ئىستا با به ئارەزووى تۆتتى."

"دەچۈرىيە كۆي؟"

"كەننەس."

و سەرى بەردايەوە و كەوتە يارى بە دەستكىيىشە كانى.

"منىش لەكەمل تۆدا دىم."

"ئىدى تازە گول پەيدا نابى. بەلكە رۆزىكى خواراستان كەرىدى بىتوانىن بچىنە شۇيىنى لەدایكبوونم. ئەو جىيەي كە دايىك ئەودەندە پى خۆشبوو و داستانى ئەوبىن و دلدارىيە كەشى ھەر لەوي سەرى ھەلدا و دەستى پېنكىد. ھەۋەك داستانى ئەوينە كەمى مە كە دەو كۆنە خانوو بىدا سەرى ھەلدا."

١٣

ورده ورده وام لىيھاتبۇو كە تەنانەت نەمدەتوانى بۆ تاوىيك چىيە شەۋىيىكى لى دوورىم بەلام ناچارىش بۇوم كە دەبۇو جارجارە لەو يانىيە خۆم پېشان بىدم كە لىيى ئەندام بۇوم و ھەندى شەۋىش لە مالى خۆمان بىئىمەوە. چونكە بە ھىچ جۆرىك نەمدەويىست پەسى بەو جۆرە مەسەلاتە بىبات و بېيتە مایىي بىگە و بەرددە و كىيىشە كىش و گلەيى و گازاندەي بىنەمالە و خاوا و خىزانى. يَا بېيتە مایىي تىيەچۈونى ئەو بارو دۆخەي ئىستامان. ئەبىوا لەوانە بۇو و لە دەستىشى دەھات بى چەند وچۇن بچىتە "تارتىستۇ" سەر ماويس و چى خراپە پېتى بىكات و ئابرۇوى بەرى، جا بۆ خۆ پاراستنى لەو پېشەتەي زۆريم لە خۆم دەكەرد ھەفتەي چەند شەۋىيىكان بچىمە مالى و رەزلى پىاۋىتكى خاودەن مال و حال بىگىرم و واي دەرخەم كە شەۋىيىكى ئارام و ئاسوودەم لە مالى بەسەر بىرددوو. بەلام ھەمۇ دەمى تمواوى بىر و ھۆشم ھەر بەلائى ماويسەوە بۇو كە داخوا دەۋساتە و دەختەيىدا ج دەكەت و زۆر جارانىشىم لى دەپرسى و ئەو دەيگوت:

"ئەلبىتە ئىش دەكەم، دروومانى دەكەم."

جارى وابۇو باودىم دەكەد، بەلام بە زۆرى گومانساوى بۇوم. دەلىن جارى وايە عىشق ئادەمیزادى تىرسنۇك دەكە، ئەو قىسە دەربارەي من راستىبوو چۈن دەبۇو گومان لە ماويس بىكات و ھەراسان نەبىت؟ بىزەش ھەفتەي جارىتكى دەچۈرمە ئەو يانە لەعنهتىيە دەلىم لەعنهتى. چونكە لە راستىدا بە چۈرنەويم ژنە كەمم ھەلە خەلەتاند و فريوم دەدا.

"تو، تو دییه که نیسه من؟"

"بلی، وره با بروین."

ناو که نیسه گرم و روناک بورو، ئیمه تا میحرابه که پیکه و چووین و من به
تهنیشیوه نه زنوم دادان و ده گهوردی و سامی نه جییه پیروزهیدا نقوم بروم.

که نیسه پر بورو له ژماره یه ک خله لکی ههژار و نهدار و گریکار و ژماره یه ک
خوشکانی گیانی که ههمو له ههمو به ثاراسته یه کی تاییه تیوه مژولی نزا و
پارانه وی بعون. ته ماشاکردنی نه دیمه نه پرشکویانه هر به راستی منیان بردبووه
دنیایه کی دیکوه. من نامه وی وا خوبیشاندهم گوناهبارم.

چونکه له بابهت ماویسه وده، من هیچ گوناھینک نه کردووه و نه روزانه ش به
چاکترين و پاکترين و خوشترین کاته کانی ژیانی خوم ده زانم.

نهوه کاریکی ههروا ناسان نیبه که ناده میزاد ده دنیایه یدا بزیت و خله لکی نه
دنیایه ش نه بی. "نهیوا" هه میشه چاودری شتیکی وا بورو له من، نه منی له هه مو
خوش ویستیه ک و شتیکی زیندرو دا بپیسو و دیواریکی نه ستوری به دهوردا
کیشابوم و منیش ناچار بروم رییه کی له و هه مو دهوروبه ره تهراوه به دنیایه که
نه و زنه خوش ویسته لییه پهیدا کم و بدؤزمه وه و نیستاش که عیشقم ده سینه یدا
مردووه، تهناهت نیستاش که نیدی ههست و نهسته کانم به رامبهری که م بوتمه و هر
سوپاسگوزارم و مه منون و منه تباری ویم و هه مو نه بیره وری و به ختیاریه که به
هه ویس و ده نه سیب بورو، ودک خذینه و خزنه و گنجینه کی ززر به نرخ و
تاھتایه ده دلمندا هه ده میتیته وه.

من چندین جارم گتووه که له سرعتای ناشنایه تییه ماندا ده گله ویم گومان
هه بورو و له گهله نه وشدا که هیچ بله گهیه کی دیار و رون به دهسته و نه بورو،
که چی وام ههسته کرد که له و دیوی نه و هه مو لوف و جوانی و ناسکی و میهه
و خوش ویستیه وه، شتیکی شاراوه بی بهزه بیانه نادیار ده قولایی ناخی ویدا
هه ههیه.

به لام لهو شه ووه بەتاييەتى بيره ورسيه کى پاك و بى غەل و غەشى ويم دەقۇولايىه
دىليدا جىنگىر بورو كه هەركىز لە بير ناچىته وە.

کاتىكىش كە نزا و پارانه وە تەھواو بورو و دەگەل نه و خەلکەي گەيشتىنە بەريارانى
کولانى، ماویس قولى دەقولى ھەلکىشام و کولانى بردم و رى شاندەرى
كردم، تا گەيشتىنە "ئارتىستۇ" و من چوومە سەرى و بە تەك سۆبە كەوه دانىشتم تا
کاتىكى سەيرم كرد وەختى رۆينىيە و ناکرى پارىزىيە لە دەستدەي.
كەمتر دەرفەتىكى قىسە كەدنى لە ديدارە كورت و كەمانەدا ھەلدە كەون و
ئىمەش پىكەوه دەست دەنیسو دەستى يەكتدا كە تەبۈۋىنى ناو قۇولايىه بىر و
خەيالە كانى خۆمانە وە هەر كە ھەستان بىرۇم دەستىيکم بىرە ژىر چەناگىيە وە،
لىيەه کانىم ماجىكىن نەو بە سپاپىي گوتى: "شە شاد خۆشە ويسە تازىزە كەم، خودا
و هەرقىي پىاوا چاکە ئاگادارت بن و بىتپارىزىن."

١٤

ھەروا بەم جۆرە رۆزەكان دەھاتن و رادەبردن و دەگەل نه وشدا کە من ده دنیاي
عىشق و نەمۆين و دلەدارى و خۆشە ويسەتىدا دەخولامەوه، دىسانەوه جار و بارىك وام
دەھاتە بەرچاوا کە دنیایە کە خۆش و شىرىنتىر و دلگىر ترىش هەيە کە هەروا بە
کەمېك ھەول و كۆشش و تەقەللا دەتواتىرى و دەدەست بىت.

جارى وابۇ ماویس دەگەل نەو ھەمو مىھر و ناسكى و خۆشە ويسەتىيە یدا دەگەل
نەو دەھورى بەرە هەژار و نەو جىيەيىدا تىكەوه دەگلا و دەشىوا و بىزاز دەبۇو ئا لەو
کاتانەدا بورو کە ئاگىرىكم دە دەرۇون بەرە بۇو زمانەي دەكىشى، کاتى کە دەمدىت هەر
تەنیا پارەيە نەم مەتەلە ھەلینى و نەو گرى كوتىرىدە بکاتەوه و موعجىزان دروستكى
و كەچى منىش نەمبۇو. يا نەودى ھەشم بورو هەر تەنیا باى شۇوشە شەرابىيک، قاپە
خۆراكىيک ياخىن بىرە دارىيکى سووتانى بورو.

دەگەلە ويدا لەپەر خۆشى و شادى و بەختە و دەريدا بىوم. و ئىستاش كەوا دەو خانووه دېھاتىيە ناخۆشەيدا تاك و تەنبا، با و بۆران و گەردەلۈول پەنجەرە كانى رادەتە كىيىنى و شەپۇلە هەلچۇرە سەرشىتە كانى دەريا و دەك كەرتەك كىوانەلەچىن و بەرز دەبىنەوە و بەول او لايىندا پەرت دەبىنەوە و بە سىيۇدە كەيى دە زىوى و ناساناندا بە ليتە كاغەوە ھەستەدە كەم، دەگەل ھەموو ئەو شتائى كە رابردوون، ھەر لە ژيانى تال و ژار و دژوارى گەل ئەيوايەوە تا ساتە خۆشە كانى دەگەل ماريسىم بەسەر بىدن ھەموو راستىيە كى رووتىشىن و تا ھېشتاش ھەر بە ناگەرە كە دەگىيانم بەربۇرە دەزىم و دەسۋوتىم. ھەر چەندە گەر كەلىپە و بىلەسە كەشى دامەردىتەوە بەلام گەرمىيە كەي ھەر ماوە و تا ھەتايىش ھەر دەمەنلىنى.

دە تەواوى ئەو ماوە درېزەي كە دەزىندانىدا بىوم ھەرگىز دەلىم سارد نەبۇرە و ناپەزا و ھەراسان و بىزار نەبۇرە. چۈنكە ھەر سەعاتىيە كى لەو سەعاتائى گەل ماريسىدا ھەموو ئەو شتائى قەرەبۇر دەكىنەوە و ناخۆشىيە كانى دەسپىنەوە.

گەرچى من لە زۆر لايىنەيەوە رەنگە پياويىكى سۈرك و ھەزار و بى دەرتان بىم بەلام سەرەكتەن و بە ئاكام گەيشتنە كامن ھەمووى كاملىن و تەواو بۇون و پە به حەزى خۆم بۇون و ئەو سەركەوتەن و ناكامانەش كە من بەو نرخە گرانەم بە دەست ھېتىنەن تەنەنەت لای خودى ماريسىش شاراودىيە و نازانى.

ئەوەي كىدم بە چاۋىتكى كراوه و وېزدانىيە كى سەرىبەخۆ و شازادەوە ئەنجام دراو دەگەل ئەوەشدا كە كۆمەلگە منى تۈرپ ھەلدار بە چاۋىتكى سۈركى رووانىمى و سەپىرى كىدم بەلام من دەگەل ئەو ھېچ و پۈچى و ناشايىتىيە خۆمدا توانيم ئەو بۇونەوەرە بە نرخ و گرانبەھايە بەزىزمەوە. و بىگەيەنە لوتكەي سەركەوتەن و دەركەوتەن، بەھەرە كانى دل و دەرۈننەم وەنگا ھېتىنەن و پېشکەشى كۆمەلگام كەدە.

زۆر جاران دەربارە ئەو نەخشە ئايىدا و خەونە سەۋازانە خۆمى دەگەلدا دەدوام و ئەويش مات و بىيەنگ، زىرەخەنەيەك بەسەرلىۋانەوە بە پەنچە ناسكە كانى، ھېلى خەيالە كانى خۆزى بەسەر مىزەكەدا دېنا و گۆيى شىل دەكرد.

من سەرتاپاى ويىم دەتاورپىشىمى رەنگاۋەرنگ و پۇولە كەيى زىپەر و مەروارى ھەلەدە كىشا و ژورە كەيم بە باشتىن قالىي و مافور و رايەخى خۆرەلات زەمینى بۆ راچەخست و بە قەندىلۆكەي زىيۇنەم بۆ رۇوناڭ دەكىرەدە، ئەمەدەمى تەختىكىشىم لە عاج و زىپى و روو پۆشىتىكى شىنى كۆلدار بۆ دەرازاندەدە و بە بۇخۆشەتىن عەترم دەپشاند، ئەوجا نايابتىن شەراب و خۆشىتىن و بە تاموچىزىتىن خۆرەك و خادىسەدەم لەسەر كورسى و مىزىتىكى سەندەل دەگۈل و گۈلزەرلى سۈورى باغىتىكى پە لە تاوسدا بۆ دادەنا و بە كورتىيە كەي ھەروا دەنلىي ئەو خەونانەدا تا ئەو جىيەتى ھېزىو توانىاي بىر و خەيال بېرى دەكرد لە دووم دەدا و دەگەلە خۆمدا دەگوت.

ئەوانە بەلايى منەوە گالتە نەبۇر، ئەو شايانى تىكىرای ھەموو ئەوانە و لە وانەش زىاتەر بۇر. خۆمەن دەمزانى ھەرگىزما و ھەرگىز ئەوشتانە ئەويان لەوە جوانەر و رەعناتىر و ناسك و شۆخ و شەنگ و دلىبەرتر نەدەكرد... ئەو لە ھەموو ئەوانە بەولۇدەتلىرى بۇر.

خۆ ئەو ھەر تەنبا جوان نەبۇر و بېس، ئەو شەقلەتكى پەنۋو و گىيانىتىكى بەرزى ئەو تۆى ھەبۇر بە گۈز دەنلىيەدا دەھاتەوە، ھېننە قورس و سەنگىن بۇر.

پېمۇانىيە توانييەتىم باسى عىشق و ئەوين و دەلدارى خۆمم و دەك پېيىست بۆ كردىن تا ئىيەش بىتوانى بەرجەستە كەن و بىھېتىنە بەرچاۋى خۆتان.

من تەنبا كەسييەك نەبۇر كە لە كون و قۇزىن و كەھلىن و كەلەبەرى لەندەندا عىشقا گەرچى كەي خۆم دۆزىيەتەوە. بەلام من شەرىيك و برابىشىم نەبۇر دەو عىشقايدا و ھېچ كەسييەك نېيدەتوانى لېيم بىستىيەتەوە. ئەوە ھەر تەنبا خۆدى ئەو خۆى بۇر كە دە سىنەيدا ناشتم و ھەر ئەویش بۇر كوشتى و لە ناوى بىر. بەلام تازە ھېچ كەسييەتىش ناتوانى و ھېزى ئەمەن بىتىنە كە بىرەدە كەنلى ئەو عىشقا بىسپىتەوە و لە ناخى ناخەنە دەرىيەتىسە، چۈون ئەو راستىيە كە نەمە كە من

تا ئەم بەشەی بىرەودىرىيەكانى رۆچەر داللىق خويىندىبۇوه، نىوەشەو شەق بېسو و سۆپەكە سارد بېۋو، بەلام من ئاڭام لە راشكانى شەۋى و ساردبۇونەوى ژۇورەكەمى نەماپۇو. شۇر و خۆشى و تاسە و كەفوكولىنى شە داستانىمى ھەمۇ گيانى داگرتۈرمۇ و چۈوبۇوه ناخەوە. راستە كە وام دەھاتە بەرچاۋ كە رۆچەر زۇر رۆپىسۇ و يەكجار قۇولن بۇتەوە و زىيەدە پۆيى كىرددۇو، بەلام نوسىينە كان ھىيىنەدە كارىگەر بۇون كەئەم دەخانووېيکى بچىكۈلانەمى ماسى گىري دا بەرجەستەدە كرد و دەدىت و تەنانەت گويم لە ترپەي لىدىانى دلىشى بۇو، دەتوانم مەزەندەي ئەھو بىكم بە چ نەخشەو بېيارىيەك، كەسىك كە تازە لە زىندانىيەهاتۆتەوە، تاك و تەمنيا، ھىيىنەدەشى ئاشناسىيەتىيەكى وا دەگەل قەلمەيدا نىيە، ئەوانەي چۈن نوسىيىو، بەلام ھىشتا ھۆى ئەم دوور خزانەوە و زىندانىيەيەم نەدەزانى، ديسانەوە دەستم بە خويىندەوە كرددۇو:

"جەزنى لە دايىكبوون ھات و تىپەرپى، ئاي چ وەرزىكى خوش و دلقرىن بۇو! چەندىم دەتوانى سوود لەوکات و شوينە وەرگرم و حەيف كە زۇر كەم نەبى نەمتوانى سوودى لى بىبىنم و تىيىدا سەركەوم.

لە شەۋى جەزىيىمدا بە ژەنەكەم گوت، كە لە مالىي ھاۋپىيەكى مىوانم و درەنگ دىيەمەوە، پىيۆيىست ناكا چاودەپتەن بن.

تىيىوا بە سەر سامىيەكەوە بىرسى:

"كام ھاوارى؟ لەوانەي ئەندامى يانە؟"

و بىيەنگىيەكەي مىنى بە سەماندىنى باسەكە زانى و بەو ھۆيەوە شەۋى جەزىنەكەم دەگەل ماويىسىدا بەسەر برد. ئەو يەكەمین جار بۇو بە بىسانلوو جەزىيەهەندىيەك دىاري ھەممە جۆر بۇ بىردىبۇو و تەواوى لەندەنم بۆ ھەلبىزاردەننەيىان ژىرىدە ژۇور كەردىبۇو تا يەك جووت گولى ئەللىمسى نىشام بۆ پىلاۋ و جووتىك گۈرەدى بە گولى رەنگاپەنگ چىراو و دەپتەيە تۆپىك، و ملوانكەيەك و گەورەتىن چەپكە گولىنىكى كە ھەبۇو و شووشەيەك شەرەبى تايىھەتىم بۆ ئامادە كرد. ئەويش خەنجەرىنىكى يەكجار زۇر

كەوناراى دەسلەك و مشتو زىيەكى لەسەر رەش كرابىۋو و كېنرا بۇ دايە من و ئىستاش كە ئەوانە دەنۇوسم خەغىرەكەم لەلايە و لە بەر دەستمدايە. چەندىن جارم لە كالانى دەرىنناوە و سەيرى تىيغەكەيم كردووە و تاقىم كەدەتسەوە و دە دلى خۆمدا بىر كەدەتسەوە... كاتى ماويس خەنجەرەكەي دەدامى گوتى: "دەستكاري مەجارستانە".

و نوسىينەكەي سەر وى ئاوا لىتك دايەوە "قوولى داگرە."

دە دەمیدا ماويس خەنجەرەكەي لى دەرگەم و لە جىي خۆى راپەرپى و لە بەر دەمى سۆپەكە لە بەرتىشكى رووناڭكى بلىتىسە كان دەستى بە سەماي ئاڭر كرد و ئاوازىتكى كىييانەي زۇر كۆنلى گوت. منىش دەستىم راكيشىا و لە سەر ھەر دوو ئەرثىزىيەكەنەي خۆمم دانا، قەيتانى گۆرەپىيە كامى پىيە بەست، قۇزەكەيم بە چەند لاسكە گۈل رازاندەدە، لىيەكانتىم ماقىكەد و گۇتم ئىستا دووبارە سەماكەوە. ھەمدىيەس هەستايىھەو و بە كەفوكولىكى بىي وينەوە، شىستانە سەماي كرد و گۆرانى گوت و جارجارىش خەنجەرەكەي ھەلەددا و ھەر بە ھەواوە دەيگەتەوە و دوايىش ھىنائى لە سەر ھەردى لە بەرپىيە مىنى دانا و خۆى دەباوەشى ھاوېشتمەوە. نانى ئىوارىيەمان خوارد و دواي ئەۋەش بە سەنگىنېيەكەم داستانگەلىكى دەرىسەرە جەزىنلى كەم دايىكبوون و سەرەدەمى مەندالى و دەورانى كچىنى خۆى و زەمانى دار و نەدارى و ھەزارىيە، و زۆرى دىكە دەرىبارە پارپىس و قىيەننا باسەر تاشۇو بەنیو بۇو ئەم دەمى پالشۇ و كلاۋە كامان پۇشىن و بۇ نزاو پارپانەوەي نىيە شەۋى چۈپىنە كەنیسەي و جارىيەكى دېش من لەو شوينە پېرۋەزدا ھەمۇ شتىيەك بىر چۈزۈ و كەوتەوە ناو قۇولالىيەن دەنیا يەكى پاڭ و خاۋىن و بىيگەرددەوە.

كاتىتكى كە لە كەنیسەي ھاتىنە دەرى من ھەستم كە ھاۋىيەشى راستەقىنەي زيانى من ماويسە. ئەمە ئەو كە خۆشىبەختى تەواوى بە من بەخشىيە، ھەر ئەم بۇونەوەرە كە وەك ھەمۇ ژنەسادەكەنە دى نەبۇو، پەرى بۇو، بۇونەوەرەيەكى خەيالى و ئايىدالى بۇو.

دحالیکیدا که ماویس بتهنیشت منفوه له سه رثمنزیان ده پارایه و نزای ده کدن،
بهو بیرو باوده و که ده خوندا ده دیت هیچ گومان و دله راوکه کم ده دلیدا نهبوو،
بدهام تیستا همه مو شته کان نه گنجاو دینه بهر چاو.

۱۷

جهنی له دایکبوونی له چهند روزیک زیاتر تینه په پیبوو که دهستی قهدر و
چاره نوس زیانی مهی سه رتا پا زیره و زور کرد و گپری. له شهودی جهنی بابا نوئیل
که ماویس سه مای بوق کرد و گزانی بوق گوتبووم، من به پی داگرتنیکی ته و اووه و
حزم لیبوو هه میشه هه بر بوم بلی ههندی جاران ملی دهدا و شتگله کی
همه دمه کیانه و مندانه، یاله سه ره خون لایا یه کی دهلا و اندوه. روزیکیان پیمکوت:
"ماویس. من حزم لییه تو پر به گهروی خوت و به ته و اوی ده نگته و گورانیم
بوق بلی. من ده زنم که ده توانی."

بریسکه کی له چاوانه اهات و گوتی:
"چون ده زانی؟"

"ماویس. تو ئاما ده کی و هونه ره کدت له من ده شاریه و. بوق ده بی وابی؟ تو
ده تگوت که مهشقی ده نگیت نه خویند و و نه کردووه." "تیستاش هه روا ده لیم که نه خویند و و نه مکردووه، یا هیندہ که شایانی
باسکردنی نییه.

شیدی هه چونیکه نایلیم، چونکه نامه وی بیلیم."

"باشه بوق؟"

"به تووره بیمه و گوتی:

"نه گهر زنیک، زنیکی جادوگه، له مه جارستانی پیی گوتیم که من خاوه نی
ده نگیکی خوش بدهام نه گهر بیلیم و بگاته گویی خه لکی، و نه و کسنه که
خوشده وی، تووشی به لایه کی ده بی، ده لیی چی؟"

۱۸

من ناچار بوم دهستبه جی بگه پیمه و ته نیا تا ده رکی مالیی ده گهله چوومه و.
شهوباشم لیکرد و بپهله بهره و مال بومه و. ده ریمه مدا یهک بپیاری راشکاوانه دا.
بپیاریک که دلم گرم و خوینمی به کول دینا. دمه ویست به هر نرخیک بورو خوم
له کوت و بندی بهندو باوان رزگار که م و ماویسی بینم و سه ره نوی زیان دهست
پیپکه مه و. بدهام ژنه که من کاسولیکیه کی ده مارگیر بورو و ده شزانی که
کاسولیکیه کی ده مارگیر دهرباهی تهلاقی بیرو باوده چونه!

۱۹

روزی جهنی له دایکبوونی نه متوانی بچمه لای. شهیوا به رنامه ده و روزه دی
ریکختبوو و نه و روزه دش هرچند جاریکی که باسی تهلاقیم و دهی دههاته و نفره تم
لیده کرد و بیزار ده بوم. شهودی رابوردو و شه و کاردم زور به ساده دی هاته بهر چاوان بدهام
تیستا... روزیشن ده گهله ماویسیدا کاریکی هه روا ساده ساکار نه بورو و ده بورو
نه خشنه کی ریک و پیکی بوق دار پیززی. له هه مهوشی گرنگتر پاره بورو. نه وهی له
بانکدا هه مهبوو نه ده گهیه په گنجایه و ده شزانی هر که له لهندن بچمه ده ری له
هه مهبوو که س، له شهیوا له کومپانیای بیمه داده بیم و خانووه بیکولانه که شه هر له
دهست ده چی و نه و ده می ده بیمه که سیکی بی مال و حال و بی هاواری و دوست و شاوال
و په بیووت ده بیم.

من نه شاره زای پاریس و نه هیچ شاریکی دیکه نه بوم و سه ریشم له هیچ
کاریکی به که لک ده رنه ده چوو تابه هه و خوم بزیه نم.

نه بیرو خهیلانه تا دههاتن ده قیقه به ده قیقه ناره هه تیان ده کردم. هر بهو
نه ندازه دی که حزم لیبوو لیده و بپرم، به هه مان نه ندازه ش لمو قوماره ده ترسام و
غه می نه و دش بورو نه کا دوست و هاواری و شاواله کانیشم خوم تینه که یه ن. مه زنده دی
نه و دم کردوو که نه وان دهرباره ماویس له وانه یه ج بلین و هر نه و بوجه وون و
مه زندانه ش شیت و هاریان ده کردم و نه ده حه جیم. شهودی پیشی، له که نیسی،

"له خورافیاتانه."

"خورافیات؟ تو پیتوایه؟"

"هر چوئیکه حمز ناکم تاقیکه ممهوه."

"به راستی ج خهیالاتیکه؟ ماویس دهنگت له را ده بهدهره."

"یه کجارت اش نیه."

"دلنیام، و توش هر ده بی پوم بلیی."

"نا. نا. زۆریم لی مەکه."

"ماویس بۇ من قمیساکا."

"لەوانه یه يەکیک گوئی لیبى."

"ئەو دەمىچ دەبى؟ خوتا كەسىك نىيەتە پەنا دەركى گوئی لېناسابى و

دهنگت نابىسترى."

"وا دەردەكەوى تو خوت وات كربى."

"زۆر جاران."

"ھەی جاسوس."

"ئاخىر ماویس دەگەل منىش..."

"ئۆزى خۆ ئەو خەرييکە بە شەر بىيىن، بىر بىكەوه من و تو.. ئاگات لىيىه كە

جادووگەرەكە هەقى بۇو."

"راستىيەكەي بلىي بىانم. ژنهى جادووگەر دەيگۈت ئەو پىاوهى تو خۇشت دەۋى

بەرىيەلا دەبى؟"

"بەلىي."

"بەلام ئەو قەت نابى. باشە تۇوشى ج بەلايەكى دەبىم و چىم بەسەر دى؟

تو پىتوانىيە بەو ھەموو عىشقەي كە بۇ تۆم ھەيىء، ماساف ئەوندەم نىيە كە

داوايەكى ئەوتۇت لىپىكەم؟"

"ئەو حەزى لىيئە بۇو درىزىه بە باسەكە بەدات و منىش بېپىارم دابۇو ھەر پىيى بلىيم.
بۇيىھەولىم دا خالىيکى لاواز بىۋەزىمەوه، ئەو جا پىيىمگەت:

"ماویس. من بە مندالى دەنگىيکى خۆشم ھەبۇو و لە گەل تەراتيل خويىنەكان
تەراتىلەم دە كەمنىسىيەيدا دەگوتكەت. بەلام دەنگم گۇپا و نەما و من ھەمىيەھەست
دەكەم كە شىتىيکى بەنرخ و دلخۇشكەرەيەكى كەورەم لە دەستداوه و لىيم ون بسووه و
ئەگەر ئىستا دەنگم خۇش بوايە ھېنندەم ھەست بە تەننیايىھەنەدەكەد و بەخشىيەكم
دەبۇو و ئىستاش كە ئىستايە تۆ وەرە ئەو ناگۇزۇرۇيە پەركەوە."

ھېنندەم گۇت و گۇتمەوه كە پىيم وابۇو شل بۇوە. شەوجا گۇتم:
ھەر جارىيەكم بۇ بلىي و لىيمگەرپى با غەمە كانم لەپىر بچەنەوه."

قۇلى دەقۇلىي نام و گۇتنى:

"بەلەين دەدەھى ئەگەر جارىيەكت بۇ بلىيم پىيم نەللىيەوه و زۆریم لى نەكەي؟"
ماویسى ئازىز، دېبىلىي و ئەو ھەممۇ كۇت و بەندو مەرج و بەلەينانە دەكار
مەخە، ئەمە و بەلەينانە ئەم دەگەل بکەي."

ھەمدىيىش ھەر دوو دەل بۇو. لىيى پارامەوه، دلەم دايەوه، تا واي لىيەتە تەسلىم
بۇو و خۆرى رانەگرت. شەوجا چووه پەنە سۆبەكەوه راودەستا و گۇتنى:

"من دەبىلىم و ئەگەر پىشەھاتىيەكىش بۇو، ئۆپال بە ملى تو"
شەوجا رېيك راودەستا و سەرى كەمېك بۇ دواوه بىر دەۋە و شەپۇلە ئاوازىيکى دەنگىيۇ

و دەنگىيکى ھېننە ناسكى لە گەروويەوه دەرچوو كە من مات و خاموش و ھەوت و
ھېپ و بىي جوولە لە جىيى خۆم چەقىيم. دەتكەوت دەستتىيەكى بە ھېز توند دلەم دەگوشى.

ھەرگىز پىيمۇ نەبۇ دەنگىيکى وا شىكۈدار لە لەش و لارىكى وا بچكۈلە و لاوازدە
ھەستى و من ئاوا شىيت و شەيدا و دېوانە خۆرى كا. ئاوازە كە تەواو بسوو و ئەم بە
روخسارىيەكى سورەھەلگەر راوهە و چاوانى درەوشادىيەوه سەپىرى مىنى دەكرد.

"ئاي بىلىي... بىلىي. رامەودەستە."

ماویس که نیستا به بیدنگیه و راوستا بو هاته پیشی و فرمومی لیکرد،
ئویش هاته ژوری و له بردەمی ماویسی سەر دانەواند. گوتى:
"خام ئیوه بون گۆرانیتەن دەگوت؟"
"بەلنى."

پیرەمیزدە خۆی ناساند کە ناوی "جوزیف کونیت" و کریچى نەھۆمی سەرەدیه.
سەرەدەختیک مامۆستای بالى بورو و دەتوانى ئامادەگى ھونەرى دەستنیشان بکا.
ئوجا دەستى بە ستايىش و پىداھەلتانى دەنگى ماویسی كرد كە بەراستى دە
سەددىيەدا بى وېنەيە و جىيى داخىشە كە مادام بە دەنگە خوا پىداۋەيمەدە لە كۈجىكى
دۇورە دەست و دۇوردا دەزى.

ماویس بە تۈرۈھىي و خېزايىھە كەوە گوتى:
"ئاغا، دەنگى من ھەرچىيە، ئى منه و منىش حەزناكەم بەكارى بىسىم و
سۇودى لى وەركەم."

"ئاھى خام ئیوه ھەلەن، ئۇ جىزە دەنگە ھەر تەنبا ئى ئیوه نىيە. ئى كۆمەلە.
ئى ھەمو دنیا، ھەمو دنیا خام، تىڭەيشتى چىدىم؟"
ماویس شانە كانى ھەلەن و سەرىتىكى منى كرد.

كاپرا ھەمدىس دەستى پىكىرەدە. جارىك بە ئىنگىلىزى و جارىك بە تىڭەلەي
فرەنسىيە و دەيپىست ۋەھى دە دلىدایە بىللى. بە دەست و بە گۆچانە كەيدە
دەجولايە، ھەلەدەستا، دادەنىشتەمەدە و ماویسیش و دەلەمى دەدايە و لۆجىكە كانى
وى رەتە كەنەنەدە بەلام من وام ھەست دەكەد كە ماویس بەو قسانە گۈز بۇوە، بەلام
لە دوايسدا پىشى دەمە كەد و چۈرۈدە بىنە سۆبە كەد و چاۋى دەبلىسە كانەدە بىرى.
پیرەمیزدە دەۋىيە و راما بۇو زگەم بە كابایى سووتا. نىشانە داخ و كەسەر و دەرد و
زانىتكى زۇرى بە رووخسارىيە و دىيار بۇو و پىتەچۇو كە زۇر رەنجاۋە. پىمگوت:

"قەيناكا ئاغا. خام پىي خوشە تەنبا ھەر بۇ خۆى گۆرانى بىللى."
لە پې ماویس وەك شىرىيەكى تۈرۈپ رۈوي دە من كەد و گوتى:

و ئە دووبارە دەستى بە گوتىنى كەدەدە. ئەم جارەيان بە ئاوازىكى ئاشقانەدە.
نالەيەكى كە لە قۇولايى دەلەدەستا. ھاوارىيەك كە لە بۇونەدەپ سەرچاۋە دەگرت
و ھەلەدقۇلا، سەرى كرد. لە دەقىقەدە هاتقە سەر ئەھى كە دەنبا بۇم ۋە توانى
ئەھى دەھىيە ھەرچىيە كى بوى بەمن و چارە نۇرسى منى بکا. من ئامادە بۇم گىانى
لەبەر پىيى دانىم و بىرم، يَا بېزىم و كۆت و بەندى بەندايەتىيە لەمەل كەم و لە پېتانايدا
ھەرچى بىرسىيەتى و تىنۇوەتىيە بىيچىزىم و شانى بەدەمە بەرى. دەنگە كەي لە عىشق و
ئەھىن و ھەلچۇن و كەفوكولە كەي كارىگەر تېر بۇ بۆمن.
ھېشتا دايان نۇته ئاوازە كەمى تەموا نەببۇ كە من بەرامبەرى ئەزىز دادا و
دەستە كانىم ماجىكىن دەنگ لە دەركى بىلند بۇو، چاۋە كانى ماویس... ماویس... كە لە پې
دەحالىيەكدا كە رەنگى سېپى ھەلکەپا بۇو لە منھە چەقىن و بى ئىختىيار دەستى
منى توند گرت.

بەلام من زۇو ھاتقەدە سەرخۇ و چۈرمە دەركاكەم كەدەدە.

١٨

پیرەمیزدەيەكى جل رەشى شى و وپو كۆنە سالى مۇو ماش و بىرخىيە كى
مەيلەوسپى و درېش كە تايىخە دەھات، لە زالكى دەركى راوستا بۇو، چاۋ شىينى
زىتلە و نىچەوانىيەكى بىلند و گۆچانىك بە دەستەدە، پىش ئەھى دەرفەتى قىسىمە كەنەنە
من بىدا يەكسەر پېسى:

"ئەھى كى بۇو گۆرانى دەگوت؟"

من بە توندى پېسىم:

"ئیوه كېن؟"

"رې ھەيە بىيەمە ژورىي و ئە دەمى بىللىم"

له سهر عه ردی دانیشتم و ناوره کهم تیک و دردا و داهاتمه وه خوم گهرم کدهمه وه.
هه مدیس هه بیدنگی. دووباره نه و ماتیه پر نهیینیه، و نه و توره دیس سامنا کهی
وی نه و ده خزوه گرتبوو. نازایه تی و بویریه شکاندی نه و ماتی و بیدنگیه نه بورو.
ماوهیک چاوه پری مام و نه و ده می ته ماشام کرد که چاوه کانی نووقاون. سه ره تا
پیمابوو نوستوره به لام له پر دیتم بر زانگه کانی تبر و دلپه فرمیسک به چاوه کانیدا
هاتونه خواری و پرمه پرمی گریانیه تی و پهنجیک لیوه کانی وه له رزه خستون. زور
به په ریشانیه وه نه زنوم به لایه وه دادا و ویستم له باوه شی گرم به لام نه و دستی
راداشت و به لادی نام.

گوت:

"بُو، بُو؟ بُو چبوروه نازیزه کهم؟"

ئا لیزدا لا فاوی فرمیسک سه ری کرد و دهنگی گریانیه بهز بوروه. کاتی ویستم
ده ثامیزی گرم برگری نه کرد و ماوهیک همرووا گریا تا ورده ورده کولی نیشته وه.
دوایش سهیریکی منی کرد و گوتی:

"هه رئیستا دهی بهو خه بجهره که دامه تو بیهینه و - لیده و قول دایگه."

"ئای! ماویس گیان."

"یا بیده به خوم با بخوم دو گه رووه خیانه تکاره خومی را کهم."

"واي لهو قسه غه ماویانه! چ گه بجهه فهیه کی ناخوش و دلگیر."

"ئا، نا، نه و که بجهه و که مه و گالنه نییه. ده بیینی. نه گه ره مای ده بیینی."

"زور چاکه. من ده شیئنم و ده شیئینم و هرچیه کیش روویدا به خوشیه وه
پیشووازی لیده کهم."

"ئاره زووی خوتنه."

"من هرگیز حمز ناکهم گورانی بلیم، هیج کاتی، هیج کاتی. ئایا هدقی
خومه يانه نا؟"

"ئله بته هدقی خوتنه نازیزم، به ئاره زووی خوت بکه." دوایی پیره میرده که رویی و منیش تا دالانه کهم به پری کرد. نه و ده می بیرم کرده و
شتیکیشی بدنه باشه و پاره دیه کم دایه و زور به گه رمیمه وه و درگرت و سوپاسی
کردم و به زمانی بی زمانیه تیکی گیاندم که نه و هه میشه همرووا هه ژار و
ده ستکورت و بده بخت نه بوروه. پیمگوت:
ئله بته، ئله بته، بیگومان لمه."

من ویستم تا زووه رزگارم بی لە دهستانی و بیمه وه لای ماویس. به لام نه و
په نجهی هاویشته سر سینگم و به سپایی گوتی:
ئاغا. له منی ببیه و له خانمی بگهینه که ده بی نه و ده نگمی به گوتی دنیا یه
هه بگهینه. به پیچه وانه نه وه گوناھیکه و هه رگیز لیبوردنی نییه. هه ولدنه
رازی کهن."

"خانم پیسوایه که گوتني وی ئاخیری خیز نایت." "ئامان له دهست نه و هونمرمه ند و بیروبا ورده پوچانه یان. نه وه شوومه؟ نه وه چاکه؟!
هه ممو هه ران. هه ممو هه گیزده خه یالی پرپوچ و بچوونه هیچه کانیان."
"بەلی راسته. بەلین ده ده ده قسەی دەگەلدا بکم." "منیش ده چممه وه سه لامه تی ییوه پیتیک کە لىدە ده. شه و باش."
من دهست بە جی هاتمه وه زوری و دەرگا کەم له دواوه كلۇم دا.
مازیس خۆی بە سر کورسییه کی دادا بورو، قاچی خستبووه سەر قاچی، بیدنگ
دانیشبوو و کاتی منیش هاتمه وه هیج سهیریکی نه کرد و چ قسەشی نەھینانه ناوی.
من هر بُو نه وه دی قسیکی بکم گوتم:

"ئاخیره کەی رویی."

هه مدیس و دلامیکی نه دایه وه.

ماویس دوای شم رووداوه. به هر جزئیک بوروه ویستم سه‌ری باسیک له باره
هم بابت و مه‌سه‌له‌یه بکه‌مه‌وه. شه و موری بینده‌نگیهی له لیوه‌کانی خوی دابوو و
ههروهک رژه‌کانی سه‌رتای یه‌کتر ناسینیمان مات و بینه‌نگ بورو و پر به دنیا‌یه‌ک
غم و خفت که هه‌موی نیشانه‌ی تالویزی درونی بون به‌سری ده‌برد. من هولم
ده‌دا دلخوشی بدده‌مه‌وه و لهو بیرو خمیلانه‌ی دوره خه‌مه‌وه. به‌لام شه و هه‌روی لی
و دره‌گیپام و منیش ددم چوبووه کلیله‌وه و متنه‌قم له خو بپیبوو و ده دلی خومدا
ده‌مگوت ورد ورد وازی لیدینم و فه‌رام‌وشی ده‌که‌م، به‌لام شه‌ویکیان حه‌سه‌له‌ام
نه‌ما و گوتم:

"باشه ماویس، تا کمی ده‌تموی بعو غم و خفت و کم‌هه‌رانه‌وه زیان له من و له
خوشت هرام که‌ی؟ من شه و ماویس‌هی هه‌ولیم ده‌وی نهک بونه‌ویریکی مات و بینه‌نگ.
هیچ پیویست بعو تورره بونه ناک."

"من تورره نیم"
"به‌لام مانت گرتووه و زیزی!"
"نا، زیزیش نیم."

شده‌ی شه و بینده‌نگیه هه‌میشنه‌یه یانی چی. به تاییه‌تی له نیوان دوو
خوشه‌ویستدا یا له راستیدا له نیوان دوو نه‌وینداری شهیدا و عاشقی یه‌کتری و هکو
من و تو. تۆ دلیی تورره‌نیت و له منیش دلگیر نیت. شهی که‌واته بیوام لیده‌که‌ی؟"
لیره‌دا ده‌سته‌کانی که به‌سر میزه‌که‌وه بون بدره‌لای منیه‌وه راداشت و منیش
گورجیکی شه فه‌رمویه قوسته‌وه و ده‌ستم نایه بان ده‌سته‌کانیه‌وه و دک به‌فر سارد
بون. گوتم:

"باشه ج شتیک بوتله هوی شه و هه‌مو غه‌مو خه‌فت‌ت؟ من هیچ بدکه‌یه‌ک
نابینمه‌وه، هر ته‌نیا له به‌روهی پیره‌میردیک گویی له دنگت بسووه؟ بینده‌هتانه خو
مه‌به‌ستیکی نه‌بورو، هیچیشی نه‌کرد. ته‌نیا مه‌به‌ستیشی ستایشی تۆ بورو و به‌س.

به‌لام ماویس سه‌ریکی راوه‌شاند و گوتی:

"هه‌رگیزا و هه‌رگیزیش. شیدی جاریکی دی په‌لم ده‌گه‌لن مه‌که گزارانی بلیمه‌وه."
"جا شه‌وه چون ده‌بی‌ا دلیی تۆ نازانی که ج دنگیکی ئاسانیت هه‌یه! پیره‌میرده
هه‌قی بورو که ده‌یگوت: "خوشتین دنگی شه سه‌دیه‌یه." پی‌موانیه دنگیکی
دیکی ناوا هه‌بیت. "ناه. تۆ ناگات لی نیه!"
"نه‌گه‌ر هه‌ر نیگه‌رانی قسه‌ی شه و ژنه جادووکه‌ره مه‌جارستانی که گوتونی،
زورم پی‌سه‌بیره. شه‌دی شه و هه‌مو بیره و باوه‌رانه‌ی تۆ کوان؟"
"نه‌وه کاری به‌سمر نه‌قل و بیروباو درانوه نیبیه. شه‌وه په‌یوندنی به چاره‌نووسه‌وه‌یه.
شه‌وه قسه پوچانه چن! شه و قسانه هه‌رگیز راستین و له راستیشوه دوون.
"وانیه. گوی بده‌ده. شه و ژنه له ناوچونی خاو و خیزانی مه، مردنی دایکم له
غه‌ریبايه‌تییه و دوره له زیدی خوی. شووکردنی من و مردنی.. مردنی میزد‌که‌م،
هه‌مووی پیش و دخت پیش‌بینی کردن و هه‌مووشیان هاتنه دی. و شه و پیش‌بینی
ئه‌وه‌شی کرد که دوای هه‌موو شه‌مانه بیوه که‌مین جار عیشق له ده‌گای دلتم ده‌دات و
هه‌ر به هوی شه و عیشقه‌شوه ناچار ده‌م دنگی خوی به خه‌لکی بگه‌یه‌نم و پیش‌انی
بده‌م و ده‌رخه و سه‌ره‌نخامیش عیشقه‌کم له ده‌ست ده‌دهم. واشی له ده‌ست ده‌دهم که
شیدی هاتنه‌وه و گه‌رانه‌وه‌ی نه‌بی‌ و گوتیشی له سه‌ره‌نخامی هه‌موو شه‌مانه‌شوه و به
هه‌وه منه‌وه و له بهر من خوشه‌ویسته‌که‌م. زه‌هر و تال و ژاری دوری و لیکدابرانیکی
زدز ده‌چیزی و خوی ده‌داته به‌ری.
هه‌رچی شه و گوتبووی هه‌موو ده‌گه‌لن راستیه‌کاندا جووت هاتنه‌وه و شه‌وه‌یه تا
ئیستاش رهوی نه‌داوه، رهو ددها."

شه‌گه‌رجی من له پیشدا هییندیک ناره‌حه‌تی روودانی پیش‌بینیه کانی شه و ژنه‌ی
بوم. به‌لام به سه‌ر خویم نه‌هیتنا و هه‌ولم دا دووباره دلخوش و شاد و شارامی
که‌مه‌وه. شا لیره‌دا شه و ده‌سته‌کانی منی ده‌نیو ده‌ستی خوی گرتن و گوتی:
"ناه! شه‌گه‌ر هییندهم خوش نه‌ویستبای، شه‌گه‌ر هیینده ئازیز نه‌بای...؟"

دیار ئەو دەمی من بە ناوی سکرتئیر یا پیشکاری تایبەتى و یا ھەرشتىك لەم باپەنانە
لەلای تۆ دەمینەوە."

ئەو ھيچى نەدەگوت و منيش لە دلەوە دەمزانى كە ئەم نەخشەو پلانە
كەمۇكۈرتىكى زۆرى تىدىايە بەلام ج بىكەم. ئەو تەنیا نەخشەيەك بۇو كە من
دەمزانى و تەنیا رىيەكىش بۇو كە لەوانە بۇو ئىيە لەو زىيانە رىزكار كىربابايە.

ئەگەرجى باشىشم دەزانى كە چۈونە ناو دىنياى ھونسەرەوە پىيۆستى بە دىتنى
كەسانى دىش ھەردەبى بەلام من ھېنىدەم شەو نەخشە و پلان و بىرۋەكانە بەلاوە شىريين
و گىينىڭ بۇون بە ئەنۋەست خۆم لەو خەيالانە دورور دەگرت و لە جىاتىيان ھەر رۇوم لە
زىيانىكى ئازاد و بى بەندۈبار بۇو. ھەرچۈنىك بۇو، ھەر جۆرە زىيانىكى دى لە
گۈزەرانى ئىستامان چاڭتىر بۇو.

ماويىس تا دەھات وردىرى گۈي دەدايە قىسىكاني من و دەگەل ئەمەشدا كە لاوازى
نەخشە و پلانە كەشى ھەستىدەكىد، كەچى ورده ورده تا دەھات رەنگى دە رۇوان
دەگەرپايدە و لە ھەمبەر بەرچەستەكىدەن زىيانىكى ئازادتىدا دلى زىاترى لىىدەدا.
دەمەۋاھىيەدا كە دەستى دە نىيۇ دەستى مندا بۇو و من دەستىم بىندا دىننان و ھەولىم
دەدا گەرمىيان كەمەوە. دەستى منى توندىتىر كەت و ھەر ئەو كاتى لە پىر قۇلى لە
كەردىنى ئالاندۇم و روخسارى نوقمىي ماج كىردم و ھېنىدەي ماچكەر كە من ھەمۇ
شىتىكەم لە بىر چۈرۈدە.

ئاھ! ئەو ھەر تەنیا ماويىس بۇو بتوانى ئەو جۆرە دلېھرى و ئاشقايەتىيە ئاوابكات
و ئادەمىزاز دەگەل خۇيىدا بەرىتە حەوت تەبەقەي ئاسمانى و ئىستا كە بىر دەكەمەوە
ئەو پەرىيە... بەلام جىتى باودپى ئىيە، قەت نابى.

٢٠

لەوانەيە مەزەندە بىكەن لەبەر وەي كە من زىيانى خۆم بەھۆيەوە گىيىداوە تاچ
ئەندازەيەك بىيىدرەتان بۇويم. ئەگەر بىيىدرەتان نەبامايمە نەخشەو پلانم دانەدەنان و

دەستىم گوشى و گوتى:
"ماويىس. من ئامادەم لە پىتىناوى تۆز و ناوبانگى تۆدا چى سزايدىك ھەمە بىيچىزىم.

من ناترسىم و ئامادەشم ھەر قوربانىيەك ھەمە لە پىتىناوى تۆدا بىىدم و خۆمى لەبەر
راڭرم و شانا زىيشى پىيوە دەكم."

"وا مەلى. بۇ بە بۇونى من قايلى ئىيا بۇونى من ئەمەندە نرخەي نىيە؟ ئىيا
ئەوەي من ھەمبۇو ھەمۈم نەداوېيە و دەستىم لە ھىچ شتىك گىپاوهتەوە و دەستىم
و ھەبەر دەستى ناوى؟ باشە ئەدى بۇ ھېنىدە بى بەزدىت؟"

"ماويىس گيان، ودەر تەكمەوە دانىشە.. دەستە كانت بىنە با گەرمىيان كەمەوە.
سەرما غەموخەفتان دىنى. گۈي بىگە. چىم بە مىشكىيدا ھاتووە. ماويىس، من
حەزەدەكەم دەگەل تۆز لەو شارەي بېرقم. ئەم زىيان و ئەم مالى و ئەم شىۋە كاركىدە دەگەل
تۆز دا ناگۇنچىن. تۆ بۇ ئەمچۈرە كارانە دروست نە كراوى. دروومانى بەرەۋام و
خۆكۈيىركەن كارانىيە. من لە ناخى دلەمەوە حەزەدەكەم رىيەكى بىيىنمەوە بەلکە بتىوانىن
بە ھۆيەوە پىيەكەوە بېرۋەن.

"من" و "تۆ" پىيەكەوە خۆشىبەختى و كامەرانىيەكى نۇي لە نۇي دروستكەين
بۇ تاھەتايە.

و تا ئىستاش بېرم بۇج لايەكى ناچى چونكە سەرچاوهى ھەمۈشتە كان و لە
ھەمۈوانىش گىينىڭ لايەنى تابۇرۇ ئەم نەخشە و پلانەيە و ئىستاش بەو ھونسەرەي
كە تۆ ھەتە رەنگە بتوانى رىيەكى بۇ ئەم بەبەستەمان بەذۆزىنەوە و ئەگەر بتowanىن
بچىنە پارىس ياخىندا ياخىندا ياخىندا ياخىندا ياخىندا ياخىندا ياخىندا ياخىندا ياخىندا
ئاوازەكانت و درېگىرى، من وەك كۆيىلەيەك بۇ ئاگاڭدارى و پارىزگارىيەت دىم. و كارىيەكى
پەيدا دەكم و بە ھەر سەختى و دژوارىيەك بىت رۆزگار بەسەر دەبەم. تا كاتىيەك كە تۆ
لە مەشقەكانت دەبىمە و دەبىتە گۈرائىبىيەر و ھونەرمەندىيەكى بە ناوبانگ. من
دەتوانىم لە راھىتىنەكانتدا يارمەتىت بىدەم و كە بۇوشىتە ھونەرمەندىيەكى بە ناوبانگ و

به جيده هيست و لوهش كه رۆزىكى شەو پانيرانە داستان و بەسەرهاتە كانى من دەبىسىنەوە و لە حەزمەتان زاريان بەش دەيىتەوە تۆخترىم دەلى دەگەرە و پىم خۆشبوو و چېرىم لېدەكەد، تەنانەت تەوەشم دىنایى بەرچاوى خۆم كە شەو تا خەللىكى هەموو سوارى شان و كۆلى يەكترى بۇون و بلىتى كۆنسىرتى ماويىسى دەكىن، دە دىنایى خەيالىدا تەنانەت "ئەيوا" شەم دەدىت كە خەريكى بلىت كېننېيە بۆ خۆى و گۈرسى كچى.

بەلام ماويس كچىكى يەك دەندە بۇو مەن دەبايە زۆر بە پارىزەوەي بۆ بچەم و رەفتارى دەگەلە باكم تا بە گۆيىھى حەز و ئارەزووەكانى من بجولۇتىسو. بابەتىكى دى هەبۇو، منى خستبووه گومان و دلەراوكتىو، ماويس جوانى و لاۋەتى و دەنگىكى بىـ و ئىنهى هەبۇون بەلام شەو لەش و لارە بچەكۈلانەي وى دەگەل تەوكارەيدا دەگۈنجا و شەو ھىز و تونانىيە كە دەبۇو دە گۆرانىبىيەكىدا ھەبىـ، شەو ھەبۇو؟ سوينىند دەخۆم كە ئامانجى من لەو نەخشە و پلانەيدا ھەرگىز شەو نەبۇو كە لەم رىتىھوە بىمە خاودن پارە و سامان و پۇول و پارە پېيدا كەم. نا. من ماويسىم تەننیا لەبەر خۇدى خۆى دەۋىست، بەلام بەھەدش رازى نەدەبۇوم كە بە ھەزارى و نەدارىيەوە دەدوا خۆمى دەم. حەزم ليتىبۇ دەناز و خۆشىيەيدا نەقۇم كەم و شەو دەستى مەرۆۋ بىستوانى لە خۆشى و، ئاسوودەيى و دلنیايى و گەورەيى و شەكۈمەندى بۆي پېيدا كەم و بىدەمىـ.

ماويس سەرتاپا بېبۇو يەك دەندە و ورپاوايى. نەمدەزانى چى دەۋى، دەگەريا، سوينىدى دەدا، دەپاپايدە، و جاريي واشبوو منى تاوابىار دەكەد كە گوايە من دەمەھەۋى سوودى ماددى لى بىيىنم و چونكە دەشىزانى كە شەو قسانە چەندەم نارەحدە دەكەن بۆيە بەتايبەتى لەم بارەيەوەمپا بۆ دەھات و پەنای بۆ شەم لايەنە دەبرەد و بەوهش تائەندەزە شىيتىيە تۈورە دەكەرم. من تا شەودەمى دەگەل وى تۈورە نەببۇوم و ئىستا لەو كەدارە دەترىم و خۇدى ئەويش دەوكاتانەدا تىرس و سامىك دايىدەكەت و دەيگەت:

ئەويش نەددايە دەست خەللىكى دىكە و بە كەسانى دىم نەددەناساند. چونكە دلنیاش بۇوم كە شەو لە ھەركات و شويتىكدا بىت بەرامبەر من ھەر بە ئەمەك و وەفادار دەبىـ، بېرۆكەرى رۆيىشتىم دەگەل ويدا رۆز بە رۆز تا دەھات تاواي دەستاند و وەكى نەخۆشىيەكى دەخويتىمدا بلاـ بېبۇو و پەرەدى دەستاند من دەمەتىنایە بەر چاوى خۆم كە چۆناوچۇن دەگەل ماويسىدا دەرۆزىنە وى. شەوارەدى كە شەو تىيىدا بتوانى مەشقى دەنگى لىـ فېر بىت و شەو دەنگەي بگەيەننەتە شەپەرى و شکۆتى شەودەنگەش بىننەتە سەر شانۇرى ژيان.

ئەلبەته دەمزانى ماوەيەك ھەزار و دەستكورت و بىـ نازى ھەموو شتىك دەم، بەلام ماوەيەكى كورت. دوايمەش من بۆ خۆم ئىشىيەك ھەر دەرۆزىيەوە و چونكە من لە كاروبارى حىسابدارى و دەفتەردارىيەدا پېسپۇر بۇوم. و ھەروەها دەشەتوانى زمانى ئىنگلىزىش بلىمەوە، سەرەپاي شەودەش من ھەر لە مەندالىيەوە دەگەل مۆسىقايدا ئاشنا بۇوم و دەگەل ھەندى ئامىرى مۆسىقاى وەك پىانۆ و كەمانچە و ئىدىش سەرەو كارىتىك ھەبۇو دەمتوانى دەكتى مەشق كەرنىدا و لەكتى پېتىستا ھارىكارىتىكى باش بىـ تا شەودەمەي شەو رۆزى شانازىيە دەھات و پىتكەوە بەرەپېش دەچۈين و شەودەي حەزم لېپايدا و دلماڭ بىيىستابايدا بە دەستمان دېتىا. شەو دەمېش كارەكانى من ھەر تەننیا دەبۇونە ئاگادارى بلاـ كەردنەوە و رېكخىستنى تەدارەكى سەفەر و بەسەر راگىيەتنى شەو ورده كاريانە دەبنە ھۆي بەر زبۇونەوەي ناو و ناوابانگ و پېشىكەوتتنى وى، تا پلە بە پلە دەگاتە لوتىكە ئاوابانگ و پلەپاپايدى بەرزا و شەو دەمى شەو گۆرانىبىيەز بىـ و ئىنە بېيتە ژن و ھاوبەشى ژيانى من.

ئىيە نازان شەو خۇونە زېپىنانە چۈنيان من دەخۇرە لۇول دابۇو. ھېننە دەبىرخەيالى ئەودىدا بۇوم ھەر كاتى كە لە مالىيە دەچۈومە دايىھە و لەپېشىـ دەھاتقەوە مالى ئاگام لە خۆم نەبۇو. لە دايىھە بەزۆريم ھەلە دەكەرن، تاواي لىھات ورده ورده ھاواريان لىـ ھەستا. بەلام من ھەر گۆيىم نەددايە چونكە دەمزانى دوا "كېلىتك" ھەپەيدا دەبىت شەو ھەلائە راستكانۇزو؟ من ھەرۋا بەو زۇوانە شەو دايىرەم

"من له گەل تۆ ھەر دىم، بۇ ھەر جىگاچەك بلىنى. تۆ چاك دەزانى كە من مىلکەچىنلىكى رووتم."

و دىسانه ود بۇ ھەزارەمین جار ويستىم تىسى بگەيەنم كە رۆيىشتىنى شاوا لە غەربىياپتىيە شارىكى، تەنبا و بى پۇول و پارە چ ناخوشىيە كى بەدواھىي... راستە كە پىنگەنە دەنگىكەن بەلام... ئادەمیزاز دەبى كە ساسانە بىزى. پىتمگۇت خۇئەگەر ھەر دەرامەتىيەكى كە ماتاکورتىلەشم ھەبایە، ئەو بە بى چەند و چۈون دەپرۆيىشتىن و لە جىيەكى خوش شاو و ھەواو ھەرزانى وەك كە نارەكانى دەرىيائى سېپى ناواراست بۇتاھەتايە به خوشى پىتكەوە دەذىيان.

بەلام بىرو خەيالى سەركەوتىن و ناو و ناوبانگ، ھوش و گوشى لە من بېبىو و ئەقلى پى نەھېشىتىبۇوم، حەزم لېبۇو خۇ لە سەر خەللىكى بادەم، حەزم لېبۇو ئەوانە كە سەرتاھەللتىن من و ماويسى دەبىسەن دوايەش بىزانن كە من مىردى جوانلىرىن و شىرىنتىردىن و ھونەرمەندتىردىن گۇرانىبىزى ھەموودنیايم.

٢١

ماويس لە بەرامبەر سوور بۇون و پىداڭتنى مندا مانگىكى خۇرپاگرت، و دواي قىسەو بىگەو بەردەيە كى زۆر توند و تىش، بارو دۆخىتكى گرژۇ نالەبار ھاتە پېشى. من بۇ سەدەمین جار ھۆى ئەو ناردازىيەتىم پرسى و ئەو ھەر قىسە ئىزەتلىكى دەرىگەر و پىشىبىنەكەن دەرىنە بىيانوو. گۆتم:

"خۇ ئەگەر بەسەر ھاتىيەكى ناخوشىش رووبىدات، بۇ منه خۇ بۇتۇ ئىيە، كەواتە ئەم ھەموو نىيگەرانىيە بۇ؟ تۆ ئەگەر منت خوش دەويى، ئەوەي بەلايەكەي بەسەر دىت منم، لىيگەپى با بى، بە خىر بى."

"واي وامەلى. وامەلى. بىددەنگ بە و بىرەوە، ئەي نازانى سروشت گەمان نازانى و گالىتە كان بەراست دادەنى."

"سەيرى، سەيرى ئەو خۇ ئىيە شەرى دەكەين، وەرە و توپى خودا مەھىلە ئەم باسە شوومە درېۋەتكىيەتى من داواتكەت لىيەكەم كە ھەر لە بىر خۇتى بېبىيە و كە من دەنگىكەم ھەيە. ئاھ چېكەم وات لىيەكەم واز لەمە يىتى؟ ئايا گەروو خۆم پارچە پارچە كەم! كوا ئەو خەنخەرەي دامە تۆ؟"

ئەو ھەرەشەي مىنى توقاند، چونكە دەمزانى كە ئەو ھەرجىيە كى بلۇ دەيىكا.

و دووبارە گوتى:

"من دەرەم، ھەلدىم، دەچە جىيە كى دەستت نەمگاتى و نەشتوانى بىدۇزىتەوە. شتە كام بە سەعاتىكى دەگوازىنەوە، و شەۋىيەكى دېيى و دەركە داخراوە و ئەو دەمى دەزانى كە من بۇ تا ھەتايە رۆيىشتۇوم."

لەوە بەدواھە، ھەمۇوشەوى، كە دەچوومە ئارتىستۆ، ھەر لە پلىكانە كانەوە بە دلەكتە و شىۋاۋىيەوە رامدە كرده سەرى و دەستتىگەرەي دەركاكم تاقىيدە كرده دەزاپانم داخراوە يانە نا. دەمەتە قىيمان ھەروا بەرەۋام بۇو و ئەويش بە باوەشەوە دەگۈريا. پىرى دەدامى، دەتۇرا. بە شىۋىيە كى وا كە دەليانى بۇوم ھىچ ئېنگلىزىتىك ئەو كارانە لە دەست نەدەھات و وەك وى نەدەتوانى. شەۋىيە كى ھەر بۇ ئەوەي ئازارى دەم گۆتم:

"پىويست بە ھەرەشە ناكات. من دەزانىم كە ھەمۇ شىتىكتە لە دەست دېت، ھەر لە كوشتنەوە تا زىندۇو كردنەوە كەسىك و ھەر لە نەفرەت كردنەوە تا ئەو پەرى عىشق، چاكت دەناسم."

بە تەمواوى سەرسامىيەوە دىتىم رەنگى وەك گەچ سېپى ھەلگەپا و روحسارى وەك كەسىكى شەقازىللەيە كى لىدرابى تىنچچوو. من راپەرېم، دە تامىزىم گرت و گۆتم:

"ماويس! ماويس ئازىزم. چىم گۆتۈدە؟ بۇ وا تىنچچوو؟ باوەر كە ئەگەر ھەموو دەنیام بەدنى بە تۆرانى تۆزى نادەم و نامەھەوى.

"حەتمىن مەبەستىتەن بۇو لەو قسانە، وەنا؟"

"نا، نا ئازىزم، من ھەرچى بىلەم ھەرتەنبا بۇ ئەوەي كە بېرىن و پىنگەوە بىن دەت بىرى لىبىكەوە بىزانە چەند بەختىار دەبىن."

"نازانى چونهنه کوي؟"
 "هيچيدينان نه گوت. نازانم."
 "و دك ئاگا داربىچ شتىكىيان ده گەل خىدا برد؟"
 "نه خىر ئاغا، بەلام گوتىيان كە ئەگەر يەكجاري لىرە بېرىن دەنلىن شتە كان دەبەن."
 "زۆر چاك سوپاس. ژنه كە چۈوه ژورى و من ھەر لەمىي لەسەر پلىكانەكان راۋەستام.
 ھەرگىز. تەنانەت ئەوكاتىھى دەرگا ئاسنەكەي زىندانىيەشيان لەسەر داخستم،
 ھېينىدەم ھەست بە تەنبايىيە نەكىد بۇو. نە ھەر تەنبايىي و بەس بەلتكە نەمان و بى
 خانومانى و بەدبەختى، نەمدەزانى ج بکەم و ھەروەك گىانلەبەرىيەكى شىت و ويت
 بېرىھو بەويىدام راوىيچىكە دەكردن و تەنبايا ھەر خەيالىيەكىش دەسەرىدا بۇو: "دەبى
 ھەر بىدۇزمەھو."
 ھىچ رېيەكم بە مىيشكىدا نەدەھات، و ھاتە سەر ئەھەدى كە ھەرگىز ھىچ شتىك
 دەريارەت تايىيە تەندىيەكاني ژيانى وي نازانم. چۈن دەبى دەو لەنەنەنيدا ناسياوېيك و
 ئاشنا ورۇشنىايەكى نەبى؟ ئەو ھەميشه دەريارەت ئەو كۆچبەرانە دەدوا كە
 دەوگەرەكەيدا ئاكنىجى بۇون، بەلام قىسىيەك كە بەلگە و نىشانەپەيۇندى و
 ھاۋرىتىيەتىيى بى دەگەلە واندا، لە زارى نەھاتبۇو دەرى. تەنانەت ئەوانەشى كە سات
 و سەوداى دەگەلدا ھەبۇون ھەر نەمدەناسىن. تەنبايا ناواي ئەو كۆمپانىيائانەم دەزانى كە
 ئىشى بۇ دەكردن، ئەويش بۇو نىيە شەھەدى بەكەللىكى چى دى؟ باۋەرم نەدەھات كە
 ئەنم لە كىس چۈوه، و تازە نايىيەمەھو، خۇ ئەو ھەرتەنبايا بەشىكى ژيانى من نەبۇو،
 نەو ھەممو زىيان ورەگى ژيانى من بۇو، و من لە بەر ئەو و ئەو ئايىندەپىيمىسا بۇو
 چاودەرىمانە، زىندۇر بۇوم و دەزىيام. ھەروا دە راوىيچىكاندا بۇوم كە لە پې زانىم يەكىك
 لە پلىكانەكانەو دىتە سەرى. لە پېشدا وامزانى ماوىيسە كە بە يەك دنيا
 پەشىمانىيەو گەراوەتىمە و ھاتۇتەوە، بەلام ھەر زۇ زانىم ئەھەدى كە دى
 خۇشەویستەكەي من نىيە، چونكە ھەنگاوى قورس و لەسەرخۇ و بە كوتەكوتى
 كۆچانىيەو بۇون. و ھەر زۇوش سەر و كەللەپىرەمىزدە سەرقەكى بالى و دەدرەكتە.

"ماويس ئەو قسانە بەلاوه نى. ئەگەر مەن خۇشويستىبايە بە قىسەت دەكىردم."
 لېرىدە شتىكەنەت بەر چاوان، و ھەرچەندە باۋەرىشىم پى نەبۇو. ھەر گوتە:
 "ديارە يەكىكى دىكەت ھەلئاوه و خۇشتىدوى و ناتەھوئى وازى لى بېتى."
 بە چاۋىيىكى كە لە رېقان كەن بېبۇونە، تىم راما و گوتى:
 "تۆ زۇر چاك دەزانى كە كەسيتىكى دىكەم دە ژيانىدا نىيە."
 "ھەر تەنبايا مەن خۇشدەھو؟"
 "ئەۋىيان بۇخۇز چاڭتى دەزانى."
 "دەگەل ئەۋەشدا ناتەھوئى خۇشبەخت و كامەران و بەختەورىم كەدى؟"
 "تایا من ھەرگىز تۆم خۇشبەخت و كامەران و بەختەور نەكەر دەۋووه؟"
 "بۇ ھەندى جاران، ھەروا بۇ رابسواردىنى چەند دەقىقىكەن، و ھەر دەو
 دەقىقانەشدايە كە دەزانىم ژيان دەگەل تۆدا چەند شىريينە، بەلام تۆ ناتەھوئى و ناھىيەلى
 ئەو خۇشىيە تاسەر بىت؟"
 شەھى دواتر، كاتى كە لە پلىكانەكان وەسەر كەن، يەكە مجاڭ بۇو كە دىتە
 دەرگاکە كەلۈم دراوه و زۇورەكە تارىكە. من ھەرگىز ناتۇانم پېتاناڭ بلىم كە بە دىتنى
 ئەو بارۇدۇخەي چىم بەسەرهات. بلىسىيە ترس و تورپەسىم دەددەرۇنىدا زىمانە كېشا،
 حەزم دەكەد شۇوشەكان ھەممو ورد و خاش كەم و بىانشىكىنەم، لە پەشىزكەۋيان
 دەلەر زىم وام بېركەدەوە كە ئەگەر ھەرجارىيەكى دىكەي بىيىمەوە لە بەردىميا و لەسەر
 عەردى تەخىل دەبىم و واز لە ھەممو خەونە سەۋۇز و ئايىدا خەيالىيە كامن دىنەم. بە دەستى
 لەرزوڭ كەوە دووسىي جارانم بە پەنجە لە دەركى دا بەلام و لەلەپەنە بەبۇو. گۈيەم بە
 دەركىيەنە و ھەستم راگرت، بەو ھېۋايىسى بەلتكە ئىخۇ شارد بىتەوە، بەلام
 بىيەنگىيەكى رەھا ھەممو جىيەكى داگرتىبۇو. دواي چەند دەقىقىكەن دەرگاى
 بەرامبەرى كەرایەوە و ژنە كەرىچىيەكە ھاتە دەرى و گوتى:
 "بۇورە ئاغا، خانى كۆتۈل رايانتىپارد كە ئەگەر ئىيە ھاتن پېتانا رابگەيەنم كە
 ئەوان ناچار بۇون لېرە بېرۇن و ئىرە بە جى بېلەن.

هیچی لی هەلناوەری، بۆیە به پلیکانە کاندا بەرەو خوار بومەوە. بەلام گومانیتکم
بە دلیدا ھات. رەنگە ئەو شتیکی ھەر بزانی، کى دەلی پیرەمیزدە ماویسی بەلای
خۆیدا رانە کیشاوە؟ ھیندە پەیوندی بە ماویس و ھونەردە کەیەوە بسو لیئى
دەوەشیتەوە ئەوەش بکات! ناھ، ئەوە بۆ شتیکم نەدایە؟ لەوانە بتو زمانی بکریتەوە.
سەیریکی سەرەودم کرددە و دیتەم لە نەوەم سیپەم تیپەپیوە و دەنگى کوتە کوتى
گۆچانە کەشى ئەوا زۆر لەو سەرەوە دیتە گوئى.

ھەرچەندە قسە کەردن دەگەل پیرەمیزدە بى ئەنجام بسو، بەلام ھەر بسو ھۆى
ئەوە میشکم ھیور بیتەوە، و تا ئەندازە يەك تارام ببەمەوە و بیمەوە سەرخۇ. دەمزانى
تىستاكە دەبى زۆر بە قولى و تىپەمانەوە نەخشىکى بکىشىم و پلانىتىکى وا دانىتم کە
دەبى چىكەم. دەو دەمیدا گەبۈرمە كۆلەنی. ئەو دەيويست بەتسىننى و نەھىلى و
منىش بېپارام دابوو، ھەر چۈننیك بى و چەند بخایەنی، ھەر بىدۇزمەوە.
ماویس پىتى گوتبووم کە كۈپۈچە يەك لە بىتكاريان ناو و خەلۇوز بۆ كىرىچىيە کان
سەر دەخا، بېرم کرددە، رەنگە ھەر بە ئەسکىناسىيەك و ھەندى گفت و بەلەننى دىكە
بتوانم سوودىتىکى لېتەرگەم، تا ھەر کە ماویس ھاتەوە، يَا كەسىتى کارد كەل و
پەلە کان بەرى، دەستبەجى تەلەفۇن بۆ بكا.

وەك بىلەن بىرىتىکى چاڭ بۇو، دووبارە ھاتەوە بەرەرکى خانووە کە و سۆزراغى
كۈپۈچە کەم لە زىنە دەركەوانە کەمى كرد گوتى:

"تا پىش سەعات يازدە نايەتەوە چونكە لە شانۇي كار ھەيە."

بەوە کە كارېتى دىۋەتەوە و نەشىدە تواني مەبەستە کەمى من بىننەتە دى و لە
ئارتىستۆش وەمەنین زۆر دلگان بۇوم و گوتى:

"من بە تايىبەتى دەمەھەوئى بىبىيەن."

"ئاغا گوتىم کە سەعات يازدە دىتەوە."

بە خششىتەم دايە و سوپا سەم کرد و كەوقە رى، دۆزىنەوە ماویس ھەروا
ئاسان نەبۇو. دووبارە ترس دايگەتەوە. پەرەپەمەوە ئەو بەرە شەقامى و سەيرى

ھەر کە منى دىت، دەگەل ئەوە ھېشتاش ھەر بە سەر پلیکانەوە بسو، راودەستا و
زەرددە خەنەيە کى بە رووخسارە سوورە فلە كەيەوە دەركەوت، و بە سەر و دەست و
گۆچانە کەيەوە گوتى:

"ها، ئاغا، توانىتان خانەي رازى كەن؟"

"نا، خانم ئەو پىشىنەيەدە زۆر بە توندى رەتەدە كاتەوە."

"داد لە دەست ئەو ھونەرمەنەدە يەك دەندە دېكتاتۆرانە! ھەر من دەيانناسىم و
ھەمېشەش ھەر دەلیم خودا لە ناويان ببات."

"پىموابىيە نزايدە كەت گىرا بۇ بىت و خوا ئەو خانەي بۆ خۆى بىتەوە."

"رۆپە؟ خانم رۆپە؟ جا چۈن شتى وا دەبى؟"

"نەك ھەر شتى وادىبى، بەلەك لېشى راسپاردووم كە ئىدى ھەر نايەتەوە."

"ھەر داد لە دەست ئەو ئارتىستانە! ھەمۇ ھەر شەيتانىكىان دەگىانىدايە،
بەتايىيەتىش خۇ ئەگەر كەنچ و جوان بن. جا چۈتە كۆى؟"

"چۈزانم.."

"ئاغا مەگەر ئىۋە... مەگەر" قسە كەي بېرى و سەرنجە حەپەساوېيە كەي دەمنەوە
بېرى. نازام بۆ راودەستا و من بۆ دەگەل ئەو پېرە مىزدە كېلەيدا كەوقە قسان. رەنگە
ھەر لە بەر ودى پىموابۇوبى بەلەك نى بتوانى سووسەيە كىم داتى. لە دوايداگوتى:

"و ئىۋە نازانن خانم چى لېپاتووه؟"

"نەخېر نازام، ئەدى ئىۋە؟"

"من؟ من ئاغا؟ جا پیرەمېزدېتى وەكى من و شۆرە ژنېتى كى ئاوا جوان و ئارتىستان
چ كارېتىيان بەيە كە؟"

"ئاتوانى ھېچ مەزەندەيە كى بکەي؟"

لە پەھاوارى كرد:

"من.. من چۈزانم چۈتە كۆى خۆى شاردۇتەوە؟"

تاشه و راده شکا بر پیاره که م من به هیزتر دبوو که بچم لمبدر ماله که می ثهوان ببمه نیشکچی، هه ممو روژیش بهناو پلیکانه کاندا خوار و ژوریه بکم تا دیدوزمهوه.
س ساعات یازده و نیو، کورپیزگه که هات و قسم ده گهله کرد. ثه سکیناسه که می ودگرت و به وردی و وریا سیه وه گوتی دایه قسه کامن. ثه وجا گفتیشم دایه که ثه گهر له سودره ه شم کاره وه نیشکه که می له دهست چوو، ثه وه کاریکی دیکه برو پیدا که ممهوه و هه مدیس دهست کرد وه به راویچکان تا بووه ساعات دوازده تمواو.
ثالیره دا زانیم که نیدی مانوه وی من بیتسووده و کله کی نییه. و تازه ثه و نایه ته وه، و جیئی کی بوخوی هه دوزیوته وه لمبه وه بهو کورپیزگه دیشم ثه سپاردبوو که تله فونم بویکا. ثه قلم وای ده بپی بچمهوه مالی.

تا ثه ندازه هه ستم به ناسوده بیه کی ده کرد، چونکه مه ثموره که شم کورپیزگه کی زیته له و وریا و تیگه یشتور دههاته به رجاو، و بدله نیشی دابوو، ثه گهر بوخوشی له وی نه بی برایه که می له جیئی خوی دانی، هیوا بیه کم به دوزینه وهی ماویسی پهیدا کر دبوو، به لام چاودر شیش نه بوم هه روا به و زووانه یانی ده روبه ری ساعات ۸ هه شت. کاتیک که ده گهله نه بیوا و کریسیدا قاوه تیمان ده کرد تله فون بکا. ثه بیوا تله فونه که می هله لگرت و گوتی:
"رۆجهه تۆیان ده وی."

هه هینده ده نگی زنگی تله فونه که هات، یه کسهر زانیم که بزمنه، ده ست به جی کورپیزگه که ناسیمه وه که گوتی:
"خانم هاتوتمه و ثه وه له ژوره که می خویه تی."

نه مدد زانی چبکم، ثه گر چوباما یه ناریستو بو دایه ره در دنگ دبوو. و نیدی به هه ر شیوه هک بوو ده مزانی که له دوای شم رو و داوه باس و روونکرده هک و پرسیاریکیش له پیشه، و ثه و جۆره قسانه ش به پهله ناکرین. به لام ده گهله هه ممو

په نجهه رکام کرد تا به لکه ئی ترووسکاییه کیان لیوه به دی که م. ثای خودایه هه ره و جاره من لیوه ترووسکاییه کی بیینمهوه! ناکا هه ممو ثه مانه له خون به ولاوه هیچیز نه بن! به لام زوره که چول بسو و تاریکی هه ممو جیئیه کی دا پوشیبوو. نه مدد زانی چبکم و روو له کوی که م. خۆ نه شمده تواني به ساعات هه ره وی راویچکان بکم و بیم و بچم، ثه و کاره گومانی پهیدا ده کردن، ته نانه ت لهوانه بوو جیئی گازنده و مه زندنه پۆلیسیش بیت، و منیش نه ده کرا سه رنجی خەلکی بولای خوم را کیش به لام خۆ چاره دیه کیش نه بوبو. و ببریم هاته وه که ریک دوازده مانک له مه و پیش بوو که یه کمین شامم ده گهله ماویسیدا خوارد، و به و ببره و دیریه حالییکی وام بمسه رهات که له غم و که سه ره و له خەفتان سه رتایام له رزی. ثای نه گهر ثه و پیامه رانه دسپاردمی، لهوانه بوو نومی دیکی گەرانه و دیم هه ره هه بایه ئای له وژنه سهیره! ثه دی به ره سالیک پیی نه گوتم که چاوی له به رزیه یه؟ ده گهله نه وه شدا هه ره ببیشیدا نه ده هات که هونه ریکی به رز و شایسته هه بی، و نیستا که منیش که له به روی چاوم له شته و دیه که چی نه وه تا به جیم ده ھیلی و لیده ده دهرو! ئایا کونه داستانی زنە قەرەجیئکی مه جارستانی، ده کرئ ئاوا کاریکی لیبکا؟ به لای منه شاردن وه دنگ و ئاوازیکی وا تاوان و گوناهییکی هیندە گه ورده لیببورو دنی نییه و نیستاش به و هه ممو شیواوی و شلوقی و نیگه رانییه وه که زوریم له وی کرد و پیم داگرت په شیمان نه بوم و دلنياش بوم که لمبه ره وه قسه کانی من کاریان له ناخی دل و ده رونی کر دبوو و خوشی لمبه رام به ریان رانه گرت بیو له من هه لاتووه.

ثای نه گهر ده متوانی پیش نه ودی بیته وه سه رخۆی و به خویدا بیته وه بیدوزمهوه، ملکه چم هه ده کرد. ئالیره دا بوو که وه ک باین ده رگای نومی دیکم به روودا بکریت وه و هیوا بیه کم بیته وه بمری.

که ده باوهشی خوم و درپنایه و، نیدی دهنگی لیبرا و قسمی نه ما. منیش و دک تینوتیکی سه و پویم نقومی ماچان کرد و هر روا که سوییه فرمیسکه کانیم به لیوه مهود هستد کرد گوت:

"نهو بو هر روا به جیتیه شتم و رویشتنی؟ هینندی نه مابو هر بشکوشی. نهود چونت دل هات هینده دلره و بیبه زیبی بی؟ کهچی دهشی خوشده وی. نهود چونت دل دی نازارم بدی. "نهو که خوی ته او به باوهش و نوساند برو، به گوشیدا ده چرباندم:

"ببوره، ببوره، ببوره."

"من ته نیا پینچ دقیقهم ده فرمت همیه و ناتوانم لمود زیاتر بینمده. هر نهوندهم ده دی بزام داخوا گالتیه کی دیکه نا ام ده گله ده کمیه و؟" "نا، نا."

"په مان بدہ."

"کفت و په یان ددهم."

"نهو شوکه بیمه و لیبره ده بی؟"

"به لی، به لی."

"سویندی بخو."

"سویندی ده خوم."

سه رورویم جاریکی دیش ماچباران کرد و نهوم دانایه و عه ردی و نهود جا سوبه که شم بو پینکرد.

"وده شیرده خوت گهرم که ود. نه شگریه. له بیرت نهچی که سویند خواردو و نه مشه و له مالی بی. نیستاش من ده بی برقم." هه مدیس لیوه کانیم ماچکردنده و به پهله له ده رکی چوومه ده ری.

قهارله که هر لمونی دانیشتبوو. نهو به خشنه گفتم پیدا برو دامی و به سپایی گوت:

نه مانه شدا که هر ده برو جاری سه ریک له ثارتیستو بدم و دوای ثاشتبونه ویه کی سه ریپیانه، چاره نه برو که بچمه و دایه رهش. به کوریزگه که کم گوت:

"هر روا ناگدار به نهوا هاتم، هیچ شتیک ده باره هاتنی من نه لیتی."

"نهیوا پرسی نهو ته له فونه کی برو گوت:

"مادام کوتول" (چند ناسان برو به ناووه دی بانگ که دک نهودی هر هیج په یوه ندیمه کی به ماویسه و نه بی.)

"واخ خو نهود به ناسیا و ناچی؟"

"مادام کوتول یه کیکه له مشتریه کانی کومپانیا و منیش ده بی پیش چوونه دایه ردم بی بیینم."

"ماله کیان له کام لایه؟"

"لهو په پی شاریه ویه، ده بی خیرا که م."

رهنگه بهو پرسیار و دل آمانه و منتان زور ئارام و له سه ره خو و خوینسارد بیته به رچاوی. به لام ناگریکم ده دلی به بوبو و بدره و ثارتیستو فریم.

کوریزگه که له خوار پلیکانه کانه و دانیشتبوو. هر که منی دیت به سه ره ناماژدی سه ره دی کرد و گوتی:

"مادام هیشتا هر له سه ریه."

"نافهرين! هر له وی به تا دیمه و به خشنه که ته ده ده می." دو پلیکانه به هه نگاویکی ده پین، نهود دلیشم دلیی ده هوله لیددا، ده رکم کرد و خوم ده زوری هاویشت. ماویس لبهدمی سویه که داهات بیوه و ده بیهه ویست سویه که هه لکا، به لام و دک بی هه لنه بی. تروسکه ناگری شقارته که روخساری روناک کرد بیوه و هر به بیستنی دهنگی پتی منیش، راست بیوه ناپری به لای مندا دایه و، و به دیتنی من هاواریکی و دک ناله لی هه ستا و دک برووسکه خوی ده باوهشی هاویشت.

بهو رهنگه په پیوه، و چاوه هه لامساوه په گریانه، و بر زانگه به فرمیسک ته رانیه و به باوهش و ده له رزی و هون هون ده کریا.

"تازه ئەگەر لەبەر پشىلەكەش بىئىدى نابىچەلىيى و بېرى."
 "دەتونام پشىلەكەش دەگەل خۇمدا بەرم."
 "نا، دلىسام جارىنىكى دى كارى وا ناكەي. من زۇرشىتىواو و پەمشۆكاو و
 ئالۇز بىبۇوم و ترسام."
 "بۇخۇم زىياتر ترسا بۇوم."
 "چۇو بۇوبىه كۆي؟"
 "لاي نانەوايىكە."
 "جا بۇ! لاي نانەوايىكە؟"
 "بەلىي هەمان نانەوايى كە نانى لىيەدەكىم. ژۇرۇيىكەم بەكىرى گرت. چونكە زۇوتەر پىيى
 گۆتبۇوم كە ژۇور بەكىرى دەدا. دوى شەھى چۈرمە لاي ئەوان ژۇرۇيىكەن دامىي و
 دوايىش هەر لە ئاشپەز خانە بچۈكۈلە و گەرمۇگۇر و پاكەكە خۇيان شام و نان و
 شىرينييىشيان دامىي."
 "بەلىي دىيارە كاتى كە نىڭەرانى و رەنچ و نارەحەتىيە من ھىيىندەيەن نەمابۇو شىتىم
 كەن تۆ راتىدەبوارد."
 "ئەوان زۇريان روودامىي و گەلىيکەن بەخىر ھېتىام سەرەتا واي بۇ چۈوم كە ئەگەر
 لاي ئەوانە بىيىنەمەو زۇر ئاسۇودە دەم، بەلام بە داخۇو كە شەھەت و لە تۆ دۇر
 كەنەتەوە، ھىيىندەي نەمابۇو لە غەمۇخەفتان وەزگ دەم و بەرم. خەرم لىي نەدەكەت.
 ژۇور سارد و تەخت و بىان رەدق و تەق. ھىيىندەم فرمىيىك رشتىبوو سەرىنەكەم تەپ بېسۇ
 و كاتىتىكىش ھاتمەوە تىزە دلىنىابۇوم كە ئىدى تازە تۆم لە دەست چۈمى."
 "بەلام وان نەبۇو، كاتى ويسىتم سۆيەكەي ھەللىكەم. ھەلنىبۇو. وەك بلىيى فرمىيىك
 تەپى كەنەتەوە. ئەو دەمى دەركە كرايىوه و پىياوېيك دەباوهشىيى گەرم، ماچى كەرم، و
 كەنەتەوە شەپ و داد و ھاوارى لىي ھەستا. ئەو پىياوه ئازىز و خۇشەويىستەي منىش
 تۆ بۇوى."
 دەستىتىم گرت و ماچىم كرد. و ئەوپىش ھەر ئاوابى درېتەدایە:

"يەك دوو رۆزى دىش ھەر ئاوا بە سەۋىيەت بەو دەكتارى پىيىستىدا تەلەفۇنم بۆ بىكە."
 ئەو جا بەرە دايەرە كەنەتەرە ئەرەپ. تەھاوايى ئەو رۆزە خۇشى و شادىيەكى سەير
 ھەممو گیان و لەشى داگەتكۈبۈم، و چاودەپىي شەھەرى كى خۇش و بىيۆنەش بىبۇم دەگەل
 ماويىسىدا كە ئىدى نەخشە و پلانە كانىش سەر دەگەرن، چونكە تالى و ۋارى ئەم
 جودا يەشى كە بەمن نىشاندا بۇخۇشى چەشتىبۇوى.
 ئەمشەو، ھەرچى خۇشبەختى و ئۇمىيد و كامەرانى و خۇشىيەكانە، كە
 جارەھاينى جارم پىيىشىنى كەردىن، دەركەي ھەمۇيام بە رۇودا دەكىرىتەمە.
 دوايىن ھەفتەمى مانگى فەوريە بۇو و من وام مەزەندە كرد كە دواي سالىيىكى
 رەبىق، ناخۇشى و سەختى و دژوارىيەكان تىپەپەرىيون و من و ماويىسىش گەيشتۇونە
 ھەوارى مەبەستە كاغان.
 ھەر كە دايەرە تەموا بۇو. بە پەلە بۇ كەپىنى ھىيىندىيەك دەستودىيارى و ھەپىكە و قەم.
 ئەمشەو دەبىي بىكەينە جەڙن، مىيە، و شەراب و گول و شتىيىكى دىكەش... ج بىي؟
 دوايىش بىيچۈوه پشىلەيە كى خۆلەمېشى رەنگى ئېرانيش بۇ ماسايس كېرى. و وەك
 قوتاپىيە كى زۆر خۇشحالى قوتاچانە، كە دەچتە ژۇوانى خۇشەويىستە كە خۇي،
 بەرەلائى و يىم تىتىھقانىد. و دىتىم كە ئەوپىش بۇ ئەو ژۇوانە خۇ ئامادە كەردووە. ھەر
 دەركە كرايىوه خۇي دەباوهشى كەرم و گوتى:
 "ئاي گولى لالە!"
 "بەلىي، لە بەرەھى سۈورگۈل يەكجار گرانە، تا ھاوينى بۇت ناکېم، و درە ئەۋەش
 ھاودەمېيىك بۇ تۆ، ھەرچەندە رېشى ناكەوي ھاودەمى تۆپى."
 "بە دوو دەلىيەدە پشىلە كە لى و درەگەتم."
 "ئەمۇد بۇ! دەلىيى حەزىت لە پشىلە نىيە؟"
 "با، ئەگەر ئەوپىش منى خۇش بۇي، دەنا نا."
 بەلام وەك دىيار بسو پشىلە كە ھەر لە دەقىقەھى ھەۋەللىيە ئۆزگەي بۇو.
 چونكە دەستىبەجى خۇي دەكۆشىدا مات كەر دەستىتىكەدە پەرخەپەرخى.

دلیان ده کنه نموده. هندی گول همه مهو ده می ته نانه ت ده هه وای سار دیشدا په په کانیان ده کنه نموده. و به لای منه نه ده، شهوانه هیج و پوچ و جپن و به رهه لدان."

شهو جا به لای سویه که وه دانیشتم. ماویس گریانه که ده بین پیلواندا برو. دوایه ش من شتیکم و بیر هاته و گوت:

"دهی، نیستا ثاماده هی هرچی بیلیم بیکمی؟"
"یانی...؟"

"رور چاک ده زانی یانی، مانای چیه. یانی که مه شقی بکهیت و فیربی و گوت نی بکهیه پیشه هی خوت و ببیه هونه رهه ند."

هه ناسیکی هه لکیشا و گوتی:
"هه رچی تو ده ته وی شهودیه. چبکه م. ده زانم سه ره نجام بدلا یه ک هه دی. باه رکه،

به لام نابی هیج کاتیک گله بی و گازندانم لی بکهی."
"من به لیت ده ده می که هه رگیز گله بیانت لی نه که م."

"ثای که خیه رستی، سهیر که چه ند خوشین، یه کت ده بینین، باشه بوئه و همه مهو خوشی و به خته و دریه به شتیکی نادیار و نه دیه بکوپنیه و، شهود کیله تییه.

شتیکیه! له راستیدا تینگلیز همه مهو هه شیتن.
"پیاوان همه مهو شیتن، هه نبی له هه ندی شتانا."

"راسته. بو نمونه باوکی من، نه ویش هه شیت برو. به لی، همه مهو پیاویک، هه رچونیکه بر پیارم داوه که شیدی به رگری نه کم. ژنه جادو و گهه ده گوت نه مانه همه مهه رو و دده دهن، ناده میزاد که نه تو ای ده گه ل چاره نووسی خویدا ملمانی بکا، که واته من شیتیم نه گدر به رگری و به ریده کانی بکه م. کی چووزانی، لهوانه بیه نیمه خومن رانیین و بتوانین ده رام بهه ردا چه نگه چریکه کی بکهین. یا نه گدر دواه هاتنی بدلا یه که و به خیبر به سه رچونی بتوانین پیکه و به خته و در بین. من هه نه مشه و ده چم و له به رام بیه مه ریه مه پاکیزه نزا ده که م و ده پاریمه وه."

"بوونه و دریکی سهیری، شتی پوچ و جپن و گومان اوی تیکه ل به ثاین و ناینزا ده کهی."

"نه ده می تو و ده بروسکه رویشیه و، به لام بلیسه هی تاگری سویه که زمانه یان کیشا، که و تنه سه ما، و زوروه که گهرم داهات و دلی منیش گه رمتر." ماویس هه لیی نه پرسیمه و که چونم زانیوه شه و هاتر ته وه من شاوا ده و ختدا گهیشتو و می، لیم پرسی:

"نیستاش ماویس، ده بیه کچیکی چاک؟"
"یانی...؟"

"جاری هیج، و ده شامی بخوین. پشیله که شیری ده دی، ده بی ناویکیشی لینین. ده بی گوله کانیش ده تاوی خهین... قاپی شوربا که له کوییه تا من تاوی گهرم کم." شهوجا مژووبل بوبین. شه و پشیله که تیرکرد و گوله کانی ریکخستن. و منیش شوربا که گهرم کرد وه. ماویس به ده ریکخستنی گوله کانیه ناره ناری شاوازیکی بوب، یانی چی؟ ثایا ده بیویست یادم خاتمه و که ده نگینکی دله نگینزی ههیه و تمسلیمی حمزه کانی من ده بی؟

ده مه ویست هاوارکه و سوور ده و هه لپر، چه ند گیل بوم! به لام له جیاتیان شوربا که گهرم کرد وه له پر شوربا که هه لچوو و به سه ر تاگر که یدا رژا، ماویس هاواری لی هستا:

"نه های شه وه چده کهی؟"
من پیکه نیم، چونکه ثاوازه کهی نه و ده ده نگی ژنیکی ده چوو که سه رزه نشتی میرده کهی بکا، ناوام هاته گوی. پرسیم:
"ثاماده دی؟ من ثاماده."

گوله لاله کان جیلوه کی تاییه تیان هه بوب. ماویس په بجهی به ناود راست یه کیکیان دا کرد و په په کانی لی جودا کردن وه و گوتی:
"سهیر که، شه و میله ره شانه ده بینی؟ شهوانه دلی لاله کان که و بمه تاویان ده دهن. به بی هه تاو زور شاراوه و نادیارن. سهیر که په په کان چون تیکه وه پیچراون! من له ناو همه مهوندا نه و کولانه خوش ده وین که دلیان ده شارنه وه و ته نیا به ماچی هه تاو

"هر جاره‌ی یه کیک." "نه، کچیک که دوایین شاگردی بwoo مرد و خله‌کیش دله‌ین.." "دله‌ین چی؟" "که ریزیو بیت‌جگه له دنه‌نگ خودی نه و کچه‌شی خوشیستووه." من هیچم نه گوت و ماویس ناوای دریزه دایه: "قهیدی چیه؟ لموانه‌یه خوشی ویستبی، بهلام ماموستایه‌کی وا سهیره ثاوا خوی بداته دسته هست و نهسته کانی!" "پیتوایه چوناچونی ده‌توانین بیتین؟" "ته‌نیا رینگاییک همه‌یه که به‌هوزی سکرتیره تایبته‌تکه‌یه و نامه‌یه‌کی بونووسین و هست و نهسته کونجه‌کاویه‌کانی بورزوژین." "هر نه مشه و دینووسم."

۲۳

هروه‌کو گفتم دابوو نامه‌یه کم بونو اولو ریزیز نووسی. راستیه‌که بونی وی، ده ده‌میدا و له لمندندیش، شانسیکی بwoo. من سدرم له‌وهی سورپماهو که ماویس نه و باس و خواهی له کوی زانیببو و چونی ده‌زانی. هر ده‌بی ده رۆژنامه‌کانیدا دیسی، بهلام تایبته‌تنه‌نديیه‌کانی وی که شاگردکه‌یه مرسدووه، ریزیزی زور خوشیستووه، نه‌مانه چی؟

ناوه‌حه‌تیه‌کی تایبته‌تیم ده‌خومدا هه‌ستده‌کرد و وینه‌ی ریزیووم ده رۆژناماندا دیببوو. پیاویک بwoo مهیله و پیر و که‌ته که هیچ جیهیه کی سه‌رنج راکیشی نه‌بwoo. بهلام وام هاته بدرچاوی که پیاویکی عاشق کاره. من ده‌مهمه‌ویست ماویسی بدهمه دهست نه و پیاووه‌ی تا به‌سه‌عات به‌تنه‌نی ده‌گه‌لدا بیت و هرچی بلی نه و بلی به‌لی، من بهو کاره‌ی دلخوش و ناسووده نه‌بboom بهلام هیچ ده‌کرا؟ هه‌موو سه‌رکه‌وتنه کانان به شیوه‌ی فیربونی مه‌شقه‌کانی ویه‌وه به‌سترا بونه‌وه. نه‌مه‌جگه له وهی که من زورم

ناخیریه‌که‌ی هه‌ر سه‌رکه‌وتم. له سه‌رتابی نه‌م بیتنهو به‌ریه‌یدا بwoo که من هه‌روام مه‌زه‌نده ده‌کرد که رۆژنیک دی ماویس رازی هه‌ر ده‌بی، نه‌و ده‌می له خوشیان چبکم! بهلام خۆهه‌میشه هه‌روايه، کاتی مۆزقیک به دوای مه‌بستیکدا ده‌چی، پهله قاژه‌هه‌تی و هه‌ولی بون دادا، که‌سەریش که‌وت وک کەسیکی هیز لیبپاو، به‌تەواوی بیت‌حالیه‌وه، سه‌یری نه‌نمچامه‌که‌ی ده‌کات و لیبیده‌پوانی. یا هه‌ر په‌شیمان ده‌بیت‌هه‌وه. نه‌م مه‌سەلەیه بسەر منیش هات و منیش له‌وهی ناره‌حه‌ت و دلگران بoom که پاژنیکی له ژیانی نیمه دابپی. له‌وهش ناره‌حه‌ت و نیگران بoom که لایه‌نیکی ژیانی راسته‌قینه‌ی دلنیابی نیمه بەردو چاره‌نووسیکی نادیاروه ده‌چی. حەزم نه‌دەکرد ماویسی له‌و ژوروه، نه‌و جیهیه که گه‌وره‌ترين به‌خته‌و دریم تیدا دیببوو هه‌لکه‌نم و بیگویزمه‌وه. ده‌بی بیر له مال و ژیانیکی دیکه بکه‌مه‌وه. ده‌بی کاریکی دیکه بدوزمه‌وه. ده‌بی واز له ژنه‌کم بیت‌نم. خودایا! نه‌وم هه‌ر لە‌بیر نه‌بwoo. که ده‌بی نه‌و نه‌ری بلات و من ئازاد بکا.

لەوه بەولووه من چون ده‌توانم ماویسی بخوازم و بیهیئن؟

لایه‌نیکی دیش هه‌بwoo که هه‌ر بی‌ریشم لى نه‌کربدبوو و بەخەیالیشمندا نه‌هاتبwoo بیر و رای میزد کردنی ماویسی بwoo. ٹایا رازی بwoo بیتتە ھاوسمى ژیانی من. یا بپرو و ھەولم دا له باره‌ی دژواری و لە‌مپەر کانه‌وه بیرنە که‌مه‌وه و نه‌مانه بەلاوه‌بنیم. نه‌وجا به ماویسی گوت:

"یه‌که‌مین کاریکی که ده‌بی بیکەم نه‌وه‌یه که یه‌کیک لە ماموستا هه‌ره گه‌وره‌کان ببینمەوه تا گوئی لە دنه‌نگ بی." "بەلی؟" ریزیز "ئیستا له لە‌نده‌نه."

"بەراست؟" "بەلی لە میوانخانه‌ی ساوی. بهلام نازام ده‌توانم بیبینم یانه نا." "شاقدا و دردەگری؟"

گوله کهی به یه خهیوه کرد و گوته:
 "زور چاکم."
 له پر شتیکم هاتهوه به رچاو و گوم:
 "ماویس نه کهی له کاتی خویندیدا بیکهیه کالندو گهمه و قه شمه جاری؟"
 "بو نمونه له واندیه چبکه؟
 "چوزانم" تو زور به دفتر و نالمباری. "(نهم و شدهیم هررواه زاری ده پهپری."
 "باشه جا نه که هر به راستی پیتاویه. هررواه بهو جورهش ده بی."
 "نا ماویس گیان، کاری وانه کهی، به لین بدنه که نه پهپری ههول و تهفلل و
 کوششی خوت بخهیته کار و به کاریان بیتني... زور جارانم گوتوروه که هه مو شته کاغنان
 به منه به سه رکه وتنی توهه."
 ماویس به هنگاوی پته و به لینی پته و ترهوه به ره ناو ئوتیلی که وته
 هنگاونان، ومنیش بهو پهپری ناره حه تیوه که وته دووی.
 وده که ودهی بیه وی بلی:
 "من نه ریته تا نهوسه ری ده پرم، جا تو بیی، یانه یهی، به ناسانسور سه رکه وتن،
 به دالانه دریزه کاندا تیپه پین، تا گهیستینه جیبیه کهی ریزیو، و چووینه زوری
 سکرتیره کهی. یه که مین شتیک که سه رنجی را کیشاین، شارای گولی جورا و جور و
 ره نگاوره نگ بهو که سدر میز، و سه ر سوبه، و هرچوار دوری ژووره کهی دا گرتبوو،
 و بونیکی که سکونیش له گوله مه ریه مه کانه و دههات، گه رمی زوره که و بونی
 گرانی عهتر و لوهونه ش میشکی نیمه سست کرد و حالمه تیکی غه ماوی دابه من و
 غه دایگرم.
 ماویسیش سه ریکی که نه ملاولای کرد و دیتم لیوه کانی خوی ده کروشتن شانه کانی
 که مینیک هله کاندن. به سپایی پرسیم:
 "پیت خوش نه بیو؟"
 "و دلامی نه دایوه"

باوهر به چاکی و ساعیه ماویسی بیو و ده شزانی که زور به باشی ده تواني ناگادراری
 خوی بی. نهوده جوانیبه شدا شو خه ژن و ژن چاکتک بیو بتو خوی... گریمان ریزیوی
 ده بینین، دلنيا نه بیوم ماویسی بشاگرد و درگری. هه مو شاردزای خوو و رو شستی
 ریزیوی بیون که چهند ناهه موار و خویه رسته. هیچ پاره و پولیک نه ده تواني
 شاگردیکی پی و درگری نه گه ر بخوی نه یویستایه، بو نمونه نه کچه که
 مادام "ئۆستاوا" هینا بیوی، ههم جوان، و ههم تابلیتی دنگیکی خوشیشی هه بیو،
 به لام ریزیو و درینه گرت و نه گرت.
 ریزیو له بعر و ردیله میانی دهیوانی و دری نه گری، یان بلی تازه ته مه نی فیربیونی
 وانه دنگی زوره، جگه لوهش لوهانه بیو له جینی شاگرد مردووه کهی یه کی دیکهی
 و درگرتی. به لام شتیکی به لگه نه ویستش بیو که نه گه ر ریزیو شه بلمه ته بی
 وینه یه، نه و درگری سه رکه وتن و ناویانگی ماویس بیکومان یه کجارتکی بیو. چونکه
 ریزیو تا تیستا ته نیا شهش گورانیبیزی فیر کر دبیون، چوار پیاو و دوو ژن. هه مو
 نه وانه گمی بیونه لو تکه و په پهپر رچجه کهی پله و پایه و ناوده نگی خویان. هه که
 ماویس تکایه کهی منی گرتهوه و رازی بیو، یه که مین ماموستایه کی که ده برجا وی
 گرت ریزیو بیو. هه رو ده نه وهی نه گه ر بیار بی فیری مه شقی دنگ بی، ده بی
 ماموستایه کهی هه ریزیویه بی و بمه. من تا و درگرنه وهی و دلامی ریزیوی
 نه چوومه وه سه ردانی ماویسی. سکرتیره کهی نووسیبیووی که سه عات ده و نیسوی
 به یانیه کهی رؤژی شه مه له لاین ناغای ریزیووه بتو تا قیکردنه وه پیش و دختیه کان
 چاود روانانه. بپیارم دا که له بدر کی نوتیل ساوی جینی دابه زینی ریزیوی، له کات
 و ساتی دیاریکراودا ماویسی بیسم و بیته وی. ماویس بمهی هیچ سه رپچیمک به
 ته واوی خوین سار دیمه وه قبولي گرد.

له رؤژ و سه عاتی دیاریکراودا له برد همی ئوتیلی بیوین. من چلیک گولم بـ
 ماویس کریبیوو هه که دامی پیمگوت:
 "به ھیوای کامه رانی. داخوا چونی؟"

وام ههست دهکرد که ماویسیش لەمن تسوورە و توسن و گرژ و مۆنترە. ده و دەمیدا سکرتیرەتەمەد و بردینییە ژورنیکی دیکە. ماویس سەیریکی دهور و بەری کرد و گوتى:

"دەتانەوی لىپەدى بلېئ؟"

سکرتیرەکە تا دەھات خەریک بۇو له شىۋەدى قىسىمەن ماویس بىھەسەلە دەبۇو، كەمىيکى شان ھەلتەكاندن و گوتى:

"بەللى خانم."

"ھەرگىز نابى."

دووبارە سەرپىچىيەكى كابراى سکرتیرى لە دىن دەركرد. نەھەن دانابۇو كە ماویس لەوي بىللى كە چى نەھەن چۈپۈرۈدە دارى لەعنەتى كە نايلى و گوتى:

"من لىپەدى نالىئىم. من بۇ تۆئى ھەر نالىئىم تەننیا بۇ خودى سىنیور رىزىيۇن بەسى و بەس."

"تاخىر خانم ئەوه ھەر نابى، تا من گوئىم لە دەنگىنەن بەسى و چاكى و خراپىيە نەھەن دەنگەي پى نالىئىم ھەرگىز پەسەندى ناكات و وەرى ناكى.

ماویس ھەستا و بەرەن لای زەنگى سەر دىوارەكەدە چۈپەن بەپەنەن، ھەر دواي چەند چۈپەن بەر دەستىكەن هات. ماویس پىتىگوت:

"رېزم بە سىنیور رىزىيۇن بگەيەنە و بلى خانىيەك دەيدەن بە خزمەتى بىگا."

"بە ناوى كى، مادام؟"

"مادام رىتازانسى."

سکرتیرەکە كە بەسەر سامىيەدە زەق سەيرى ماویسى دەركرد گوتى:

"بەلام مادام..."

"ماویس زۆر بە خوتىن ساردىيەدە پېشتى دەويى كرد و چۈپەن بەر پەنچەرەكەدە راودستا. لە پى دەرگا كرايەدە و بەر دەستەكە ھاتەدە و گوتى:

"سىنیور رىزىيۇن دەلەن با مادام بەرەمۇرى. "ماویس بە بىھىچ ئاوردانەدەيەك بە لای مەدا، لە دەركى چۈپەن بەرەمۇرى. سکرتیرەكە بە منى گوت:

ده دەمیدا دەرگا كرايەدە و سکرتیرى سىنیور رىزىيۇ، بە خۆ و بە چاولىكەي بېك چاو و گولى يەخەدە، ھاتە ژورى. دواي سلاو و بەيانى باش، بەماویسى گوت و چاولىكىشى پىداكىپا و گوتى:

"ئەمە خۆيىان؟"

"بەللى، خانم كۆتۈل، كە لە بارەيانەدە نۇرسىبۈوم."

"زۇر باشە ئىستا با بۆمنى بلېئ."

"لەم ژورە نا."

"بۇ؟"

"بۆنى نەھەن گولانە پېشوويان سوار كەرددۇم و خەرىكە دەمەنگىنەن."

من بە نارەحەتىيەدە سەيرى ماویس دەركرد. لە شىۋەدى قىسىمەن نارەحەت بېسۈم، ودەگەل ئەوهشدا كە ھەر دەقىقەيەك زىاتر لە نەخشە و پلانەكەي خۆشىم پەشىمانىز بۇوم. بەلام دەي بە ھەر جۆرىك بۇو، نەمەدەۋىست نەھەن كابرايە بېرەنجى، مادامەكى كارەكە گەيۋەتە ئىپە بابازانىن دەگاتە كۆپى دېش.

سکرتیرەتەنلىكى بىرۇھەلەنەن و پېسى:

"خانم حەز دەكەن لە كۆپى بلېئ؟"

"ھىچ جىاوازىيە كى نىيە، من ھەرگىز گۈئى نادەمى. بەلام دېرەدا و لەم شۇئىندا ھەرگىز."

"كەواتە، مۆلەت بەھەرمۇن، با ژورنیكى دىكە سازكەم." و لە دەركى چۈپەن دەرى. بەنارەحەتىيەدە بە ماویس گوت:

"ماویس، كارىتكى وانەكەن نەھەن كابرايە توورە بىـ."

"جا چىيە، خۆ خودى رىزىيۇ نىيە."

"راستە. بەلام نەھەن كەسىكە كە دەبىـ لە پېش نەھەن كەورىدەن دەنگەكەن بېسىـ."

"ئیوه گوتتان ناوی خام کوتله."
"وايه."

"ئدی ئهو ناوه چىه؟"
"نازانم. دايىكى ئهو خانەي خەلکى قىيەتنا بۇوه..."

سەعاتىكمان چاودپى كرد، ج بۇو؟ ماويس چى دەكرد؟
وەك سەكتىرىدە كە پىنى شەرم بى بە جىئم بىنلى، ماوەيدەك دە ژورىدا ھات و چوو.
ئەجا رۆزئامەيەكى دامى، و يەكىكىشى بۇ خۇي تاۋادىيە و دەستى بە خويىندەسى
كىد. ئەو سەعاتە وەختە تەواو نەدەبۇو. تا دەھات خەرېك بۇو شىيت بى كە لە پى
دەركا كرايىوه و ماويس ئاماڭىزى كەدەمى كە وەدۋايى كەم.

سەكتىرىدە كە لە كۈنخە كاۋيان خەرېك بۇو وەزگى دەدا. زارى بەش بىبۇو و جارىتكى
سەيرى من و جارىتكى سەيرى ماويسى دەكرد. ئەجا بە خەيالى ئەوەدە كە
كارەكەمان تەواو بۇو و لەسەر رۆيشتىنەن، كەوتە خواحافىزى. بەلام ماويس بە بى
ئەوەي هەر ئاوريشىلى بىداتەدە بە منى گوت:
"رېزىز حەز دەكا تۆ بىبىنى."

كەۋەتە دووى تا گەيىشتىنەدە ژۇورە كەم رېزىزى. بە سپايدى پەنجەي گەيانىدە
دەركى، دەركەي كەدەدە، و چۈونىنە ژۇورى. ژۇورىكى گەورە و پى پەنجەرە بەرزا
كەھەتاوى پىدا دەھەمۇو جىيىان كەپابۇو. پىاويتكى كەتەي زلە سالاوى ليكىردى.
دەدەمیدا ماويس گوتى:

"سەنيۆر. ئەو دۆستەيە كە پىيم گوتن."
سەنيۆر دەستى درېز كرد و تەرقەي دەگەل كەدم و بە ئىنگلىزىسيە كى رەوان
پىخۇشحالى خۇي بە دىدارى من دەرىپى.
من زۇرم كەيف بە روحسار، و چاوه تىزە خۆلە مىتىكشىيە كانى، و قىزە ماش و
برغەكەي هات.
رېزىز گوتى:

"سەير كە ئاغا، خام بە جەربەزىيە كەدە ناچارى چاپىنەك كەوتىيى كەدم؟
من بەدوه بەختىارم كە داكى خانىم ناسىيەدە، ئەو يەكىك بۇو لە جوانتنىن ژنانى
ھەممۇ دىنایە."

"تەۋەش مايەي بەختە و درىيە مەيە سەنيۆر."
دەگەل ئەو ھەممۇ لوتفەيدا كە پىشانى دەدا، گومان و گىتىيە كە دەدىدا پەيدا بۇو
دۋايىش گوتى:

"من گۆيم لە دەنگى ئەم خانە كەرت."
ئىدى من لە خۇشىيە چاپروانىيە بىستىنى ئەنعامە كەم لە رزم ھاتبوویە. لە پى
سەيرىم كەر تەماشايەكى ماويسى كرد و ھەر دووكىيان بە رووى يەكەوە پىكەنин و
رېزىز گوتى:

"خانم دەنگىكى زىياد لە پىيويست بە ھېيز و پاكوبىيگەردى ئەوتۇي ھەيە كە
ھەممۇ جۆزە مەشق و راھىنائىكى ھەلەدەگىز. من ئەو دەكەمە شاگىرى خۆم، بەو
مەرجە كە تاسى سالان ھەر دەگەل خۆمدا بىيەت. بۇ ھەر كۆتىيەك چۈرىن، من ھەر
مەشقى دەم و فيئرى كەم."

"بۇ ھەر جىيەكى بىچن، ھەر دەگەلتە بى؟!"
"ئەو شىپوازى كارى منه، مەترىن، خانم سەرپەرشتىيارىتىكى چاکى دەبى چاوى
لىيى بى، بۇ ھونەرمەندىيەكى ھەر ھېننەدە بەس نىيە فيئر بىيەت و گۈرانى بلىت و بەس
دەبى فيئر بى چۈن ژيائىنەكى ھونەرپىشە ھونەرمەندانە دەزى، جا لە بارەدى
تەندىروستى، و خۇراك، و نۇوستن، و راۋادىستان، و دانىشتىنەدە و بە كورتى تەھواوى ئەو
ھېيمايانە بۇ ئەم كارە پىيويست فىئر بىيى. ھەر بۆيەشە كە شاگىدانى من ھەمېشە
دەبى راستەمۇخۇ لە بەر چاوى خودى خۆم بىن."

من بەلاي خۆمەدە پىيموابۇو كە مەشق كەدنى دەنگ يان چەند سەعاتىتىكى چۈرنە
لائى مامۇستا بۇ مەشق كەدنى. ھەرگىز بەرنامائى وام بە خەيالىدا نەھاتبوو. بەسەر
سامىيەدە سەيرىتىكى ماويسى كرد، سەرەتتا جۆزە بەزەيىەك و پاشانىش حالتىتىكى

من هر له سه‌رها و ده‌هزانی که ریزیو بپیاری و درگرتني ماویسی داوه و لهو
بپیاره‌شی دلّم خوینی دلّمی ده‌خوارده‌وه. دووباره ریزیو گوتی:
"سیرکه ناغا، من کاریکی ده‌کم که شیوه رازی بن. خامن کچی ریتا ژانسیه که
من په‌یوندیه کی زور و ریزیکی تاییه‌تیم بوی بسووه. پیموایه خودی خانیشم که
نهوده‌می منداز بسووه له فییه‌نا دیبی.

بویه له‌بهر خاتری روزانی پیش‌شوو، و له‌بهر خاتری شه و بیهوده‌یانه‌ی که‌من له‌و
روزانه‌نم هه‌یه، و به‌خاتری شه و دنگه ساوازه‌ی خانیش هه‌یه‌تی، من شه و پاره‌یه
داده‌شکینم و بو سی سال مه‌شق و راهینان و فیرکردنی دنگ و سمر په‌رشتی و
ناغالیبونی راسته‌خوی خوم لبی ته‌نیا هه‌زار لیره‌ی کاشтан لیوهده‌گرم.
ده‌متوانی ج بلیم؟ چونی تیک‌گهیم که په‌یداکدنی هه‌زار لیره‌که‌ش به نه‌ندازه‌ی
سی هه‌زار لیره‌که سه‌خت و گرانه، له روزیشن به‌ولاده لیره، چاره‌یه کی دی نه‌بوو.
هر گوتیشم:

"ده‌بی بی‌یکی بکه‌مه‌وه. و هه‌ممو شته کان ده به‌رچاو بگرم.
پیاو بو خواش بلی که نه‌ویش له لانی خویه‌وه شه په‌ری پیاوه‌تی و له خو
بورده‌یی پیشان دا. ده‌وده‌میدا ریزیو گوتی:
"دیاره، دیاره، ناکادارم، نیوه‌ش ده‌بی ده‌گه‌لن خانیدا راویتیکی بکه‌ن، به تاییه‌تی
که نه‌م کاره ده‌بیتله هوی لیک هه‌لیران و جودایستان."

به په‌له گوتم:

"جودایی؟ شتی وا هه‌ر نابی. خامن بچته کوئ نه‌منیش له‌ویم، نه‌وهش بزانن که
من ده‌بی هه‌ممو روزتی هه‌ر ببینم."

ثالیرده ریزیو شانه‌کانی تا بن‌اگوییان برد، لیوی خواریی هینا پیش و گوتی:
"کاتی خامن له ژیز رژیم و فرمانه‌کانی مندایه ده‌بی هه‌ر گوییاهم‌لی من بی و
رینماهیه کامن جیبه‌جی بکات، و له‌وه به‌ولاده نه‌گه وانه بی من له فیرکردنی ده‌ست
ده‌کیشمه‌وه و پاشگه‌مز ده‌مه‌وه، و پاره‌که‌شتان ده‌چیت."

گاتنه‌جا‌پیانه‌م ده‌چاوه کانیدا دیت. به‌هولای مام‌وستاکه‌م ئاواردایوه و دیت که هه‌ر
هؤشیشی به‌لای منه‌وه نیه و هیچ سه‌یریکی من ناکا و ته‌نیا هه‌ر ماویسیه به‌لای
نه‌وهه بروونیکی هه‌بی.

تادوایی تینم ده‌خوّم کرد و گوتم:
"من ده‌بی چاویک بهو باسده‌دا بخشینمه‌وه و تاوتونیکی بکه‌مه‌وه. تکایه

بفرمدون که بو مه‌شقی ده‌نگی خانی ده‌بی چه‌ندی پاره بدھین؟"
چاوه‌کانی تیپریم و گوتی: نرخی راهینان و مه‌شقی من به شاگردکه‌مه‌وه به‌نده.
ته‌مه‌ن. که‌سایه‌تی. توانای دنگ و شتی تر. بو غونه له‌بهر و دی خامن ته‌مه‌نی بیست
ساله و قه‌د و قهواره و په‌یکه‌ریکی بچکولانه‌ی هه‌یه... "لیره‌دا مستیکی له سینگی
خوی داو گوتی:

"هر گورانی‌بی‌زیک پیویسته سینگیکی پان و پوّر و گه‌رویه کی به هیزی
هه‌بی... خانیش بو گورانی‌بی‌زیه زور بچکولانه‌یه به‌لام... دنگه که‌ی بی وینه‌یه...
ده‌نگیک که دوای مه‌شق و راهینانی پیویست ده‌بیتله دانه گه‌وه‌ریک. جا بزیه
که‌سیک که نه‌و که‌ماهیه‌سیانه‌ی سه‌ره‌وه تی‌دابی، نرخی فیرکردن‌که‌ی من سی
hee‌زار لیره‌یه."

چاکم له بیرنیه. به‌لام وا ده‌زانم له په‌شکاوی و سه‌رامیانم زارم به‌ش بووه.
له ته‌واوی نه‌وه‌ماوه دریزه‌یدا که ده‌دوا دل‌نیا بوم که پاره‌یه کی که‌لان دل‌لی، به‌لام
پیش‌موابوو که نه‌و گوژمه پاره‌یه‌ش هه‌رچه‌ندیک بی، و دک موچه‌جه مانگانه له کاتی
دیاریکراوی خویندا و به پچر پچر ده‌دری. و هه‌رگیزیش چاوه‌ریتی نه‌وه نه‌بوم که ریزیو
گوتی‌دیاره ده‌زانن که نه‌و گوژمه پاره‌یه خزرالک و سه‌فه و هه‌مموشیتیکی خانیش دابین
ده‌کا، سالی هه‌زار لیره زور نیه نه‌ویش بو مام‌وستایه کی وه‌کو من، که شاگردکه‌شی
له به‌رچاوی خوی و به شیوازی خوی چاوه‌ری ده‌کات و ناگای لیی ده‌بی."
"به‌لام سنیور. له‌وانمیه که سی هه‌زار لیره به‌لای شیوه‌وه بو مه‌شق دادانیک و
فیرکردن‌تیکی شیوه زور نه‌بی به‌لام من توانای دانی نه‌و پاره‌یه نیه."

سەریکى بە ماناي رازىبىون بادا.

ھەمدىس گۇتم:

"من زۆر نېڭەرامى، نازام چىكەم دەبىن دانىشىن و قسان بىكەين. ئەو مەسىلەيە لەوە بەولۇ وەترە كە من بىرم لى دەكرەدە."

زەردەيەكى سووكەلەيە هاتىٰ و ھىچى نەگوت. لېرەدا ئەوم بە جىھېشىت و چۈمىمەوە مالىٰ. ئەيوا لە بەرودى كە نەچۈوبۇمە كەنیسە و تاشەمدەش نەھاتبۇمەوە تۈورە بۇو. دەتهواوى ئەو ماوەيدىدا كە نىبۇرۇزمان دەخوارد، يىدەنگ بۇو و بەتۇرۇدىشىدە كورتە سەرنجىكى غەزبىيى دەدامى. نىوە رۆزە تەواو بۇو و ئەيوا بە ھەلپىنمانىيەنى كەنەواوە دەحالىيىكدا كە گىرسىشى بە دواوە بۇو ھۆلەكەي بە جىھېشىت و من تەنیا مامەوە.

كاتىٰ كە قەرەواشە كە هات سفرەكە خىٰ كاتەوە، من بە ناچارى چۈمىمەلائى پەنجەركەوە دانىشىتەم و لەكەلىئىنى پەرەدە لىوار دրاوه كانەوە سەيرى باغچە بچىكۈلانە كە سۈرگۈلە كام دەكرد كە تەنیا ئەوشتە بۇو من و كىچ و زەنەكەمى پىتكەوە دەبەستىنەوە - بىرم لەوكىشىيە كە يىدەرتانلى كىرىبۈوم و بەدەستىنەوە پىسوھ بىبۇم دەكرەدەوە. لە راستىدا ئەمە كەورەتىرىن گىرى كۆتۈرەيەك بۇو كە تۈوشىم بۇو.

ئىيۆه و دىزى من بىتنەن بەرچاوى خۆتان. ھەرودە كەنەواوە دەنەنەن بانكىم لە پەنجا لىرە زىياتر تىينەدەپەرى. رەنگە كەمتىرىش. چۈنكە دو ماوەيدىدا، بە بىٰ حىساب، بەرددەوام، گۆلەم بۇ ماوىيس كېپىسو و ھىچ گۆيىم نەدا بۇوە قەردان، تەنیا پشتىوانىيىش ئەوەندە پارەيەي بىمە كەنەواوە كەنەنەدە كانى بۇو دەگەل كاگەز و ماغەزى مالىٰ كە جىھەيە كى توندو تۈل، لای ئەيوا ھەلگىرابۇو، خۆ ئەگەر گىريان بىتوانىبايە رايىكىشىمەوە، تائىستا نىوداشى نەدەمما.

خانووە كە ئى خۆم نەبۇو و ھىچىشىم نەبۇو رەھنى كەم و دايىنېم. ئاھىكىشىم نەبۇو و ھەزار لىرەش پارەيە كى كەم نەبۇو.

"تا مەرجەكانى نىۋانىيەمان بە تەھاواى نەبپىتەوە و رىيەك نەكەۋىن من ھىچ پارەيدەك نادەم."

"و منىش لەھەرگەتنى خانى پاشگەز دەبەمەوە و ئەھۋىش ھەرگىز ناپىتە كۆرانبىيەتىكى كەورە."

من بە ناچارىيە كەمە تەماشىيە كى ماوىيسىم كەنەنەن بەلام نەمتوانى ھىچى لىيۆ تېبگەم، وەك ئەوەي بىھۇي بلىٰ تەھاواى بەرپىسييە كەن لە ملى من بىھەستى. بە رىزىيەم گوت:

"سەنیزەر دانى ھەزار لىرە بۇ من كارىكى ھەروا ئاسان نىيە. دەبىٰ ھەزار جۆرە حىساب و بەرخورىدانى لىبىكەم.

چەندەم مۇلەت دەدەي؟"

"ئەگەر ھەواي ئېرەم بىٰ بىكەۋى ئەدوا تا دوو ھەفتەيى دىكە لېرەم."

"كەواتە بە ئىيجازە ئىيۆه دوو ھەفتەيى دىكە ھەر دەو سەعاتەيدا دىيمەوە لاتان."

ھاوارى كەد:

"سەعات (١٠) دە؟ خوانە كا. ئەھۋىش من ھەر نۇوستىبۇوم، ئىسراھەم دەكەردى، و خانم بە چاپۇوكىيە خۆي ناچارى كەردىم بە پەلەپەلەوە ئامادەم بەلام جارىيەتى دى وانابىت."

"ئەدى چ سەعاتىكى سەنیزەر؟"

"ئىيۆه دەگەل خانى بۇ نىبۇرۇزىيە و درنەوە لاي من، سەعات يەك و چارەكى دواي نىبۇرۇزىيە، كەواتە تا ١٥ پازىدە رۆزى دىكە خواحافىز."

ئەموجا تەوقەمى دەگەلە مندا كەد و دەستى ماوىسىشى ماچكەر و وددەر كەوتىن.

٢٤

دەيدى ماوىيس ھەرچى بۇو، ھىچى نەدەگوت. و ئىيمە ماوەيدە كەمان ھەردا بە بىيەنگىيەوە رىپەرى. لە پەر دەبىرمەتەنەوە كە يىك شەمەيە رۇوم دەوى كەد و گوت:

"ماوىيس من دەبى بىرپۇم. ئەھۋىش دىيمەوە پېتىكە قسان دەكەين."

ئەلبەته رىزىيۇ واي دادەنا كە هەم دايىكى ماويسى دەناسى و هەم خۆيىشى ديوه، و
ھەر دەو ماوه كورتەشا تاشنایەتى و دۆستايەتىيە كى قولىان كەوتبووه نىوانىيە.
بەلام لە راستىدا ئەوه شەركى ماويسى بۇو و بۇ و دەستت ھينانى ھاۋپىتەتى و
متمانەرى رىزىيوش ئەوه راستتىن كارىكى بۇو. دەن رەفتارى وى دەگەل سكرتىرە كە يَا
دەگەل منىشدا لەسەرتايى تاشنایەتىيەماندا چبۇو؟"

لىردا، ئەو كە لېبەردەمى مىحرابىيى چۆك دادا بۇون و نزاى دەكردن و
دەپاپايەوه، وەبىرمەتەوه، و باودپىشەتە كە ماويس پاكىزىن و پېرۇزتىرىن ژىنەكە،
چۈنكە ھەميشە ھەستىم دەكەد كە كارەكانى وەك بۇنىيەكى زۆر خوش كە بەملاولاياندا
بلاۋىتەوهەو ھەممو شىتە كان بۇغۇش كا ئاواى منىش ئەفسۇنناوى دەكەد و گىانىيەكى
سەير و سەھەرەي واي دەمندا دىننایەكايەوه، باس ناكى.

من دەبۇو، تەنانەت دە دىننای خەيالىشدا، گومانىيەك دەرىبارەي وى بە دىلدا
نەھىيەن، بەو خۆشەويىتىيە كە ماويس بەرامبەرى مىنى ھەبۇو دىيار بۇو كە
تاڭوتايى ھەر بە ئەمەكدارى دەمەننەتەوه، و خۆئەگەر لەمپەرىيکىش بۇ يەكتەر
دىتىنەمان ھاتبایتە پىشى ئەو بۇخۇي لاي دەدا و نېيدەھىيەشت، كەواتە ئەو سى
ساڭ خولەي تاقىيەكىدەنەوەش بە دان بە خۇداگىتن و قوربانى و فىداكارى بەسىر دەچى
و تەواو دەبى.

٢٥

كاتى كە چۈرمە سەردانىيى، دىتم ئەوه بەلامى پەنجەرە كەوە دانىشتۇرۇ و
واچەمۇدەتەوە نىيۆچەوانى بە شۇوشە كەوە نۇوساواه. سەيرى كۆلانىيى دەكەد. بە بى
وەي بىجۇولىي يَا ئاۋپىتىكى بەدانەوه، گۇتى:
"ئەوه توى؟ ودرە سەير كە."
چۈرمەن لە پەنجەرە كەمپا تەماشاي خوارى كەدە.
"ھىچ شىتىك نابىنە."

ھاتە سەر خەيالىيەتىيە كە لىرە كە مەسوو. كە گەيمان ئەگەر ھەمۇو
ھىسابە كە ئەويش لەبانك راكيشىمەوە، ھىشتا ناچار بۇوم پېنچ سەد شەش سەد
لېرە دى ھەر بىخەمە سەرى. لەوەش بىرازى خۆ ماويس نەدەبۇو بە دەستى بەتال
بچىتىمەوە لاي رىزىيۇ.

وام ھاتە بەرچاو كە پېيىستە بە يەكجارە كى واز لە رىزىيۇ بېيىن، و رىيە كى دى
بەرۇزىمەوە، بەلام كام رى؟

لەبەردەستبۇونى رىزىيۇ ئەنچامە كە دلىيا و مسوڭەر بۇو و جەگە لە مەشق و
راھىنان دەنگىش، ئەزمۇون و پەرودرەدە تەواوى ھونەرمەندىشى دەدە پېيدەگىياند.
رىزىيۇ خۆشەويىتى ورد و درشتان بۇو و لە ھەممو جىيە كى بە رىزىدە ناواى
لەسەر زاران بۇو. نەو ھەرگىز رىيى بە شاگىدە كانى نەددەتا دوايىن رۆزە كانى مەشق
تەواو كەردىنى بچىن لە شوينە كەشتىتە كەندا كۆرانى بلىن. بەلام من دەمزانى كە ماويس،
دەگەل ئەو ھەممو جوانى و خۆشەويىتى و كەسايەتى و رەسمەنایەتىيەشىدا كە ھەمەتى
بە مەشق و راھىنانى رىزىيۇشەوە دەبىتە شتىكى بەكجارتەرزو بېيىنە.

ديارە ئەو ھەممو لاپىنه جوانانەش كە متى دەكەسىتىكىدا كۆدەبىتەوە. من لە
لایەكىيەوە دەلم نەدەھات واز لە نەخشە و پلانە بېيىن و دلىشىم نەدەھات بە ماويس
بلىم كە تواناي ئامادە كەردىنى ئەو پارەيم نىيە، و دىسانەوەش دەلم نەدەھات كە ئەو
بنىرە لاي مامۆستايەكى پەلە دوو يَا سى بۇز فيرۇونى.

بە تايىبەتىش كە دەمزانى رىزىيۇشەن بەرەستى رىزىيۇ ئەنچامى دەبى.
بەلام لاپىنه كە دېكە جوداپىيە من و ماويسى بۇو. زۆر لە گوين بۇو كە رىزىيۇ
دەستور بىدات كە ئىيمە يەكتەر نەبىنەن و من ھەستى ئەو دەشم دەكەد كە مەبەستىكى
واشى ھەبى. دىيار بۇو كە رىزىيۇ جەگە لە دەنگە كە ماويس چىتى لە جوانىيە كەشى
وەرەگرت. بەلام من ئەو دەشم چاڭ دەزانى كە ماويس زۆر بەباشى دەتونى ئاگاي لە
خۆى بىت و خۆى پىارىتى.

"زۆركات و زۆر جارى وادبى مەرڙق هەلخەلەتاني بەلام ئەگەر تۆ بەلىئىم دەيىهى و
گفتىم پى بىدەي من هەرگىز گومان ناكەم. چونكە باودپم وايە كە تۆ نەجيپ و راست و
رەوانى و هەرگىز ناکرى ھەلە يى گۇناھىك لە تۆزۈ رووباتات و دەركەوى." "

ھەروا كە بىيەنگ و ئارام دە باوهشىمدا بۇ ھەستم كرد كە لەزىك سەرتاپاي
داگرتووه و گوتى:

"ئەگەر من بەكىدار، بە گوفتار يا تەنانەت بە بىر و خەيالىش خەيانەت لە تۆ
بىكەم، خودا هەردوو چارم كويىركا."

بە جۈرىيکى وا ئەسوپىتىدە بەزارىدا ھات كە هەر بە نزاو پاپانووه دەچىرو تا بە
سوپىنىد. "واي، ماويس، ئەوقسانە مەكە، خۇ دىلت دەرىنام، ئەوقسانە چىن، تووڭ و
نەفرىيانان لە خۆت مەكە، چونكە دەلىئىن ئەوشتانە لە خۆت زۇر گىرا دەبن."

خۆى دەباوشى ھاوېشتمەوە پەنجەيەكى نايە سەرسىنگم و گوتى:
"سەيرىكە. سەيرىكە تۆش ھەر باودپت وايە، كەچى بە منىشت دەگوت تۆ خەيالى
و شتى پۈرچ پەرسىتى."

"من باودپم بەوه نىيە كە تۆ بېيە كۆرانىيېتىكى گەورە، من بەلايەك بەسەر بى.
بەلكە بە سۆز و خۆشەويىستىت بەختىارم دەكەيت و ھەرچى حەز و ئارەزووە كانىشىمە
بەتۆرە دىينەدى."

"ھەموو ئەوشتانە بە چۈونى من بۆلائى رىزىيى دىئىنە دى؟"
"بەلى، بەمەرجىتك تا كۆتايى دەكەل مەندا بە ئەمەك و بەمەفابى. من دلىيام
رىزىيى رى لە چاۋ پىنگەوتىنى ئېمە ناگىرى، چونكە بەلگەيەك نىيە، ئەوشەنە رىيى
ئوشتانە لە تۆ دەگرى كە بىزىتتى خارپ و زىبانەخشن."

"باشه، تۆ بېيارى يەكجارەكى ئەودت ھەر داوه كە من بە رىزىيى بىسپىرى؟"
"نازانم راستىيەكەشى شەودىيە كە من تا ھېيشتا نەپېژاوم و پىيم نەكراوه بىزام
چۈنناوچۇن و لە چ رىيەكەوە دەتوانم پىتىيەتىيەكەنى ئەم كارە دابىن بىكەم. بەلام
دلىياش بە ھەر رىيىكى دەخەم."

"نا... بە راستتە، ھېچ نىيە. دەگەل ئەودشا رەنگە ئەوه تەنیا يادگارىتى
ئېمە بىـ." "

ھەستا، چاوى دەمنەوە بېرىن. و ئەوجا دەستى گرتم و بە روومەتە كانى خۆيەوە
نا و گوتى"

"ئاي خۆشەويىستە ئازىزەكەم. ودرە با بە بۇونى يەكتى قىياتى بىكەين. ھەر
بەوەندەي كە ھەيى بىسازىيىن، قەيدى چىه. ئەوه يەكتىپان ھەيى. پىنگەوەين، ئەگەر
ھەر لە و ژۇورەوە سەيرى ئەملاولاي خۆمان بىكەين زۆر شتى بېچۈلەنە جوان و
بەرچاولەنەن، دلخۇشكەرە، گولە ھەمانە، دوو قاپە شۇزىباوه دوو پىنگە شەراب و
سۆبەيەكى گەرم و گور، وەنا؟ ھەموو ئەمانە باش و جوان و دل پەسەندن. ئاھ! دەوەرە
با بهەندەي قىياتى بىكەين و بەسمان بىـ."

من لەسەر كورسى دانىشتىم، و ئەو ھەروا دەستى منى دەدەستى دايىھو يىارى
پىيەدەكاو ورددەش دەدەۋى. ھەروا دەستىم بە دەستى دادىيىمىھىر و خۆشەويىستى
دەنۈيىن، تا كاتى ئىيدى لە وزەمدا نەما. بىلندم كرد و وەك مندالىتىكىم بە سىنگى
خۆمەوە گوشى و گوتى:

"واي ماويس، گىيانە شىرىنەكەم، ھىساۋ ئىيام. تۆ ھېزىت لېپېيم، وەك بلىتى
خەرىيەكە بىتمە سەر ئەودى بە يەكجارەكى واز لەو كارەي بىئىم."

"واي، توبى خودا، توبى خودا!"
"من تىيىنەكەم. لە بىرته لە سەرەتاي ئاشنایەتىيەمان چەندىت حەز و ئارەزوو
ھەبۇون و نېستتاش..."

"ئاخىر ئەو دەمى تۆم نەبۇو."
"باشه لە چى دەترسى؟ نارەحەتى چى؟"

"تەنیا كاتىنەك بەلا و ئازارىتك بەسەر من دىت كە تۆ دەگەلەمدا بىـ ئەمەك بىت و
منىش لەوە دلىيام كە ئەوه ھەرگىز لە تۆ ناواھشىتەوە."

"ھەرگىز، ھەرگىز من بىـ ئەمەكى دەگەلە تۆدا ناكەم."

ددها که له نیوان دایک و باوکیدا به لای دایکیدا که و توه و ئه‌تی هلبژاردووه.
دوایهش بپیارم دا به ته‌نئی بچمه ئه‌گوندی هه‌میشه پیّسی هه‌لا ده‌گوت که پیش
بیست سال لە مەوبەر تىیدا له دایک بیسوو و زۆر چاکیشى بۆ من باسکردوو که
چونه و له کوتىيە.

بۆيە بى ناگادارى ماويس و دياره بى ناگادارى "ئەبوا" ش كەپتى وابسو
بۆکاروبارى دايىرە دەپرۇم. بەرەد "سوسکەس" كەوتە پى. و بۆ شوئىنە و نكىرىنىش
چەند جارىيكانم ئۆتومبىلل كۆرى، و دوايىهش دەكەل شۇفيزە كەيدا بۆ دۆزىنىھە وە جىيى
مەبەست كەوقە پى. مىوانخانە، و مەغانخانە، موغمازە نەما نەپرسىم تا سەردەجام
مالە كەم دۆزىيەوە.

لەو دەمەيەوە تا ئىستا زۆرى كىرىچى چۈوبۇرنى و رۆيىشتىبوون، دانىشتىوو
راستەقىينە كانى ئهوى خانوو و باغە كەيان كېيىبونەوە، كەسيشيان لەوانە نەدەناسىينەوە
كە ئىمە بە دواياندا دەگەرپىن. تەنانەت جوانىيە بەناوبانگ و بى وىتە كەدى داكى
ماويسىش شوئىنەوارىتىكى لەسەر ئەو لاپەرانەي ئهوى جى نەھىشتىبوو و بىچۇكترىن
سەرەنجامىتىك وەكىر نەھات. تەنبا ختۇردىيك نەبى كە دە دلى مەندا پەيدا بۇو لەسەر
دانە جى لە دايىكبوونى ماويسى. كە ئۆيىش ئەوە بۇو كاتى كە تازە دەگەيىشتى و ئۇم
نەھىنابۇو، خودايى! بۆ فريشته يە كى مىھەربانى نەھات و بە گوئىدا نەچرپانىم كە ئا
ئەللىرەدا مەندىلىك لە دايىك دەبى و لە پىتاۋىدا مالۇيران و بەدەخت و چارەپشىش دەم؟

خودايى مە بۆچى دەتارىكىيەماندا بەرھەلدا دەكەن تا لە رىي ژيان و رووناڭى لارپى
بىن و كۆپۈرانە دە تارىكىيە دا پەلان باوين و لاقان بىكتىن و دەست لە ملانى ناكامىيە
بىن دوايىش بە بى هېچ سەرەنجامىتى ئەم دىنيا يە جى بىللىن.

بەللى ئەو خودا و ئەو چارەنۇو سە لە كۆپىن وە چەندى لېيىان دەگەرپىن
نَاياندۇزىنە وە؟

ئەو خودايى كە دەزانى؟ مادامە كى خۆى بشارىتەوە، ئىمەي بەندەي مەفلوك،
ھەركىز ناتوانىن بىدۇزىنە وە!

سەر لە نوي سەرى بە سىنگى كەدەمەوە و ئىدى هېچى نەگوت و ماوەيە كى دوور و
درىز هەروا دانىشتىن و من بە پەشۇك اوپىيە كى تەواوە و دېيرم دەكەرەوە ئەو مەتەلەي
چۈن حەل كەم، چۈناوچۇن ھەزارلىرىدى بە دوو ھەفتان پەيدا كەم و "ئەبوا" ش نارەحەت
نەكەم، دەبى بىر لەو يىش بىكىتىمە، خۆپىا و زىن خۆى رووت ناكا."

ئىدى ماويس نەپېرسىيەوە و لە مبارەيەوە كە من چۈناوچۇن و بە ج رىيگايەك
دەمەھەوى پېتىيە كەنە كارە بىتىمە دى هېچ قىسىيە كى نەكەد، بەلام ئەو شەوە
سۆز و مىھەربانى و خۆشەويىتى و كەش و بەشىيە كەدى دوو چەندان بىبوو. وەك ئەوەي
بىھەوى ئاوا لەو رىيەوە وازم پى لە نەخشە كە بىتى. بەلام تا ئەو كارەم سەخت و
دژوارتر بەتايىتە بەرچاوا من سۈورەر و توند و پەتھەوت دەبۈوم لەسەرى.

ئەو بىرو ليىكدا نەوانەش وايان تىن بۇ ھېنابۇوم كە خەو و خۇراكەملى ھەنگىرا بۇو
يە كەجارتۇرە و تەنگاۋىش ببۈوم. سەرتەتە نەمدەتوانى بچۈر كەتىن رىيەك بۆ كەنە وەي
ئەو گرى كۆپۈرە بەدۇزمەوە. بەلام ورده زۆر رىيگام و دەبەرچاوان هاتىن.
يە كەمین رىيگايەك كە وەبەرچاوان هات ئەوە بۇو كە ئەگەر خزم و كەسە كانى
ماويسى ياباشتىر بلىيم خزم و كەسە كانى باوکى، ئەگەر سۈوسەيە كى لېسە بىزانەوە و
بىزان كە نەخشە يە كى ئاناباۋى بۆ ئانىدە كېشراوە دەبى ئامادە نەبن ھەر يە كە بە
گۆپۈرە خۆى يارمەتىيە كى بىدا؟

بەلام دووشت ھەبۇون كە نەياندەھېيىشت پشت بەو بۆچۈونەم بېھەستم. يە كەميان
ئەوەيە حەزم نەدەكەد لە خۆم بەولارە كەس يارمەتى ماويس بىدا و من ئەوەم تەنبا
ھەر بە مافى خۆم دەزانى و ماويس ئى من و ئانىنە و ناوبانگە و دەركەوتىنى وى تا
ئەندازىدىك بەمنەوە بەند بۇو و من پېم ناخۆش بۇو و حەزم نەدەكەد يارمەتى لە
كەسانىتىكى نەدىتى و نەناسى وەرگەم. سەرەپاي ئەوەش نەمدەوېيىت ماويس بەمە
بىزانى. چونكە ئەوەملى كە بىزانبىا يە لەوانە بۇو تەواوى دەمە قالىيە كان نوي بىنەوە،
چونكە ماويس ھەرگىز دەربارە مالە باپى خۆى هېچى نەدەگوت و منييش ھەستم
دەكەد كە بىرەو درىيە كى تال و ژارى ئەو باپە خۆپەرسەتى دەدىلىدا يە. من ئەو مافەم

و درنه گرتمهوه. ده گهله نهودشا که من و برایه کشم نیوانان نهبوو، کهچی ده پرینی خوشحالیه جوزجی له دیتنی من زوری کارتیکردم، منی خوشبین کرد. داخلی نهودم خوارد که بئه موادیه تا ئیستا هوالیکیم نه پرسیوه چونکه به هزی بئی ئاگایی و نه مواده دریشهوه، لیک غمواوه بوبویوین. من ههولم ددها جوزج بینمه به رچاوی خوم و به رجهستهی بکهم، چل و چوار ساله. له زیان رازی و نهندامی نه خبومهنه ناوچه و نه خبومهنه شارهداری و ئیدی و ئیدی "خاوهن پلهوپایه و شوینی ثابرومهند و خاوهن پیشینه پرشانازی و کاری چاک. سه رناس، ریزدار، جی متمانهی خلهکی، خاوهن زیانیکی ئاسووده و به دلتیاییوه نه گهر من له ریشه کی راستهوه کوتبا مایه قسدهوه ده گهله لیاندا، نوختهی ههستیاری و انم دیتبا مایه، هره گیز داایه کمیان رهت نهده کرده مهوه و دهستیان بەررومهوه نهدهنا، تەنانهت نه گهر بەتوانیبا مایه هەر پینج سەدلىره لهوان قەرد کەم به هەر شیوه دیکەم بایه بەشە بىمە کەشم له چنگی وی هەر دەرده ھیتا و پینج سەدلىره دیکەم هەر لەوی دابین دەکرد. من زوربەی شەوان ماویسم دەدیت. شەویکیان داوم لیکردد کە پیویستیه کانی خۆیم پى بلی تا جل و بدرگ و شتى پیویستى دیکەی بۆ ئاما ماده بکەم. من دەمتوانى تا پەنجا لیرەی بۆ ئەو شتانه بۆ خەرج بکەم، بەلام ئەو پەنځەی نایه ناو گوییه کانیهوده تا قسە کانی من نه بیسى و گوتى:

"تۆ نابىي ئیدى ھیچ شتیکی دیکەم بدهیە... نا، نابى. ئەدى ئەو پاره کەلانە دەدیدە دیزیزی بەس نیه؟ ئەدى نهودنە پاره کە خوم بۆچیه، ئەدى نابى منیش کەمیکی بەدم، هەر وەك يارمەتییەك؟

"نه گیانە کەم، تۆ نهودنەت هەر دەوی پیت بى."

غەمۆپەزاره و دلتەنگیکە کى بى وئینه گیانى دەگوشیم و هەمیشە ماویسم دەھاتە بەرچاو کە ده گەل ریزیزیدا دەژۇریکى نەرە يەکى شەمەندە فەریدا پېتکەوە بەرەو جیئیه کى نادیار دەرۆن و منیش تاک و تەنیا له ویستگە راوه ستاوم. له راستیدا وەك ناچاری نهودی بۈوەم کە له ئىنگلەتەرە وەمیتنم.

ئەو روشتى خۆشاردنەوە و خۆپەنادان و بزرگدنە له قەشەری و گائىنە جارپەك بەنلاوه ھیچى دى نیه. و من کە بەندەیە کى ھیچم، خەریکە - پەنا به خوا - له بەندايەتىه دەرددەچم.

من لهو سەفەرمدا جگە لەکات به فېرۇدان و خەرج كردنى پارەپەيە کى کە دەدەمیدا بۆ من زۆر بۇو ھیچیدىم وەگىر نە كەوت و کە له دۆزىنەوە و سەر و سۆراغىرىنى خزم و كەسە کانى ماویسیش ناۋىمېد و ھیوابراو بسوم، ھاتە سەر خولىای كەس و خزمە کانى خوم و بەلای واندا بادا يەوه. من دوو برام له "کرن وال" ھەبۇن کە دەستیان بە خۆ رادەگەبىي و کاروباريان دەسۇورا.

ئىمە هەر گیز پېتک نەدەچووين، و من دەمېلک بسو ئەوانم جى ھېشتبوو و ھاتبۇمە لەندەن. پەيوەندىيە كاغان پېتکەوە زۆر كەم و زۆر لاواز بۇون و تۆ بلی هەر ھیچ نەبۇن. ھەربۆيەش نەدەچووە مېشکەوە کە هەولۇ و تەقەللايە كەم بگانە چ جىيان و ھیچى لى شىن بىتەوه. و نە ئەوانىش كەسانىكى بۇون باسى پارەيان لا بکەيت و نەلین ئەدى بۆ پاشە كەوتت نىيە و لەلایە کى دىكەشەوە دەبۇونە مایەي كۆنخە كاوىيە بۆ ماویسیش.

بەلام من ناچار بۇوم ئەو تاقىكىردنەوە هەر بکەم و بىانم. بۆيە يادداشتىكىم بۆ جۆزج نووسى کە بۆ كارىتكى گرینگ دەمەھەوی سەرېنىكى لىدەم و بىبىنم. و ئەویش بەتەواوى خۆشحالىيەوە وەلەمى دايىوه كە زۆر دلشاد و خۆشەختى ئەو سەردا نەيە.

تامن نامە كەم بۆ جۆزج نووسى و وەلەمى ھاتەوه، رۆزى ھەينى ھاتەوه، ييانى نزىكەي ھەفتەيە كەمان بە فېرۇدا و تېپەرى. من بە ئەيوا گوت كە بۆ پشۇرى دوا رۆزە كانى ھەفتە دەچمە كرەن وال لاي برایە كەم. و ئەو بەسەر سامىيەوە گوتى:

"سەيرە من ناگام لى نىيە كە نامە و نامە كارىتەن دەنیواندا ھەيە!"

"ھیچ لە گۆرى نىيە تەنیا ئەوەندە نەبىي كارىتكى پیویستم پېتەتى و دەچمە لاي." و بۆيە كەمین جار "ئەيوا" قولاغ بۇو تا بىانى ئەو كارە چىيە. بەلام ھىچى لە من

دروستی و دست و دلپاکی هرمه مووی سروشتن و به زگماک دهگه‌ل ماویسیدا پنکوه له دایک بون.

دوای نیوپری پینچ شمه که‌تمه ری. بهو نیازه که دور له توندو تیزی و هله‌شوه پله‌پمل وزور به‌سنه‌گینی و به سیاسه‌تمه حمه‌سده تاهه‌زار و دووسه‌د لیره‌یه کیان جا به هر شیوه‌یه که بوده لی بستینم و لییان ورگرم، ثمه‌شی که بوده. جا هرچه‌ندیک بوده ثمه‌له به‌شه بیمه‌که‌ی دیزه به درخونه و پینه و په‌ری ده‌که‌م. و دوای رویشتنی ماویس و ریزیوش له لندن بینمه‌وه چاکه، تاکاتیک که به شیوه‌یه کی ثاقلانه بتوانم به خوش‌ویسته تازیزه‌که‌ی هیوای ژیانم بگه‌مه‌وه باودم بوده بود که خوداوهند لایه‌نی منه و دوکاره‌یدا رابه‌ریم ده‌کا. که له شه‌مه‌نده‌فری دابه‌زیم ههوا تاریک ببود. جوچ هاتبووه پیشوازیم. که دهستان ده دستی یهک نا وام ههست کرد که برایه‌کم یه کجارت زور خوشحال و به‌کیفه. له ویستگه‌ی هاتینه ده‌ری و سواری ژوتومییله‌که‌ی خزی ببودن. ثهوا دهمی جوچ پرسی:

"زنه‌که‌ت چونه؟"

"باشه، سوپاس."

"نه‌دی کچه‌که‌ت! ناوه‌که‌یم بیر چوته‌وه."

"گریس، ثه‌ویش خراپ نیه."

"چیت بۆ لبه‌ر چاوگرتووه بۆ دواروژیي؟"

"خوا ده‌زانی."

"منداله‌کانی من هر دوروکیان هر لیره له‌لای خوم کار ده‌کهن."

"چاکتره، کۆمپانیای بیمه سوردیکی وا نیه."

گه‌یشتنیه ده‌کی مالی جوچ گوتی:

"تو بچوره زوری، زنده‌کم فه‌رموت لیده‌کا، من ده‌بی ژوتومتیله‌که به‌رمه که‌راجی. به‌لای تۆوه چ ژوتومبیلیکه؟"

"زور شیک و جوانه، توش چاک داشزی."

راسته که من گفتم دابوو ثهوا کاره‌ی نه‌کم به‌لام و دک بلیتی له‌وه زیاتر چاره‌یه کی دی نه‌بوبو.

خۆمن له چاره‌م نه‌نوسرابو شاره‌وشار بدداوی ریزیزیدا بپزم و بیز و بیه‌ویندا ویل و ئاواره و دیلان بم. بهو پییه سی سالی ته‌واو له ماویس دوورم. ثه‌گه‌ر له ئینگلتره‌ی بینمه‌وه و ئیشی بکم ره‌نگه بتوانم هه‌ر نبی قازانچی ثهوا پاره‌ی جوزجی بددم که به قدری لی وردده‌گرم، به‌لام خودایه! چون سی سالان ماویسی بدده‌مه دهست پیاویکی وک ریزیزی تا کمه نه‌زانی بۆ کوئی ده‌با؟ چون ده‌توانم دوای وی ده‌و بیبانه وشکارز و قاقره‌یدا به تاک و ته‌نیا بزیم، ئازاری دابران و جوداییه بچیتەم و هه‌موو رۆژئی له ماله‌وه بۆ دایه‌ر و له دایه‌ر شه‌وه بچممه‌وه مالی و به نامه زیاتر هیچ هه‌والیکی نه‌زانم؟ وا خودایه!

دیسانمه‌وه لیزه‌دا که‌تمه‌وه دلدانمه‌وه خۆم، و گوم:

با جاری ثهوا پاره‌یه‌ی په‌یداکم و ثه‌وی بنیم، ثه‌وده‌می وردہ وردہ کاره‌کانم ریک ده‌خه‌مه‌وه، بەلکه رییه‌کی بدؤزمه‌وه و هه‌ر به دوایه‌وه بم. من نابی بھیلەم هه‌سته کانم به‌سەرمدا زال بن و هه‌ر ته‌نیا ثارام و هیسوری و خۆراگرتن و له سه‌رخوییه به‌سەر گیروگفت و ته‌نگوچەلەم کاغدا سەرخەن. بپیارم دابوو که دوکاره‌یدا هه‌ر ده‌بی سەركەوم. گومانیشم لە ماویس نه‌بوبو که تاسدر ده‌گه‌ل مندا چونه هه‌روا به ئه‌مه‌کداری ده‌می‌نیته‌وه.

٢٦

پیتان وانبی که بیر و باوپ و متمانه‌ی من به‌راستی و دروستی ماویسی له خۆپه‌رستیه‌وه ببود، یا وابوویی که من پیاویکی و اسەرنج راکیش و دیارم هه‌رگیز له بیر ناچمه‌وه، نا، نا، من ھیندەش کیل و ویل نه‌بوبوم. به‌لام ده‌ستی رۆژگار و ریکه‌وت، ئەشقیکی ھیندە به ترخی به نه‌سیبی من کرددبوبو، پیموابوو که راستی و

و به بەخیۆکردنی میشەنگوینیه و سەرقال و خەریکە، کورەکەی موغازەکان بەپیوه دەبات. ئاللۇ وىرمان ئىستا چوار بەرابەرى جارانە. "لە راستىدا ئەوە ھەمۇئى لە دەست و قام و چالاکىيە تۆۋەيە." كەمو زۆر، مارك تا پارىش چاڭى كار دەكرد. بەلام پار رېخۇلە كويىرىدى گرت و هېشتا ھەر نەھاتۇتەوە سەرخۇ. ھىندىنىك ھەروان. "بەلام لە راستىدا پىباوى ئىش و كار ھەر تۆى." شىدى ھەروايمە ھەر دەبى يەكىن بارەكەی ھەلگىرى و بەكۆلىيى دادا. وەرە باپچىنەلائى جىتنى. "لە پىلىكانان وەسەر كەوتىن و چووينە ژۇورى ناخواردىنى. شىبازى نۇى دە ھەمۇ شىتىكىدا بۇو. جىنى كە ژىيېكى بالا بەرزە و خۇش روو و خەپە بۇو ھاتە پىشى و بەخىر ھاتنى گردم.

شام ھەلگىرلەپۆدە. ھەمۇ ھەپەر و رەنگە كان سەرنجەراكىش و بەنرخ بۇون. و دەودەمیدا دەرگا كرايىھە و كچىكى جوان بۇو، قىيىاندى: "واي مامە رۆچەر گيان! بەخىر بىنى. ئەوجا بەگەرمى تەۋقىمى دەگەلدا كردم. من لە پىر بە ھەستىكى ھەلچۇپەوە زانىم كە من ھەرگىز ئەۋام نەدييە، ھەر نەدييە و ھەرگىز لە بىرى جۆرجىشا نابۇوم." چاك بۇو كە ئەپەپە يۈندىيە خۆم دەگەلدا پاراستۇون، ھەرچەندە لەپەر قەرد كەنلىك پارەش بۇو ئەۋام وەپىر ھاتبۇرە، بەلام ھەرچاڭ بۇو. خۇ ئەگەر ئەپەرەيە نەبايە، ھەر نەمەدەزانى براشم ھەيە. بەلام من ئەپەپەرەن بۇچۇن ئەنەمەم ئاشكرا نەكەن دەن و نەمەيىشت پېممەوە دىار بىت و رۆللى مامىيەكى ونبۇوم" وازى كرد و كېپا.

جۆرج بە ھەوايە كەوە سەيرى ژن و مندالە كانى دەكىد، و من ئەپەپەرەن كارامە و گوستاخ دە ژن و مىردايەتى و كاروبار و سەۋاداو مامەلەدا دەدىت، ھەمېشە سەركەوتۇرۇ.

بەو قىسانە، سىاسەتى خۆم چاپلۇسانە دەستىپېكىد. جۆرج زۆرى پېتىخۇش بۇو و منى بىردا ھە ژۇورى ئەپەرە كە سەرددەمى لاۋەتىيە خۆم تىيدا بەسەر بىردىبوو. گۆرانىتىكى زۆرم لە كەل و پەل و شەتمەكى ناو مالىيىدا دىت. و واشە ھاتە بەرچاوى كە جۆرج ژىنېكى رېيك و پېتك و بە سەلەيقە و مىيىزدارى ھەيە. مۆبىلە ھەمۇئى دارگۇيىر، قالىي و رايەخى بە نەخش و نىگار. گولىدانى پېلە گول، ھەمۇئى ھەر سەرنجەراكىش و زىندۇو بۇون، رۇوناڭى و گەرمۇگۇرى و چالاکىيە مالىي جىنەكى تايىبەتىان دەگىياغدا گرت و كارىتىكى ژۆريان تىيىكىدە.

كلاو و پالىتو و دەستكىشە كەمم دە دالانە كىيدا بە جىيەتىن. بە برايە كەمم كە تازە گەيپۇوە لام، گوت: "ھىنّدەتان گۆرانكىاري دىرەدا كەرددوو كە ناناسىرىتەوە. زۆر بە سەلەيقەوە رازاۋەتەوە."

دۇوبارە دىت برايە كەم لە زمان چەورييە خۇش دىت. جۆرج گوتى: "جىيىنى لە مۆبلە كەدەن ئىيۇ مالىي زۆر بە سەلەيقەيە. مارگىرى كچىشەم چۆتەوە سەر داڭى، ئەمە ھەر بە نىازم لقىنەكى بۇ دىكۆرسازىيە بىكمەوە و مارگىرى لەسەر دانىيم. كېچىكى زۆر ئاقله."

گوتى:

"لە ئاقلىيە بە تۆ دەچى." "زۆر كەس وادەلىي."

"زۆر چاڭە، ئەدى مارك چۆنە؟"

"زۆر باشه. دىارە دە ئاللۇ وىر و سەۋاداياندا زۆر چالاڭ نىيە، ئەويش خانووتكى تازاھى لەسەر شەقامى سەرەوە كېپىوە."

"لەو جىتىيە قەرەج چادرى لى ھەلددەن؟"

"بەللى لەوي، تازەتىين گەرەكى شىك و جوانى ئىيە، ھەرجىيە كى سەيركەي تەلار و بالەخانەيە. مارك باغىتىكى دروستكىردوو و ھەمۇ دەمى ئەمە بە گولى سوور

"جۆرج، رۆچەر کاری پىتە، واباشە تەنیا بن." جۆرج گوئى:
"بابچىنە نۇوسىنگە كەى من." و بىرمىيە ژۇرىيىكى بىچكۈلانە كە پېرى بۇو لە
قەفەزدى دەفتەر و سەنەدو شتى وا. مىزىك و چەند كورسىيە كى چەرمىنىشى لە^{لایە} كى دىكەوە دانابۇون.

"خراپ نىيە من كاروبارى نۇوسىنگە و حىسابدارىيە هەر بۆ خۆم ئەنجام دىدەم.
ئەلبەته نۇوسىنگە يە كى گەورەتىريشمان دە نىيۇ موغازە كاندا ھەيە بەلام من جىيە كى
تەننیا و چۆلم پىويسىت بۇو ھەر كاتى كە ويسىتم لىيى دانىشىم، يا يەكىكى تىيدا بىبىنم."
لىرىدە دا دۆلابچىيە كى بىچكۈلانە كىرددە و قوتۇوھ جىڭرىيە كى چاك و شوشە
ويسىكىيە كى بە دوو پەرداغانەوە لى دەرىتىناو لەسەر مىزە كەى دانان و گوئى:
"تۆ دەتھەويسىت بۆكارىيىكى پىويسىت من بىيىنى، ئىستا ھەر چىيە كەت دەۋى بلىي.
زىمامن بەسترابۇو و نەمدەزانى چۆنزا و چۆن دەست پى بکەم. بەدم رېسوھ ئەۋەدى
دەدەمەويسىت بە بىرايە كەمى بلىيەم ھەموويم دەمېشىكى خۆمدا نامادە كردىبوو و
ئىستىاش كە ئاواي بەقەللوى و تەنگە ستۇرۇي و زىيانىكى ئاسودە و گوماناوي
دەسەودا و مامەلەندا دەبىنەم نەمدەزانى ج بلىيەم.
بەلام ناچار تىيىم دايىھ خۆم و ئازىيانە گوئى:

"راستىيە كەى ئەۋەدىيە من ھاتۇوم ھىتىدىكىم پارە بە قەرد بىدەيە."

"ئاوا، چەند؟"

"ھەزار لىرە."

"چۆنزا و چۆن؟"

"چۆنزاو ھەيىج، دەنزا بۆ دەھاتىمە لاي تىو."
بىرايە كەم ھىچچى نەگوت و من درىيەم دايىه:

"ھەروەك دەزانى من لە كارمەندىيەكى سادە بەولۇو ھىچچى تىرىنیم و ھىيچ

"دەرامەتىيەكى دىكەشم نىيە."

"ئەدى پاشە كەوت؟"

ئەۋەدى لە بارەي ماركىشىمەوە بىست وام قولاغ كە ئەويش كامەران و
بەختەوەر و ئاسوودەيە. ج دەگەل خاو و خىزانىدا وەك باوكىتكى، ج لە نىتو گولە سور و
خەلىفە مىشە كاندا، زىزىر بە خۆشىيەوە رۆزە كانى بەسەرەد بىردن.
كاتى خۆم دىتىنايە بەرابەر بىرايە كەم و خۆم دەگەل و يىدا رادەگرت. دەمزانى كە
من زىيانىكى چەندە شلۇق و بى پايەم ھەيى، تەنامەت پەيوەندىيە ئاشقانە كەى دەگەل
ماويسىشىم ھەر بى پايەومايمە دەھاتە بەرچاو.

شامان بە خۆشىيەوە خوارد. گۇقان، پىتكەنин و دىيارە زۆرىيە قىسە كان دەرىبارەي رابوردو
بۇون. جۆرج باسى چالاكييە كانى كارى بازركانى و موغازە كانى زىاتەر دەكرد و دەيگۈت
لەو كاتەوهى كە كۆمپانىيە دالتۇن و كورە كان بۇو بە بىرائىنى دالتۇن گۆرانى بەسەر داھات
و تايى تەرازووی سەودا و مامەلە كان زۆر سەركەوت. ئەۋەندەشى لى زىياد كرد:

"كاتى كە بەرپرسىيەتى بە ملى مارك و منداھات، هاتىن دانىشتىن. سەرەتا
نەخشەيە كىمان دانا و شان و بەشانى يەكتىر، بە كەم و زۆرى، و بەرز و نەويە كانە وە
دەستماندايە، و لە ھەر شوينىنگە كە گۇنجابايە و بىكرا بازىرە دەگۈرى و
وەزۇعە كەمان فراوان و بەرين و ھەراوتى دەكرد و بەرە چاكتىمان دەبرد و لق و پېپى
زىاتەرمان لىتىدە كەرددە. ھەروا بەمۇ زۇوانە مارگىريش پىشانگا يەك لە يەكى لە
بەشە كاندا دەكتەوهە.

"بەراستى سەركەوتتىنەكى چاكتان و دەدەست ھىناوە و ئەگەر ھەروا بىرۇا زۆر نابا كە
تەواوى موغازە كانى ئەمۇ بەشە شەقامە كە ھەمووى دەكپن و دەبىتە ئىئىوە. ئەدى
ھىيلىن بەتەمايمە ج بىكا؟"

"پېم وايمە ھىيلىن ھەواي لاويىكى لە كەللەي داوه، خراپىش نىيە، بەلام پەلەشمان
نېيە، بىزانىن چۆن دەبىي."

لىرىدەدا جىئىنى دەرىبارەي شەيوا و گىسىپىسى پرسى و منييش ئەۋەدى ويسىتى ئاگادارم
كەردى. بەلام حەزم دەكرد جىئىنى و كچە كان بېرىن و من و جۆرج پىكەوە جى بىتلەن. تا
ئەۋەدى جىئىنى ھەستا و گوئى:

"تۆ پیت خوشە لە بارەدی منهوھ چ بزانى؟"
 "دەربارەي ژيانى تۆ و ئەو ژنە كىيە و تۆ ئەو پارەدەت بۇچىھ؟"
 "ئەو ژنە يەكىك بولو لە مشتەريانى كۆمپانىيائى بىيە. يانى مىددەكەي بىمە بولو
 ئىستا مەردووھ. ئەو ژنە كۆزەرانى زۆر تىكچوھ، چونكە دەنگىكى يەكجار زۆر
 خوشىشى ھەيە، وام لېكىردووھ كە بچىتە لاي رىزىيۇ كە ئەلبەتە ناوىتە بىستوھ تا
 مەشق و راھىننانى دەنگ فېر بېي. رىزىيۇش گوئى لە دەنگ و ئاوازەكەي بولوھ و ئىستا
 زۆرى پىتھ ئۆگە، لە ھەموو كەسىكىش سى ھەزارلىرە وەردەگىرە ئىستا تەنبا ئەوى
 بەھەزارلىرە وەرگەرتۈوه فيئى كا."
 ماوەدەيەك يېدەنگ بولۇم و پېرۇزبایشىم لە خۆم دەكرد كە توانىم ئەوەي بەملەم
 داھاتووه و تەواوى مەسەلە كاپىش ھەموو ھەر بلىيە.

جۈرج گوتى:

"باشە كى ئەو پارەدە دەداتەوە؟"
 "خۆى."
 "كەي؟"

كەمەشقەكەي تەمواو بولو و كەوتە سەركار."

"كەي، چ وەختى؟"

"دوى چوار سال."

"ئەدى قازانچەكەي؟"

"پېنج لە سەدى قازانچەكە، من خۆم دەيدەم."

"ئەو دەيداتەوە تۆ؟"

"بىيگومان."

"سەندەكان چۆن دەنۈسى، ئايى ئەو ئىمزايان دەكا؟"

"ئەوانەي هىچ ناوبىن."

"ھەر ھىچ."
 "چۆن؟"
 "ئىيوا تادواين فلسى مۇوچەكەم خەرج دەك."
 "من بىستوومە كە ئەو خۆى پارەدە ھەيە."
 "بەلنى، ھەيەتى، بەلام بە من چى، خۆ من سوودى لى نابىن."
 "ئاھىر تۆ لەو ھەموو ماوەدەدا دەبسو شتىكەت ھەر ھەبائە."
 "بەھىچ جۆرىكىم بۇ نەدەكرا."
 "كاتى باوكان مەر تۆ ھېنديك پارەدە كاشت بەميرات بىد."
 "بۇ دەست پېداھىننانى مالىيەمان خەرج كەد."
 "بۆمالەكە ھەرئى تۆزىھ؟"
 "نەء."
 "ھېچى؟"
 "ھەرتەنیا مۆبىيل و شتۆمە كە كانى نەبى. ناشەۋى دەستىيان لېدەم."
 "ئايى ژنە كەت دەزانى كە تۆ ئەو پارەدەي قەرد دەكەي؟"
 "بە ھىچ جۆرى."
 "بۇ قومارىتە..؟"
 "نەء."
 "بۇ ژىتىتە..؟"
 وەلەميم نەدایەوە و ئەو وەك باوكىنلىكى كە كورەكەي بىدوينى و قىسانى لى دەردا
 ئاوارى روانىمى و گوتى:
 "ھەزارلىرە. ھەزارلىرە و تۆ فلسىكىشت دەجيىدا نىيە و ئەو پارەشت بۇ
 مەبەستىكى نادىيارى ئەوتۆزىھ كە تەناھەت غىرەتى گوتىنىشىت نىيە و داواشى لى لە
 من دەكەيت. سالانىكىشە من تۆم نەدىيە و ئاڭاچەكەم لېت نىيە. نازامىن چۆن چاودەپى
 ئەوەي كە من ئەو پارەدەت بەدەمى. من هىچ شتىك لە بارەدە تۆرە نازام."

"به دروومان و کاری دهستی."
 "کاره کانی باشن."
 "له کاره ناسکه فرنساویانه؟"
 "به‌ئی"
 "تیممه ماوهیه که یه کیکمان ده‌وی که دروومان و کاری دهستی ناسک بزانیت. من پیشینی ده‌کم که ئه‌و پوسته‌ی بدینه ئه‌و ژنه‌ی تا له موغازه‌که‌ی ئیمده‌دا پیش بکات."

۲۷

من ناتوانم نهودن اب بوس بکم ئه‌و پیشنياره چونی شیت و هار و توره کردم. هه‌ستم ده‌کرد که ته‌واوی ثارام و لمه‌رخوی و هیتریه کی هه‌مه ئه‌وا دلّوب دلّوب له پنجه‌کانه‌وه ده‌تکینه‌وه. سره‌تپام دله‌رزی هاوارم کرد:

"ئه‌و پیشنيارانه شیتین. ئه‌و هرگیز ئه‌م جوړه کارانه به هیچ دانانی."
 "دیاره له به‌روهی کاریکی چاکه. ئه‌وه هر بون خوی دیاره."
 "چ شتیک هر بون خوی دیاره؟"
 "که ئه‌وه ژنه له چ پارچه قوماشیکه."
 "مه‌به‌ستت چیه؟"

"بون خوټ باشت ده‌زاني. تو خوټ دله‌یی، ئه‌وه گوئی ناداته ئه‌وه کاره‌ی من پیشنياري ده‌کم و هر ئاپریشی لئی ناداته‌وه، ئه‌وه ده‌یه‌وه به هر جوړیک بسووه هه‌زار لیره له تو بمراته‌وه و ده‌گه‌ل گزرانیبیژنیکی که سه‌سامی ده‌نگه‌که‌یه‌تی لیدا و برو، من نازانم له تاودز و ده‌نگه‌که‌ی بمولووه دلی به چیتیدا چووه؟ ثای! من به‌و شتانه هه‌ل‌اخاله‌تیم و ئه‌وه جوړه ژنانه چاک ددانسم."

"ئه‌وه له‌وانه نییه که تو بیری لئی ده‌که‌یتموه. من به ویژدانه‌وه دله‌ییم که ئه‌وه به دل و به گیانه‌وه نه‌جیب و پاک و بینگرده."

"تاقیکردنوه کان وايان ده‌رخستووه که ئه‌م جوړه که‌سانه هیتنده به‌لاینی پاره‌وه پابهند نین و گوئی ناده‌نی."
 "ئه‌وه ژنیکی زور روو‌سوره."
 "دتوانی ج که‌فاله‌تیکم بدیده‌ی؟"
 "من هیچم نیه و ته‌نیا ده‌توانم گفت و به‌لین بددهم که ته‌واوی ئه‌وه پاره‌یه دوای چوارساله که هه‌مووی بینینه‌وه و قازانجه‌که‌شی تا ئه‌وه کاته‌ی پیویسته بیده‌م."
 "ماوهیه که قونچکه جگه‌رکه‌ی جوی و گوتی:

"ئه‌وهی گوترا هه‌موویم بیست و ئه‌وه قسانه‌ش هیچ نرخیکیان نیه به‌لای منه‌وه. تو پیشنيار ده‌که‌ی که به‌بی جسی و بسی که‌فیل من هه‌زار لیره بدده‌مه ژنه‌هه‌زار تیستیک که نایناسم، هر ته‌نیا لمبه‌روهی که تو دله‌یی ئه‌وه پاره‌یه ده‌دانه‌وه. هه‌رگیز ئه‌وه نابی که‌سیکی ثاقل که سه‌ری له‌سه‌ودايان ده‌ردچیت بیست کاری وابکا، خوئه‌گه‌ر وا بایه و ئه‌وه کارانه‌م کربدایه ئه‌وه کومپانیای والتون هه‌مر ناویشی نه‌دبوو.

ئه‌گه‌رچی مارک هیتنديک ده‌کارانه‌دا شله به‌لام من هه‌رگیز پاریز ناده‌م و ئه‌گه‌ر تو بتوانی هه‌موو مرجه‌کان قبول که‌ی ئه‌وه زور باشه و من ئه‌وه پاره‌یه بون ثاماده ده‌کم، به‌لام هه‌ر به‌وقسانه، هه‌رگیز."
 "ئه‌گه‌ر تو ئاواری بیر لیده‌که‌یه‌وه ئه‌وه بدداخه‌وه. ئه‌وه هیچ گوتی نه‌دایه قسسه‌کانی من و گوتی:

"تو لمبه‌ر چی ئه‌وه هه‌موو ره‌نجه‌ی پیووه ده‌کیشی باشه بون خوی که‌سی نیه؟"
 "ناء، هیچ که‌سیک."
 "هیچ که‌س؟"
 "میرده‌که‌ی مردووه و دایک و باوکیشی له شه‌ریدا له ده‌ست داون، ئه‌وه‌وه هه‌شیبووه ده‌شه‌ریدا لئی له‌ناوچووه، و ئیستا ژنیکی ئاواره‌یه."
 "ئیستا چون ده‌ژنی؟"

۱۱۶

۱۱۵

"تۆ پاره‌کەم بە قىرد بىدەيە، جۆرج، من بەلېنىت دەددەمى چۆنت پىنخۇشە ئاواى لى دوور دەكەومەوه. ئەو دەگەمل رىزبىتى دەپۋا. تۆ ئىيىستا دەست رۆيىشتۇوتىرىن كەسانىيەكى ئەم ناواھى و من دەزانم كە تۆ دەتوانى ئەپارادىم بىدەيە، تكالىيدەكەم."

"هەرگىز تەنانەت فلىسيكىش، دەلەنى من كاروبارە كامن چاكن، ئەمە دەرسە، بەلەم تەگەر بىي و ئەم سات و سەودايانە بىكم ياخىدايىيە، ئىيىستا لە كۈي دەبۈوم، جوانلىق كەچى دەمەغازە كانى مەدا ئىش دەكەن، و كەچى من هەرگىز سەرىيىكىشيان ناكەم، بەلەم تۆ لەپەر خاتىرى تاكە ژىنلەك بىي ئەمە تاكە فلىسيك شىك بەرى ھاتووی داواي ھەزار لىرە لەمەن دەكەي. پېتىوايە من گىلەم؟" من لە جىيى خۇم ھەستام و گۇنم: "بە چى دەچى؟ تۆ بۇونەورتىكى چاوجىنۇك و خۆپەرسىتى، ھەممىشە و بەمندالىش ھەر وا بۇوي."

"بەسىيەتى، بەسىيەتى. "ئەو جا لە جىيى خۆيەوە ھەستا، و بەم روخسارە كە شادى و خۆشى و گەشىيەكىي پېشىدانى بىپەنە ما باسو گوتنى: "بىرت نەچى كە ھىچ شىتىك دەربارە ئەم ماقۇ مەقۇيە لاي جىنى نەلېنى. ھەر دەھا شىۋاژى دانىشتن و ھەلس و كەوتىشتى لە بىر نەچىتەوە، ئىرە مالى منە و تۆ مىوانى. ئەوانەي گوتىشىمن لە بىريان نەكەي دەنا..." "دەنا دەنا دوو و شان بۇ ژىنەكەت دەنووسم."

٢٨

جۆرج لەو كەسانە بۇ كە ھەر دەشە كانى خۆي زۇو دىننە دى و دەكارى دەخستن و منىش ھەرمەز نەدەكەر ئەم باسە بە ھىچ شىۋىدەك بە ئەيوا بىگاتەوە و بىبىسى. پىنكەوە ھاتىنەوە ھۆلەكە. من دەبۇو زەردەخەنەيە كەم بە لىوانەوە بىي و واخۆم نىشانىدەم كە زۆريش خۆشحالىم! جىينى پىرسى:

"باشه ئەو ج پەيىوندىيە كى بە تۆۋەيە ئاواى دەست بۇ لەملى دەددەي و بە وىزدانلى سوپىند بۇ دەخۇى. ئايا ئەيوا بەم شەتەي دەزانى؟"

"شى و دەكۆ چى؟" "دەربارە تۆ و ئەو ژىنە دەتوانىم سوپىندى بىخۇم كە ئاگايى لە مەجمۇدى بىز زەداد نىيە."

من وەلەمى ئەم رىستەيەم نەدايەوە. "دەيارە ئەو ئاگادار نىيە كە چۆن والە ناكاوا جۆرجى برات و دېپەر ھاتۆتەوە و ئاوا بە پەلە كەوتۇوتىتە سەر و سۆزراوغ و سەردانى، بىرايمەك كە تا ئىيىستا بە لاي تۆزە ھەر نەبۈودە."

"من لەم لايدەيەنەوە تا بلىيى بە داخووەم و نىكەران و دلگىرم." "سەيرىكە رۆچەر ئەو ژىنە ج پەيىوندىيە كى بە تۆۋەيە؟" "ھىچ!"

ديار بۇو درۆيە كى گەورەبۇو و جۆرجىش چاكي دەزانى كە درۆيە. من نەۋىرام سەيرى چاوى بىرايمەك كەم چونكە ئەو دەيىزانى راستىيە كانىيان تىيدا بخۇينىتەوە. دواي چەند دەقىقەيەك بىيەنگى بە وشەي توندۇ بەندۇ ھەلبىزاردەوە ئاواى دەست پىنگىدە:

"رۆچەر، من پىتم خۆشە تۆ ئەم باسە بەتەواوى لە بىر خۆت بەيتەوە. منىش بەلېنى ئەو دەددەمى ھىچ شىتىك بە ئەيوا نەلېيەم و باسى نەكەمەوە، ھەرچى بىي تۆ براي منى و من لە تۆ گەورەتەم و چاکە و خراپەي دىنьяيە لە تۆ چاكتىر دەزانم. لەمنى بىبىيە ئەو رىيەي كە تۆ گەرتۇوتە بە كەلەكت نايە و تازازووە و پېش ئەھى كۈوكەيەك بەقۇومى واز لەو ژىنە بىيە.

منىك ئەگەر زانىم كۈوكەيەك ھەلستاوە يەك لە بارە خۇم كۆمەك و پاشتىوانىيە ناكەم و لى دېيمە دەرى. دوايەش خۇ دەبىي بىرەتكە لە ئابپۇرى كېچە كامن بەكەمەوە

118

117

"عهسرى ورده ورده همرووا به پییان شوپدینهوه و دهچینه لای. مارگریش دهگله خوماندا دهبهین.

جوزج نهیدهیست من مارک ببیسم، بؤیه سهر له نوي گوتى:
"مارک همرووا راهاتووه دواي نیوپریان ونهوزىكى بدا و سەرخەويكى بشكىنى و
ئىمەش كاتىك دەجۈللىن كە دەرورىھرى سەعات سى و نیو بگەينه ئەوى و سەر و
چايەكى دەگەل ئەمېلى و ماركدا بخۇينهوه و بۆ سەعات پىنج بىيىنهوه. شەمەندەفر،
سەعات چەند دەپروا؟"

"سەعات ھەشت و نیو."

"كەواتە كامنان ھەيء."

ھەمومان چۈرينى كەنيسەي و هەر كە پىيم دەناو كەنيسەي نا، سەردەمى
مندىلەيم، كاتى كە له دەستەي كۆرسى كەنيسەيدا ئاوازم دەگۇتن وەبىر ھاتەوه و
واچومەمەوه ناو ئەو دنيا يېرەرىيانەوه كە هەرچى رەنچ و ناخۆشى و نارەحەتىك
بۇون، ھەمۈرىم لە بىر چۈزۈ. دواي ماوەيەك كە چاوم گىتىرا دىتىم ماركىش لە
كەنيسەيە. بە بى ئەوهى بچۈركتىن و كەمەتىن ئاسەوارىنىكى خزمائىتى و
ناسياوەتىيە بە روويەوه دىيار بى سەيرىنەي كەرمى. نىشانەي پىريەتىيە پىسوھ دىيار
بۇو. لە پەنجاۋ دوو سالىيە كەورەتر دىيار بۇو. ئەمېلى ژنى ولاويكى بالابەرزە كە
كۈرەكەي وى و برازايىكەي من بۇو، لە ھەردو لايەوه دانىشتىبورن.

چەند گىل بۇوم! بۇ ھەر لە ھەولەيىو نەچۈرمە لای مارك؟ مارك زۆر لە جۈرج
جيمازتر بۇو. دلىيام دەستبەجى پارەكەي دەدامى. باشە بۇ لە سەرتاوه نامەم بۇ
جۈرج نۇرسى؟

پىيەمابىي ھەر لەبەرودى كە تەنبا ناونىشانى جۈرجم دەزانى.
ئەگەر من پەيەندىم دەگەلدا نەپېيانايه و گۆرانى ناونىشانەكەي مارك زانىبایە
ئىستا ئەو ھاتىنەي من ناوا بى ئەنجام نەددبۇو.

من نازام بۇ لە پەيدا كەرنى پارەكەي نائۇمىد نەدبۇوم. دادنى پىىدا دەنیم كە
خراب تېكەوتۈرم و دەشىزنى كە دەبى تا يېك ھەفتەي دېكە ئەو پارەي ئامادە كەم

"قسەكان تەواو بۇون؟ ھېۋادارم سەركەوتوانە بۇون.. سەركەوتۇو بۇون؟"
"زۆر، زۆر."

"ئاي كە شادم، رۆجەر ورده لاي منهود دانىشە."
من لە حەڙمەتى ئەو ھەمو سووكايدىتىيە كە پىيم كرابۇو لە رقان دەلەر زىم.
دەگەل ئەوشدا كە جۈرج رۆلى خانە خويىكى باشى تەواو عەيارى دەگىر، و
ئەوهشى دەھەلس و كەوتاندا دىيار نەبوو كە لە نىوانغاندا روويىدابۇو و بەسەرماندا
تىپەپىيۇو، و ئەۋەپەرى دەست و دل والا! لە بەرامبەر مندا
دەرددە خىست بە جەڭرە خواردىمەوه و فەرمۇسى گەرمۇگۈرىيەوه. بەلام من چاوى
دىتىيەم نەبوو. بەلام ئەو بۇ ئەوهى ژنى جوان و دلکەش و كىزەكەنەي خۆي بە من
پىشان بدا و سەركەوتىن و پېرۆزى و كامەرانى خۆي بە رووي مندا بدا تا بىلىي خۆي
ھەلەدە خىاند و خۆي لەسەر بادەدام.

سەعات دە و نیو جىتىنی و كچەكان ھەستان. منىش ماندووەتىيە كرده بىيانو و
چۈرمە ئەو ژۇورى نووستىنى بۆيان تەرخان كەردىبۇوم. چاوم نەچۈرە خەو. خەون
ۋئارەززو و حەز و نەخشە و پلانەكەنەي كە دەگەل ماوەتىيەم كېشاپۇون و تکا و
پارانەوەكەنەي كە لە جۈرجم كەدبۇون و دەستتەخەرپۇيان بۇوم ھەمۈريانم تېكپا يېك
بەدواي يەكدا بە بەرچاپىدا رادەبردن.

سەي بەيانىيەكەي دى يەك شەمە بۇو. لە سەر قاولدلىتى جىتىنی گوتى:
"رۆجەر دەگەلمان دېتىيە كەنيسەي؟"

و دە بارىيەكىدا كە سەرى بەلايەكى شانىدا خوار كەدبۇزە چاوهپروانى وەلام بۇو.

جۈرج وەلامى دايىوه:
" دىيارە دېت "ئەوجا رووي دەمن كەد و گوتى:

"ئىمە ھەرگىز چۈونە كەنيسەمان وازلى ناھىيەن. "لەۋەلامىدا گۇتم: " من
ھەزدە كەم سەرەتىك لە مارك دەم و سەردانىيەكى بىكم."

جۈرج دەستبەجى وریا بۇوه و گوتى:

فلسیتکیشی ببهم. تهنانهت لهوانهشه من ماویس همر نهشینمهوه. ئهوانه لهوهی نمدهگیشتن و ئهودیان نهدەزانی بزانن داخوا جوانییه که ج جوانییه که، يا ئهودی بزانن که من دەمھەویست چ گەخینییه کی بەنرخ پیشکەشی هەممۇ دنیایه کەم. كەنزاپارانهوهی كەنيسە تەواو بۇو لە دەرەوە تۇوشى مارك بسوين، ئەم و ئەمیلى تەوقەيان دەگەل كردم و ئەم بەخۇشىه کى تەواوه گوتى:

"يەكجار زۆر بەدیدەنت خۆشحالم، كورەكە، ئەم چۈنە وابەرەو ئەم ناوەو ھاتۇرى؟"

جۆرج بەرلەوهى دەرفەتى من بدا گوتى:

"دەيھەویست دەربارە باسىكى پرسىم پېبكات."

"نىءا باسىكى گىينگە؟"

من گوتەم:

"زۆريش نا."

"تايما جۆرج رىئىمايى كىرىدى؟"

"نهء. جۆرج، هيىننە دەولاتپەرانووه روانىيە كە هيىزى راغايى و دەستىنىشانكىرنى شتانى نەماوه. تو هيىننە نەكىپاوى. بەلام گەدوگىپالى جۆرجى هيىننە زل بۇوە كە زۆر بە گۈان ناسىيمەوه."

"واباشتە لە گەدو گىپالى من گەپتى."

"ببۇرە، پىيەدەچى نوخنەيە كى ھەستىيارىي."

"دېرەدا مارك دەستى دەددەستى نام و گوتى:

"تو دەبى دەگەلە مندا بىيەوه و تەماشايە كى مىش ھەنگوين و گولە سورورەكەنم كەى."

"مانگى مارت و گولى سورور و مىش ھەنگوينه؟!"

"من گولەخانەيە كى بچۈلەنەم ھەيە، هيىننەم گولەسورورە خۇشىدەوي، حەزىدەكەم بە درىۋىتى سالى گولە سورورەم لى نەبېرى. يەك خەلەيە مىشى شۇوشەشم ھەيە كە ھەممۇ مىشەكانى تىپا دىارن."

يا واز له هەرچى حەزو ئارەووه كائە بىيىنم. ئەگەر هەر دەبوو ماویس مەشقى دەنگەكە بىكا، دەبايە هەر لە ئىستاوه بايە. ئىستااش تەمەنى ھەلکشاپوو، و ئەوهەر تەنیا رىزىپ بۇو كە دەيتوانى بىگەيەنیتە تۆپكى سەركەوتىن.

ئەم ھەفتە نا، ھەفتەيە كى دىكە و من لىرە بەھەواي نەفس كاتم بە فېرۇ دەدە.

دەگەل ئەمانەشدا نازام بۆ بىن ھىۋا نبوبوم، وەك ئەوهەر لەودىيى وىزەدانەوە ھەستىم بە شتىك كردى. وەك بلىتى دلىنایام كە ئەو پارەپەيدا هەر دەكەم. وەك ئەوهەر چاردنوسس واي گەردەك بىن ئەو پارەپەيدا هەر بىتە دەستى. ھېچ ھېزىتەپەش نەتوانى پېشى پىنگى. دەو كاتەيدا كە كەشىش ئامۇزىگارى دادەدان، من بىرم بۆلائى ماویس چۈوهە، و ئەم ھىننایەو بەرچاوى خۆم كە ئەوهەتا لەو كەنيسە پەرپۇوتەيدا لەسەر ئەزىزىيان دەدىنىيە گىانىدا نقوسوم بۇوە. و ئەو ھېزە لە رادەبەدرە كە ھەستىشىم پىيەدەكەد ئەوهەر گىانى من لە گوناھان پاك دەكتەوه وھەرەدە دەموسات و دەقىقانەدا لەبەر چاوم بەرچەستە بۇو.

جۆرج خۆى بە پىاۋىتىكى دىندا دەزانى، و بەراستىش ئەگەر مەبەستى دىندارى و ئايىنزاش هەر سرۇود گوتىنى ئايىنزايانە نىتو كەنيسە بىن بە دەنگ و سەدایەكى بلىند، يَا وەنەوزدان و خەوهەكتەكى دەم نزا و پارانەوان بىن ئەوهەر بە نېسبەت جۆرجىيە و دەقاودەقە و شتىكى راستە، ئەو هەر دەوان كات و وەختانەدا بە ھەممۇ هيىزى خۆيەوە دەيقۇولاند و ئەو جا سىنىيى سەدەقە كۆزكەنە وىتى تاو دەدایە و دەيگىرە(ئەوهە جىگە لەوهى كە پىيەمابىن بۆخۇرى تەنانەت فلسىتەپەشى نەدەخستە ناو سىنىيە كەمە) بەلام دەگەل ھەممۇ ئەمانەشدا زۆر بە ھەلپە و تاسەوه دەھەفتەيدا شەش رۆژان و بە گۆتەرى پىيەستىش يەك شەمانىش ئەوهەر خەربىكى پارە خەربىكى بۇو. ھەممۇ خولىايە كى جۆرج تەنیا ھەرئەو دەنە بۇو كە رىيالىتىكى پىيەج لە سەدە ئەو رىيالىتى دەستكەوى. ماویسى شىرىن، ئەو گولە سپىيەيە من، يەك ملىون بەولۇدەتى ھەممۇ شتەكانى دىينا و ئەوهەش هەر لەبەرخاترى وي بۇو كە من ئەو پارەپەيدا دەويىست و بە دوايدا وېلىن بۇوم نەك لەبەر خاترى خۆم. و رەنگە نەشتوانىيابىيە هەر دەست بۆ

بيانو دهنا دهستي پي له کومپانيای کيشاوهتموه و ناهيلی دهست بز هيج کاروبار و
به پرسيا ريه تيکي پاره و ماره بهري.

له شيوه قسه کانی مارکپرا ديار بور که نارازيه، من گوتمن:
"جورج دهیشیدا که میک دیکاتوره."

"بهلى وایه. ثهو حمزى لیبیه هه موو شتیک همرقسەی وی بی و هه مووشتیکی به
ثاره زووي خۆی هەلسپورتینى. به لاي منهوه لق و پۆپی له نهندازه به ده زیادی له
کومپانياكه کردوونهوه. شار بهو بچوکيي يموده به رگهی ثهوجزره سات و سهودا و شالو
ویره قورسانه ناگریت."

نيورۆژه به کاره خۆ خورا. مارک هینده ده رباره جورج و کومپانياكه دوا که
دترسام به رله و مي در فهتیک هەلکه وئي جورج و مارگى و دزورکهون. ثهوجاکه نان
ھەلگيرما رک روی ده زنه که کرد و گوتى:

"واباشتە تۆپچى و پشوييک بدھى و من و رۆجەريش دەچىنە سەيرى
سۇورگولەكان و يەك دوقسانىش دەكەين."

کە گەيشتىنە گولخانە کە به مارک گوت:
"سەيرکە براله. من له لەندنهوه بۆکاريکى گىننگ هاتووم."

ئىدى راسته و راست به كولك و پىسته و م با بهته کە باس کرد. ئىدى هيچى دى
پىويست نەدەکرد با بهته کەم دەنكە دەنكە و دلۆپ دلۆپ لى پېرسنهوه و پىم بىگىنهوه
ولىم دەرىئىن و هر كە با سەكەشم تەواو کرد و دك کەسىنەکى وانە كە خۆى بۆ
مامۇستاي بلىتە و مارک گوتى:

و دك دەرددە كە وئىك لە مشتە رىيە كانتان کە بىسۇدەزىنەكى جھىلۇكەيمە و لىتى
قەوماوه، بەلام کە دەنگىكى يەكجار لە نهندازه بە دەر خۇشىشى هەيە ثەگەر بتوانى
مەشقى دەنگ فيرىنى، ثهود ئىدى كارى تەواوه و رىزىيۇش کە ثەوکارەي بە هەزارلىدە و
ثهودەموو داشكاندنهوهشى لى قبول كردووه و دەبىن يەك شەمەي داھاتورش و لامى

"زۆرم حەزلىيە هەمووان بىبىن. من نزىكەي پىنج مەترم زەوي هەيە كە شەش
بنكە گولى سوورم تىدا رۇواندۇوه، و ئەوانە ماندۇوه تىم دەھەسەتىنەوه، دەنا خۆ ناچە
ج جىيان و كاتى ئىشى دېكەم نىيە."

جورج له بنەدرا سەرىيەكى كردم بەلام من به سەر خۆمم نەھىينا. ئەمېلى پرسى:
"كەنگى سەرىكىش لەمە دەدەي؟"

مارک گوتى:

"ھەر ئىستا و دەر بچىن، جىنى رى دەدا خۆ تۆ نېوهى كاتە كەتھەر لاي وان بورى."

"جورج تا ئەۋەپەرى مىواندارىيە، مىواندارى كردووم و ھېچى تىدا نەھېشتەتەوه و
ئەگەر جىنيش رى بدا دەگەل تۆدا دىم، چونكە چەند قىيىكم پىتن."

"ئەلبەتە بۆخۇت كەورەي، ئېختىارتەمە."

ئەو جا دەگەل مارک و ئەمېلى بەرھە مالىي وان كەوتىنە رى. مارک بە دەم رىيە
بە خۆشحالىيە و بىن وچان ھەر دەدوا و ناگادارى زۆر شتانى دەكرەمەوه و پىيى دەگۇتم
كە ئەوه مالىي فلانىيە و ئەوه ئى فلانە. ياكى مردۇوه و كىنلىنىيە، ھەمۈمى
دەگۇتن. دېردا ھاتقەوه سەرەتە كە كورە كە مارکمان بۆ دەگەل نىيە و ھۆيە كەيم
پرسى. مارک زۆر بە رەزامەندىيە كى تەواوه و گوتى:

"تاخىر ئەو بە دەستگىرانە و واش باوه كە ئەو دواي كەنисە لە مالىي خەزوورى
نانى نىيورە دەخوات. رەنگە ھەر ئەو ھاوينە شايىھە كە بىكەين."

"ئەو زۆر بە سەرەدەمىي مەندالىيە تۆ دەچى. تۆ لە ھەمۈمان جوانتر و قەبەتر بورى."

مارک لەو بە خىرەتىنە زۆر شاد بورى. دەو وەختە يىدا گەيشتىنەوه مالىي.
قىيەللايە كى تەواو بە كەربوچى سور و سپى. من ھەر چىھە كى لە دەرى و ژۇرۇيە دىت
ھەر ستايىش كردن و ماركىش لەو ستايىش و پىتەھەلدانانەي من تا دەھات رەزامەندىت
ديار بورى و بەر دەوام دەگەل ئەمېلىدا سەرنجى خۆش وەختى و شادى و شەنگوليان
دەگەل يەكتىدا پىنگ دەگۆرەنەوه لە سەر سفرەي نانى نىيورەزىيە باسى جۆرجى هاتە نىيۇ
قسانەوه و لە قسە کانى ماركى وا تىيگە يىشتم كە جورج بىن تاقەتىيە ماركى كردىتە

بهلی، چیزئیکی کاریگەرە. دەبىٽ كەي بچىتەوە لەندەن؟"
 "بەداخەوە هەر ئەمشەو، چونكە بەيانى دەبىٽ لە دايىرە بىم."
 "جارىيەكى دىشمان سەرلىيەدەوە و چەند رۆزىكان وەمینە. ئەو بۆشايىه
 كورپەكەمان هيچ، هەر دەبىٽ بىيەوە."
 "ھەولۇ دەددەم."

"ھەر ئەم بەيانىيە بۆيانك دەنووسم، چونكە ھەفتەيەك زۇو دەپواو تىيدەپەرى و
 بەش ناكا و دەبىٽ پارەكەش ئامادە بىي."

"ئايا واچاتر نىيە كە هەر بۆخۆم نامە بەرم و كاتەكەش بەفېرۇن نەدەين!؟"
 "بۇنا، لەوانەشە هەر ياداشتىيەكت بۆ بنووسم. جۆرجىش واحرىيەكە دىت. هەر
 قىرە يەك شەمان سەرلىيەك لېرە هەر دەدا."

"واباشتە باسە كە پىش ھاتنى وى تەمواوكەي و بىرپىننەيەو."

مارك نامەكەي نۇوسى و دايىھەن و منىش زۇر بە ورىيابىيەو دەگىرفانىيەم نا، و
 جۆرج ھاتە ژورىي. من نەمويىست شوينەوار و نىشانەي سەركەوتىنە كەم لە رووي
 خۆمدا بشارمەوە. جۆرجىش دەستىبەجى تىيگەيىشت و دەبىيىست وەك نارنجۇكى
 بىتەقىتەوە كە من بەلايدا رەتبوبوم و لە سەر خۇڭۇم:

"جۆز نەزاکەت و ھەلسۇكەوتى دانىشتىنى... لەپىر نەكەي..."
 "ئاخر ئەم پىرەمېردى كە لەخۆيە..."
 "وس! ھەلسۇكەوتى دانىشتىنى...
 من ھەولىيەكى يەكجار زۇرم دا يەك چىركەش جۆرج و ماركى بىكەوە بە تەنبا جى
 نەھىيەم و تەنانەت مارگىرىش ھەر لاي خۆمان ھىشتەوە. چونكە دەمزانى كە ئەگەر
 جۆرج بىشىيەوى دەستىيەكى تىيوردا لاي كېچەكەيەوە ھېچ شتىيەكى نالى.
 جۆرج و مارگىرىش چایان خواردەوە و ئەمېلى بەرۋویەكى خۇش و گەشەوە و
 بەگەرمى پىشوازى لە ھەمۇوان دەكرد.

بىدرىيەتەوە و تۆش خاودنى فلسېيىك نى بىيە كەفيلى جىگەلەو پىتىج لەسەددەي قازانچەكەي
 كە دەيدەي كارىيەكى چاکە.. بەلام ھەزار لېرە پارەيەكى يەكجار زۆرە."

"راستە و ھەر ئەوەشە كە من بە تەنبا ھېچم پىتناكىي و ھېچىش لە دەست نايە.
 من وەك تۆ خاودنى كۆمپانىيەكى بە جى نىم. من بەردەستىيەكى سادە ساكارام و
 مۇرچەيەكى كەمم ھەيە. و دەگەل ئەوەشدا كە زۆر ساكارانە دەزىن، بەلام چونكە
 دواي شەپى ھەمۇ شتىيەك ھەرگۈرانە بە جىييان راناگا."

"راستە. ئەدى جۆزج دربارە ئەم مەسەلەيە چى گۇت؟"

"ھېچ، ئەو وەكى تۆ راستى بىن نىيە، و ھېزى بېرىكەنەوە و مەمۇدەي خەيالى كورت بېرە.
 بۇ نۇونە تۆ پىتساوايە ئەو كەيفى بەو گولە سورانە تۆ بىي؟ چۇونە لاي وى ئەپەپرى
 گىلىيەتى بۇو. ئەو تەنبا يەك بازىغانى بازارپى تىيەگەيشتۇرۇيە و ھېچى دى."

"واي مارك، نازانم چۈنت سوپاسكەم. ئەگەر مادام كوتىلت دەدىت و گويتى لە
 دەنگۇئاوازەكەي دەبۇو ئەو دەمى دەتزانى كە چ كۆمەك و يارمەتىيەكى فيرىزىوون و
 پىيگەيىشتىنى ئەوت داوه و چ كارىيەكى شەرەفمەندانەت بە ئەنجام گەياندۇوە."

"تۆ ھەمېشە پەيىندىت بە مۆسىقاواھ ھەر ھەبۇوە و حەزەت پېنگىردووە. ئېستا
 دەي بازانم دەبىٽ چىكەم. من بۆيانك دەنووسم، تۆش دەبىٽ سەندەتىكى بىدىيە من،
 ھەزار لېرە پارەيەكى كەم نىيە، من دەبىٽ بىرىكى لە كورپەكەشم بىكەمەوە و لە بىرم
 نەچى."

"ھەر جۆرە سەندەتىك يَا پىسولەيەكى بە ھەرچەندەتىكى بىلىي دەنووسم، بەشە
 بىيمە كەي ھەشە ئەوەندە پارەيە بەزىزادەوە تىيە بىت. دەگەل ئەوەشدا ھەر
 سوپاست دەكەم."

"ئەو زىنە تەمەنلىنى چەند سالە؟"

"بىست سال."

"بەللى داستانىيەكى غەماوېيە. دايىك و باوكى مەردوون و ھەرچى ھەشيان بۇوە
 ھەمۇوى دەشەرىيەدا لە دەست چووە و نەماوە."

"کیله، به‌لام من هوشی دینمه‌وه بـهـرـی، و نـهـگـهـر تـوـزـیـک پـهـلـه بـکـهـم دـهـتوـانـی
حـهـوـالـهـ کـهـ رـاـگـرـی."

"هرگیز کاری واناکا. مارک نـهـمنـی زـوـر خـوـشـدـهـوـی."
له دوايـدا ويـسـتـم دـلـیـ جـوـرـجـ رـاـگـرـمـ وـگـوـتمـ"
"نـوـ لـه بـوـچـوـنـهـ کـاـنـتـدـا دـهـبـارـهـ منـ وـنـهـ مـهـسـلـانـهـ زـوـرـهـلـهـیـ. باـسـ باـسـ فـیـلـ
وـگـزـ وـهـلـخـلـهـتـانـدـنـ نـیـهـ وـپـیـوـسـتـیـشـ نـاـکـاـ هـیـنـدـهـ نـاـرـهـحـدـتـ بـیـ."
"چـنـ نـاـرـهـحـدـتـ نـهـبـمـ؟ سـوـدـاـیـ بـهـ بـیـ کـهـ فـیـلـ؟"
"منـ بـهـشـ بـیـمـهـ کـهـ خـوـمـ دـدـهـمـ مـارـکـ."
"بـایـ هـمـزـارـ لـیـرـهـ دـهـبـیـ؟"
"لـهـاـنـیـهـ.."

جوـرـجـ بـهـ نـاقـایـلـیـهـ وـسـهـرـیـکـیـ بـادـاـ. دـهـ هـنـگـامـهـیـداـ شـهـمـنـدـهـفـرـ هـاتـهـ نـاوـ
ئـیـسـتـگـهـ وـ منـ مـالـتـاـیـیـمـ لـهـ جـوـرـجـ کـرـدـ.

"خـوـاتـ لـهـگـلـ بـرـالـهـ، يـدـ دـنـیـا سـوـیـاـسـ. هـرـکـاتـیـ توـانـیـتـ سـهـرـیـکـمـانـ لـیـبـدـهـ."

جوـرـجـ بـهـ روـوـیـهـ کـیـ تـرـشـ وـ تـالـ وـ تـوـلـهـ نـهـسـتـیـنـهـ وـانـهـ وـهـ سـهـرـیـ دـهـکـرـدـ. دـیـارـ بـوـ لـهـ
سـهـرـکـوـتـنـهـ منـ توـورـهـیـ. گـوـتـیـ:

"باـشـ ئـیـمـهـ دـهـبـارـهـ تـزـ جـ دـهـزـانـیـ؟ هـیـچـ، لـهـ ماـوـهـ بـیـسـتـ سـالـدـاـ بـچـوـکـتـرـینـ
سـوـسـهـ وـهـوـالـیـکـمـانـ لـهـ تـوـ نـهـبـوـ، وـ ئـیـسـتـاـ کـهـ چـارـتـ بـرـیـوـتـهـ پـارـهـ وـ پـوـولـیـ مـهـ،
هـاتـتوـوـیـ خـوـتـ خـوـشـهـ وـیـسـتـ دـهـکـهـیـ. نـهـوـ بـیـسـوـودـهـ، مـنـ هـمـرـ نـهـمـشـهـ دـهـچـمـهـ لـایـ
مارـکـ وـ دـهـبـیـنـمـ."

"زـوـرـ چـاـکـهـ، کـامـ رـیـیـهـ سـهـخـتـهـ بـیـگـرـهـ وـ هـرـچـیـهـ کـتـ لـهـ دـهـستـ دـیـ بـیـکـهـ."
شـهـمـنـدـهـفـرـهـ کـهـ جـوـوـلـاـ وـ هـیـشـتـاـ گـوـرـیـ نـهـبـتـبـوـهـ کـهـ ئـوـتـومـبـیـلـیـ بـرـاـکـهـمـ دـیـتـ
وـهـ بـرـوـوـسـکـهـ بـهـرـهـوـ رـیـیـهـ کـهـ لـایـ سـهـرـهـوـ گـفـقـهـیـ بـوـ. مـنـ لـهـ نـاـخـیـ دـلـهـوـ بـهـ نـهـفـرـهـ
کـرـدـ. پـهـنـجـهـرـهـ کـهـ دـاـخـتـهـ بـهـ گـیـانـیـکـیـ مـانـدـوـ وـ دـلـیـکـیـ گـرـانـهـ وـهـ دـاـنـیـشـتـمـ. خـوـمـ بـوـ
شـهـوـیـدـارـیـ وـ نـاـرـهـحـتـیـهـ کـیـ دـژـوـارـ ئـامـادـهـ کـرـدـ. وـایـ خـوـزـگـهـ وـشـکـهـ پـارـهـ کـاشـیـ

دـهـوـرـیـهـرـیـ خـوـرـاـیـهـ هـاتـیـنـهـ وـهـ مـالـیـ جـوـرـجـیـ کـهـ جـاـتـایـهـ کـهـ مـنـیـشـ هـمـرـ لـهـوـیـ
بـوـ وـ هـمـرـ کـهـ دـهـرـفـتـیـ بـوـ هـمـلـکـوـتـ جـوـرـجـ پـرـسـیـ:
"چـ سـاتـ وـ سـفـوـدـایـهـ کـتـانـ دـهـگـلـ مـارـکـیدـاـ کـرـدـ؟"
"لـهـ گـهـرـیـ، چـکـارـتـ پـیـیـهـتـیـ؟"
"لـهـ مـارـکـ دـهـپـرـسـمـ."
"پـرـسـهـ، نـهـوـ بـهـ تـهـوـاـوـیـ رـازـیـهـ. مـنـیـشـ پـیـمـ نـاـخـوـشـ نـیـهـ بـوـ چـوـونـیـ وـیـ بـزـانـیـ."
"نـهـوـ لـهـ پـیرـهـمـیـرـدـیـیـکـیـ کـهـ لـهـوـ بـهـلـوـهـ هـیـچـیـدـیـکـهـ نـیـهـ. مـنـ هـقـمـ بـوـ نـهـهـیـلـمـ دـهـستـ
دـهـکـارـوـبـارـیـ کـوـمـپـانـیـاـکـوـ وـدـرـدـاـ. دـهـگـلـ نـهـوـشـدـاـ نـاـهـیـلـمـ لـهـ خـشـتـهـ بـرـیـ.
"وابـاشـتـرـهـ خـوـتـ تـیـهـهـلـنـهـ قـوـرـتـیـنـیـ."
ثـایـاـ هـرـ بـهـرـاسـتـیـ چـهـ کـیـکـیـ هـهـزـارـ لـیـرـهـیـ دـاـوـیـهـیـ؟ نـهـگـهـرـ نـهـوـیـشـ نـهـوـ دـاـسـتـانـهـیـ
هـمـوـ وـدـکـ منـ دـهـیـزـانـ بـیـزـانـیـبـیـاـیـهـ هـرـگـیـزـ نـهـدـهـهـاتـ نـهـوـ گـوـزـمـهـ پـارـهـیـهـتـ بـدـاتـیـ.
هـیـنـدـهـشـ نـهـزـانـ نـیـهـ. هـهـزـارـ لـیـرـهـ. نـهـوـ جـ ئـفـسـوـنـیـکـتـ لـیـتـکـرـدـ نـهـوـکـارـهـیـ بـکـاـ."
"باـشـتـرـهـ لـهـ خـوـیـ بـیـرـسـیـ."
منـ لـهـ خـوـشـیـهـ سـهـرـکـهـ وـتـنـهـ کـمـ دـهـیـسـتـیـ خـوـمـداـ نـهـدـهـ حـمـوـاـمـهـوـ. نـانـیـ ئـیـوارـیـ(شـامـ)
بـهـ دـمـ قـسـهـ وـبـاـسـیـ هـهـمـهـ جـوـرـهـوـ خـوـرـاـ وـ دـاـوـامـ لـهـ جـیـتـیـ کـرـدـ دـهـگـلـ کـچـهـ کـانـدـاـ
سـهـرـیـکـمـانـ لـیـبـدـهـنـ."
جيـنـیـ گـوـتـیـ:
"زـوـرـ حـمـزـ دـهـکـهـمـ، هـمـوـلـ دـدـدـمـ." بـهـلامـ جـوـرـجـ بـهـ تـهـوـاـوـیـ رـکـهـوـهـ گـوـتـیـ:
"جيـنـیـ وـ کـچـهـ کـانـ لـهـ لـهـنـدـنـ کـاتـیـ وـهـنـوـزـانـیـیـانـ نـیـهـ. ئـیـدـیـ ئـیـمـهـشـ دـهـبـیـ کـارـ بـکـهـینـ
تاـ پـارـوـهـ نـاتـیـکـیـ بـخـوـینـ."
"ئـمـوـجاـ مـنـیـ بـهـ ئـوـتـومـبـیـلـ بـرـدـهـ ئـیـسـتـگـهـ وـ گـوـتـیـ:
"لـهـ هـمـوـهـلـینـ دـهـرـفـتـیـکـیدـاـ دـهـبـیـ بـچـمـ وـمـارـکـیـ بـبـیـنـ."
وـ منـ گـوـتـیـ:
"مارـکـ دـلـیـکـیـ پـاـکـیـ هـدـیـهـ."

دەدامى، و من پىش چونە دايىرەم دەمدايە رىزىيۇ! بەلام ئاوا دووسى رۆژى دەۋى تا لەلایەن بانكەوە لىتكۈلىنىھەدى تەواو لمسىر حەوالەكە دەكەن، و دە ماوەيەشدا جۆرج دەگەل ماركدا دەدوئى و خودا بۆخىزى دەزانى دوايە چۆن دەبى.

سەعات چوارى بەيانى گەيشتمەوە لەندەن. ھەوا سارد و تارىك و غەماوى بسو و من بەدلەگانى و گیانىتىكى گوشراوەوە ھاتمەوە مالى. دە ژوررى نىپو مالىيىدا لەسەر مىزى، ھىندىتىكى ساندويچ و قەند و چا و كىتىرەكى ئاوايى كوللاو و چرايەكى نىسپېرتۆيلىبۇرۇ، چام لىيتا و دە حالىيەكىدا كە خەرىكى ساندويچ خواردن و چا خواردنەوە بىوم، بە خەيالىمدا هات "ئەبىوا ژىنېكى بىي وينەيە. ئاگاى لە ھەمو شىتىكە." خۆزگە مارك ئەو شتานەي ھەمو لى دەدىت! واباشە چەند دىيەكەن بۆ ماركى بىنوسىم. سەرەتا زۆرى سوپاس بكم ئەمەجا سەرى قسان بەلائى ئەبىوايدا خواركەمەوە تا مارك واتىبىگا كە ئىمە زن و مىزىدىتىكى غۇونەيىن. خۆزەر نەبىي تا ئەندازىدىك قىسە ژەهراوېيە كانى جۆرج بە سەرىباشواندا دەخاتەوە و پۇچەلىان دەكتەمەوە."

دېرەدا ھىندىتىكەم ھەست بە ئاسوودەيە كرد. زۆر بە كاوهەخزوھ چوومە ژوررى نۇوستىنى. چوومە ناو جىيى. ئەبىوا بەشىۋەيەكى ناشاعيرانەوە نۇوستىبۇ.

لاي نىيۇرۇزىيە بسو كە نامەكەي ماركەم بىرە باشقا بانك. سەرۆزك بانك دىت و جىي و رىي برايەكەم بۆ باس كرد و داواشم لىتكەرەزەرچى زووه ئەو شىشەم بۆ راپەرەتنى. ئەو گفتى دا كە بەبىي دواكەوتەن ئەو كاردم بۆ جىيەجىي بكا.

دوايەش دەددەمى ناخواردنى نىيۇرۇزىيەدا، كاغەزىتىكى چەور و نەرمەم بۆ ماركى نۇوسى و كاتى كە دەچوومە دايىرە نامە كەم خستە سنڌوقى پۇستەوە.

شەۋىي بە پەلمەپەل و بەپەرى تاسەوە، بۆ ئارتىستۇ بەرەو لاي ماويس كەوتقە ھەلينگىغانى. چاودەپەم بسو. من ھىچم دەپارادى سەفەرەكە خۆم بى نەگوبۇرۇ، چونكە نەمدەوېست ئەو بىزانى كە من بە دواي پەيدا كەنلىپەن كە دا ناپەحەتم، ئەگەر بىزانىبىا يە و لىيەم چۈوبايە كەلوو كە فاقى و بىيگوتبايە ئەو مەشق و راھىنائە ئاكەم و وازى لى ھىنابايە، خۆ لە دەستى دەھات. من و ماويس و ئاپىت لەبەرەدەم سۆبەكەوە دانىشتىن. ئۆي خۆ لە بېرىشىم چوو بلېم كە پېشىلە كەمان ناولىتىباوو ئاپىت!

من دە فارگۇنى شەمەندەفەرىيىدا بەتهنې بىروم، لەسەر لاتەختە كەي راكسام و بە خۆمم دەگۇت دوايىيەكەي ھەمو شتە كان چاڭ دەبن. دە دلى خۆشىدا گۇتم من ئەو پارەيەم بۆ پېرۇزىيەكەوە ھېچ زيانى ماركىشى تىيدانىيە. بەتابىيەتىش كە من قازاخەكەي بە رىيک و پېتىكى بىدەم. و ئەمېش - ئەوه كەپىمان من نەمتوانى دەگەل ماويسىدا بىم و تاڭتايى دەگەللىدا بېتىمەوە - لە پارادى بىيمە و مۇوچە كە خۆم، با كەم مىكىش دواكەوى بىدەمەوە. باشه بۆ دەبىي جۆرج دەستى تېۋەردا و كارەكەمان و دوا خات، تا رىزىيۇ شاگىرىدىكى دى بىگرى؟ بەراسىش ئەگەر من نەمتوانىبىا يە دەكەت و وەختى خۆيىدا پارەكە بىدەم، رىزىيۇ شاگىرىدىكى دىكەي بە سى ھەزار لىرە دەگرت.

كە لايەك لە شەۋى داشكى، ماندۇويەتىيەكەم دووهينىدە، و بارى غەمم چەندەفەرى بە قورس و گرانتر بسو. وام دەھاتە بەرچاۋ و كۆپىيان كە پېچەكە كانى شەمەندەفەرى بە دەنگىيەكى يەك شىيەوە ھەر ئەمە ئاوازى دووبارە دەكتەمە و دەليتەمە: لېيىگەرپى، لېيىگەرپى، شۇوتى شەمەندەفەرە كە بىيەنگىيە مەرگ ھېنې كەي شەۋى شەق كرد و بە تەكانييەكى واي لېكىرمە كە لەسەر لاتەختە كە ھەستىمە و قىيت دانىشىم. دەساتەيدا ھەستى كرد كە دەنگى شۇوتە كە تەواو ئەوتارىكىيە دلى دەخۇوە پېچابۇم ھەموسى و دلا ناو رەواندىيەوە. من ھەر لەسەر بېپارادە كە خۆم بىروم. دەمزانى بەھەر شىۋەيەك بسوھ ئەو پارە دەست ھەر دەخەم و دەيدەمە رىزىيۇ و ئاھەززۇ و حەزەكەي من دىتە دى. ھەرجى دىۋارىيە ئەو دىنيا يە ناتوانى پېشىۋام كاتەم و كۆلەم پى بدا، تەنانەت خودى ماويسىش نەيدەتوانى لەو رىيەم لادا كە گرتبۇم. ھېتىكى بەدەر لە ھېتى ئادەم مىزىز پالىي پىتۇ دەنام و هانى دەدام بەرەو پېش بچەم.

شۆر بینه وە، و منیش وەك كەنیزەيەكى تۆ كە سولتانى من بى دېيم و دەچم و ئىش دەكەم و چونكە دەنگى منىشت زۆر پېتۇوشە هەمىشە هەر بۆت دەلیم."

دە باوەشىم و درىئىنا و جووتە لىيە كانىم ماج كردن. ئەم مىنى لە خۆى تەكاندەوە و گوتى:

"پېتوانەبى من لە ناوجل و بەرگ و پۇشاكتىكى گرانبەھا و زىبر و زەبەرىتىكى زىزدا لە ئىستام خۆشتەر دەۋىيى، تەواوى زىپ و كەوهەرى دنيا يە ناتوانى شتىك لەو خۆشە ويستىيە زىياتر بخەنە سەر ئەمە مۇ ئەمۇن و خۆشە ويستىيە من كە بەرامبەر بە تۆ ئەمە. يَا ھىچ سفرەيەكى رەنگىنى دنيا يە رىتى ناكۈى بەھە سفرەي بىرەمەي مە بى كە نانى ئىوارەي پېتكەوە لەسەر دەخۆين. ئەگەر تۆش دەنگى منت لە عىشقى من و لە لەش و گىيانى من و لە ھەستە كانى من پېتۇوشە و ھىنەدى حەز لىدەكەي، ئەوا من ناما دەم كە ھەرتەنبا بىمە ئاواز و دەنگ و ھىچى دى و ئەمەندەشت بۇ بلېم تا دە ئاوازە كانى خۆمتىدا نقولوم و نغۇز دەكەم.

"واي ماويىس، تۆ دلى من دەشكىنە!

"كام دل، ھەدى دلرەق، من چۇن دەتوانم ئەم دەلە بکشىنەن. من دەبى خۆم، ھەرودەك شەپېزلىكى كە لەسەر بەردە كان ورد و خاش دەبى، ئاوا لەسەر دلى تۆ خۆم و رد و خاش كەم و خۆم لە ناوەرم، و ھەركاتىكىش زانىم شەوا ورد و خاش و تېكشكاو لەناو چۈرم. ھەمدىيس لە دواي مردىنىش ئەگەر دلىابام ھەر دەگەل مىنى دووباره بۆت تىيەلە لەكەمەمەوە.

بەلام ھىچ شتىك ناتوانى من لە بېيارەكەي خۆم پەزىيان كاتەوە و ئەمە رىيگايە كە كە ھەر دەبى لەسەرى بەر دەوام بىم. چونكە من ئايىدەيەكى وا درەشاوە و بەختىارم دەپىش چاودا بۇو كە بەسەر ھەمۇ شىيىكى كەمەتىوە.

كاتى كە ماويىس دەيگۈت دواي چەند رۆژىيەكى دى لە من جودا دەبىتەوە و دەگەل رىزىيەيدا دەپوا، من چاودا كانىم بى ئىختىيار دەنۇوقاندىن و وەك بەھەوى ئەمە دەيەنەي ھەر نەبىنەم. بەلام پىم دەگۈت ئېمە ھەر دەبى بۇماوەيەكى كورت خۆ لەبەر رەنج و

شۆرباوه كەمان ئاما دە كرد، ناغان خوارد. ئەم ماوەيەي دىكەشان بە قىسىم پېكەنەن و راوتەگبىرى ئايىدەوە، ئايىدەيەكى زىپپەنەوە، بەسەر برد. ماويىس گوتى:

"بۇوە كە تۆ من دەدەيە دەست رىزىيۇ و دەگەلە و يىدا دەنېرى و ھىنەدەش خۆشحالى مەرۋە واي لىدى بۇ ئەم بچى، وەك بەتەوى لە كۆلە خۆتم كەتەوە و لە دەستانت رزگار بى!"

"دايەش سەرىتىكى بادا و ئەمەندەشى گوت:

"تاقچەند رۆزى دىكە من دەرۇم.. ئەمەمى ئەمۇرانە چۈل دەبن و ئەمەكەت و ساتە خۆشانە ئىستا ھەمۇي لە دەستدەچن و نامىتىن."

بە پەلە گوت:

"من نامەمۇ بىر لەم شتائە بکەمەوە، چونكە ناتوانم. من بىر لە ئايىدە دوارۆزىيەكى درەشاوە دەكەمەوە. بىر لەوكاتە دەكەمەوە كە حەز و شارەزوو و خۇونە كاغان ھاتۇونە دى."

"واي! خوا بىكا وابى.. بەلام خۆشە ويستە كە خۆم، ئېمە بۇ ھەر لىرە، ھەرلەر تاڭەزۈورە دا پېتكەوە نەبىن و بە خۆشى و شادى و بەختەورىيەوە نەزىن؟ تۆ من لە خۆت دور دەخەيتەوە و ئاگات لى ئىيە كە دورىي تۆ و ژيانى دورلە تۆ بۇ من زۆر ئەستىم و ناخۆش و دىۋارە و بەرگەي ناگەم."

"منىش نامەمۇ تۆ لە دورىي من ئاىسۇدە و دالخۆش و شاد و شەنگۈل بى. بەلەكە حەز دەكەم ھەمىشە ئاىززۇمەند و تىنۇوى من بى، ھەول دەي، كارېكەي، تېبىكۆشى، تا ھۆى بەيەك گەيشتنەوەمان سەرلە نوى بېرەخسى، و تا كۆتايىش دەگەل مىندا ھەروا بەم و دەفاو ئەمە كەدارىيەوە، و دەمەتىن."

"خۆزگە ئېمە ھەر دووكمان پېتكەوە دەرۆيىشتىن و وازمان لەم نەخشە و پلانانە دىنە. من گفتت دەدەمى تا گىان لە لەشىدايە ئىشت بۇ بکەم، خانوىيەكى خنجىلانە لە جىنەكى خۆش ئاوا و ھەوا دەگرپىن. جىنەكى وا كەلا مىتە كان بەسەر پەجەرە كانىدا

"بم جوره دهبي زانياري پيويست تا سبهى بهيانى بگاته مه."
 "هر ئيستا من بروسكىيەك دەكم." و هەر شەساتە برووسكىيەك بە داوى
 و لامى خىراوه بە ناودرۆكەوە كرد "بۇ پارەكە نەدرابە هوئى چىھ؟"
 سەعات پىنج برووسكىيەك بەم ناودرۆكەوە پىتگەيى: "نامەم بنووسىيە"
 قىسىمىنى جۈرجىكارى خۇيان كردووه، گەلۇمى كەمەدەنى! جۈرجەقىھەتى كە نايەلى
 بەلکە رىتىھ چارەيەكى دىم دىيايىھو، گەلۇمى كەمەدەنى! جۈرجەقىھەتى كە نايەلى
 دەست بخاتە كاروبارى كۆمپانىيەكەوە.
 چىم لە دەست دەھات؟ ئايادەمتوانى داوا لە رىزىيۇ بىكم پارەكەمان بە قىست
 لى قبۇول كا؟
 وام بە چاك زانى بىچمە ئوتىيل ساوى و سكىرتىزەكەي بىيىنم. هەر لەويىشەوە
 بروسكىيەكى دىكە بۆ مارك بىكم. ئەمە دوا تىرى كەوان بۇو.
 بۇيە هەر كە دايىرە هەلگىرا. بروسكىيەك بەم ناودرۆكە لىدا "ئىۋە بەلىتتەن بە
 من دا، دەبىي بەيانى پارەكە بىدى.

و هەر لەويىشەوە بەرەو ئوتىيل ساوى كەوقە قالدان، بېبى ئارامىيەكى تەواوەو
 بە ناوجەرمانى گۈلاندا كە ئاشنا رۆشتا و خۇشەویستانى سىنۈرى ناردبۇيانى
 رەتبىسوم و چىروم دەچاودەپانىيەدا راوهستام و كاتى سكىرتىزەكە وەزۇور كەوت،
 باسەكەم دەگەل ھېتتىيە گۆرى.

برۆيەكانىيەكەنندىن و گوتى:
 "ئەوه هەرنابى، ئىمە دووشەمە ئىنگالىتەرە بەجى دەھىلەن و ئەگەر
 مادامىش دەگەلەمەدا نىيە.."
 وەك بىلەيى شانى ھەلتەكىنى و من پرسىم:
 "ئاياشاڭدىكى دىكەتان دىيار كردووه و ھەتانە؟"
 "ئەلبەته، چەند كەسيتىك ھەن، لەوانەش لاۋىكى زۆر جىئى سەرخى دۆشكىكىنە و
 دەنگىكى تابلىقى خۆشى ھەيە. دۆشى پارەيەكى زۆر داوا كردووه." من بە پەلە گوتى:

ناخۆشىيەكانىي جودايىيە راگرىن. ھىچ بەختەورىيەك ھەروا لە خۆوە بە پىتى خۆى روو
 لە ئادەمیزاد ناکات و بۇيى نايە. بىرۇ بۆچۈونە كانىي دواى رۆپىنى و يىم لە كار كەوتبوون و
 هەر دەگەلە خۆمدا دەگۇتەوە "وازىتەنە با ئەو ھەنگاوه گەورەش باۋىزىرى تا دوايە.." و
 چونكە بېپارىشىم وابوو كە رىزىيۇ بېچتە هەر جىيەكى من بە دوايەوە بىم، بۇيە هەركاتى
 كە ماويس دەيگۈت سى سال لىتكە دادە بېرىن، من ئەو پەرەكەي ئەو لىتكە داپانىم بە
 سى مانگ دادەنا و هەر بەندەشم پېشىبىنى دەكىر. نوخەتى دى باسە كە تەلاقى
 ئەبۇا بۇو، چونكە تازە من بە ھىچ نرخىتەنە مەدەتوانى دەگەلەيدا بىشىم. بەلام جارى
 پىش ھەموو شتىلە دەبىي كارەكىي ماويس تەواو كەم.
 دەبىگە و بەرەدە و بېتەنە وبەرەي ئەو بىرۇ خەيالاتىدا، من دەگەل ماويسىشىدا ئاسوودە
 نەبۇوم و كاروبىيىشەم بېبۇوە راۋىچكە و نېنۆك كەرۋىش، خۇ و خۈراكم لى ھەلگىرابۇر.
 دووشەمە نامەم بۆ مارك نۇوسى كە هەر دەبۇو سى شەمە پىتى بىگا و دەبىي رۆزى
 پىنج شەمە كارەكەي منىش لە بانك تەواو بېبى، و تا ئەو پارەيەش نەھاتبایتە نېنۇ
 دەستم دەلم نەدەكەوتە يەك و ئاسوودە نەدەبۇوم. تا رۆزى پىنج شەمە ھىچ ھەوالىتكە لە
 ماركەوە نېبۇو و من چومە بانك. رەيىس دەستبەجى بە پېرمەوە ھات و گوتى:
 "ئاغا دالتۇن، ئىمە تا ھېيشتا ھىچ ھەوالىتكى ئەم حەوالەيەمان پىتەنگەيەشىتىو و
 ھىچمان لە بارەيەوە بۆ نەھاتووە، دوا كەوتتەكە لە لايەن بانكى براكتانەوەيە.."
 "داخوا دەزانى هوئى چىھ؟"

"نەخىر. بەلام زانىيارى پيويست كە دەبىي پىش پارە دانەكە بېت، نەگەيە."
 "دەتەۋى بلىي كە ھېيشتا و لامى نامەي ئىۋەش نەھاتۇتەوە؟!"
 "ھەر واشە"
 "واى! كەواتە دواكەوتۇو و شتىكىشى بە پېچەوانەوە ھەرنەھاتووە؟"
 "بەلى تەنبا ھەر دواكەوتتە."
 "باشە من برووسكەيەك بۆ بارايەكەم دەكەم. چونكە من ئەم پارەيەم پىش تەواو
 بۇونى دەرامى بانكى رۆزى شەمە دەوى."

"ئهود جىيى مادام كۆتىرەلە.
ئەلبەته هەروايە."

"ئاپا سىنېز رىزىر قايل دېلى پاركەمى بە قىست بىرىتى؟
بە دلىياسىيەوە قايل نابى، چونكە وەك ئاگام لىيە پارهىيە كى تەواوى بومادامى
داشكاندۇوە ئىدى چاودەرىي چىدىكەمى؟"

"زۇر چاكە، تكا دەكمەم لە مبارەيەوە ھىچ بە كەس نەلىيى، تايەك شەمە
ھەمووشىتىك رىيڭ دەبى!"
"بۇ ھىچ پىندەچى سەرنە گرى؟"

"دلنيا بن من ھەر لەسەر قسەو بەلىنى خۆم."

چەندىن سەعاتان وەك شىستان دەكۈلاناندا و بەبى تامانچەتام و چۈرم و بىرم
لەوگىز كويىرە عاسىي بۇوە نەكراوەيە دەكىرەدە. ھەرگىز ھىنندەم ئىرەبىي بە خوابىتداوان
نەبرىبۇو. ھەرگىز نايەكسانى ماف و سەرمایم ھىنندە بە لاسەنگى بەبەر چاومەمە
نەدىتىبۇو. جارىتىكىيان ئىيوا بەمەبەستى پىتاك كۆكىرەنەمۇو بۇ رىتكەخراوبىكى خىرخوازى
چۈبۈوه لاي خوابىتداوېتىك دەيگۈت:

"خانىيىكى زۇر دىيار و خوابىتدا كە تاك و تەنبا دە ئوتىيلىكىدا دەزىيا و بەردەستە كانى
ئوتىيلىكى ھەمۇو وەك پەروانەي بە دەور و خولىدا دەھاتن و دەچۈون. كارەكەرەپىكى
تايىبەتى فەرانسەبىي و سكوتتىرىيىكى ھەبۇو، خويىنەوارىشى نەبۇو. سى سەگى پەكىنى
دەزۈرەكەيدا بىپرو وبەۋىياندا رادەكەر و خانىيىش كە ھىنندە جوانىش نەبۇو، بە
خەرمانىتىك قىشى زەردى دەستكەرەدە، و بە چاوى پېشراو، و جىل و بەرگى دەسکارى
فەرانسىو چەندىن ئەنگوستىلە بەرلىيان و گەرداشى مروارىيەسەدە دانىشتىبۇو. كاتى
مەبەستى ئەو چۈنەمم بۇ رۇونكەرەدە گوتى: "قسە كانىنان دەلگۈرانيان كەرم، وېستاش
ئامادەم تاكە يەك لىرەتان بەدەمىي و بەداخۇوە لەۋەشم زىاتە لە توانادا نىيە، ناتوام!!"
كاتى كە ئەو داستانەي بۇ گېپەمەوە، من بە خويىن ساردىيە كى تەواوەوە وەلامم دايەوە:
"مالى خۇ نەخۇرى لو چە كەمە سۆرى!"

بەيانى رۆزى دوايسى نامەيە كم بەم ناوارەرۆكەوە لە ماركەوە پىنگەيى: "دواى
رۆيىشتىنى تۆ جۆرج هاتە لام، و يەكمىن قىسەشى ئەو بۇو كە من چۈن ھەزار لىرەم
داوە بە تۆ، منىش پىنمگۇت كە كارى وام نەكىدوو، ئىيمە ھەر خەرجىيە كى كە لە
پاشەكەوتى كۆمپانىيەكە دەكەين بە ئاگادارى ھەر دەولەمان بۇوە - جۆرج ھەمېشە
گازاندە دەست بلاۋىيەم لىيەدە كە زۆر خەرمەم، لەوانەشە راست بىكا. بۆيە سەير
دەكەي بەلايى منھۇ چەند سەير بۇو، كاتى كە دىست تۆ ھەر بە ئەنۋەست ئەوت
بەھەلە بىر. دەگەل قسانىشىدا جۆرج زۆر شتى ناسك و ھەستىيارىشى بۇ باس كەرم
كە دلىيام ئىيە لەبەر كەم و دەختى نەتاتسوانى مەسەلە كان بە تەواوەتى تاواتى بىكەن.
جۆرج بە منى گۇت كە ئەو ژەن دەنك (قل) ئىيە و ئىيە دەتانەوىي پىتكەوە ھەلەن.
جۆرج پىتىۋايە كە مەسەلەي عەشق و راھىننانى دەنگە كەش ھەمۇو ھەر بىانوویە، و
راست نىيە، و دەلى كە ئەيوا بچۇوك تەرىن ئاگا كى كە لەم مەسەلەيە نىيە و نازانى. بۆيە
پىش ئەوەي ھىچ ھەنگاۋىتىك دەرىبارە حەوالە كە بىنیم، تكا دەكمەم، مەسەلە كەم بۇ
رۇون كەيتەوە و خۇت لەو تۆمەتانە رىزكار كەم و بەمنىش بىسەلەنەن كە
دەمەسەلەيەدا ھىچ ئازار و زەرەر و زىيانىك بە ئەيوا ناگات.

من نامەوىي ھاوېشى كارىيەك بىيىتە ھۆي سوو كاپىتى بە ئەيوا. يَا بىيىتە مايىي
ئاپو چۈونى بىنەمالە و خاوخىزان و كەسۈكار. جۆرج پىتىۋايە كە ئەگەر كارىيە
نَاپاكانە لە تۆۋە رووبدا، ئەو يەكىنەر مەستىيەكى گورچۇپېر و وە كۆمپانىيە دەكەوى.
كە بۆخۇشت دەزانى مۇوچە و ژىيانى ئىيمەش لەسەر ئەو كۆمپانىيە كە بە خۇيىنى
جىڭەر گەيۇتە ئىرە.

من لە پېشىوانىيە خۆم لەو حەوالەي پاشگەز نابەوە، بەمەرچىك دلىيام كە
كۆمامەم لە راستى و دروستى قسە و داوا كارىيە كانت نەمەننى. راستە من دەستورم
داوەتە بانك كارە كە راگىن تا تۆ من دلىيام دەكەيتەوە و چاودەرىي ئەوەش نەبۇوم تۆ بە
جۆرج بلىنى كە من بىي تىبىنى و لېتكۈلىنى و چەكىكى ھەزار لىرەيىم داوە بە تۆ."

خۆمدا ئاشقە دلسوتاوه کەی ماویسم ددیت کە بە زوویی، دواى بەرھەلەبابون لە زیندانی، دەچوومەوە لای و بە خەیالى ئەوەشەوە کە لە پى و دانگى منهەو، و هەر بە ھۆى منىشەو ئەو دەبىتە گۆرانىبىيەتكى بەناوبانگ، دلەم لىپاولىپو و پېرى دېبۈر لە خۆشى و شادى و شەنگولى. ھەموو ئەو رەنج و ناخۆشىيانەمى من شامى دانە بەرئى و خۆم لەبەر راگرتەن پەيىھەك بسو ئەوى دەگەياندە ترۆپكى ناو و ناوبانگ و پېشىقەچوون، و منىش ھەر بۆيە بۇومە قوربانى تا ئەو بدرەشىتەوە و تىشكان باوي. ھەر بۆيەش چىزىيەتكى يەكجار خۆشم لەو رەنج و زەجمەت و قوريانىيە وەردەگرت. من زۆر بە پىداگرتەن و بېپارىيەتكى پەتسەوە دە دادگايىدا راوهستانم تا كاتى كە دركى زیندانىم بەسەردا داخرا. ئەو دەمى زانىم كە من لە ماویس دابرا، و ئەو تاسى سال، بى سەرپەرشت و پارىزگار دەبى. و منىش دە سووچى زیندانىدا ناتوانىم بېبىنەم، يَا دەنگى بېسىم. دە دنیاي تەننیايدا، چەند سەعاتان، كە دەستم بە چاوى خۆمەوە دەنا گىانى ماندۇرم لە كوچەو كۆلانە تەنگ و بارىكە كانى لەندەندە دەخولايەوە و دەچووە ئارتىستۇ، ئەو مالەى كە سەرەدەمانىيەك ئاشيانەى عىيشقى من بۇو و چىزى بەختەوەرى و خۆشىم تىيىدا چەشتىبوو، و ئەو گىانەم لەۋى سەرگەردا دەبۇو.

من ناتوانىم بە وردى ئەو چەند رۆزانەى دوايتىنان بۇ بنووسەم. ناتوانىم بۇتان باس كەم كە ماویس تا چ ئەندازىيەك غەمبار و گىرژو دلگىر بسوو. دو ئىوارە خۇراوايە ھەينىيەيدا كارەكاغان ھەموو ئەنجامدان. و من بە ترس و لەرزو شەلەۋايمۇ دەترسام نە كا لە دوا دوايىن دەقىقەدا ھىزى و توانا و وردى خۆم لە دەست دەم و نەھىلەم بپۇرا. ئەم ھان دەدا كە شتومەك و كەملەلەكانى خۇى جوان بېچىتەوە و بىيانبەستى، و ئەمەي پۇيىستىيەتى دەگەلە خۇيدا بەرئى و شەودى دەشىنېتەوە لە جىيەكىيان دانىيەن، و بېپارىشمان دا كە عەسرى رۆژى شەمە من ئوتومبىلىك بىگەم و بېچىنە ئەو گوندەي كە شوينى لە دايىكىبۇنى وى و سەرزمەيىنى بەختەوەرى و عىيشقى دايىكى بسوو. ماویس دە سەفر و گەرانىيدا دەگەل ئەو ھەموو غەم و خەفەت و دلتەنگىيەشىدا زۆرشاد و شەنگول دەھاتە بەرچاو. من داوا لە خاودن مالەك كە كە دەگەر دەتەنگىيەشىدا تاۋىيەك دەنیيۇ

وابى كە جۆرج، شەيتانىتىكى زىرەكە و بە دەستايانەى كارەكەى من خراپ كرد! دەو ساتەوەختەيدا بى كە متىن ھەستى بەزەبى و نىيگەرانىيەكەوە دەمتوانى بېكۈزم. بەلام ئەو بېر و خەيالانە بە كەلەك نەدەھاتن و دەو دەمەيدا ج سوودىيەكىيان نەبۇو. دەبى دەستبەجى بارىتكى دېكە و رىيەكى دېكە لى بېبىنەمەو، بەلام ج بارىتكە و چ رىيەك؟ بېرم كەدەوە نىيەدە سەرمائىيە ماویسى وەرگەم و ئەويدىش لە جىيەكى قەرد كەم، و بەشە بېمەكەمى لە بىرى كەفالەت لە جى دانىم، بەلام كات بەبەرەيەوە نەمابۇو و دەختەكە تەنگ بۇو. من تا شەو نەمتوانى ماویس بېبىنەم، و بەيانىش بانك دادەخرا. دەبۇو ھەنگاۋىيەكى دەينىم دەستوبرد و دەستبەجى و بەپەلە بى. بېيك دنیا غەم و پەزارەوە چۈومە دايەرە. وام ھەست دەكەرە پارەكەم لەبەر دەستايە! و ناتوانىم ھەلىگەم. شەۋى چۈومە لاي ماویس، ئەو دەو دوا دوايىانەدا شۆر و ھەلچۈونى ئەو دیدارانە جارانى نېشتبۇونەوە، كە نەدەبۇو واشىبى، ئەدى حەز و ئارەزووە كامان لە وددىھاتنى تىزىك نەببۇونەوە؟

سوينىد دەخۆم كە تا ئەو رۆژە دەدادگايىدا رانەوەستانم و بارانى پېسىارام بەسەردا نەبارى نەمزانى چىم كردووە.

كاتى كە زانىم ج ھەنگاۋىيەكى ترسناك و بەسامم ناوە و دەستم بۇ ج تاوانكارىيەك بىردووە و چۈن ئەو بېپارەم بەسەر تەواوى ھېزى ئەقلىدا زال بسوو و چاوى ھەست و ھۆش و گۆشى بەستۈرم ترسىم لى نىشت. دەزانم دەستىيەكى نادىيار ھانىدام و پالى پېيۇنام، و سەرەنخامىش ياغىيەكى بى تابپۇو و تاوانبەرەكى دەركاراۋى ناو كۆمەلم لىيەرچۇو كە بەو كارە شىتاتانەيەم ئەوەندە كورتە ژيانەو ئەو عىشقەي خۆم ھەموو لە دەست دا. دە زیندانىدا ھەموو دەمى دەو بېرۇخەيالاندا بۇرم كە داخوا ج شتىك وابى كەد من دەست بۆكارييەكى وا بەرم؟ ئەم مەسەلەيەش بۇ من تەواو سەرنج راکىش بسوو و دەپزىشىكتىك يَا دەروونناسىيەك دەمەھەويىست نەخۆشىيەكە دەستتىشان كەم و كىيىشە كە تاواتۇي كەم، زۆر جاران باسە كەم دەگەل پزىشىك و قەشەي زیندانىدا باس دەكەر. كە ماوەيەك راپىد، سەرلەنۈچەنەوە سەرخۇ، ھەمدىس دەدىنياى خەيالى

ماوهی عیشق و ئهون و دلداریه مان نهبوو. ماویسیش هەروا بەرەنگی پەرپیوه و روخساریتکی غەماویوه بىدەنگ دانىشتبوو. بەلام کاتى کە تاوم دایه و بلندم كرد و بەسینگی خۆمەوەم گوشى وەك بلىيى گیان و وزدو تەپارىيە كم دەدمازان گەپارىيەوە. ئهونیش هەروا بە فرمیسکو ئاخونالە و ماچى گەرمۇگۇرى ئاگىنىھەوە تەخیل بۇو.

٣٢

رۆزى دوايى يەكتىمان دىتەوە و بۇ ناخواردىنى نىيورەپەيە چۈونىنه لاي رىزىيۆزى. پىش ئهونى ماویسیش بىبىنمن من كارەكانى خۆمەمەموو رېيك خىستبوو. لەسەر سفرەي ناخواردىنى لە رىزىيۆم پرسى دواى جى ھېيشتنى ئىگىلتەرەي بەرەو كوي دەچن؟ گوتى: "برەكسل."

من دەريارەي نەخشە و بېيارى بەوان گەھېيشتنەوەي خۆم، ھىچم تەنانەت بە ماویسیش نەگوت.

كە لە ناخواردىنى بۇونىھەوە، بە رىزىيۆم گوت ئەو دواى نىيورەپەيە مادام دەگەلە مندا دەبى و لە ئىوارېشەوە بە فەرمى دىتەوە لاي ئىۋە. دواى لە ئوتىيل وەدەر كەھوتىنى ماوهىيەك بە پېيان رۆيىشتىن. بېچىنە كوى؟ ئارتىستۇ ئىدى جىيى تىيىدا مانەوى نەبوو. بەلام وەك بلىيى چارەيەك نەبوو و ھەر دەبۇو لەو ژۇورەساردۇ سېرۇ رۇوته مالئتاوايىيەك ھەر بکەين! بۇيە جارېيکى دېش لە سەر كوسىيە دارگوئىزەكان، بەرامبەر پەنجەر بى پەرەدەكان دانىشتىنەوە و كەوتىنە سەير كردنى كۆلانى.

ئىستا ساتەوەختى ليك دابرانى ھاتبوو. ئىستاش ئىدى ئەو پارەيە بۆ ئەو مەبەستەم دېبۇو، ھەر پېيىم بۇو و تازەش پەشىمانى و گىپانەوەي دادى نەدەدا و نەشەدەتوانى دەستبەر دارى بىم. ئەگەر بىشمۇيىستبايە وەك جاران دەست پېبىكەمەوە و واپتىم، مەيسەر نەبوو.

خانوو و بەرە و باغىدا بگەپىن. ژىنە جەھىلە كە زۆر بە خۆشەوېستى و نەزاکەتى بى وېئەمە ھەممۇ بەش و نەزەمە كانى پېشانداین و تەنانەت دوايە چاشى دايىنى. دەگەرانەپىدا بۆ يەكمەن جار لە رېستورانىتى دوور كە ترسى ناسىنېمانى نەبوو، نانى ئىتارىتەمان خوارد و ھاتىنەوە ئارتىستۇ. ۋۇرۇدە كە لەپەر ھەلۆيىزەرانى رووت و قووت و چۈل و ھۆل بۇو. ھەر دەگەرانەپىدا، دەپىيەدا، ماویس قۆلى دەقۇلى ھەلىيىشام و گوتى:

"جان، چەند سەيرە كە دواى سالانىك.."

من لە گوتىنى وشەي "جان داچەلە كيم، و سەيرە كە دواى ئەمەممۇ ماوهىيە كە پېتكەوە بۇونىن، ئەو من ھەر بە ناوى جان كاۋىنەوە دەناسى. چونكە ئەو ناواه لەسەر ئەوكارتەمى نووسراپۇر كە من يەكمەننى بەھەلە دابۇومە خوشكى گىانى و ھەر بەر ناواھشەوە بە رىزىيۆ ناسىنراپۇر.

ئەم باسە بارىتىلى قورسى لەسەرشان لابىدم، چونكە ھەمان رۆز بەيانيە كەي پىش ھەلگىرانى دايىرە من ھەزار و دووسەد لېرەم لەستندوق دېبۇو، ئاي چەند بە سووك و ئاسانىم بەدەستەوە هات. يەكىك پېش دايىرە ھەلگىرانى ئەو پارەيە بە ئەسکىنەس ھېتىباپو و مەنيش لېم و درگەرت و پىسولەي و درگەرتىم دايى. ئەسکىنەس كام قەدەكەن دەخستەنە گەرفانى دواوەي پاتتۆلە كەمەوە. كەس ئاگاى لېنەبۇو. تا رۆزى دووشەمە مەسەلە كە ئاشكرا نەدەبۇو، و تا ئەو دەمەيىش من لە ئىنگىلتەرەي دەرچۈوبۇوم. ئەو نەخشەو پلانەشم دەچۈركەيەكدا، دواى دېتىنى پارە كە بەمېشىكدا هات. ھەر ئەونەنە لە دايىرە چۈومە دەرى، خىرا چۈوم بە پارەي فەرەنسىم گۆرىيەوە. بېيار بۇو رۆزى يەك شەمە پارەكەي رىزىيۆ بە فرانكى فەرەنسى بىدەم. ئەو پەنجا لېرەيە كە ھەشم بۇو بۇو بۇ خەرجى و مەرجىيە، لە بانكىم راكىيىشايدە. شەمە كەمىكىش پارە دايى ماویسى تا ھەندى دىيارى لە باتى من بۆخۇزى پى بىكى.

بىرەورى دوايىن شەمە ئارتىستۇم باش بىر نەماوە. ھەر دووكەمان گۈز و نارەحمدەت و توپۇر بۇونىن. من ھېيندەم قىسە و پەندو ئامۆڭۈكارى و راسپارادە ھەبۇون، كە ئىدى

١٤٠

١٣٩

من ئەگەر بىت و بىھۇي كارىگەرى دۆزىنەمەدى ئەو نەيىنىتەن بىز ناشكراڭم و پىتەن بىلىم، ناتوانم، بىسەرسامىيە و گۇتم:

"ئەو درۆيە، هەرگىز شتى وانىيە، تۈچۈن دەكىت تاوانى وابكەي؟"

بەلام ئەو بە سورور بۇون و پىيداگىرنەمە گوتى:

"بەلى، ئەو راستىيە كە نكولى لىتاكىرى، دايىكم ئەو ژەھرەدى دەگەلمە خۆيىدا هيئىتەن يېرىشىسىم. پىيموانىيە ئەو هەرگىز بەكارى هيئىتەن سوودى لى وەرگرتىي، بەلام رۆزىتىكىيان كە لەو پەپى ناثومىدى و بىھىوابىسا بۇو گوتى:" هەر رۆزىتىكى كە ئىدى رىيگاچارەيدىك و رىيى هەلاتتى لۇ بەدەختى و بى دەرەتتەن ئەمە دەمە بەكارى دىئىنم، بەلام حەيف شتىيەك كەمم لى و دەدەست كەھوتۇۋە. ئەو گوتى هەروا تۆزقالىتىكى دەقاوادى ياتاۋ ياخاۋ ياخاۋ ياخاۋ ياخاۋ كەھەيە كە دەبىتە هۆى بەرين بۇونەمەدى رەگ و دەمارە خويىنبەرە كان و خەوهەيىشە. كە ئادەممىزاد خۇرى پىيەھەگرت، دەبىيەن بىخوا، و لەۋەش بەلەۋە نەيىخوا دەملى، بە بىئەوەدى ھېيچ شوينەوارىيەكىش بە جىي بىللى.

من بەردەوام ئەو ژەھرەم دەدایە بەرناردى، تا پىتى بنوى و دەدەست لە من نەدا، ئەو ھەقەمىستى مەردى بۇو و مردىش."

"بەلام، ماويس ئەمە كوشتنە، كوشتنىيەكى بە ئەنۋەست، كە بە نەخشەيەكى پىشۇ درېزانە و بەكاوه خۆ ئەنجامدراوە.

"ئەو شايالنى زيان نەبۇو."

"باشە چى دەكىد؟"

روخسارە رەنگ پەريوەكەمى ماويس، دەگەل چاودە پېغەمە فەرمىسکاۋى و ماندووەكانى يىم تا ئەمرۆش هەر دە بىرۇخە يالاندا زىنندووە. نەيىھەنە كى غەم و پېزىانى لە كەلىنەكانى مىشىك و دل و دەرۇونىيە و دەرداۋىشت و ئەوەدى پىيەھەگەم كە چۆنماو چۆن ئەو پىياوه درنەد و زۆردارە ھەمېشە سەرخۇش و بەدەمەستە و يىستوویەتى سوود لە جوانى و جىھىلەيە زىنەكەي بىبىنى بۇ كارى خاپە.

كاتى كە ماويس خۆي بەمنەوە نۇسانىدبوو و بەگەرمى و دژوارىيە و خوداھافىزى دەكىد، سەرم نايە سەر سىنگى و وەك مەندالىتىكى نۇورۇ گىرام. بەردەوام ھەر ئەوەم لى دۇپات دەكىدە دەگەلەدا بە ئەمەك و بەھەفابىي، تا دەيگەمە. داوام لېكىد كە بېرەورى و يادەكانم دە ئۆيىدا پىارىزى و ھەلىانگىرىت و بىانھەلىتەوە. بىنەرەتتائىيە من ئاوارى ھەستە كانى وي داگىرت و بەپەپەرى كەفوکول و ھەلچۇونەمە كى بىي و ئىنهەوە ھاوارى كرد:

"من تەنبا ھەر تۆم خۇشەدەرى، دواي تۆ ھېيچ پىياوېيك ناتوانى و رېسى ناكەمە دەستم بۆ ئېتىنى. من دە عىشق و بىزازىيەدا، دەھەر دووكاندا زۆر كوشىندەم. ئەگەر دواي تۆ كەسيتىك ھەر تەنبا پەنچەيە كىم بۆ درېزەكە دەيکۈزۈم."

دېرىدە روخسارە گىز و فەرمىسکاۋىيە كە بەلائى مندا و دەرگىزرا و بە گەرمى و ھەلچۇونىيەكى واوه كە لە چاھ كانىيە بلىسەمى دەدا، گوتى:

"كاتى كە دەلىم دەيکۈزۈم بۆ لاف و گەزاف لىتەنەي وانالىم. ئەو ھەرمەنىش بىروم كە بەرناردەم كوشت. ئەو پىياوه چەپەلە كە مىردى من بۇو و زۆرىسى لىيەدەكردم و دەستدرېيەزى دەكىدەمە سەرى."

من ئەو قىسىم بە ھەلچۇون و كەفوکولى وي دانا و ھەولەم دا ھېتۈرى كەممەدە.

بەلام ئەم ئاواي لەسەر رۆزى:

"بەلى من ئەم كوشت. لەبەر وەي پىياوېيكى بىي شەردەفە ھەمېشە سەرخۇش بۇو و لېيىددام. و دېيەھە ويسەت نامۇسى من بەفرۇشى. من ئەم بە پېتىخور دەرماناخوارد كرد كەم كەمە ژەھرىيەكى سې كەرم دايىه كە ھېيشتا زانايانىش پەيان پى ئەبىدۇوە.

ئادەممىزاد زۆر زۇو بە ژەھرەدى رادىت و فيرىدىت، و ئەو جا كە ماوەيدەك بەكارەت، ئەگەر بېرىت و نەتدايە ئەو كەسە، ئەو ھەرمەنىش سەرخۇش بۇو و بەھەرەنارە كەيىھە ئەو قۇناغە، و بە ھۆى خراپ ھەرس كەردنەمە كەھوتە ناوجىنى، دەرمانە كەم لى بېرى و ئەويش مەرە. ئىستاش خۆشە ويسەتكەم، ئەگەر بېنچەكە لە تۆ ھەر پىياوېيكى دى دەستى بەرەو لاي منەوە درېزەكتە، دەيکۈزم."

"ئەو ھەر دەيىھەويىست من دەگەل جەيىللان ئاشنام و بە ناوى ئەوهى كە ئەوان
ھاپرى و ئاوالىن، دەستە دەستە دەيىتىنەوە مالى، و بە بىانوویەكىيەوە منى بەتەنیا
دەگەلەواندا بە جى دەھىشت، منىش دەبایە بە ھەمۇ ھىز و توانا و رىزى خۆمەوە،
ئاگام لە خۆم بىت و خۆم پىارىزم، دەگەل ئەۋەشدا كە ئەو ھەركىز سەرنەكەوت، بەلام
دەشزانى كە ئەو دەيىھەوى دواى ئەوهى پارەي بىمەكەي و درگەرتەوە مباتە فەرنسا، و
بە ناچارى ملکەچى نەخشە و پلانەكەي خۆيم كا، واي شىوه نازانن چەند دېندا، و
خۆپەرسىت و بى شەردەف بۇو، ئەو تەنیا ھەر شايىتە مەرنى بۇو و ھىچىدى.

"دەتەويىلى كە ئەو پىاوا دەيىھەويىست... دەيىھەويىست.."

"بەلى دەيىھەويىست بىفرۇشى."

"بەلى. ژن و مىردايدىتىيەكى كە بە ھۆى خەللىكى دىيەوە رىيكلەر بۇو، ئەو
دۆستانەي مەنيان دايە بەرناردى ھەر دەيانەويىست من مىردى بکەم، نە ئەوان
دەيىتىزانى و نە من كە ئەو ج دېندا كى چەپەلە. ئاشنایەكەم زۆر نىگەران بۇو و
پىيوا بۇو كە بەرنارد وەك باوکىيڭ ئاگاڭ لېيم دەبى، ھەرچەندە لە راستىشدا ئەو وەك
باوکىم بۇو، بەلام وادرنەچۈو."

من بە بىستىنى ئەو داستانە ھەرچى غەم و خەفتە و نىگەرانىيەكە ھەمۇويم لە
بىر چۈزە، دە حايلىكدا كە ماويىسم لە خۆم دەتە كائندەوە گۆتم:

"ئەو پىاوا بەدھۈرە دەيىسىت بەكارت بىننى و بىتفرۇشى؟"

"ھەر نا ئاوا."

"ئەدى تۆ..؟"

"بە ھەمۇ ھىز و توانايىكىيەوە كە ھەمبۇو، بەرگىريم لە خۆم كرد و
مەرييەمەي پاكىزە ھىزى و بەرەنام و يارمەتى دام، و چونكە ملکەچى
فەرمانەكانى ويش نەدبووم، منى بە دژوارتىين شىوه تەمىز دەكىد و بەليسان
و درمەگەرایە و لىيىددام."

"لە تۆ.. لە تۆ دەدا؟"

"بەلى.. منىش ئەو ژەھەر كوشىندىيەم بۆ دە ئاوى دەكىد."

"ئەدى بۆ بە جىت نەھىشت؟"

بەترسىكەوە سەبىرىكى ئەواناھى كرد و گوتى:

"ئەمتوانى. غەریب و تەنیا بۇوم، دەتسام، لە مەردووان دەتسام و نەمەدويرى
بەتەنی و بى سەرپەرشت، وەك كۆچە كۆلەنان كەم، ھەر چۆنیكى بۇو لېرە سەرەبەخۇ
بۇوم.. دەمزانى ئەو دەبى ھەر بۇوا لە بەين بچى و نەمېنى."

"بەلام تۆ سى سالى دەگەلدا ژياوى."

"راستە، بەلام خۆ ئەو ھەر لەسەرەتاوە وانەبۇو، دواى ئەوهى كە بار و گوزەرانى
مالىيمان خراپ بۇو و ئەو نېيدەتوانى بچەتە دەر و ئىرۇ ئەوى و نىيواران لە دەرەوە نان
بۇوا يارى بکات هات ئەو رىتىھى گرت." ئالىرەدا بە پەنجە تەزىيە سارەد و سەرەكانى
دەستى گىرمى و گوتى:

"ئەوهى مەنت پى ناخوش بۇو؟

من لە جىي خۆمەوە جوولام، ھەستىم كە جومگەكام رەق بۇوون، قىز و بىتىكى
ناخوش لەبىستىنى ئەم داستانەوە دەخۆمدا ھەستىدەكەد. دواى سى سال ژيان دەگەل
ئۆپىاودا، ئاوابى بەزىيانە كوشىتىبۇى، ئەو بىكۆز بۇو، تەستاكىتىن بىكۆزىكى بە
ژەھەر كە بە كاۋەخۇ و زۆر بەنەرمى و لەسەرخۆيىھە دەكۈزۈن. دوايىش زۆر بى باكانە،
و ھەر لەو خانووەشدا، و بى ترس و لەرز دەزىيا. خودايە من ئەم چەندە بە پاك و
بىكەرد و بىكۇناھ و بەستەزمان دەزانى!

وەك بىرى من بخوبىتىتەوە، بە دەنگىكى نۇوساوا و مەيلە و بىلە گوتى:

"تۆ ھەر چۆنیكى تىيەدەگەي ئارەزووی خۆتە. من ئامادە بۇوم تا ھەتايە ون و بى
ناو و نىياشان و ھەزار و نەدار تەنیا خۆشىختانە و كامەران دەگەل تۆدا بىتىم. كاتى كە
تۆز پىت نايە ئاو ژيانى منەوە، و من تۆم خۆشىيەت گەورەيى و خۆبەزلى زانىنم
بەلاوه نا. من نەمەيىشتىبۇو بەرنارد بىزانى دەنگەم خۇشە دەگەل ئەۋەشدا كە گەورە
تىرىن حەز و ئارەزوو شەۋە بۇو بىمە بە ناوبانگەتكىن كۆرانييېتىش. ئىستا و تىستاش

زیندوم هر به ئەمەك و وەفادار دەبم بۆت، و ھەركاتى پىاۋىيکىش دەستىيەكم بۆ يېتىنى
بە بى سلەمەينەوە ئەويش دەكۈزم، لە تۆ بەولۇو تازە ھىچ پىاۋىيکى دى دە دنیايدا
نىيە بۆ من."

من بى جوولە مامامەوە و ھىچم نەگوت. قۆلى بە نىشانەي بەزدىيەكەوە
بەرزكەرەوە و گوتى:

"خۇشەويىستەكەم، تۇو ئەو عىشقەي لە نىپاغاندا بۇوه، لەبەر خاترى خۇشى و
بەختەوەرىيەكى ئەو ژۇورەي ھەردووكمانى تىيادا ھاوېش بسوين لەبەر خاترى ئەو
بەختەوەرىيەكى كوتە دلى ھەردووكمانوو، و بەختى ئەو پاشەپۇز و ئايىدىيەكى كە
رەنگە لە پىشمان بىت و چاودەرىمان بىكى، لەبەر ھەموو ئەو تارەزوو، و ھەلە و بىر و
ئەندىشە و گوناھانەمان بىبورە و ئەگەر ھەرتەنبا بۆ دەقىقىيەكىش بى جارىكى
دىكەت خۇش بۇۋىيەوە."

"ئەللىكىم. "ئەوە ثارتىستە، بىيگانەيە، باودېرى پى مەكە، دەستى لى مەددو
لىيى دووركەوەوە.."

دلن دىيىگوت: "ئەوە ماويسە، عىشقە، ژيان و بەختەوەرىيە.." دواى لە جىيى
خۇزپاپىرييەم دەنامىيىم دەنامىيىم و دەرىيەنەيەوە و ئەويش و دەك چۈزىيەكى ناسك، نەرموشىك ھاتە
باوادەشىمەوە، بە سەر و قىزى ئالىز و پەرش و بلاو و دوچاوى نۇوقاۋەوە.
بە دەم ئاھونالىدەوە نۇقىمى ماچانم كرد و ئەويش بى بەرگى پېشوازى
ھەلچۈونەكانىي كرد. چاوه نۇوقاۋەكانى و دەك لافاۋىيان فرمىسىك پىيادا ھاتە خوارى و
لىيەوە كانى تامى ئەو فرمىسىكە سوئرانەيان كرد. ھەردايى ساتەوەختىك ئۇمىيد و عىشق
و حەزو ئارەزوو و بەختەوەرىيەكانى من ھەموو تىپەرپىن. خۇي لە باوادەشى
كىيىشامەوە و بە دووچاوى پېلىيە و رەنگى پەپىووە لە دەركى چۈوه دەرى و
دەتارىكە شەۋىيەدا ونبۇو.

من و دەك شىستان بەدوايدا ھاوارم كرد:
"ماويس! ماويس!"

ھەر پىم نەگوت. تەنانەت كە لەسەرتاشەوە دەكەلمدا نەرمۇنيان و مىھەبان بسو،
چۈن لىيى دلىيا نەبۈوم، دەمزانى كە ئەگەر بىت و بىزانى دەنگىيەكى واخۇشم ھەيە
ئۆرقەدىلى ھەلدەگەرم و ھەموو ئەوروپا و ئىرەن ئەويى دەگىرپام، و ھەر بۆ ئەسەش
بەرپ و كىرفان و چىنگى خۆي پېڭا، زۆر بى بەزەييانە ھېز و توانا و وزدى لە بەر
دەپىيم، بەللى خۆ ئەگەر خۆشىشىم ويستابىيە ھىچ قوربانى و خۆيەختىرىنىڭ نەددەما لە
پېتىناوايا نەيدەم."

"بەللى ھەميشه. بەلام نە من و نەدايىم نەماندەزانى والە رادە بەدەرە و
تىپەپاندۇوه."

"تۆ گوتت، ئەفسونگەرە جادووه كە گوتى تۆ پىاۋىيكت خۆشىدەوى كە دەبىيە ھۆي
بەسەر ھېننانى بەللىيەكى گەورە بۆي؟"
"بەللى، ئەۋشىيان وابۇو."

لىيەدا سەر لە نوي دە ئامىيىم گىرتهوە و گوتى:
"ئايا ژيان و بەختەوەرىيە مە بە كۆتا نەھاتۇوە، عىشقى مە تەواو نەبۈوه؟ مەن
نەدەبۇو ئەو داستانە بۆتۆ بىگىرەمەوە، لە تەواوى ئەو ماوەيەيدا كە من و تۆ پېكەوە
بووين، مەن ئەم رازو نەھىيەنەم پاراست، بەلام ئىستا كە دەزانم ھەموو شىتىك تەواو، ئەو
نەھىيەنەم بۆ كىيىاتەوە و پېتىمگوتى و تۆش ھەرگىز ناتوانى لە بىر خۆتى بەرىيەوە."
نەمدەزانى چ بلىيەم، دە نىپانى عىشق و پەشىمانى و ترسىدا پەلەقاۋاڭ بسو. ئەو
خۇي لمباوەشم كرددەوە و لە لايەكىيەوە راودەستاو بە دەنگىيەكى كىزەلەمەوە و بە دوولىيۇى
نېگەران و لەرزاڭ كەوە گوتى:

"خۇشەويىستەكەم، ئازىزىد بى وينەكەي خۆم، تاپرووی ژن مىحرابى ژيانىيەتى، ھىچ
پىاۋىيەك بۆي نىيە پىسى كا، ھىچ پىاۋىيەك بۆي نىيە گىيانى ژىنېك تارىيەك كات، كە
وايىكەد، ئەو پىاۋە شايانى ژيان نىيە. تۆ فەرمان بەمن دەكەيت كە بۆت ئەمە كدار
وبەوەفام، ھەرواشدەم، تەنانەت ئەگەر تۆش نەيەيتەوە لام، تەنانەت ئەگەر لە سەر
ئەۋەي كە بۆشم كىيىاتەوە تۆپىزىم لى بىكەيىتەوە ولېشىم بىزاز بىت، تا ئەوكاتەي

کۆیله‌شى بىم، ئاماده بىوم لەبەر خاترى وي هەر بۆقازانجى وي خۆم دە ئاوارى باويم. راستە كە دەمۈيىت (ئەگەر خوابى يىركىدابا) بىيەننم، بەلام ئامادەش بىوم ھەروا بە كولەمەرگى دەگەلەيدا بېتىم و تا ماوم لەبەر خاترى وي ھەدا نەددەم و ھەركارى بىكم. تەنبا حەز و ئارەزووى من ئەوه بىو كە ئەو ناو دركەتات و سەربىلتانە دە دىنايىدە بىدرەوشىتەوە دەركۈمى و كەس لۇ بەخشى دەنگەئ خۆي بېيەش نەكا، و ئەوهى مەنيش دەمۈيىت تەنبا و تەنبا عىشقة سادە و پاك و بى ئارايىشتە كەمى ئەوه بىو و هيچىدى.

من وا دە دىناي غەمىيەدا رۆچۈوبۇوم ئاگام لە تىپەپەرىنى دەم و وەختان بېرابۇو كاتى كە بەخۇز ھاقمەو شەو بەنیوھ بىو و ھەلاتنى من لە ئىنگىلتەرەي بەمۇ شەوهى ھەرگىز نەدەكرا. ھاقمەو ئىدى نەمتوانى بېچمەو مالىٰ و ئەميا و گىرسى بىيىنم. بەلاإ بەدبەختىيە كە لەبەر دەمە خۆمدا دەدىت. دە دەمەيدا ھەرچى ھىز و توانا و وزە ھەيە دەلەشىدا نەمابابۇ. تواناى جوولەم نەبۇو، تەواوى شەۋى دەو ژۇورە سارد و چۈل و ھۆلەيدا كەوتىم. دوايسەكەي كەوتى دىناي بى ئاگايىھىوە و لە دەست ئەو ھەمو خەيان و بىرۇ لېكىدانەوانە رىزگار كەرمد.

دەگەل كەرى بەيانىدا ھەستام بېپىارام دا كە پىاوانە قەردى خۆم بەرامبەر ئەو توانەي بەرامبەر ياسام كەردىبوو، بەدەمەوە.. بېپىارام دا كە خۆم لە سزا نەذىمەو و ئەوهى ياسا بۆمى دەپېتىه و بىيى ملکەچ بىم. ھاقمە سەر ئەوهەش كە خۆم لە عىشق ناڭزور كەم و لېكىھەپىم با ماويىس بۆخۇي بپروأ.

٣٤

كاتى كە ھەوا بەتەواوى رووناڭ بىو و خەللىكى كەوتىنەوە جەوجۇول لە مالىٰ و دەدرەكەوتىم. دواى قاولدەلىنى چۈرمە يەكىن لە بانكەكان و ئەو پەنجا لېرىيە كە ھەمو سامانە كەم بىو بە ناوىتكى خوازراوەو بەويىم سپارد و بەو چەند شلىنگەئ پېيم مابۇو بەرەو چارەنۇوس كەوتە رى. ھەموو ئەو كارانىم وەكىو كەسىنگى

بەلام ئەو رۆيىشت و لە سوپىرىيە فرمىيىسەكە كانى زىاتر بە لىيەكەنەوە شۇينەوارىتى كە نەما. دلەم بە ئازارىتى بىيى و چانەوە لېيىدەدا. دەرگاڭەم كەرددەوە و سەرلەنۈنە ھاوارىم كەرددەوە:

"ماويىس! ماويىس!"

بەلام بىيىدەنگى ھەموو جىيىھە كى داگرتبوو و تەنبا دەنگى پىيىھ بچىكۈلانە و سوووكەلە كەمى وي دەھات، كە ھەلدەھات و لە من دور دەكەوتەوە.

٣٣

گەرەمەوە ناو ژۇورە سارد و چۈل و ھۆلە كە، لەسەر مۇيابىلە كە تەخىل بىوم، سەرم بەقۇلم كەد و بە كۈل و بەخەستى گىيام، فرمىيىسەكە كام تىكەللى ئەو فرمىيىسەكانە بىون كە ماويىس بەسەر دەمۇچاۋىدا باراندۇبۇوم. ئەو رۆيىشت و دلى مەنيشى بەمۇ داستانە ھەموو شەقار شەقار كەد، بە تايىەتى ئەو بەشەئ كوشتنى بىنارادى خۆشى لە كەللىدەدا نەھىشىتم و نەمدەتوانى باودە كەم كە ماويىسى خۆشەۋىست و ئازىز، بەمۇ ھەمو پاكى و بىيىگەردى، و شىرىينى و سادە و ساكارى و خۇزراڭى و جوانىيەمەد، كارىتىكى وا بىكتا.

لىيەدا بىرم كەرددەوە كە ماويىس بۆيەي دەست بۆ ئەو توانە بىرددەوە چۈنكە بەرناراد ويسىتۈۋەتى بۆ پارە پېيدا كەدنى بە كارى بىيىتى. ئەو تەنانەت لەوەش تىرساوا كە بەرناراد بىزانى دەنگىشى خۆشە نەكَا بىقۇزىتەوە. دىيەدا بەيەك دىنيا ئاخ و داخەوە رۇوبەرۇرى نۇختىيەكى بۇمىمەوە كە خۆشم ھەر بەرامبەر ھەمان تۆممەت بۇمىمەتەوە. بەلام ھەر خۆم خۆمم دادگايى كەد و دە دلى خۆمدا گەرەم، و لە بەر خۆمەو گۆتىم. ئايانا، مەنيك كە ئەوم خۆشىدەوى و پىيىھە بەندىم، داخوا بۇونى وي و ھونەرى ويىم بەكار نەھىناراد؟ نەمتوانى و دەلامى ئەم پەرسىيارە بەدەمەو و خۆمىلى لى دەراۋىيەم بەلام لەوە دلىنىا بىوم كە ھېيىندەم ماويىس خۆشىدەوى كە تەنانەت ئىيىستاڭى كە لەو نەھىنە تىرسىناك و ئەو توانەي وىش ئاگادار بۇمىمەتەوە، ئامادە بىوم كە خزمەتكار و

کرده بونه و ه. هرچی شه مده فهر هه یه پشکنی بوبیان. منیش به بی نهودی هه رخشم
شلوی که م سه رم به هه مه جتیه کیدا ده کرد و ده چوومه هه مه شوینیکی، شه وی
سی شه مه چوومه لای نه نانه وایه ماویس نانی لیده کری و هه ره ناوه نه و جیه ش
نووستم که ماویسی تیدا دنوست.

به کابرای نانه و زنه نه مساویه که یم گوت که دوکانیکی پاک و خاوینیان هه بورو،
که من کارم نووسه ریه و بز خویندنه وی هاتوومه ته نه ناوه. نه وایش به رویه کی
خوش و میهربانیه و هریان گرم و پیشوازیان لیکردم.

نه و زوره دایانه من تاکه زوریک بورو که به کریان داد. کاتیکی که له سه ر
جیه که راکشام و سه رم به بالیمه کرد که ماویس سه ری پیکر دبوو، بیرو خهیالی
ویم هاتنه ویاد و وک یه کینکی تازه (تا) به ریدابی و فینکایه تیه کی به له شیدا بیت،
ثاوا تم اوی نه و ره نج و ناره حه تیانه نه دوو روزانه لم له شی در چوو و هه ستم به
نارامیه کی تابلی ناسووده کرد و له شم سوک بورو.

نه و شه و تیر نووستم، و به اینیه که بی کیانیکی خوشتده هه ستام و که خوشم
ده اینهیدا به کراسی چلکن و ریشی هاتور و پیلاوی بیاغ نه کراو و جلویه رگی
تازاویه و دیت سفرم سورما و حمپه سام. قاره لیم خوارد، و دوباره، به بی نامانج
که و قه و کولانان روزنامه کم کری، و نه و پاره یه پیم مابوو به وردیم زمارد. ده
دلی خومدا گوت "هیوادارم پولیس هرچی زووتره کاره که خوی نه نجام بدا" ده
روزنامه که دا نوسرا بورو که هیشتا شوینه واریکم دیارنیه. زنه که م برووسکه بی
برایه کام لیدابوو. به خهیالی نهودی ره نگه چوومه وی. دیاره نه و شیان هیچ، و
دیاریش بورو که نهیوا درباره سه ردانه که نه دواییه منی هیچ به پولیس
نه گوت بورو و تا نهندازه کیش نه یویستبورو له و زیاتر هیچیدی بلی. هه بز نهودی
تیوه نه کلی و برپرسیاریه تیکی به ملدا نه یه و له هه مه کیش کان دوره په ریز بی.
برایه کام و هیبر هاتنه و نهودم هینایه و بهر چاوی خوم که جزرج چزن نیگه ران بورو
لمودی که نه کا نه کیشیده زیان به کومپانیا و ثاینده کچه کانی بگمیدنی. له بدر

نووستووی به ده ریوه نه نجام دان و هه ولیشم دا به نزیک ماله که نهارتیستو دا
نه چم. هه زم لیبورو بچمه ویستگه شه مهنده فهر و چاوم له ماویسی بی که ده روا
به لام زورم له خوم کرد و نه چووم.

من بچوکتین کاریکی خومم به چاوی ره خنه و سهیر ده کرد. له راستیدا خوم له
خوم نامه بروم و زور به وردی و ریای رفتار و کرداری خوم بروم. هه نهودش بورو که
نه یهیشت خوم بکوژم و یا وک شیستان و ده دای ماویسی که وم. هه زم لیبورو بچمه وه
نه و که نیسه بچکوژله نهیه که ده گمل ماویسیدا چووبوین، وله لای قه شهی ددان به
هه مه مه شتیکیدا بنیم و هه مه مه بیکم. چهند جاریکانم واهاته سمری بچمه شاره بانی
و خوم تمسلیم بکم. به لام نهودش هه نه کرد. چونکه نه گهر هه روا بخوم چووبامایه
نه و ده بورو هه رجی هه یه و نیه هه مه بیکه و بیکه و بیلیم. بزیه ته اوی نه و
هزو ناره زو وانه هه مه ده دلی خومدا کوشت و زیانیکی بی مه بست و بی
ثامانجنه گرته پیش.

نه جیه کم هه بورو روی تیکه، نه کاریک هه بورو بیکه. هه مه
هه مه کاره کام ته نیا بیکه کردنه و له ماویس بورو. که بز ته نیا ساته و ختیکیش
لیم جودا نه ده بزوه. نه نه و ماویسی که سفر به و داستانه ترسناکه بورو. بدلكه
ماویسی تازیز و خوشیست. نه و کیشله جوان و له بار و میهربانیه به خته و دری
کردم و هه بز ویش روزم بهم روزه که بی.

۳۵

تا سی روزان هه والیک نه بورو. روزنامه کام به وردی ده خویندنه و هه رودک
مه زهنده شم کرده بورو روزی دوشه مه ده رکه و که پاره که دیار نیه و نبوبونی منیش
سلماندی که هیچ هه لیک روی نداده و من پاره که دزیوه و به دوامدا چووبونه
مالی (دیره دا حالی نهیوا و توره بونه که یم بره جسته کردن). به لام که س
نه یده زانی له کویم. قد و بالا و سه روسه کوت و ده مochaویان به تمواوه تی بالا و

رۆشنايانىشدا كەسىك سۆراغىيکى نەكردم و لىيى نەپىچامەوه، تەنانەت تو و يىيانىش، توش كە يەكىكى كە من دەمھەوئى هاوارت تىېبەستم و دەستى داوايمەت بەرەو لا درېزكەم، توش يادېكتەن لى نەكردمەوه.

بىيەنگى من لە رۆژى دادگايەدا تا بلىيى دادەرەكانى ت سورە كرد، و ئەگەر سەدەيەكى دىكە بايە، بە خراپتىن شىۋەيان نازار و شەكەنجه دەدام، ئەمە جىگە لەودى كە سەختەتىن شەكەنجه شەنيدەتوانى قىسىمە كەم پىي بىكەت.

چۈن دەكرا من قىسىمەك بىكەم و لە كەورەبى و شەكۆى وى كەم كاتەوه؟ من دە بەرابر ئوانەدا بە بېپارىتكى پىتەووە راۋەستام و بە گۇتى خۆم بىيىستم كە ھەرچى ئابپۇ و شەكۆمەندى مەيە ھەممۇيان خستە زەلکاوه و پامالىان كرد، بەلام بىرۇم تىيىك نەنا. ئوان رۆژانى پىشىنگدار و درەشاوهى سەرددەمىي جەنگىيان ھەينباۋوھ ئارا، واي خودايە!

كەسانىتكى وەك من كىيان دەخەنە سەر لەپى دەستيان، دەسەنگەرىدا و لە ناو نىلەئى ئاڭرى شەپىدا خەبات دەكەن و قوربانى دەددەن. تا ئەم دەستەيە و سەدانى وەك ئەمانە كە چارەنۇوسى ئېمەو مانانىيان بەدەستە، بىتوانى بە مىشكىتكى ئاسورەد، و پارىزراو، پال دەنەوە و لەسەر كورسى پىلەو پاپىە و مەقامە كانيان دانىشىن. ئەوانە سوكاپەتىان پىتكەردىن و گالانەيان پىي ھاتىن و دوايىش فەرمانى سى سال زىنەتىيان بۇ بېپىنهوھ. سى سال! و بۆماوهى سى سالان من ماويسىم دەتىختىيار رىزىيۆى نا، و بۇ خۆشم كەوتە سووجى زىنەتى. من ھىشتە روخسارە فرمىسکاۋىسيكەي ماويسىم ھەر لەبەر چاوه. گوئىم لە دەنگىيەتى كە دەلى:

"نامۇسى ژن مىحرابى ژيانىتى، ھەر كەسىكى سووكاپەتى پىپىكا شاياني مەرگ و مردنە."

٣٧

من دە تەواوى سەرددەمىي رۆژانى زىنەتىدا نەپەننەيەكەي خۆم پاراست و نەمەركاند، سەرۆكى زىنەدان و پىزىشىك زۆر جارانم دەھاتنە سەردانى، بە

چاوشىيەتى كە مارك و جۈرج ئەودە تا ئەغۇومەنەتىكىان پىتكەيىناوه تا بىزانن ج بىكەن و ج نەكەن و دواى ھەموو شتىكىش بېپارى يەكجارەكى دەدەن بە ھىچ جۈرىتكەنگا و نەتىن خۆپانى لى بىتنىن. بۆيە پەيپەندىيەكەي من بە رىزىيۆسەوە ھەروا بە نەپەن مایەوە و سەرەنجامىش پۆلىس نازانى كە من ئەو پارەيم بۆج بۇوە و چىم لېكىدووە، و ناوى ماويسى پىپە پىس و لەكەدار نابىي. ئەو بىر و خەپالانە ھەيندىتىكىان ئاسوسووە كە دەگەلەيدا بچەم.

٣٨

ئەو بۇ بەسەر ھاتى داستانەكەي من، رووداوه كانى دادگايىەكەمت حەقىمن دە رۆژنامەيدا خۆيىندۇتەوە و مەنت بە گىئەل لە قەلەم داوه و لە بىر خۆتت بىردومىوھ. ھېچم دەربارەي رۆژانى زىنەتى نىيە بىنۇوسىم (لە بەر ئەوهى كە ئەم بەشەيان ھەر تەنبا پەيپەندى بە خۆمەوھىي و باس) باسى ورده كارىيە كان و چۈننا و چۈن پۆلىس توپانى بىلۇزىتەوە، و پاشان نائومىيەت ئەو كاتەمى من كە دەرگا ئاسنەكەي زىنەتى بەمۇدەنگە رەدقە ناخۆشىيەوە كە بەسەر مندا داخرا، شتىكەن ناگوتىرەن و باس ناكىتىن.

ئەو ماوەيەي كە من دەزىنەتىمدا بۆ رۆژى دادگايى كەدنى بەسەر دەبرە، كەسىم نەھاتە سەردانى. تەنبا قەشە و پىزىشىكى زىنەتى بۇون دەھاتنە لام و سەرەيان لېتەدام: ئەبىوا سەرەلىنەدەم و ج پىامېنەكىشى نەناراد. من زۆر چاڭم دەزىنلى كە من تازە بەلاي ئەوەوھ ھەرودك نەم و نەبۈم وايە. ئەو بە بىي دادگايىكەن منى تاوانبار كەردىبۇو.

برايه كانىشىم وشەيەكىان ھەر بۆ نەنۇوسىم. تەنانەت ماركىش كە ھەر نەبوايە خۆ دەبۇر و بىزەنە كەمېك نارەحەت بايە، ئەوپىش ھەر ھېچى نەنۇوسى. دەنیيە ئاشنا و

بهشی کوتایی نووسینه کانی دالتونی که میک ٿالُز و تیکهٽ و پیکهٽ بسو و دک بلیئی ده گهٽ نهو همورو همول و ته چله لایهٽ خوشايدا دوو دل و به گومان بوبی، به لام نهودی راستی بسو و من به ته اوی ده متowanی هستی پیپکهٽ، نهو بسو که عیشقه کهی برامبهر به ماویس و دک همان نهو رڙڙانه ههولی، و رڙڙانیکی که به به رو باوهشی ویهه و بسو، ههر به زیندووی و وکو خوی ماوهه وه.

لهو جیئیه که نووسیبووی، ده یهه وی ژیانیکی ناسووده و ئارامانه دروست کات، بی ییختیار پیکهٽ نیم، بالیسه یهک زمانه بکیشی و ئاواش سوتینه بی، ههروا به ئاسانی نامریته و له ناوچاچی.

لهوانیه دامرکت، به لام هرگیز ناکوژیته وه، ههر بیهیش کاتی که نووسینه کانی وی ته او بون ده دلی خۇمدا گوم" داستانی رۆجهر دالتونی لېردا ته او نابی."

خوشنده وی نهو بسەرهاته کاریکی زوری تیکردم.

به بی ئارامیه و چاوه پیی دیداری رۆجهر دالتونی بوم، ده گهٽ نموده شدا که دەستی نووسینیم ههیه به لام هەمیشہ لایه نگری بیندنهنگی و ئارام، و زیاتریش حزم لە گوشو و کونجی ژوره کهی خۆمە تا ده گاتە دنیا پر هات و هاوار و جەنجالى مۆسیقا. به لام نهو رۆژه شتیکم به خەیالداھات، همورو که سیک ریزیوی و دک بەرنارد یا ۋالانتینى دەناسى. من ده رۆژنامە بەیانى نهو رۆژدا، ده ستورنى مۆسیقادا، که نەمەدەزانى ریزیو لە ئیگلتەردیه يانه نا، به دواى ناوه کەيدا کەرپام سەیر نهو بسو که دیتم نووساراھ "سنيور ریزیو شەمە بۆ یە کەمین جار شاگرده کەی مادام ژانسى لە ھۆلى شازندا دەناسىنی و یە کەمین کۆنسیئرتى ناوبر او پیشکەش دەکرى."

بیرم کرددوھ بیگومن رۆجهر لەو کۆنسیئرته ئاماده هەر دەبی، و ناتوانى خوی راگریت و نهیهت. نایا دواى نهو همورو ماویه نهو چاپیکەوتتە چ کاریکی تىدە کا؟ کە بە قسمى دالتونی نهو دنگە لە رادبەدەر خوشەی هەیه. دیاره کاریکی زور

روخۆشییە کى ته او ووھ دەربارە کیشە کەی من دەدان. به لام من چاکم دەزانى کە ئەوانە راسپیزدراون تا له بن پەردە دۆستایە تیبیه و پەھی بە راز و نهینییە کانی من بەرن و بزانن کە من نهو پارديم بۆ ھەلگرتووھ. به لام من بە ورييسيه وه تەنانەت و شەيە کم لى ھەلنەورى.

ياسا و ریساي توند و بەند و کاره یەك با به تیبیه کانی زیندانى لە لایه کەوھ و ورده کارى و ورييسيه دكتورىش لە لایه کى دېيە و نەيانھیشت ھەلخەلەتیم و يَا هەر جاریکیش بى ئاگا بم و ھۆشم بەلای خۆمەوھ نەمینى.

باوکى گیانى - قەشە - زۆر جارام دەھاتە سەردانى و بەسەعات پیکەوە داده نیشتىن و قسەمان دەکرد بە قسە کانی ويم هەست بە ئارامىيە کى پر تام و چىز و خوش دەکرد دەخۆمدا. سالىكى ته او بەسەر زیندانىيە کە مدا تىپەربىوو کە من بە فەرمى لە ئايىزاي كاسولىكان ھاتە دەرى. نەوجا داستانى خۆمم و دک ددان پىدىاناتىك و پاكانەيەك بۆ گىتپايه و هەمۈمىم پىتگوت.

به لام هەرگىز ناوى ماویس نەھىنرا، يانى لە کاتى پىويستدا بە ناوى "نەو ژنە" م ئاماژە پىنده کەد.

دوایش بېپارام دا کە دواى بەرھەلدا بۇنیم لە زیندانى، داستانە کەی خۆم بى کەم و زیاد و بى لابردنى بچۈركتىن نوختە، بە چاک و خراپەوە بنووسىم و دەستمايىيە کى پى پەيدا کەم.

زۆر بە جەختەوە کار بکەم و دەگەل گرانى و خۆگوشىن و دژوارىيە کانىشدا ھەلکەم و خۆميان لەپەر پاگرم، تا هەر نەبى ھېنديك لە گوناھە کانى خۆم بىرەمە و و بە چاک قىرەبۈيان بکەمەوھ. تا بەلکە ئى ورده ورددەش بتساڭم شەو پارديسە دزىبۈوم بىدەمەوھ، تا بە جۆرە لە ژىبر بارى نهو گوناھوسزاي دوايىيەيان رىزگارم بى و بىتەمە دەرى."

"مادام ژانسی هیند جوانه که نیدی پیویست ناکات ثاده میزاد سهرو ساختی
ده گهل مؤسیقاًیدا بی تا چیز له و کونسیرته بکا."

حزم لیبوو بتوانیبایه دالتونی بینمه و پیکه و بچینه شه و کونسیرته و
هر کاتی داستانه که یم دینایه و به چاوی خوم، باش ده مزانی که میشکی وی له زیر
مشته کوله عیشق، و زیندان و تمنانه کیشنه ناینزاپیه کاندا وردخاش بسوه.
پیموابو ره نگه ناریشه کی تازه و توقانیکی دیشی له دینی ماویسیدا بز پیدا
بی. نیدی زور پهست بلو له تاو دالتونی و تا دههات زیاترم حمز ده گرد ده گهلى
باما یه و پیکه وه باین. کات زور به کاوه خو ده قی و منیش بز چونه کونسیرته که
لمسه رثا و تاگران بوم. تا دوایه ده وختدا چوومه هولیوه.

نهانه که ریزیویان ده ناسی، به بی نارامیه و چاوه ربی شهود بعون بزانن شه مجاره
نهستیره کی پهرو رده کردو و پینگه یاندو و به خله لکی پیشانددا. دیانگوت نه
مادام ژانسیه هیشتا له برد همی هیچ خله لکیکدا، تمنانه له پاریس و برؤکسل و
قیبه ناشدا گوارانی نه گوتوره."

من زور به وردیه و ده ناو خله لکیدا به دوای دالتوندا گه رام، به لام قولاغیکی نه بوبو.
دوایه ش روم له شانویه کرد. سه رشانویه که نو قمی گول بوبو، پیانویه کی
رازاوه شیان له گوشیه که و دانابو. بفرنامه که م خوینده و سنیور ریزیو جاریک و
مادام ژانسی سی جاریان دوه شه و دیدا ده گوت. من نهونده که حزم ده گرد ماویسی
بینم هیندم گوئ نه ده دایه گوارانیه کانی. من ده مهه ویست نه و زنمه بینم که
شیتانه دالتونی خوشده ویست."

هزله که پری حشیمهت بلو و منیش و دکول هاتبوم، چونکه پیموابو هه لچون
و که فوکولیکی تاییه تی به سه رتم اماشچیه کاندا زاله بیه منیش له وان به ده
نه بوم، و زور به وردیم ده قیمه ژمیری ده گرد و چاوه پی بوم.
تا نه و جار چاوه پوانی به سه ره چوو و نور کیست ده ستی به زنین و مؤسیقا لیدانی
کرد و خله لکه که به جوش و خروش وه که وتنه چه پله لیدانی. تاده هات تاسه

ده کاته سه ر گویگران. نهدی ده بی ج لمو دالتونه عاشقه دلسوز تاوه بکا که مالی
خوی خرا کرد و خوی بز کرده قوربانی؟

۳۹

من له بیر و دی که ماویس کوتول یه که مین کونسیرته خوی ده گیپی و ده بیسم له
خوشیان و همه له که سه ما هاتبوم. نه و روزه دوای نیو پر چاوم به یه کیک له
هاورپیمانی یانه که کهوت که به پیکه و ره خنه گری مؤسیقا بلو و ده بلو دید و
بوجونه کانی نه و شه و دی خوی بز روزنامه بنییر. نه و گوتی:

"مادام ژانسی جوانیکی له نهندازه بده جوانه و ناده میزادی که للهی ده کا.
نه لبته ده باره دهنگ و نوازه که هیچی و نازانم، لمه زیاتر که شاگردی کی
به رد هستی ریزیویه بیه هم ده بی ثاماده گی و توانایه کی باشی تیدایی و هه بی."

"منیش هه روم بیستووه. دلین نه و هه رگیز جاری له شاگردی کی زیاتر فیبر ناکا."
هه رواش. من مادام ژانسیم، شه ش مانگ پیش نیستا له شه و دانیشتینیکی
ده گهل ریزیویدا دیت. و دک بلیی ریزیو خوی بلو جوزه شاگردیه وه بادا. تو قهت
ریزیو دیوه؟"
نه!

هاورپیه که م شانی هه لته کاندن:
مه به است نه و دیه که.."

"نا هیچ نیه. نیدی نه و هونه رمه نده. یان واباشتره بلیم بلیمه ته. به لام ناشتوم
بلیم بی عه بیه. به لام تو بلو وه گه رمیه وه له ریزیو ده پرسی؟ خو تو هیچ سه و
کاریکت ده گهل مؤسیقاًیدا نیه."

"بلی، نیعمه تیکم له دست چوو و ده مهه وی قمره بلوی که مه وه، هه بیه ش
سبهی شه وی له هولی شازنیم."
هاورپیکم به خیاله و گوتی:

شورکیستر دستی به موسیقا ژنینی کرد و دهگهان ثاوازی فلوتیشدا دهنگی
وی به رزبیو.

من ناتوانم ناوازی گوتنی وی تاوتویی کشم. دهنگی وی ده گهله موسیقایدا بال ده گرت و ده فری و من که بهور دیم سهرنچ لیدهدا دهم دیت که به بی خوماندوکردن و خوچیر کردن و خوزه همه تدان بعزم و نزمی و کورت و دریزی نوتی نیازاره کانی له سینه یهود به مثاسانی به گروویدا ده هاتنه دری. خوئه گهه ر جووله هی دهم و گهه روی نه بانایه و اتهد زانی هر پهیکه ریکه وهیچی دیکه چونکه تهناهه ت چمکی کی چرج و لوقچی کراسه که شی نه ده جوولایه و، به پراستی شتیکی له نهندازه به دهربوو. من که سهرم له موسیقا درنچی، دلیم به راستی شفسووناوی بسو، له را ده به دهربوو..

کاتیتکی که مۆسیقاکە تەھاو بۇو. پیاوهکەی لەبەر دەمى من دانىشتبوو لەبەر خۆيەوە بەسپايى گوتى:
"جەند ناسك و لەبەر دلانە."

من ته ماشایه کی ویم کردو دوباره گه رامه وه لای ماویس و سهیم کرد له بهرامبر هست و کهف و کولی گه مری خله که که وه سه ری دانه واند و بی جووله و هستا. دیردها نور کیسترا نواحیه کی وده مارشی دست پیکر کرد و چاوم لیبیو که ماویس سه ری به رو دواوه برد و چاوه کانی بریسکه یاندا و رهنگی سوره هله که را و لمه که روی که پیش تاویک شاوازی کی نه رم و شارام هیینی لیوه دهه اتهدی، یستا شاوازی کی پرشوری وا لیوه هله لدستی ترپهی دل و هاتچوی خوینی ناو ده ماره کان و هجوس دینی. هر ده و ساته یدا مهزندم کرد که ثه وه هه مان شاوازی "سرودی پیش شره" که دالتونی بیچاره و بینده رهتان کرد و یستاش به و هه مو جوانیه وه، ثه و شاوازه ثه و تا تاکی زن و پیاوی ناو هوله که ده کله خویدا بـ گوره پانی شه پی ده باتمه وه. دوباره دوای ثه و هه مو هات و هاواره که فکول و هله چوونه بینده نگی زالبـ وه، گویم لیبیو که ثه وه ته نیشتمه وه ده یگوت:

خدلکه که زیارت دهبوو، ده ده میدا، لاویک که شاگردیکی پیشوروی ریزیو بسو هاته سدر شانو و هله لیدایه کوزانی و جا جگه له دهنگی خوش ئه و رهفتار و هله لسوکه وته بى وینئه ھېبسوو، بەپاستى شاياني شاگردیه ریزیو بسو. ئەوجا ریزیو بى وینئه هات و ھەمموانى سەرسامى ئازاوه ئەفسۇنۋاپىھە كەھى خۇي كرد. له بەراور ددا دەگەل شاگرددە كەھى وەك بلىسەو تروو سەكەھى بسوون. كە گۈزانىيە كان ئەواو بسوون خدلکه کە شىتتانە چەپلەيان لىيدا و ھاوارىيان كرد "ریزیو.. ریزیو..." ریزیوش له خوشى و پیشوازى و ستايىشى خەلکە كە زۆر كەيف خوش ديار بسو و ھەر پىندە كەنى. دوايەش نۆرەي ماويس - عىشقى داللىن، مادام ڇانسى هات، لەلايە كى شانزكەوه پەردىيە كى مەخمرى رەنگ تىير كە زۆر جوان و رازاوه بسو شۇر ببۇوه. پەرده لادرار و ریزیو بەخۇو بە شاگرددەوە هاتنە سەر شانۆ.

زینیکی بهله باریکه ناسکم دیت که جلیتکی سپی زیوی ده بهر و خه رمانیتکی
قرشی زه ردی زین که به گولی سور رازابووه به سه ره و بوو، حاله تیکی تایبته تی
نه و تی به رو خسارو هدلسوکه تیمه و دیار بوو که زیاتر به کوئی پینه دان ده چوو تا به
شده و شهر مسونه : .

هه موو شتیکی پی هیچ بwoo. ریزیو زۆر شادوشه نگول و لوت به رز دیار بwoo و بهو
هه موو بهژن و بالا و په کمکره زل و سورفالیه یه وه، به تهک ئهو هه موو جوانی و ناسکی
وره نگه په پیوه ماویس ووه جووتیکی سه یروسه مفهه ددهاتنه بەرچاو. به لام کاتیکی
که بە دورینیم سه ییرکد، رەنگ پەرپىنه کەھی لە ماندوویھەتی و بى تاقەتی و
تو وور دسەوھ نیه. بە لکە تەر وبری و گمانوھ وھی لە دەتكابەھ وھ.

سەرە پەنجە ناسکو بۆیە کراوهەكانى خستبۇوه سەر دەستە زىبر و رەنگ تىيەكانى رىزىيۇى و بەسىپاياتى و وقار و بە گەردەتىكى كىيل و رۆئىنېكى نەرم و سەنگىنەوهە تا ناواھەر استى شانزىيەكە هات. دەستى لە دەستى رىزىيۇى بەردا و بۆ پىشەوهى راداشت و سەرى نەوازشى لە بەرامبەر وەلامى ئەو ھەست و نەست و چەپلە رىزانەمى خەلکە كەدا نەمە، كەد.

"ژیتکی وا ده توانی لاؤه کانی میللەتیک بەرەو جەنگ بنییرى."

بىيەنگىيەكى قولۇڭ كە بايەخى خەلتكە كە پىشاندەدا بە ئاھەنگە كە بالى بەسەر ھۆلە كەدا كېشا. سەر لە نوي ئۆركىيەسترا دەستى پېتىرىدە و شەمچاردىان نەوايەكى ئاشقانە دەستپىيەكىد.

من دەگەل ئەمۇ نەمۇو نەشارەزايىمە خۆشىدا ھېز و تواناۋ ناسكى ئەمۇ دەنگە ئەفسۇناؤيە قولۇڭ و كارىگەرپەيە ئاوازەكىيم ھەست دەكىر. دەمەھەۋىست بىگرىم. دېمەنى شاعيرانە خەيالاً ويم لەبرچاواي بەرجەستە بىبۇن. من كە دەگەل ژناندا ئەزمۇنیك و دە بەرامبەر ئەم توخە ناسكەيدا وشك و بىگىان بىروم، ئامادە بىروم خۆمى باويمە بەر پىيان. ئەمە دللى بىويىستىبايە و حەزى لىبىيايە دەويىدا كۆپۈوه و هەبۇر.

رېزىيە جارىيەكى دىش لە دىيۇ پەردەكەوە دەركەوتەوە و بەمۇ قەد و قەوارەو پەيکەرە زلمىيەوە لەبەر دەمى شاگىرە كە خۆي چەمېيەوە و ماويىسىش دەلەمى ئەمۇ خەمۇ ئەددەب و رېزەدى وى دايەوە.

خەلتكە كە نەياندەۋىست هەر وا زۇۋ وازىيەن. هەمۇ لە كەفوكولان ھەستا بۇونە سەرپى و ھاوارىيان دەكىر. ماويىس بەرەۋام سۈپاسى خەلتكە كە دىكىش بەرەۋام وىدەك بەدواي يەكدا چەپكە گۈن و تاجە گولىئەنە لەسەر شانزىيە كە دادەنا. دە دەمەيدا بۇر كە من داللىتۇم دېت. لە پىش منهە، لە نزىك شانزىيە كە وە دەستابۇر. چاوم لېبۇر بە بالا يەكى بەرز و قىزىكى ماشۇ بىنځى خۆلەمېشىيەوە تاجە گولىئەنە كى گولى سوورى لەسەر تەختى شانزىيە كە و لە بەر پىنى ماويىس دانا. نازام دەنیيە ئەمۇ ھەمۇ حەشىمەتدا ماويىس ئەمۇ دېت يانە نا، بەلام سەيرەكە لەرەدا يە كە لە ناو ھەمۇ ئەمۇ گولاندا ئا ئەمەيانى ھەلگرت و بە باشىيەوە نا، ئەمە من ھەر چاولىكم لەرەدەيە، سەيرەم كە زۆر بە تاسەو تاسوقەوە چاولىكى بە ناو خەلتكە كەدا گېڭىرا. وەك بىيەوى خاوهنى ئەمەيان بىرۇزىتەوە.

ئەمۇ شەمە مادام ژانسى ھېچىدىكە ئەمۇ گوتەوە. پاشماوهى بەرnamە كە تايىبەت بۇو بە شاگىرە كانى پېشىروى رېزىيەوە. كاتى خەلتكە كە لە جىيە كانى خۆيان دانىشتەنەوە، من سەيرى لاي داللىتۇم كەرەدە، كەچى شەمە ئەمابۇو. من بى ئېختىيار لە جىيە خۆمەوە هەستام و چاوم بە يەكە يەكە خەلتكە كەدا خشاند، بەلام بىيەوە بۇر، رۆيىشتىبوو.

چووبۇرۇ كۆئى؟ ئايى بۆ دىدەنەيە خاتو ژانسى كە وتبۇرە رى و ھەمۇ بېپار و بەرnamە كانى خۆى بە لاؤه نابۇو؟ من ئەمەم چاڭ دەزانى ھەر بېپارىكى يەكىكى لە زىنەنەيدا بۇقەرەبۇرى گوناھە كانى بىدا، دەھەواي ئازادىي ئىياندا، ھىنندەي گۆئى ناداتىي و بايەخىنەكى واي نابىي. جاچى ئەمە كە داللىتۇن بېبۇرۇ كاسۇلىكىش، خۆ ئەگەر رېشى لەبەر دەمدا خۆشايە، مادامە كى ژنەكە خۆى ئەنلۇر بۇر، ھەر نەيدەتowanى چاوى دە ماويىسىدە بېت و بەتمەمای بى ئايى شەمە ھەرەوەك بەلەنى دابۇر بۇلای من دەھات، يا دىتىنى مادام ژانسى ھەمۇ شەتىكى لە بېر بىردىبۇرە؟ بەلام ھەر بەراستىش داللىتۇن لەوانە نابۇر كە بېت و خۆى بەسەر ئەمە ئەنلەپى بېرى. دەگەل ئەمەشدا كە ماويىس ژىتىكى جوان و ھونەرمەند بۇر. لە كاتىكىدا داللىتۇن چاوى لەم بەرسەرهاتەي دوايى پۆشىبۇر كە ئەمە پى تاوانبار كرا. ئەمە كەسىكى سادە ساكار بۇر. ئايى ھېچ پىاۋىيە ئەمە دەك دەست بۆ دىزىيە بەرى، ھەر لەبەر ئەمەش تا دىلېرە كە خۆى پى بىگەيەنی؟ لېرەدا بېرەباوەرەم شەل بۆزە. ماويىس كەسىكى ساكار نابۇر، مەرقۇشىكى دەگەن بۇر، كە دەكەسىكىدا كۆپۈرە، و بەراستىش دىيارىيە كە داللىتۇنىش دىيارىيە كى ھەرۇا كەم نابۇر بە كۆمەلگا.

رۆزى دوايى، ھاتە سەر ئەمە بىزام خەلتكە دەربارە مادام ژانسى ج دەلەن. رۆزى ئەنەمە كان ھەمۇ ستايىشىان كەدبۇر، دە جىيە كىدا نۇوساپۇر كە رېزىيە شەيداي مادام ژانسىيە. مادام ھىنندەي كارتىكىرە دەۋوە و ھىنندەي دەسەلات بەسەر يىدا دەشكى بە ئارەزوو خۆى ھەللىدە سورىيەن و بۆ ھەر جىيە كى بوى دەبىا. يەكى دى نۇوسىبۇرۇ:

"کەسیکى ئىنگلىزى، مادام نۆزدە سالان، بۇوه كە مىرددەكەى مردووه، دواى وىش ھەنگاوى بەرەو دنياى ھونەرەوە ناواه." "

"رەنگە ئەۋى زۆر خۇشويىستى كە دو تەمەنەيدا مىردى كردووه و ئېستاش ھەروا رىز لە ياد و بىرەو درىسيە كانى دەگرى." "رەنگە!"

"ئەگەر ئىستا يارىتىكى ھەبايىھەممو دەيانزانى. ئەۋە شتىك نەبۇو بشاردىتەوە. ھەر يەكە شتىكى دەگوت و باوەرىشيان نەبۇو ژنىك بەھەممو جوانى و شۆخىيەيدوھ يارىتىكى نەبى. پرسىيم:

"ئەگەر ژنىك لەسەر ناموسى پىاۋىتكى بىكۈزى دەلىي چى؟" "دەلېم زۆر بە ناموس و گەورە و بەرىزە. بەلام لەم سەردەمانەدا يەكىكى وا پېيدا نابى تا قەلەمە كانغانى بە دوادا رادەين. بەلام سەردەمى زوو ئەگەر يەكىكى وا پېيدا بايىھە، ئەوا كىتىپ و شىعۇر شانامەيان لەسەر دادەنان و دەنۇسىن و دەيانكىدە غۇونە و سەرمەشقى نەوهى ئايىندە و ھەر لەسەر زىمانان بۇوە. ئەفسوس كە من كەسیكى وا دەناسىم و داستان و بەسەرەتاتىشى دەزانم، بەلام من لە كۆي و نۇرسىنى حال و بال و بەسەرەتاتى وي لە كۆي..؟ من چۈن دەتوانم ھەقى خۆى بەدەمى.

٤١

ئاخريەكەى يەكەشمە هات و سەعاتى دىتنى داللىقى نزىك بۇوه. من نە تەنبا ھەر چاودەۋانى وي بۇوم يىبىنم و گۆي لەداستانەكەى بىگرم بەلكە دەمەھەويىست دواى ئەوهى باس و خواس و حال و بالەكەشىم خوینىدېزۇر زۆر بە وردى پىيىدا بچەمەوە و موتالائى كەمەوە.

جارى پىشۇر ئەو بە دوودلى و دلەپاوكىيەوە ھاتبۇرە مالى من، و منىش ئەوەن دەنە ئەزىكى تازە بەرھەلدا لە زىندانى سەير دەگرد. بەلام ئىستا.. ئەو وەك پالەوانى

"مادام گۆيى لە ستايىشى رىزىيۇ و ھىچ كەسیكى دىش نىيە، و ھەميسە گىانى "دەستم لىيمەدە" دەپارىزى، ئەويش بە جۆرىك ئەو خۇ پارىزىيە دەكا كە كەم كەس دەۋىرىشى شەيداىي و ئەۋىن و دلدارىخ خۆى بۇ دەرىپى.

جارىكىيان بە ئاشكرا سۇوكاياتى بە شازادىكى دەكتە كە وىستووھەتى دە باوەشى گىرى، و يەكى دىكەش ئاوا خۇ ھەلدەخېتىن و تىنلى و بەر خۇ دەنیت و راست دەباوهشى خۆى دەگرى، ھەر سەعاتىك دواتر، بە دەست نەناسىنەكى وا تىيلا ترپىن دەكەن تا دەمى مەرگ، ئەگەر كەسیك بىھەن ئابروو و ناموسى خۆى بىپارىزى، نابى داواى خۇشەويىستى و پەيوەندىيە ئەۋىن و دلدارىيە لە مادام ڙانسى بىكا."

يەكىكى لە يانە كە دەيگۈت: "ئەو، لەو ژنانەيە كە ئەگەر پىاۋىلە سۇوكاياتىيەپى بىكەت بى دوو دلى دەيكۈزى، من زۆرمەز (ئەلبەتە ھەر لە دوورەوە) لەو جۆرە ژنانەيە. بۇ نۇونە ئەگەر لە شەودانىشتنىكى جەفەنگىيەكى بە دلى نەبى، لۇوانەيە لەبەر دەمى ھەمۇوان، ھەر بە باوهەشىنەكەى دەستى دەمى پىاۋى بشىكىنى. ئەو دەمى چ لە ژنىكى دەكەى؟ دەبى ئەو سۇوكاياتىيەقۇوتدىيەوە و كىيالانە پېبکەنلى.

من گۈتمە: "ئەگەر نۇونەي وى زۆرتر دەبۇون." (راوەستان تا ئەو قىسەكەى تەواو دەكتە.) "ئەگەر نۇونەي وى زۆر بانايە بەھاى خۇو و رەشتى ژنان زۆر ھەلدەكشا و بەرزىر دېبۇوە و تواناي وان چەند بەرابر دەبۇو. ئىستا بارى خۇو و رەشتى كۆزمەلگاى پېشىكەوتۇرى مە يەكجار زۆر تىيىچىچوو. ئەمەش بۇ ھەر مىللەتىنەكى نىشانەي خرآپىيە، و من حەز دەكەم و ھىۋادارىشىم نۇونەي و دەك مادام ڙانسى زۆر بن."

گۈتمە: "كى دەلى كە مادامىش سەربىردىيەكى عىيشق و دلدارى خۆى نىيە؟ ئەو بىۋەزىنە، و دەنە؟ مىرددەكەى كى بۇوه؟"

"ج جوره کاریگریهک، بیبورات چیه؟"
 "رۆجهر بەلای منهوه تو پالەوانیتکی زۆر سەرفیاز و گەورەی.
 "پالەوان، ھەر بەراستى بیرو باودرت وايە؟"
 "بەلئى، بە تەواوەتنى."
 "تا بلىي خۇشحالىم. ئەگەر داستانەكە پەسەند كەم، دەيكىرى؟"
 "دەربارەي ئەمەش دەمەھوئى قىسەت دەكەل بىكم، بەلام تو بۆز دانانىشى و نانى
 ئىوارىيەم دەگەلدا بىخۇى، خۇ نانت نەخواردۇوە؟"
 "ناخواردن؟ نا؟ من ھەر كاتىتكى بىرسى بىم شتىيەكى دەخۆم."
 "دەيوىست بلىي" نان خواردىنى ئىواران بەلاي وىيەوە بەشىتكە لە خۇ بادانى.
 "من زۆرم قىسە ھەن، دواي ناخواردىنى دەيانكەم."
 "زۆر چاكە."
 زەنگ لىيدا و رامسىپارد نانەكە زۇوتىر بىيىن. لەلای خزمەتكارەكە ناچار بۇوين
 قسان دەربارەي ئىرەت ئەتىيەن، و ئەوه تاسەھى منى بۆ قسان دووسەد ھېتىنەدى دى
 ليىكەد بۇو. دەكتى ناخواردىنەدا دالىتون بىيەنگ بۇو. ئەلېتە وەلامى پرسىيارەكائى
 زۆر بە رووخۇشى و بە پىكەنینەوە دەدانەوە. بەلام خەيالى لە جىيەكى دىيکە بۇو.
 ھەر كە نانەكە تەھاو بۇو لەبەر سىياكە دانىشتىن و شۇوشە شەرابان بە تەك
 خۇمانەوە دانان. من سەھى قىسامى كرددە و گۇتم:
 "رۆجهر، ھەروەك گۇتم نۇوسىينەكانتىم خويىندەوە، بەلام نازانم ھەزىز لىيە
 "چىيان لىېتكەم؟"
 "چىيان لىېتكەي؟ من چۈوزانم، بۆ بەكەللىكى چاپكەرنى نايەن؟"
 "تاخىر بە زىيندەتىيە ئىيە - تائىيە مېيىن - من ناتوانم سوود لەو كتىيە بىيىنم."
 "بەلام ئەگەر ناوهكەن بىگۇرى؟"
 "ئەو جا كەمىيەك وەستا و گۇتى:

داستانىتكى دەھاتەوە لاي من كە داستانەكە كەمۈكۈرت و ناتەواو بۇو و دەبسو
 پىشەھات و رووداوه كانى بەكۆتا بگەيەنم و تەواوى كەم. زۆرم حەز دەكەد بىزانم ئەو
 رووداوه ج دەبى.

جىگە لە ھەموو ئەمانەش ھەندى شتى زۆر و سەرنج راكيشىش ھەبۇون كە حەزم
 لىيېبو لە سەريان بېرىيەن و دەربارەيان بدوېيەن.

لەبەر پەنځەرەي راوهستابۇوم چاودەپىيم دەكەد. سەرقالى تەماشا كەرنى گولەكانى
 نىيۇ باغى بۇوم.

لەپە دىتىم ھاتە نىيۇ باغى.

خزمەتكارەكە ھەوالى دا:

"ئاغا دالىتون تەشريفيان ھېتىناوه."

"ۋەپىشى كەوە و رىي پېشاندە."

جارىيەكى دىش قەد و بىلاا بەرزەكەي و مۇوه ماش و بىرخە خۇلەمەيىشىيەكەي
 دالىتونى دەنېيوان دەركىيەدا وەدرەكە تەھوە. وەك شەشىرىيەكى تازە ساۋى مشتومالڭراۋى
 بىرىسەكەدارم ھاتە بەرچاوان كە دەكالانىدا ون بوبىي.

"وەرە ژۇورى، رۆجهر."

ھاتە ژۇورى و چاۋىيەكى بەسەرتاپايدا خىشاندەم. دەيوىست بىانى خويىندە وەي
 داستانەكە ج كارىتكى تىتكەردىووم. من نەمدەتowanى راستەخۆ سەيرى چاوه كانى بىكم و
 چاوى دەچاۋى بېم. سەيرىكەنلىكى كەسىيەكى كە بىپەردە و رووت و قوت گىانى خۆى
 پېشاندات كارىيەكى ھەروائىسان و سادە و ساكار نىيە.

بە ناوازىيەكى نارەحەتەوە پېرسى:

"چۆن بۇو."

"ھىچ... نۇوسىينە كەتم خويىندەوە."

"و مەنت وەك شتىيەكى گىيل و وېل يا لەوهش خراپتەر ھاتە بەرچاوان، وەنا."

"ھەرگىز. بە پىتچەوانووه، باسى حال و گوزەرانى تو كارىيەكى زۆريان تىتكەردىم."

"کاریکمان بەسەر ئەم لایەنانەوە نیە، من توپىزدەرە نىم، هەر چۆنیك بى تۆ كاريكت كردووه كە دە دلى مندا جىڭىر بۇوى و من بە دۆستايىتەت سەرەزىم و ئىرىھىشت پى دېبەم."

دوبارە پىتكەنیەوە و گوتى:

"لەو سۆز و خۆشە ويستىيەت مەمنۇم. ھەموو شتىك تەواو بۇوە، وەك كىتىيەكى تەواو كراو و بەستارا بى. چاو خاشاندەوەش بە راپرەدودا لائى من ھىچ نىە.
ھەستىيەكى سەير و ناخوش نازارى دەدام، مەكەر لەسەر و چاۋىم چ دەخويىندەوە؟
ھەر رەنج و بەدەختى و ئىش و ئازار و دەربەدەرى. ئەو دەيىيست بىچتە ھەندەران،
بەرەو ژيانىنىكى پاك، سادە و بى غەل و غەمش. ھەروا بە دەم لاق راکىشانىيەوە لەبەر سۆبەكە، تەماشايىكى سەرتاپايم كرددوھ و دىتىم بەراسىتى ئەو پەيكەرەي وى ھىچ كەموکورپىيەكى نىە. بۆخۇشى دەيزانى، و چىزى لەم بابەتە و درەگرت، دەيزانى كە لەو سەرزەمینە تازىدەدا، كارو چالاکى و ژيانىنىكى نوى چاودەرىتى، دەگەل ئەمەشدا، دوى شەۋى كاتى كە ماويىسى دىيت، ئەو تاجە گولىنىيەكى كە ئى ياد و بىرەورىيەكانى خۆشە ويستى بۇو، چۈر لە بەر پىيى دانا.

دەنگى وى بىرۇ خەيالى منى بېرى:

"ھەموو شتە كان بە كامى دلى من رەخسان، من دوى شەۋى لە كۆنسىيەتكە بۇوم، ئەگەر ئەو سەرنە كەوتبايە ھەستىم دەكىرد بە ھەلچۇوم و تەواوى ھەول و تەقەللایەكەم بە فيپۇر چۈرە. بەلام خۆشەختانە كۆنسىيەتكەمى وى شاكار بۇو و ئەم سەركەوتتەش ھەموو شتە كان قەرەبۇو دەكتەوە."

"منىش لەۋى بۇوم."

"بەراسىت، تۆ ئەمەت دىت؟ پىت چۈنە؟"

"ئەو دەق ئەمەت كە تۆ لە نۇوسىنە كانتدا ھىنناوە."

"نا، ئەو چەندىن فرسەخ بەلاۋەتەرە چۈرە كە من باسم كرددووه، و ئەو زۆر لەوە زىياتر و پىشىكە وتۇوتە كە من نۇوسىمە. ئەو تاجى سەركەوتن و سەرەزىيە

"ئەمە كە دەبى من لە ئىنگلتەرى بېرمى جىئى گومان و ھىچ دوودلىكى نىيە، ئىدى مانەوەى من لىتە مەحالە، و تەنبا شتىيەكىش كە دەتوانم و ھەمە بىفرۇشم ئەم داستانىيە و بەس، ئابا ھىچ ناكا."

"دلىيام رۆزىك دى دەبىتە سەرمایە و سامانىكى يەكجار زۆر كەورە."

"باشتى! رۆزىك ئەو سەرمایە دەبىتە ئى تۆ. بەلام من ئىستا ھەر تەنبا سەد لىرەم لە تۆ دەدۇي."

"من سەد لىرەكەت بە قەمدە يَا لە سەر حىسابى دەدەمى بەلام سەد لىرەت بەسە؟"

"زىادىشە. من نامەوى بە ھاتواباتەو سەفرەكەم. ھەر باى ھىندى بىتوانم كەلە ئىنگلتەرى دەرچەم و كارىكى بىينىمەوە."

"دەتەوى بچىيە كۆي؟"

"دەچمە موستەعمەزىكى، ج چياوازىيەكى واى نىيە، من لەشساغ و بەھىز و توانام و دەمەھەوى تا ئەپەپى سوود لەلەش و توانايە وەرگەم و ئىش بىكەم. ئەمەت لەپىر نەچى كە من سى سال زىندانى قورس و گىان پېرووكىتىم راکىشاوە و بەسەربردۇوە."

"ھەيف، باشه رۆچەر بۆ وات كەد؟"

"چىم كەد؟ كارى گران، جا دەكىن نەيکەم. ئادەم مىزەد ناچارە."

"نا مەبەستىم ئەمەيان نەبۇو، بۆ پارەت دىزى؟ بۆ ھەر ئەو دەمى نەھاتىيە لاي من؟"

"بىرم لە چەند كەسيكەن كەرددوھ و دەنیيەواندا نەتۆش، بەلام راستىيەكە ئەۋەيدە كە لە تۆم رانەدىت ھەزار لىرەم بەدىيە، منجىرە جىزج و كىلەتىيە مارك و كەم وەختى، وايان لە من كرد و بەزاندىميان. بەر لە ھەموانىش كەم وەختى منى بىيەدرەتان كرد. ئەگەر رىزىيە ھىندىيەكى دىكەم مۇلەت دابام بەرىيەكى رەواتمىدا جىبەجى دەكىد. دواى ئەو ھەموو قىسانەش، ئىستاش ھەر پىتموايە چونكە بۆ مەبەستىيەكى بەرزاپەز بۇوە، ھەر كارىكى چاڭم كەرددوھ و ھەقىشىم بۇوە بىكەم."

"هیوادارم که نه زانی."
 "نه گهر بزانی زیاتریشت لی مه منون ده بی."
 "مه منون؟ شه و جو ره قسانه مان ده نیوانیدا نین، ده دوستایه تیهدا شه و
 قسانه نامیین."

"به لام نه گهر بزانی نه ونددی دیشی زیاتر خوشدویی."
 "شه و قسانه مه که، تازه من ناچمه وه لای وی."
 "بۆ؟"

"له بهر وهی (ردنگه باور پیش نه که) به لام من زۆرم باور به نه ده و به نابپرو
 و ناموسه، ئىدی من له کونجیکدا ژنیکم ههیه و ئاماده ش نیم ناوی ماویس بزیرینم.
 ماویسی ناسکوله، پاکتین بونوودری دنیاییه. من ههر جاریکم قوربانی بز داوه،
 بۆیه ده توامن هەركاتی پیویست بى دووباره شەوکاره بکەمەوه. سەرەپای شەوهش
 ماویس کییه و من کیم؟ ئیستاش شیدی هیچ شتیکی هاویه شمان ده نیوانیدا نیه، من
 نه گهر نهوم خوشبوی ده بی لیئی دوورم."

دوایه دالتون چەمیوه و سەرەنجه کانی تیبپیم و گوتی: "نه بی وینه یه، له و رۆژه وهی
 دنیاش دنیاییه يەکیکی دیکمی وەک وی له دایک نەبوبو و نەھاتۆتە دنیاییه، به لام
 پیاویک پیاویکی بە شهرافهت هەرگیز قوربانییه کانی دەگەن ژناندا بەش ناكا."

من که له قسە کانی وی زۆر نیگەران بۇوم گوتی:
 "باشە رۆجەر نه گهر نه و تۆی خوشبوی نهوا نه ویش بە بى تۆ
 بونو دریکی ناتەواوه."

"دیسانه وه هەرنابی، دەزانم کە تۆ حەزەت لییە داستانە کە بە کۆتاپییە کى سەرنج
 راکیش دوايی پی بیئنی، به لام بەداخووه کە من ناتوانم بە گویرەی حەزى تۆ بکەم."

چەند ساتیک بىدەنگى بۇو و نەوجا من پرسیم:
 "کەی بە تەما مای بروی؟"

نايە سەرەنچى قوربانییە کانە و سەرەنچامیش شتیک لەو سەربەرزییە بەر منیش
 هەر دەکوی."
 "ەز ناکەی جاریکى دیشى ببینیه وە؟"
 "نەء"

ھەوا تاریک ببۇو و بلىسەی ئاگرى سۆبەکەش دامىد بۇوە. دەمویست دالتونى
 چاک ببینم.

دەمەھەویست بىزام لە بەرامبەر قسە کانی مندا چ دەکا. بۆیه گوتی:
 "من دوی شەوی تۆم دیت، کە تاجە گولىنە كەت لە سەر شانۇیە کە دانا، ئەمۇیش
 چاکى زانى دیارىيە کە نى كىيىھ و چاوه کانى بە نېۋە حەشىمەتە كەدا گىپا.
 "بەراست؟ به لام من دەستبەجى لە ھۆلە کە چۈرمە دەرى تا نەمیبىنى."
 "منیش تۆم ھەر لى ونبۇو."

ھە مدیس بىدەنگى زالبۇوه، ھەستمەدە كرد کە دالتون بە شىيەھە کى توندو
 ناسروشتىيانە پىشۇرى سوار بۇوە و تىنگچۈرۈ، ھە مدیس گوتی:
 "ھەندى قىشم دەرباردى مادام ژانسى بىستە."
 "واى! چ قسە يەك؟"
 منیش شەوهی لە ھاپرىتىان و لە يانە كەم بىستىبۇون ھەمموپىم بۆكىپايەوە.
 زەردىھە کى ھاتى و دەحالىكىدا کە ھىۋاش ھىۋاشى بە دەستى لە دەسکى
 كورسييە کە دەدا گوتى:
 "ھەرگىز پەى بە كەسايەتى ماویسی نابەن؟"
 "ئاگات لىيەتى زۆر حەز دەکا بچىھە و لای؟ ھەمۇ شەو بانگە شەو كۆشش و
 سەركە و تنانەي لە بەر خاتى تۆن."

بەنارەھە تىيەوە لە سەر كورسييە کە سوورا و گوتى:
 "بۆ قسە ھەللەق و مەللەق دەكەي."
 "ئايا نەو دەزانى تۆ دەو سى سالەيدا لە كۆي بۇوي؟"

پاره‌کهی دا، دهستی خوداحافیزی گوشیم وله ده‌رکی چسونه ده‌ری. من له په‌نځه‌ريوه له‌بهر روناکایيه ګلپه‌کانی کولانیمېرا چاو لیبسو که دوره ده‌که‌وته‌وه. ته‌ستیزه کان ګرشه‌گرشیان بمو و بونی ګوله ناقاقيايه کانیش ده‌هات. کاتی که له به‌رچاوم ونسبوو، هه‌روا له خزوه ګومت: "رژجه‌پیاویکی ګه‌وره‌یده" شو له هممو که‌س و له هه‌مو‌وشتیک دا‌پراوه و به‌رهو زیانیکوه ده‌چې که بو خوی به‌رجه‌سته‌کی کردووه له به‌ر چاوی ګرتوه و ده‌چې و هینده‌ش به چاویکی شاعیرانه و هه‌ستیکی ناسکه‌وه تی‌دھ‌روانی که هینده‌ی پیوه ماندوو ناییت و ئازاری پیوه ناجیزی.

مانگیک دواي رذینې رۆجه‌ری به‌سره‌هاتیکی وا رووی دا له پير نه‌چیت‌هه، مادام زانسى بؤگی‌رانی کونسیزیتیکی چووبووه پاریس و ده‌شیانگوت بؤجه‌زنی پاک همر له فرهننسای ده‌مینیت‌هه و دواي شهود بز ماوه‌یده کی کم دیت‌هه له‌ندن و شه‌وجا بز خوله کونسیزیتیکی له ته‌واوی شهروپایه ده‌کړی.

من زۆر به په‌رۆش‌هه شهودی که درباره‌ی ویسان ده رۆژناماندا ده‌نووسی ده‌مخوینندوه. وینه‌ی یه کجار زۆر جوانیان لیوه چاپ ده‌کرد. ده‌شیانگوت کونسیزیتی دووه‌می له‌ندنی یه کجار به‌رز ده‌بی و به ئاماده‌ییه خانه‌واده‌ی سه‌لتنه‌نتی ده‌گیپدری و ده‌کړی.

هه‌روه‌ها با به‌تیکی دیکش که زۆر جیئی سه‌رنج و تی‌امانی بوو درباره‌ی زیانی تاییبه‌تی وی بوو نووسیبیویان. مادام زانسى، یانی هه‌مان شهود زنه دهست لینه‌دراره، هاوارپیه‌کی ګرتوه! من نه‌متوانی هه‌والیکی راست و به متمانه و ده‌دست بی‌نیم. لیره و له‌وی، هه‌روا به سرته و ورته و به ماناوه شهوندم لی هملکراند که ریزیو، شهود هاوارپیه‌ی مادامی نانانسی، و سویندیشی خواردووه هر کاتی بی‌بینی ده‌سته‌جې و هدر له‌وی بیکوژنی.

و شهودی منیش له‌لای خومه‌وهم تاوتوي و سه‌روبه‌ر کرد شهودبوو که مادام زانسى دواي کونسیزیتی شهوده و هه‌لگرنمه‌وهی تاجه ګوله که ماوه‌یده کی زۆری

"شهو په‌رکهی تاهه‌فته‌یه کی دی، من نیدي لیردم کارتیک نه‌ماوه، لمه‌وهی زیاتر که‌شوئیکی ده که‌شتیکه کیدا په‌یدا کم و شهودش به‌لاوه‌چاکته که بؤخمرجی ریبیه ده‌ویدا څیشی بکه‌م... څیش... چاکتین ده‌رمانی ده‌دانه."
"ثایا جاریکی دیت ده‌بینمه‌وه؟"

"بؤ پیویسته؟ خو تیمه جاریکی دیکه لهم باسه نادویینه‌وه، وانیه؟ به‌لای منه‌وه کات به فیزدان شه‌نجامینکی نیه. چونکه من بپیاري خوئم داوه. سه‌رډای شهودش من پاره‌یده کی خخرج و مانه‌ویم نیه."

له پر به ګرمیه کوهه لیې زیاد کرد:
"ته‌ری به‌راست، بابه‌تیک همیه ده‌بی به‌تؤی هه‌ر بلیم، باسی ماویس و شهود پیاوه بی شه‌ره‌فه، کوتول. به تؤم ګوت که ټیستا ده چ خانویکی دام و ژنانی وی چون دیین و ده‌چن. هه‌رکاتی که ده‌یانبینم دلم تیکه‌ل دی و هه‌زار و یهک بیرو خیالی ترسناکم به‌میشکدا دیت. کاتیکی که‌وہ بی‌ریشم دیت‌هه و که شه و پیاوه ده‌بیویست زیانی ماویسی نه‌هیلی، سوپاسی خودای ده‌کم و هه‌قی ده‌دده‌می که بونه‌و دریکی چه‌په‌لی واي له نیتو بردووه. هه‌ر بؤیه‌شہ به‌میشکنکی ته‌واو تاسووده ده‌توانم به جیئی بیلیم و برپم. چونکه ده‌زانم که هیچ که‌سینک نیه ده‌دنیایه‌دا ده‌ستیکی بؤ دریثکا."

"نابی پیش‌بینیه‌ش بکه‌ی، شهود ماویس می‌رددی به‌که‌سیکی کرد."
"نه‌گهر شهود که‌سیکی دیکه شاواهیندی من خوچویست، مه‌رجه هه‌ر خوچویست تی‌نې ګه‌یه‌نم، هه‌روهه ګوتیشم من ده‌چمه شه‌وپه‌ری دنیایه و هه‌ر له‌ویش ده‌مینمه‌وه."
"باشه، چون حمز ده‌کهی با وابی، من هه‌قتم به‌سه‌ردوه نیه. من سه‌د لیره به‌قمه‌رد ده‌دده‌مه تو و شیدی هه‌قتم نیه."
"زۆر سوپاس ده‌ستی نازیز."

ئەو نامەيەي لە بەرپى دەتىپۇر، دايانە من و داوايان لىتكىدەم بىخۇيىمەوە و
بىزام داخوا دەتوانم بەلگەيەك بۇ شەم رووداوه دلتەزىنە بىۋۆزىمەوە يانە نا.
نامە كەم كەددو، مىئۇرىيەن ئەمان ئەو رۆژەي پىيە بۇو، نۇسسىبۈسى:
"وييان" ئى ئازىزى:

من بە كەشتى رانەگەيشتىم، بەلام ئەمۇر ئومىيەتەوارم كە بىتوانم بەرەمە بەستى
خۆمەوە بچم، چاودپىيەن و داستانىيەكى دىكە بە لەمنەوە، تۆ ھاورپىيە كى بى
وينىيە و من بچمە ھەرجىيە كى تۆ لېيرناكەم.

"رۆجەر دالتنۇن"

"دىزەدا شىتىك كە پەيوەندى بەم رووداوه ھەبىنىيە. ئەلېتە من دەمزانى كە
دالتنۇن دەيەھەويسەت بچىتە يەكىك لە مۇستەعەمەرەكان ولە راستىشدا من پىمابو
رۆيىشتۇرۇ چونكە ئەو مانگىيەك لەمەویيىش كە دىتىم خەيالى رۆيىشتىنى ھەبۇو."
"تاييا كەسىكى واي ھەمە كە بۇ لېتكۈلىتىمۇ لە دادگادا ئامادە بىت؟"
"نه خىر، لە من بەولۇرە كەس نىيە."

من لە دانانى دادگا نارەحەت بۇوم، و دە دلى خۆمدا بېرم دەكردەوە كە دەبى زۆر
ورىام چ دەلىم، نەوە كە نەزانانە نەيىيە كى بدرکىتىم ئەو نەيە وى ئاشكارى كەم. لېردا
كەھوتەھە بېرم كە مادام ژانسى ناوى راستى رۆجەرى نەدەزانى، بۆيە ئەگەر
بەرپىكەھەتىش ھەوالى مەرنىيە دە رۆژنامانىشدا بىبىنى نايناسىتىمۇ. بەلام دەريارە ئەن
وپرايە كانى نەمدەزانى ج دەبى.

ھەرەك مەزەندەم دەكىردى، رۆزى دادگايى، كورتەيە كيان لېسە باسکەد كە
خوالىخۇشبو لەپىشدا فەرمانبەرلى كۆمپانىيە بىمە بۇوە و لە شەنجامى دىزەتىيە
ھېيىدىيەك پارە زىندانى كراوه و دوايىش سى سالەكەي زىندانىيە تەواو كردووە كە
رۆزگارىشى بۇوە بېپارى داوه لە ئىنگىلتەرەي بۇوا.

بۆيە پارە لە يەكى لە ھاورپىيە كانى (يانى خودى من) بۇ سەفەرە كەي وەردەرگەيت
بەلام چونكە وەك لە يادداشتە كەپە دىيارە بە كەشتى راناكا و دىيارە بېرى لە ھۆيە كى

دەچاودەرپۇانىيە دىتىنەدا بەسەر بەردووە و كاتى لىتى نائومىيد و ھىوابراو بۇوە، تۈرپ بۇوە
و بە پىيچەوانەي حەزى خۆيەوە لە رەكان دەگەل يەكىكى دىكەي گىيەداوە.
من ئاكام لە رۆجەر نەما و پىممابۇر كە لە ئىنگىلتەرەي رۆزىوە، بەلام نەمدەزانى
بە چ كەشتىيەك و رووشى لە چ دىيار و نەدىيارىيەكى كردووە.

رۆزىيەكىيان بەرەبەرى عەسرى زەنگى تەلەفۇن لېيدا و ئەفسەرەتىكى پۆلىس پەرسىيارى
لېتكىدەم كە داخوا رۆجەر دالتنۇنى دەناسىم يانە نا؟
من بە پارپىزەوە وەلەم دايەوە، كەمېك. " و زۆر بەسەيرەوە دىتىم كە قىسە كەرە كە
داوام لىدەدا كەر چۈنۈك بى تا نە خۆشخانە سەن جۆرچ بچم. بەشلەۋاھىيەوە پەرسىيم:
"چبۇو، چ قەوماوه؟"

"رۆجەر دالتنۇن لە ويستكەنلىق فېكتۆريا، وەبن شەمەندە فەرى كەھوتۇوە و مەردووە."
بىستىنى ئەم ھەوالە بەتەواوى كېتىزى كردم و زۆر بەزەجەت توانىم بېرسم چىزى
دەزانى ئەو كەسە رۆجەر دالتنۇن ؟ دەۋەلەمدا گۇتى:
ھەندى نامە دە بەركىدا بۇوە كە بەناوى ئىيە و بە واژۆ- ئىمىزاي
رۆجەر دالتنۇنە وەيە."

دەتوانن مەزەندە بەكەن كە من چۈناو چۈنم خۇ گەياندۇتە نە خۆشخانە. شتە
وردىلە كانى ئەو رۆزەم بەراست و رەوانى لە بىر نەماوە. دەيانگوت دەستبەجى
كۈرۈزۈرە، بەلام لەشى پارچەپارچە نەبۇو. لەمنيان پېسى:

"تۆ خوالىخۇشبووت چاڭ دەناسى؟"
"تەنبا مانگىيەك لەمەو بەر بۇو بۆزخودا حافىزىيە هاتە لاي من، دەيپىست بەرەو
مۇستەعەمرات بچى"

دوايىش منيان بىرە سەر تەرمە كە. لەسەر تەختىكىيان درېش كردىبۇو، چاوه كانى
نووقابۇن، لە دەمۇچاوه تاۋىرداو و لاوازە كەيەوە، شتىكى تايىبەتى پىيە دىيار بۇو،
روخسارييەكى نارام و پاكى ھەبۇو.

تا دووسپهی من ده‌بی همه مسو نووسینه کان تهواوکه، مادام ثارینتر ئیواره رۆژى
چوارشەمە بیخاتە پۆستەوە و پینچ شەمەش بە دەستى وييان بگات و وەریگرى.
من دەتام مەزدندەي ئەود بکەم كە وييان بەپەستنى ئەم هەوالە چەند خۆشحال
دەبى. و بەچ نارەحەتىيە كىشەوە ئەو لاپەرانە دەخوتىتەوە، بەلام ئەو هەر دەيگوت
ئەگەر بکرى ئەوانە چاپ بکرېن ئاي كە بهنرخن.

ئومىدەوارم چاپ ببى، ئەلېتە دەبى ئاكاداربى ماويس نەناسرى. بەلام وييان
نووسەرىكى كارامە و لىھاتۇوە و دەتوانى كەسايەتى ماويسى وەشىرىي، داۋىين
ئارزووشە ئەودىيە كە وييان سودىكى زۆر بە داستانە بىيىنە، تا بەلكە بتوانى
قەردەكەي من بدانەوە بە كۆمپانىي بىيمە.
من ئەسپارەددنامەمە كە بەمەبەستەوە رىيڭ خستووە.

شەوي يەك شەمەي چوار ھەفتە لە مەپېش، كاتى كە من لاي وييان
و دەركەوتىم بېپارم وابوو بەرەو موستەعەراتان بىچ و لە هەر جىيە كى بى بتوانى ئىش
بىكەم و ژيانى خۆم دابىن كەم. بەلام دەگەل ئەوهشدا كە حەزم نەدەكرد ئەو بلىم،
ئەوقسانەي كە دەگەل وييانم كردىبوون لە بېپارەكەي خۆميان سارد كردىمەوە. ئەو
ھانى دەدام كە جارىيە كى ديش ماويس بىيىنەمە، دەيگوت ئەگەر ئەو توپ خوش بۇي
ئەو ژيانى بە بى توپ ناتەواوە. بەكۈرتىيە كە وييان ئەو قسانەي كردنى من لەدەلەوە
لە خوام دەۋىست يەكىك ييانكا.

ئەو ھەولى دا من خاترجمە كا كە ھەقى خۆمە بچەمەوە لاي ماويس، و خۆمىلى
ناشىكرا كەمەوە، و خۆ ئەگەر وانە كەم ئەو گوناھىيە كى گەورەم كردووە.

رەنگە ئەو نەزانى كە من تا چ ئەندازىدەك بەتاسەي دىدارى خۆشەویستە كەمەوە
بۇوم. وييان لەو جۆر كەسانەيە كە ناتوانى وەكى من دلدارىيە بىكى. و خۆ ئەگەر
ھەلبىزادنى خۇووخدەش ھەرىيە كە بە دەستە خۆى بى، ئەوا من دووبارە جەخت
لەسەر ئەو دەكەمەوە كە چۆنم ھەروام و شانازى عىشقم پى بېرىتەوە. ئەگەر چى
ئىستا دەشزانىم كە لاي منەوە ھەمو شتىك تەواو بسووە و دوايى ھاتۇوە، دەگەل

دىيە كەردىتەوە بۆ رۆيىشتىنى كە ئەم مەسىلەيە روویداوه. لەوەندە پارەشى زىياتر ھىچ
شتىكى دىكەي وەك سەندە يَا كاغەزىك و لەو جۆرە شتانە دە بەرگەيدا نەبۇوە.
دياريش نىيە داخوا لەو رۆژدەي بۆ خودا حافىزىيە چورو تا ئەو ماوەيە لە كۆي ژىاوە و
ھىچ بەلگەيە كىش نىيە بە خەيالدا بىت خۆى خۆى كوشتىتىت.

دوايىش دەستەيى ئىنساف دادگا بېپارى مەرگى بە رىكەوتىان دا و
دادگايىيە كە تەواو بۇو.

رۆژى دواي دەگايىيە كە بەستەيە كى پېچراوەم لە رېي پۆستەخانەوە پېگەبى و بە
سەرسامىيە كى تەواوەوە دېتىم خەتى سەر بەستە كە دەست و خەتى دالشۇنە. لەيەكى لە
دەمەزگا كانى سەرروى رۆژھەلاتى لەندەنەوە دواي مردىنى وى پۆست كراوە و
نېيدراوە. دە دلى خۆمدا گۇتم ئەو ھېتىدە لەكى دلىيا بۇوە كە ئەو كارەي بۆپكا.

مەسىلەي مەرگ و دادگايىيە كەي رۆجەرى ئىيە بە تەواوەتى سورە و
نارەحەت كردىبوو.

و درگەتنى ئەو بەستەيەي ھېتىدە دى غەم زىياد كردم. نەمدەتوانى هەر بىشىكەمەوە.
دوايىيە كەي هەر كردىمەوە. دەستەيەك نووسىن بە دەست و خەتى رۆجەر خۆى
و كاغەزىك كە پاكنووسى ئەسپارەددنامەي وى بۇو، دەۋىدا بۇون.
لەبەر سۆبە كە دانىشتىم و دەستم بە خويىندەنەوى كردى.

٤٣

من دەبى جارىيە كى دىش ھەول دەم پاشماوەي حال و بال و ژيانە كەي خۆم بنووسىم،
كاتىكى كە وييان دەيگوت داستانە كەت ماوېتى و كۆتابىي نەھاتۇوە راستىدە كردى.
ئەو ھەقى بۇو، بەلام كاتىكى كە ئەو قىسى كردى، من پېموابسو سالانىكى زۆر
دەخايەنى تا داستانە كە بەكۆتادىت و تەواو دەبى، بەلام وەك پېتەچسو و دىار بۇو
دەبايە سېبەيىنى ھەمو شتىك تەواو بىت.

و دووقسانی ده‌گله‌دا بکم، بی‌ئارام و هله‌لوه‌دای کرده‌بوم. ههر ته‌نیا یه‌ک دوو قسه و هیچیدی، بتو وهی بزانم شو بهو و هزغمه‌ی رازیه‌ی یانه‌نا. ته‌نیا وشهیه‌کیش بتو وهی بزانم داخوا جارجاريکیش منی و دیبر دیتنه‌ود، ده‌نا هیچیدی.

له ده‌روربه‌ری شه و نوتیله‌ی لیئی دابه‌زیبوو به‌سه‌عات ده‌هاتم و ده‌چووم و ده‌په‌نجه‌ره بی‌ئه‌ژماره‌کانیه‌وه راده‌مام و سه‌یرم ده‌کردن. ده دلی خۆمدا ده‌مگوت ده‌بی‌ کامه‌یان په‌نجه‌ره‌ی ژووره‌که‌ی وی بی‌؟"

له پر شه و شه‌وهی سه‌ره‌تای یه‌کتر ناسینه‌مام و بی‌یر هاته‌وه که به تووره‌سیه‌وه درگا‌کم پیک دادا و به‌خۆم گوت جاريکی دی سمر بهو ماله‌یدا ناکه‌مه‌وه و لیمدا رۆیشتم، به‌لام سه‌عاتیکی نه‌برد که گه‌رامه‌وه و سه‌یرم کرد هه‌موو شتیک ناماده‌یوه شه‌وه چاوه‌رېی هاتنه‌وه‌یمه و دلی": من دلیبا بوم که ههر دیتنه‌وه، چونکه سویندت خوارد که ئیدی نایه‌یته‌وه."

ئیستا، جاريکی دیش ده‌مهمه‌ویست شه و سوْز و سویندو په‌یانه‌ی خۆم بشکینمه‌وه و دووباره بچمه‌وه دیده‌نیه‌ی. ئایا شه ده‌یزانی که من ده‌مهمه‌وه بی‌بیننمه‌وه؟ ئایا چاوه‌رېیم بولو؟ ئایا هه‌موو شتیکی رېیک و پیک و ناماده کرده‌بوم؟

به‌لام من، منیکی بی‌ئ خانومان که جگه له چوار دیواری پیس و پوچلی کری، له به‌دناترین گمراه‌که کانی شاری، چ جینیه‌کی دیکم پی نه‌ده‌زانی و شاردا نه‌بوم، و دۆست و ئاوال و ئاشناییک له ویویان به‌لواوه نه‌بورو، ویویانیک که بای ده‌که‌ولی کرده‌بوم و هانی ددام. شه‌وهی مابووه هر شه دله گه‌رموگوره‌ی ناو سینه‌م بولو، ده‌نا چاوه‌رېی چ بوم؟

هاتنه‌وهی من بۆ شه گه‌رده‌که و خولانه‌وه و سورانه‌وم به ده‌روربه‌ری شه و نوتیله و سه‌یرکردنی په‌نجه‌ره‌کانی جگه له وه‌لام بانگه‌وازی دله‌خوتنه‌یک به‌وهلاوه چیز بولو؟ به‌لام هه‌موو شه‌مانه‌ش ههر بۆم‌به‌ستیک بولو، شه‌ویش دیتني ماویس بولو.

شه‌وه، دووسه‌عات دوای به جی هیشتنتی ویویانی، هه‌موو نه‌خش‌هو پلان و بپیاره‌کانم پوچه‌ل بونه‌وه و به فیروز چوون.

ئه‌وه‌شدا ئاما‌دە نیم زیانی خۆم بـه و یا به هه‌ركه‌سیکی دیکه بگۆرمە‌وه. ئیدی زیان قوماره، رووداو و بـه‌سرهاته، مرۆڤ یا ده‌بیاته‌وه یا ده‌یدرپیئنی" زیان جه‌نگیکه کوتایی نایه. هه‌ر کاتئ ده‌نگی یه‌کیک ورد و بـه‌ندنگ و خاموش بـوو ده‌نگیکی تازه و نورتو نویت و به گور و تینت هه‌دوا و سه‌ره داوه‌کانی داستانه‌که هه‌لەدکاته‌وه و دریزه‌ی پـیددا.

گه‌رجی من - رۆچه‌ر دالتون - بـوونه‌وه‌ریکی که ئەم لـاپه‌رانه ده‌نووسی، بـم زـوانه نامیئـم. و له يـاد و بـیرهـو دـریـیـهـیـکـیـ لـاـزاـزوـ کـهـ بـهـلـواـوهـ هـیـچـیـ دـیـکـمـ لـهـ دـلـ وـ دـهـروـونـیـ چـهـنـدـ کـهـسـانـیـکـدـاـ نـهـبـیـ هـیـچـیدـیـمـ نـامـیـئـیـ،ـ بـلـامـ ئـمـ بـاسـوـ خـواـسـانـهـیـ حـالـ وـ بـیـالـیـ خـۆـمـ هـهـرـ دـهـمـیـنـنـهـوـ،ـ شـهـوـ هـهـوـدـایـانـهـیـ کـهـ لـهـ دـهـسـتـهـ سـارـدـوـ بـیـ گـیـانـهـکـهـیـ مـنـیـشـ بـهـ هـهـلـدـاـ دـهـبـنـ،ـ بـهـ پـهـنـجـهـیـ کـهـسـانـیـ دـیـکـهـ تـانـوـبـیـانـ دـهـچـنـرـیـنـهـوـ،ـ وـیـوـیـانـ وـ مـاوـیـسـیـشـ پـیـکـهـ وـ هـاـوـبـهـشـیـ شـهـوـکـارـهـیـ دـهـبـنـ.

ئه‌وه پـیـشـنـیـارـیـ وـیـوـیـانـیـ بـوـ کـهـ وـیـسـتـیـ مـنـیـ سـارـدـ کـرـدـهـوـهـ.ـ کـاتـئـ کـهـ وـیـوـیـانـ بـهـ جـیـ هـیـشـتـ لـهـ دـلـیـ خـۆـمـداـ گـوـتـمـ"ـ ئـایـاـ منـ شـیـئـتـ نـیـمـ کـهـ جـارـیـکـیـ دـیـکـهـ دـیـتـنـهـوـهـ وـیـ لـهـ خـۆـمـ حـهـرـامـ دـهـکـمـ؟ـ ئـایـاـ هـهـقـیـ وـیـوـیـانـیـ نـیـهـ کـهـ دـلـلـیـ"ـ شـهـرـکـیـ تـۆـنـیـهـ کـهـ جـارـیـکـیـ دـیـکـهـشـ بـیـبـینـیـهـوـ؟ـ"ـ هـاـوـرـیـ،ـ لـهـ دـهـقـیـهـیـهـوـهـ کـهـ گـوـیـمـ لـهـ شـاـواـزـ وـ دـهـنـگـیـ وـیـ بـوـ وـ پـهـرـچـهـ کـارـیـ خـهـلـکـهـ کـهـشـ ئـاـواـ بـهـرـامـبـرـ وـیـ دـیـتـ،ـ تـیـگـهـیـشـتـ کـهـ هـهـرـچـیـ کـرـدـوـمـهـ بـهـ جـیـ بـوـهـ وـ لـهـ جـیـیـ خـۆـیـ.ـ وـ مـاوـیـسـیـ شـهـوـهـ دـهـهـینـاـ.

ده‌زانن من هرگیز ماویس و ده‌کوپنیک "سـهـیرـ نـهـکـرـدـوـوـهـ،ـ شـهـوـ شـتـیـکـیـ زـۆـرـ لـهـوانـهـ گـهـورـتـرـ بـوـ.ـ شـهـوـ زـۆـرـ لـهـ کـهـسـیـکـیـ جـوـانـ وـ لـهـشـ وـلـارـ نـاسـکـ وـلـهـمـرـ دـلـانـ بـالـاـتـرـ بـوـ.ـ شـهـوـ تـوانـاـ لـیـهـاـتـوـبـیـ بـوـ.ـ لـهـشـ وـلـارـیـ وـیـ هـهـرـ تـهـنـیـاـ مـالـیـ کـهـسـیـکـ نـهـبـوـ بـهـتـهـنـیـ،ـ شـهـوـ بـهـوـ گـهـورـدـیـ وـ شـکـۆـمـهـنـدـیـهـوـهـ مـالـیـ هـهـمـوـ دـنـیـاـ بـوـ.

ده‌گهـلـ هـهـمـوـ شـهـهـمانـشـداـ،ـ منـ شـهـوـ وـ خـودـیـ شـهـوـ وـ جـوـانـیـهـ لـهـشـ وـلـارـ شـهـوـمـ تـاـ سنـوـورـیـ تـواـنـاـ خـوـشـدـهـوـیـستـ.ـ تـۆـقـرـهـیـ لـیـ بـرـبـیـوـومـ.ـ بـهـ بـیـ ئـامـانـجـ وـ بـیـ مـهـبـهـسـتـ بـهـ کـوـچـهـ وـکـۆـلـانـهـکـانـیـ لـهـنـدـنـدـاـ دـهـخـلـاـمـهـوـهـ،ـ بـهـ هـیـوـایـهـیـ هـهـرـ جـارـیـکـیـ دـیـکـهـ بـیـبـینـمـهـوـهـ

ئىكلاام بۇ ئەم ئەنەنە كىشا و چاودپى دەستام و نەمزانى چۇن وچۇن ولە كۆيىوه دەستپىيىكمە.

تا لە دوايە دەنگى وى ئەم بىيەنگىيە تىك شاكىند و گوتى:
"ئاغا، ئىيە حەزتان دەكرد من بىيىن؟"

نەمدەزانى چ ودلامىتىكى بىدەمەوە، ئەمە ماويىس نېبوو، نا، ئەم بە ھەموو مانايەكەو غەرېيەيدىك بۇو، وەك بلىيى ئەويش نەيدەتونى قىسىكى بكا، بىيەنگى زالبۇوه و دە حالىيىكدا كە درىۋايسىھە زۇورەكەمان نېيان بۇو، چاودپى راودەستام، بۇ ئەم بىيەنگىيە كەش بىشكىيەن، بىرم لە زۇرشستان كردەوە كە بىيانلىيم، بەلام دەنگم دەرنەدەهات.

دوايىھەكىي گوتى:"ئاغا ئىيە كەسىكمان دىينىھە بىر كە سالانىكى بەر لە ئىستا دەمناسى"

من دە دلى خۆمدا گوتى:"مەبەستى چىيە؟ ئايى نامناسىتەوە، باشە من ھىينىدە كۆراوم كە ئەم نەمناسىتەوە؟ راستە سى سال زىنдан مەرقە دەگۈزى، بەلام و بىيان كە سالانىكىش بۇو منى نەدىتىبۇو كە چى دەستەجىش ناسىمىيەوە." وەك بلىيى ئاگاى لەسرىسامى و حەپەساوېيەكى من بىي، بۆيە گوتى:"ئەم كەسە لاي من زۇر ئازىز بۇو، و زۇريش دلشاش و بەختەوەر دەبم ئەگەر جارىتىكى دىكە بىيىنەوە."

من بە دەنگىيەكى كە بە گۆيى خۆشم نامە بۇو كوتى:"ئايى ئەگەر ئەم كەسە بىيىنەوە دەيىناسىيەوە؟
"ئەلبەتە"

من بە ھەموو توپانىيەكەمەو هاتم چاوم دەجاوەكائىيەو بېرى و لە كاتىيىكدا كە زۇر بەكاوەخۇوە سەيرى دەكىدم گوتى:
"ئاغا، ئەم پىياوەي كە گوتى بەر لە سى سالە رۆيىوە و تەنانەت بە وشە كاگەزىيەك يا پەيامىيەك هەوالىيىكى نەداومى. تەنانەت هەر بە وشەيەك، لە كاتىيىكدا كە ئەم گفتى دا..."

چوومە ئوتىيلى و پرسىيارم كە ئاخۇ دەتوانم مادام ئانسى بېيىم؟ گوتىيىش پېيىست ناكات ناوه كەم بلىيىم، ئەم بۆخۇي دەزانى، كى ھاتۇتە دىيدەنى و سەردانىيى.

دەستبەجى و دەلام ھاتەوە كە بابقەرمۇسى، من بە دواي بەر دەستە كەدا مەل لە راپەوە كە ناو كەمە زۇورەكەي. منيان بىر دەوە ئەم زۇورە كە چەند سالىيەك لەمەدەپ پېيکەوە لە ويىمان چاودپى سكىتىرە كە رىزىيۆ دەكىد.

ئەم گولانەي شەھى كۆنسىرتە كەش پېيشكەشى كرابىسو، زۇورە كە پې كەدبوو، بەلام ھىچ شوينەوارىيەكى تاجەگولە سورە كە من نەبۇو. دەلى خۆمدا گوتى مەاوىس ئەم بىر دەستە زۇورە تايىبەتىيە كە خۆيەو و بەم پېيش بىنېيەشىم دل زۇر خۆش بۇو. بە بىي تارامىيەوە چاودپى بۇوم، ئەلبەتە ئەگەر ئەم نەيۈستىبايە پېشوازىم بىكەم نەشدەگە يىشتمە زۇورى چاودپى ئەش. چەند دەقىقەيە كى دىكەش چوو و بىي تارامىيە من گەيىھە سۇورى شىتىيە. ھاوارىتكە ناخەوە پېيى گوتى كە ھەق نىيە لىرە بىم، خۆھەر تەنیا دووسەعات لەمەپېيش بۇو كە من لە نەخشەو بېپار و سويند و پەيانمۇدە دەدۋام و دەمگۈت دېتىن و نوى كەدەنەوە سۆز و پەيان و بەلىيەن دەگەل مەاوىسدا و بەستەنەوەي ھەر جۆزە پەيۈندىيەك دەگەل ويدا كۆناھىيەكى رووتە و كەچى و ائىستاش چاودپىيەم. لە پې دەركە كرايىھە و مادام ئانسى دەركەوت، من نەمەدەتوانى بلىيەم ئەم بۇونەوەرە مەاوىسە. كىچە كەيىكارىتىكى گەرەكى ئارتىستۇ ئېرە و ئەم شوينەيان نەگوتورە، ورده ورده و بەسپاپىيە كەمە ھىنەنەتە پېشى. ھەلسوكەوتى بىي كەمۇكوتى بۇو. رىزىيۆي مامۆستا بۇو و دەرەنجامى مەشق و راھىتىنە كانى تا بلىيى بەرز و گەيىيونە ترۆپكى كاملىيە. دەركە كە بە سپاپىي داخست و بىيەنگ و بىي ھەست و چېپە بەرامبەرم راودستا.

من بە رەفتارە خۆزم لى ئىنبوو، من بە تەماي ئەمەي بۇوم كە بەپاڭە راڭەوە بېت و خۆيم دە باودشى باوي.

تا بلىيى جوان بۇو. بەلام ناتوانم جوانىيە خاتۇ ئانسى كۆرانىبىيەتان بۇ تاوتۇي كەم، كەچى دەتوانم چەند كىتىبانغان لەسەر خۆشەويىتىيە و جوانىيە مەاوىسى بۇ بنورسىم. من

مايه‌ي ناخوشی. تازه تیده‌گهم که بُو، کاتی هاتنه ناو ژوری چاوه‌پوانیه‌که هینده سارد و سر و لالووت بسو. سمر له نوی به گهرمیه‌که‌وه کوم: "تُو چاک دهزانی که نه‌مه تومه‌تیکی روت، درزیه، من هرگیز وازم له تُو نه‌هینداوه و توم جی نه‌هیشتووه، به سرهات و پیشهاته کان وايانکرد و نه‌یانهیشت به دواته‌وه بِم و لیت دانه‌بریم. من تا ثیستا نه‌متوانیوه بیمه‌لات."

"له‌بهرودی له‌وهم زیاتر نه‌توانی له دورویت خوراگرم، خواش تاگداره ههولم ههر داوه بِلَام.."

"اوی لهو ههوله‌ی داوه!"

"ماویس توهه‌ر نه‌وهندت قبول بی به‌سمه، که ده‌لیم نه‌متوانیوه بیم، یانی نه‌متوانیوه باوه‌ر که که نه‌متوانیوه" دهنا من بو ساتیکیش تُو له بیر نه‌جوت‌وه، و توزقاليکیش نه‌گرراوم، نه‌و برونه‌وهردی که من دو ماله کون و دیرينه‌یدا ناسیم و پنکه‌وه ده‌گلیدا به‌خته‌ور بروم. ته‌نیا کچیکی که ده‌ته‌واوی نه‌مه‌نمدا خوشم ویستبی و خوشم بُوی و ههر خوشیش ده‌وی و هه‌میشه هه‌روا ده‌بم."

"بِلَام نه‌و کچه‌ی جاران نه‌ماوه."

"بُو، چون؟ مه‌گهر تُو واچه‌زکه‌ی."

بِلَام‌نگ بروم ثایا مه‌بستی نه‌وه بُو که نه‌یدی هه‌مو شتیکمان ده‌نیوانیدا ته‌واو بُووه و نه‌یدی من هیوا و نومیدیکم بُو نه‌ماوه‌ته‌وه؟ نه‌و جا گوم:

"راستیه‌که‌ی من شیت بروم که نه‌مشهه‌هaque نه‌ر."

"نه‌دی بُو هاتی؟"

تا تُوبینم، من پیم گوتی که له‌وه زیاتر خوم پی ناگیری له تُوهه دورویم، ناچار بروم بیم، به‌سده‌عات ده‌کلآنیدا سوراومه‌ته‌وه و ده په‌نجه‌رام هه‌لپوانیوه و نه‌مزانیوه کیهه‌یان شی تویه.

"نه‌گهر بتویستبایه، ده‌تزانی کیهه‌یان شی منه."

"خام نه‌و دوی شه‌وی تُوی دیت و تاجه‌گولی سووریشی پیشکه‌ش کردی."

"راسته، بِلَام هه‌مديس به بی یهک وشه چاک و چونی."

باشه گوله کان به‌س نه‌بوون؟"

"نهء"

دووباره بِلَام‌نگ بومه‌وه، که میک هاته پیشی و گوتی:

"ثاغا نه‌و گفتی دا به جیم نه‌هیلی و بچمه ههر جینیه کی به دوامه‌وه بی. بِلَام بو سی سالان ده‌چی بچووکترين هه‌والیکی نه‌دامی. هه‌مو پیاویکیش ده‌توانی گول بُومن بیتی. نه‌وه ده‌بی."

"تایا وتبونی وی نیوه‌ی ناراحه‌ت کرد؟"

توزیکی شانه‌کانی هه‌لتکاندن و هیچی نه‌گوت. من دووباره گوم: "بِلَام‌هه‌که هه‌چی کی پت‌وه و بِلَام‌هه‌که کی راست بُو نه‌و بِلَام‌نگی و نبسوون و دیارنه‌مانه‌ی هه‌بیت:

"کام بِلَام‌هه‌که؟ خورگه ده‌مزانی چ بِلَام‌هه‌که. نه‌وه منی ده و‌ختیکی دژوار و سه‌خت و ناسکدا به جی هیشت، ده‌وهختیکیدا که من نه‌مدوهیست هه‌نگاوی هه‌لینمه‌وه و که‌چی نه‌وه ای له من کرد گوی نه‌ده‌می، و ثاده و‌خته‌یدا به جی هیشت. نه‌وه گفتی دا که نه‌گهر من پیشنياره‌که‌ی وی قبول که‌م، نه‌وهیش له ههر هه‌تهر، و خوشی و ناخوشی و دژواریه نه‌وه ریشه‌یدا هارویه‌شم بی، بِلَام له به‌رودی من له ساته‌وه‌ختیکی زور ناخوشدا باسیکم بُو وی درکاند. نه‌وه به جی هیشت."

ثالیره‌دا نُوقره و ثارامم لیتیا و یهک بِه‌حُوم هاوار کرد:

"ماویس نه‌مه‌یان درزیه."

هه‌رگیز نه‌وه‌م به خه‌یال‌دا نه‌ده‌هات وابیر بکاتمه‌وه ویا نه‌وه باشه هینده‌ی شازار بدا. ده‌ته‌واوی نه‌وه ماوه دورو و دریزه‌ی سالانی مه‌شق و راهینانه سه‌خت و دژوارانه‌یدا و ده‌گه‌ل نه‌وه هه‌مو ناخوشیانه‌شیدا ههر پییوا بُووه که درکاندنی نه‌وه باشه بُوته هه‌ری نه‌وه به جی هیشت و لیک داپرانه و هه‌میشه نازاری داوه و بُوی بُوته

"خانم، من داواي ليبوردن ليو هاتننم ددهم، من نه دهبوو بيمهوه لاي تو. ههر به قسمى خوتان من نهودنه تان لى دابراوم بى كملک بووه و نهودنه زيانه ماويسه هيچى وانىه. بهلام من بويه نهاتبوم خاتو ژانسييه بىين، من هاتووم نه ده سهه ده مناسى، خوشم ده ويست، نه ده سهه بىرو باورپى پىيم بوو نهوى بىين."

"ماويس.." "بللى ماويس.."

يىدى من ده بيرى نهوديدا نه مام ده ستبه جى بچم و جىيەكى ده كەشتىه كيدا پېيداكەم و بەردو موستەعمەرە كان و سەرزەمەنى كارو چالاكيه كانه نه ده بچم. بهلكە هەر لە بەر خۆمەوه دەمگوت: "نه گەر ماويس ثامادەبى دوباره بگەرىتەوه لام، دەبى من شىئت بىم نە گەر بچمە نە وەپرى دنيا يە."

نه لېبەتە من بە خەيالى نەبووه نەبووم بە تمەواهتى و بە يە كجارە كى واز لە نە خشەكە خۆم بىين. من دەمھەويست لە ئىگلىتمەرى بىرۇم و زيانىكى نۇئى بۆ خۆم دامەززىتنم و دەست پى بکەم و هەركىزىش دە خەيالى نە وەيدا نەبووم شارەوشارىش بەدواي مادام ژانسى كەوم.

من جىيەكم دە زيانى ويدا بۆ نە مابۇوه، رىزىيەن نەموو كارە كانى وى نەنجام دەدان، من نە مەدەويست ماويس بىيىنەمەو و داواي نە وەندە سالانە سەر لە نۇئى پېيدا يېمىمەو. دوايىش درەنگ يازو نەو هەر ناچار دەبۇو بېرۇ و نەو دەميش هەر دەبۇو لېيى جودا بىمەو، كى چۈوزانى، بهلكە دە نیوان نەو نەموو كەران و هاتوچۇو لېتك دابپانانە شدا رۆز و ساتەمەختى پېتكىڭ يېشىنەوە يان تىيکەويت و تىيادىت.

٤٤

بە كەرمۇگۇرى و تاسەمى هەرزەكارىيەكەو چۈومە جى زوانى. مادام ئارىنتىز دەستبەجى ناسىمەيەو. نەلېبەتە من زۆر زۇو گەيىشتمە وى. دەدلى خۆمدا دەمگوت: "ئايادەستور، ياشەواز و پەيامىكى دابۇويە يانە نا؟" و مادام دەستبەجى گوتى:

"خانم حمزى لېيە لە "زورىيان" چاورپى بن."
"زۆر سوپاس."

"بۆ حەزىز لېيە بىبىنەمەو و بگەرىتەوه سەردەمى جاران؟ جارانى خۆم و خوت؟ او بەللى، بەللى!"

كەمەنەك دوودل ما و نەووجا رۆخساري سورەملەگەرە و گوتى:
"ئايادى ئەنەن ئارىنتىزى نانكەر دەناسىن؟ نەوەي كە ماويس نانلى لىدەكرى؟"

"بەللى چاكى دەناسىم، دواي رۆشتىنى ماويسى من چۈومەوه نەوى."
"بەيانى سەعات چوارى نىتىوارى دەتونانى لىرە بى؟"
"ئەودەمى.."

"ئەودەمى لەوانەيە، ماويس، نەوكچەمى كە دەلىي خۆشتان دەويىت بىتە لاتان." دېرىددا دەستى بەرەولايى منھو و راداشت و منيش و دەكەمەمەنە كە بۆيان هەيە دەستى ھونەمەندىتىكى ماق كەن، سەرى پەنځە كانىم ماجىكىد. نەو لە سەر من رانەوەستا تا دەرپۇم، بۆ خۆي بەرەولايى دەركىتە چۈچ. من لە جىيە خۆمەوه راپەپىم دەرگاكە بۆتكەمەو. نەو بەھەمان نەو بىزازوت و لەقىنانە فىرى بېسو و مەشقى لە سەر كەردىن، بەگەردىنى كېنلەو، بە تە كەمدا تېيەپى. چاۋ پېتكە كەوتىنە كەم دەگەل خاتو ژانسىدا تەواو بۇو، چ چاپىيەكتەتىك؟ لەوانەيە ھەزار جۆر چاپىيەكتەتىنی ژانسىم لە لا بەرچەستە بۇويتەوه، بهلام هەركىز بېتەنە بۇو وابى، بهلام دوايەش نەمە هەر ماويس نەبوو كە من دىتىم، نەوە مادام ژانسى جوان بۇو.

دەگەل ھەمەو نەمانەشدا، كاتى كە لە ئوتىلە كە هاتە دەرى لە خۆشيان دەلەر زىم نەو وادەي دېتىنى بە من دابۇوه كە لە نانەواخانە كە خاتو ئارىنتىز، نزىكى

نارتیستوی که همه مسوو جاری به هله داوان بمرهولای وییوه بالم دهگرتن. ودک برووسکه بمرهولامهوه هات و دهسته کانی نایه نیتو دهسته کانمهوه و شوهندی گوت: "تۆ؟"

من به تاسهوه رو خساریم ماج باران کرد و ودک تینووه کی تینوو که بگاته ئاوی حیاتی کەوته لییوه کوتھی لییوه کانی.

خزی رانه گرت و بچووکترين نیشانه ساردى و بى متمانه يىشى پېشان نهدا. همر هەمان نەوکچە خۆشە ویست و شیرین و ئازىزه بورو کە ناسىبۇوم و دەمناسى. تەنانەت نەوهشى نەپرسى کە من دو سى سالەيدا لە کوئى بۇوم. تەنبا بەوەندە قىيات دەھات کە دەگەل منه. دواي ماودىيەك گوتم: "دوی شەھوی تۆ بەو رەفتارە سەير و سەھەرانەت منت شىت كرد و منت ترساند."

قاقايە کى لیدا و گوتى:

"واي، واي؟ کەواتە وادىارە ئىستاكە من ئىدى زۆر شتان فيېرىبۇوم." ودک نەھ خودى مادام ژانسى هەر نەبى. بەلکە کەسييکى غەربىيە بى. دەستى كرد بە هاوار و گالتەجاپىيە:

"سەيرىكە، نەھ مادام ژانسىيە."

و سەھرى کەمىيەك خوار كرده و زۆر بەوردىش ئەزىزىيە کى نوشتنادەوە. "رېزىيۇھە مىشە دەلىي ئىكلامىيە كە كىشە. نەھ ئىشى پىاوانە. خۆ نەگەر پېر و كەنەفت و كەلەلا بۇرى و نەھ تتوانى ئەزىزىت بنۇشتىيەنە و نەھ دەمى دەست بە سىينگۈوه بىنى و ئىكلامىيە كىشە. كىچولەيە کى بەلمبارىكەمە هەرزە كار نەھ كارە ناكا. واي لەبەر رېزىيۇيى کە ھونەرمەندە نەھ جارى وايە كارىيەم چەندىن جار و بەلکە سەدان جار پى دوپات دەكتەوه مەشق و راهىتىنى لەسەر بىكم تا دەلىي دەيگرى و پەسەندى دەكا."

"تۆ هەمسوو كارەكان بەو پەرى چاكييە و نەجعام دەدەي." پېكەنى و زۆرى كەيىف بەو قىسەي من هات.

مەبەستى مادامى لە "ژورەكە" مەتبەخە پاڭ و خاوېتە كەپ پاشت موغازە كە بۇو. مادام ھەمېشە بۆخۇى ھەر لە موغازە كە بۇو و مىسىز ئارىنتىزىش جىتىيە كى دېكەي ھەبۇو.

ئىدى من چۈومە "ژورەكە" دېتىم روومىزىيە كى زەردا باۋى پاڭ و خاۋىن و ناسك بەسەر مىزە كە دادراوه و قاپى پې لە كېتكە نانەشە كەرى لەسەر رىزىكراوه.

لە پەشتىيەكەم بە خەيالدا ھات و پرسىم:
"خاتۇن، ئاييا كەس دەژورەكەي سەرى دايە؟"
"نا، ئاغا"

"لەوانە يە ھەر بۆ خزم بىيگرم.
"زۆر چاکە ئاغا."

زە دەنرەمە نەمساۋىيە كە زەردىيە كى ھاتى. من بىرم لەمە كرده و كە ئەگەر دەگەل ماويسىم بېيارىتىك دا و اچاڭتە لە شوينە كەي ئىستام بگۈزىمەوه و بىيە ئېرە. بە بى ئارامى و كەفوکول و تاسەوه دەقىقە ژەنەپە كەم دەكەر. دەنگى ئەو كېيارانە يەك بە دواي يە كەدا دەھاتن و دەگەل مادامىيەن قىسە دەكەر و دەرۋىشتن، دەھاتە بەر گوئى. دەگەل شەوهشدا كە زۆر لە سەرەھەستبۇوم، كەچى ئاگام لە ھاتىنە ژورەدە ماويسى نەبۇو. لەپە درگاى نىوان ھەردو ژوران بە بى دەنگ كەوتە سەرپىشتى ماويس ھاتە ژۇرۇي و يە كەسەر دەگاكى داخستەوە. واي، ئەمەيان ماويس بۇو، خۆى بۇو، بە جل و بەرگىنلىكى رەشى سادەو كلاۋىتىكى بچىكۈلانەي ھەمان رەنگەدە، بى ھىچ زېر و زەبەر خۆزۈزەندەنەوەوە. ماوەيەك ھەروا بە پېكەنینەوە لە پاشت دەركى راودەستا. دەستە كام بەرەلەي وى راداشتەن و گوتم:

"ماويس!"

و دەك بلىيلى لەيەك سانىيەيدا تەمواوى سالە كانى جودايى و لىيك دابپانى تىپەپىن. دە يەك ساتەوەختىدا چۈومەوه دەنیاى ئەو رۆزە ھەرگىز لەياد نەچۇو و نازىزىنەي گەرەكى

ههولّددهم وره و گیانیکی تازه پهیدا که، وره رابوردو و ئهو رۆزانه‌ی که لە
نارتیستۆ بەیه کەوە بوبین."

لە قىسە کانى دلگران بوم، چونكە سەيرم كرد بەو قىسانەي دەيھەرئى ئەو شتەي کە
من خۆم تا ئەندازى دەيھەك دەمىزنى پىيم بلىتەوه. پىيم بلىتەوه کە ئەو گۆراوه و
ماويسيه کەي جاران نىيە.

شىيىكى دىكىدە ئەو رۆلە كەي خۆى دەگىپا و زۇر بە چاكىش بەلام هەرچى بۇو
ھەر "رۆل بۇو" گوتى:

"ئايا ھەر بەپاستى وا ھەستەدە كەي؟ پىتسايدە کە دەبى شىيىكى لە دەست چوو
دەست خەينەوه؟"

ھەمدىس شانە کانى ھەلتە کاندىنەوە، بىرۋىيە کانى تىكىنان و شىيەدە كى راشكاوانەي
بەخۆوە گرت. ھەرچەندە دىيارىش بۇو قولۇ دەبىرەوە چووە بە مىنگەيە كەوە گوتى:
"نازانم."

"بەلام ماويس، تۆ حەز دەكەي وەك جاران بىيەوه. نا؟"
"بەلنى، ئەگەر وانەبوايە ئەورق نەدەھاتم."

"ئەوهش ھەر بۇ خۆى دەرفەتىكە.
"بەلام.. ج؟

"خۆشەويسىتە نازىزە كەم، ئەوە سى سال بەسەر ئەو دەمىدا تىيدەپەرى. سى سال
ماوەيە كى زۆرە. سەرەپاي ئەوهش من دەو ماوەيەيدا.. چۆنلى تىكىدەنم. پەروەردە
كراوم، مەشقىم كردووە و فيئر بوم، رىزىق دەلى من دەبى ھەمۇر رۆلىكى ھەست بىكم
تا بتوانم چاڭى بخويىنەوە تا كار لە خەلتكى دى بىكا. بەلام پىتساوابى ئەگەر كاتى
نەتوانم ھەست بىكم."

"مەبەستت چىيە؟ ئايا تۆ بە لانى منەوە ھەمان ھەست و نەستە کانى
جارانت نىيە؟"

مادام ثارنيتىز دواى ئەودى چەند جارييكانى بەسەرلى پەنجھەي بە توندى لەدەركائى
دا. بە خۆ و بەسىنېيە قاودوه ھاتە ژورى. ماويس بە زمانى ھەندەرانى شىيىك پىيگوت
و مادام ثارنيتىزىش زەردەخنەيە كى لە دلآن خۆشى كرد. دەحالىيە كىدا كە دەستى ده
كەلە كى نابۇو، ماوەيەك ھەروا بەدەم پىتكەننەوە قىسىيان كردن و مادام بەسەرنج و
ئاماژە بە منهەوە، لەدەركى چووه دەرى. ماويس قاوه كەي تىيىكىدە و قاشە كىيىكى كى
ھەلگەرت و دايپاچى. من سەيرى جى ددانە وردىلە كانى ويم لەسەر كىكە كە دەكىردى.
بە پىتكەننەوە پرسى:

"ئەوە بۇ، كىيىكى ناخۇي؟"

"نا جىڭەرەيە كى بىكىش چاكتە."

كىكە كەي تەواو كرد و قاپە كەي پال پىتونايە دواوه و دەستە کانى لەسەر مىزە كە
لەسەر يەك دانان و پرسى:

"ئەوە بىر لە چى دەكىتەوه؟"

"لە تۆ، كە ئىيىستا گۈرانييېتىكى گەورە و جوان و خۆشەويسىتى، چۆنم پىشىبىنى
دەكىر وادەرچووئى ئايا ھەقى من نابۇو كە دەمھەويسىت بىتىيەرمە بەرەستى رىزىيۇ؟
ئەو دەمى تۆ رازى نابۇوى، ئەدى ئىيىستا؟"

ھېنديتىكى بىز تىك بادان و گوتى:

"نازانم.. نازانم."

يانى چى، ئىيىستا ژيانات چاكتى نىيە؟"

"لە ھەندى لايەنەوە، با، بەلام خۆ مىرۇق ھەر لەسەر بارىيەكى نابى و
ھەروا نامىيىتەوه..؟
من گۆراوم، بۇ نۇونە من كە ئىيىستا دەگەل تۆدام، ھەولّدەدەم رابردوو بە
ئىيىستاوه بىگۇنجىيەم.

ياكاتى كە خەريكى گوتىنى گۈرانييە كەم ھەولّدەدەم كە ورەيە كى پىيويسىت لە
خۆمدا دەرخەم، دەزانى دەلىم چى و مەبەستىيەم لە ورە چىيە؟ ئىيىستا دەگەلە تۆشدا

"بهلىٰ." "هیچ نومیدنیکیش نیه پینکمهوه ببینه هاوسمهري يه کتری؟"
 "زنه کم ماوه و زیندووه."
 "جاوه پر غمه کانی ده چاومهوه برپن و گوتى:
 "باشه نیستا ثیدی له لای من ده میئیوه؟"
 "ته نه خشنه و پلانه که دامنابوو و به وييانم گوتبوو هاتهوه بيرم. من بؤیمه
 پاره لهو و درگرتبوو تا بردم و زيانیکی تازه دست پې بکمهوه.
 سمردپای ٿه مانه ش من نابي نهودم له بير بچى که تازه له زيندانی هاتوومه دهري
 و ڙنیکیشم ههیه. باشه بهو حالهوه من ده ڙيانی ماویسيدا چ بسوم؟ من تهناهه
 نهودنه پارهيم نهبوو که ههر خۆمى پې بژیهه. کي ڏالئي ٿيشم دهسته که وئي؟
 ماویسيش خۆ ههر له جيئيي کي ناميئيتهوه.. ههر رهنگه له بنهړه تيشدا لاواز و
 ترسنۈكىش بم، دهنا دانه دنيشتمن ئه و بير و خيالانه بکمهوه. ئه گهه من بېباک و
 جھيائىك بومايه هرگىز حيساپىك بزئه مانه نه ده کرد.
 له پر بىندنگىيە کە منى تىشكىاند و گوتى:
 "خۆشەويسته نازىزە كەم. چون بولو دووباره هاتييهوه لام؟"
 "چونكە هيچيديم بەرگەي دورىيت نه ده گرت."
 "نه دى ئه و سى سالهت چون توانى؟"
 "نه و له دهست مندا نهبوو، بهناچاري."
 "ده گەل نه دهشدا سى سالان خۆ لى ون کردم، و تهناهه نه توپست هر پىش بلىي
 له کوپش بولى. تو ههست و نهسته کانى منت هه موسر پر کرد. نیستا چون چاوه پى
 نهودي که ده ډيک چرکه ساتموه ختييکدا چرۇ و غونچەي گولى حمزه کانت پېشکونهوه؟
 چاوه روانىيە کي سهيره. تو نه وينداريم ده گەلدا ده گەي، و هه ده ده ميشدا دهستم پىوه
 ده نېيي. ماوهى سى سالان بى باس و خواس و همواليك به جيئم ده ھيلى. نه جا دېيەوه و
 ده ڦيئي منت خوش بوئتهوه و باهه مورو شته کانيش و دك جارانيان لى بىتهوه!"

"هه مان ههست و نهست؟ له پىشدا گوتىم که مرڙڻ له وانه نيه دواي سى سالان
 ههروهه کو خۆي بىت و ههست و نهسته کانى نه گۆپي. به تاييه تيش نه گهه ده
 ماویه يدا له ڦيئر کاريگهريي جزره پهروه رده و مهشق و راهينانى گيشدا بىت."
 "ئايا ده تههوي بلىي که ئىدي هيج جۆره ههست و نهستيكت به لاي منهوه نيه؟"
 "جارىيکي ديش چاوه شين و جوانه کانى که و دك دريای بى که ناري پر خهون بسوون
 له منهوه برپن و دهستي خسته سه رلاي چه پى سينگيي و گوتى:
 "با.. ليزه دان بهلام من هينددم ئه و ههسته ليزه دا پاراستوه و هينددشم به لى
 گرتتووه که نیستا ناکرى له پر بەرھەنداي کمى. ده زانى چ ده ڦيئم؟ ئه و عيشقەي که
 نه وندنه راسته قينه و پر کەفوكول و توندبوو، نه وندنه شتى درز و فيلاؤي و ساخته
 نارهوا پىوه لكا ههه مەپرسه."
 دهستم خسته سه رلاي چه پى سينگيي و گوتى:
 "ده بى دووباره زيندووى كەيەوه. من هيج کاتى هينددم تا ئه و نهندازه يه
 پىويست به عيشق و خۆشەويستى تو نهبووه."
 سه رخنييکي نهوازش گەرانه ي دامى و هىچى نه گوت.
 "ماويس، تو منت ههر خۆشىدەوي، و دنا؟"
 "بهلىٰ ٿازيزم."
 "و دك جaran."
 "نه."
 "نه دى چۈن؟"
 "نازانم."
 دهستيکەي ده دهستي مندا بولو كېشاپيي و به پەنجە ناسكە بۆيە كراوه کانى
 دهستي منى توند گرت و گوتى:
 "تو پىت خۆشە كه من، ئه و رىيەي خۆم درېزه پى بىدەم؟ گورانى بلىي، و هه
 مادام ڙانسى بى؟"

"ماویس، لبه‌ر نهود نهبوو.."
 "سویند دهخوی؟"
 "دهسویند بخو"
 "ماویس، کاتی که تو به منت گوت که میرده کمه دیه‌هه ویست تو
به کاربینی.."
 "تو شه کاته رکت لیبومه‌وه."
 "نا، کوئ بگره، من نهودم به خمیال‌داهات که نه‌گهه منیش، تو.. نهود له و
چاکتر نیم"
 "وهی، ده‌ته‌وی چونم قایل که‌ی؟ من نه‌دهبو نه‌هو راز و نهیینیم به تو گوت‌بايه، تو
به‌وه له من سلله‌میت‌وه. ده‌میشکی خوتدا خوت که من چونم نه‌هو زه‌هره ده‌قاوه‌ی به‌رناردي
ههروه‌ها نهودت هینایه به‌ر چاوی خوت که من چونم نه‌هو زه‌هره ده‌قاوه‌ی به‌رناردي
کردووه و ده دلی خوتدا گوتت" اوی.. اوی نه‌هو زن‌ه گوناه‌کاریکی ترسناکه و من
وازی لی دینم، ئیستاش که له‌لایه‌نى هه‌بوونیوه دارایه و هه‌یه‌تی و ناسووده‌یده" به‌لام
به بی‌وشیه‌کی روونکردن‌وه و بی‌هیج هه‌والیک به‌ره‌هه‌لادات کردم."
 هنه‌ناسیه‌کی قوولم له سینه‌ی هاته دری، نازام بخ‌هیتندم ههست به ماندووه‌تیه
ده‌کرد و بخ‌حوسه‌له و توانای به‌رگریه‌م نه‌بوو. نه‌یده‌توانی باوه‌ر به قسه‌کام بکات.
مه‌گمر نه‌وهی که هه‌موو شتیکم پی‌گوت‌بايه و که نه‌وهش نه‌ده‌کرا و هه‌رگیز نه‌دهبوو.
پی‌موابی و دک له‌هنج و نیش و نازاره‌کامن گه‌یشتیبی، توره‌هیه‌که‌ی نیشتمووه و به لی‌وه
لرزووه گوتی:
 "تو ویژدان و به‌زهیت تیدانیه، من ده‌وسی ساله‌یدا خه‌یانه‌تم له تو نه‌کردووه. تو
هه‌میشکه خوش‌هه ویست و سه‌روه‌ری من بخوی خه‌لکی ناویان نابووم ژانسی سارد و بی‌
کیان، ده‌گفت و به‌لین بدده که جاریکی دیکه‌م به ته‌نی به جی‌ناهیلی.
 بیریکم هاته‌بهر چاوی. ده‌سته‌کانیم ده ده‌ستی خوم گرت و گوتم:

به‌دنیاییک غه‌مو ثاخ و داخه‌وه گوم:
 "نه‌مانه هه‌مووی راست. به‌لام خو من نه‌گوراوم. له تو ش به‌ولاوه‌که‌سم خوش
نه‌ویستووه و شه‌وین و خوش‌هه ویستیه که‌م هه‌موه و له جی‌خویه‌تی."
 "به‌راست، به‌لام نه‌دهبو بخانم نه‌هو هه‌موه ماوه‌یه له کوئ
بووی؟" یه‌کجاريش وا؟"
 "وای ماویس!"
 به‌لای مندا چه‌میه‌وه و گوتی:
 "تو هه‌میشکه هه‌ر قسه‌ی خوت ده‌سلیتی، ئیستاش هه‌روا به‌لام و در‌هسویندی بخو
یا نه‌یدی لیم جودا نه‌بیه‌وه، یا نه‌مودتا له‌وره به‌دواوه هیج کاتی یه‌کت نه‌بینن‌وه.
من بی‌ئیختیار هاوارم کرد:
 "نه‌وه پیش‌نیاریکی سه‌خت و دژواره."
 "نه‌دی نه‌وه‌تی تو به سه‌رمنتدا سه‌پاند سه‌خت و دژوار نه‌بوو؟"
 "ماویس. تو تیناگه‌ی، تو ئیستاخاونی هه‌موو شتیکی چاکی، ئیستا هه‌
هونه‌ر که‌ت بارت‌هه قای هه‌موو شتیکیه."
 "وای، تو هه‌میشکه هه‌ر هونه‌ر که‌مت له پیش خومدا ویستووه! ده‌نگی منت له
پیش خومدا په‌سنه‌ند کردووه. نه‌دی من لبه‌ر چاوی تو هه‌ر جوان نیم، من لای تو زن
نیم، لیوه‌کامن گه‌رم نین. تو ته‌نیا هه‌ر ده‌ته‌وی من به پله‌وپایه‌ی به‌رزووه ببینی و
له‌وپه‌ری به‌رگریه‌وه گورانی بخ‌هله‌لک بلیم، که‌چی له جیاتی نه‌وه ده‌توانی بخ‌تاهه‌تایه
من لبه‌روباوه‌ش و نامیزی تو‌دام."
 "وای خودای خوم!"
 "تو به‌فرمی من له خوت دوره ده‌خه‌یت‌وه. نه‌وه کام ژنیک ده‌توانی به‌رگه‌ی بگری؟
بخ من ئیستاش ده‌خانم له به‌رچی سی‌سالانت به ته‌نیا به جی‌هیشتم؟ تو
نه‌تتوانی به‌رگه‌ی نهیینیه کی بگری که بخ‌م ئاشکرا کردی، من شیت و گیل بخوم ده‌نا
نه‌دهبوو شتیکی وات بخ‌درکیئم و پیت بلیم."

"من بەرامبەرى تۆ توانا يەكم نىيە، با ئەورۇز ھى ئىمە بى."

"گۈى بىگەرە. بىر لە سېبەينى مەكەرەدە. ئەورۇز ئىمەيە. دەبا بۆ ئەورۇز و ئىستاكەرى بىشىن."

٤٥

لەو دقىقەى بە دواوە دەك دوو مندالان كە هىچ غەمەيىكى سېبەينىييان نىيە دەزۇرەكەى تارىنتىزىدا هەر گۇمان و پىيكتەن. سەعات شەش ماويس دەبو بپرو. دەوهختى خوداحافىزىيەدا من پەنجە كانىم ماج نەكىدىن. بەلام دە دەمەشدا كە لىۋەكانم بەسەر لىۋەكانىيە بۇ دەمىزانى كە ئىدى بەختىيارى و خۇشى وشادىيە كە بۇمە نىيە و هەمۇر شىتىك تەواو.

ئەو تىيەتكۈشا ماويس بى بەلام هەر ژانسى بۇو و دە دىنياى ژانسى لۆكس و رازاۋەشدا جىنى مەنلىكى () تىيدا نەدەبپۇرە. گولە سورەكانى ماويس سىس و ژاكاو و بلىسەكانى ئەمۇر دامىر دبۇنە و راستىيەكەى دەبۇر هەر ھەمان دەقىقە ئەر شەھە بپويشىتىما، دوور كە تېباما يەوە. دە كاتى خوداحافىزىيەدا گوتى:

"بەيانى هەر ئەم كاتە." كاتى كە دوودلىيەكەى منى دىت گوتى:

"يەك ھەفتەي دى ئىمە دەچىنە پاريس" دوايەش بە پېشىنیارەكەى وي رازى بۇم و دە دلى خۆمدا گوتى: "تا ھەفتەيەكى دى هەمۇر شىتىك تەواو دەبى. باشە دەي دەبا ئەم چەند رۆزانە بۇ من يېت" ... تا ئىرە ھەقى خۆم بۇو.

ئەڭەر من هەر ئەم دەمىر رۆيىشتىما، ئەويش ھەولىي دەدا شتە كان لەبىر خۆى بەرىتىهە و مادام ژانسى سارد و بى بەزەيىش بە دواي كارى خۆيدا دەچوو. بەلام من نەرەيىشتىم و ئەۋەندە كەل و پەلەھى لە مارى لبۇن ھەمبۇر ھەيىنامە ژۇرەكەى مادام ئارنىتىز. مادام بەو ھاتنەي من زۇر خۆشحال بۇ ئەلبەتە ئەمۇر پىيى وانە بۇو ئەم خانمەي كە دىتى دىدەنەيە من خاودەنى پەلەپايە و جى ورىتىمەك بى، ئەمۇر ئەمۇر بە ناوى

كۆتۈرلىدە دەناسىي و دوايەشم زانى كە ماويس گۇتوويەتى كە لە يەكى لە موغازە كەورە كاندا ئىش دەكا.

لەبەرودى كە من لەوى - لەمەلە - بۇوم ھەمولۇم دەدا نەچمە سەر شەقامە قەلە بالغە كان نەكا كەسىتىك بىناسى.

ئىدى مادام ژانسى لە لەندەن گۆرانى نەدە گۆتەوە و رىزىوش ھەر لەبەر ئەخامدانى ھېنىدىك ئىش و كاران مابۇوە، رەنگە لەبەر دىتنەوە و ھەلبىزاردەنى شاگىرىدىكى تازىش مابۇويتتەوە. بېيار بۇو بەيانى رۆزى شەمە بەرەو پاريس بجۇولىن تا شەھى دووشەمە كۆنسىيەتەكەى ژانسى دەست پىيكتەر. دوايەش دەھاتنە لەندەن و دواي ئەمەش پىكەوە بۇ كۆنسىيەتى دى لە تەواوى ئەورۇپا تۆ بىلە بە دەوري ھەمۇر دىيابىدا دەگەرپان. خۇ من چوار رۆزى دەيش دەگەل ماويسى بۇوم.

رۆزى سى شەمە ھەر لەوى - لە ژۇرەكە - يەكتىمان دىتەوە، دەك بلېيى بېيارى دابى كە ئىدى باس و خواس و پرسىياران ھەمۇر بەلاوە بىنېيىن و لە خۆمان بەلاوە بېر لە هىچ شتىكى دىكە نەكەينەوە. ئەم ھەولىي دەدا ئەۋەندە سەعاتانەمە پىكەوەدەن پە تام و چىز و بە نرخ و تەواو خۇشى بى وەرچى ھەست و نەستە نۇوستووە كانە ھەمۇر و دەنگا بىنېتتەوە.

منىش لەو زىياتىر كە ھەر لە چاودەپانىدا دانىشىم دەنا ھەقى بەسەرھېيچەوە نەبى و دواي ئەۋەندە سوود لە تەواوى ئەم دەقىقانە وەرگرم و تام و چىزى بىكەم و دواي رۆيىتىشى دەيادى ئەم ساتەمەختانە دا نۇقۇم بىم.

چاكم دەزانى كە من دەبۇر دەبىرى دۆزىنەوە و گىرتىنى جىيەكى دام دەكشىتىيە كىدا كە كاروبارە كانم رېيك خەم تا ھەر بە رۆيىنى ماويسى منىش ئىنگىلتەرەي بە جى بېللەم. بەلام من ھەولىي دەدا كە ئەم ماواھ كورتە بە بى چەند و چۈون تىپەرپىنم و بېرى جودا يى و خەيالى لېيك دابىپانى لەسەر دەركەم. عىشق ھەرگىز ناگەپىتتەوە. دواي ماوەيەك دابىپان و جودا يى، ئەن و مىردىش دەگۇپىن.

"دیتی یانه نا"
 "نا تازیزه کم، وازیتنه با هر لیره بین."
 "بۆ ده رۆژان دەچمه پاریس، و کەچی تۆ دوایین داوای من رەتەدە کەیتەوە کە هەر
 وەک جاران ده ژوورە کەی مندا میوانم بی."
 هەر چەندەم شیئر وریوی ھیتەنەوە یلیتی پارامەوە نەچووه گوئی و نەیسەلاند.
 "تاکەتم نەدەیەی کە دیتی لیتە ناپۆم ئەم شەو تا بەیانی ھەر لیره دەمیئەوە.
 هەرچەندە ریزیوشن شیئت و هار و تووړه دەبی، هەر دەمیئەوە."
 "ماویس!"
 "گوناھی تۆیە. تۆ من وا لیدەکەی. بەلین بده دەنا ئەو کارەی هەر دەکەم."
 "واز زۆر چاکە، من دژایتەتیه تۆم پېشناکری، با ٹارەزووی تۆ بی."
 "بۇ ناتەوی بی؟ بلی، تۆ دەلیتی خۆشەدەوی، نا."
 کاتى ئاوا بەو ناوازەوە دەدوا ھیتەنەدی دى تەپ بېرو خۆشەویستەر لە بەر دلاتر
 بۇو، دەستیم گرت و گوت:

"ماویس، باوەرکە، زۆرم حەزلیبیه بیم، بەلام نەھاتنە کەم چاکترە."

"بۇ، باشە بۇ؟"
 "ریزیو.."

"وەی، من هەر فاتیحاش لەسەر ریزیوی ناخوینم، و بەھیچیشى نازام، خۆ تازە
 نېیستاش ھەرشاگردى وى نیم، من هەر خۆم ریئم داودتى سەرپەرشتى کارەگانم
 بىکات و بېرایوە!"

"ماویس ئەدە کاتىئىك ئەو قەرداجە مەجارستانىيە دەربارە دەنگى تۆ و
 خۆشەویستە کەی تۆ پېشىبىنى كرد نەیگوت جارىيکى دىكە تۆ
 عىشقة كەت نابىينيە وە؟"

من لە بەر دەمی وى دانىشتىبوم، چەمەمەوە و سەرمى بە سىنگى خۈيەوە
 كوشى و گوتى:

من و ماویس دەو ماوەی جودا یەيدا رووبەرپووی تاقىكىردنە وەی زۆر سەخت و
 ناھەموار بۇوینەوە. پلەو پايەی وى رۆژ بە رۆژ بەر دەرسەر و ژيانى منىش بەر دەرە زېر
 دادەگەرە. بەلام ئەو دەمەی دەباوهشىم وەردەتىنە و ھەستم بەگەرمى ھەناسەی دەكەرە،
 لە خۆشيان و لە كەفوکولى ھەلچۈرنى ئەو ھەست و نەستە و ئەو زىنەدەخەونانە،
 ئەو دەچقۇوە کە ئەو ژانسى بى وينە و گۆرانىبېرىنى خۆشەویست و شازىزە و
 منىش كەسيتى كى زىنەدان دېتۈرى بى رى و جىئەم. بەلام ھەزار جار بە داخەوە کە دواى
 رۆيشتنى بە تەنیا يى و بېكارىيەدا ھەموو ئەمانەم و دېر دەھاتنەوە و وەک كوتىلى
 مېشىكى دەدام.

پاشان لە دواىین رۆژدا کە بە خۆم دەگوت رۆژى جودا یە مەمە پېتى گوت كە رىزىز
 زانىویەتى كە ماویس ھاوارپى ھەمە. من بە قىسە كانى پېتىكەنەم و چونكە
 "ھاوارپى" يە كەشى من بۇوم كەيەم پېتەھات و چىزىم لىتۆرە گرت. بەلام ھەر كە رۆيىشت
 ئىدى يەك دىنيا نارەحەتى و پەشىمانى رووی تىكىردم. بەراستى من ھەر ئەو رۆزە
 بېرىام داپۇو دواىين مالۇوابى و خوداھافىزى لېتىكەم، بەلام ئەو ھات و دەحالىيکىدا كە
 قاوهى دروستىدە كەردى (لەسەر ئەوەي رېذبۇو كە ھەر بۆخۆي قاوهە دروستىكا) گوتى:
 "خۆشەویستە تازىزە کەم، ئىيمە بەيانى بەر دەپارىس دەچىن."
 "دەزانم، لەپېرم نەچۆتەوە."
 "ھەر بۇ ده رۆژان."

من سەرىيەكم بادا دە دلى خۆمدا گوت: "بلى بۆتاهەتايە."
 "زۆر چاکە. (دەستبەجى ھەستم كرد كە دەستبەردار نىيە و واز ناھىينى) كەواتە
 ئېمەش ئەم شەو دەيىكەينە جەژن "من و تۆ" ریزیو ئەم شەو دەگەل ھاۋىيەنەدا نان
 دەخوا ئازادم و تۆش بۇ ناخواردىنى ئىيوارى دىتىھە ئوتىلى، باشە؟"
 "من ناتوانم، جلم نىيە."

"جا قەيدى چىيە، خۆكەس نايەتە ژوورە کەی من و كەسيشى لى نىيە، دیتى یانەنە؟"
 "بەلاي منەو نەيەم چاکترە."

جله‌نویسه کان و ههر هه‌مودویان، چونکه من دلتنیا بوم که ثه و جلانه به تاییه‌تی بز شه و شه و کرابوون، که‌چی ثه و هینده‌ی پاره‌ی زیاد نبورو بز دهسته جلیکی شاوا، ثه و تازه‌ی کونسیتره‌که‌ی خزی گیپا بور، ههر بیوهش ناره‌حه‌ت بوم و هستم کرد شاوازی دندگه‌که‌م که گوتم "زانسی بی هاواتا" که‌می گالته‌جاريانه بور. باشه چون دهبو من ثه و باودشی خوم که بز ماویسی ده‌کرد و بز ثه‌میشی بکه‌مه‌وه. ثاخر ثه و جلانه بز ده باوهش و درینانی دروست نه کرابوون. بدهنگیکی غه‌مناکه‌وه گوتی:

"به ژانسیم بانگ مه‌که."

"راسته، داوای لیبوبون ده‌کم. بلهام تویه کجار جوان و به‌رچاو بوریت."

"هبر بوریه مانگ!"

ثه و تاسو په‌یوه‌ندیسیه دهبوو دهدنگی مندا هه‌بی نبورو، ههر چمنه ته‌واوی ثه و جوانکاری و رازاندنه‌وانه‌ی بز پیشوازی و میوانداریسیه من کرابوون تا سه‌رخنم راکیشن و دلیان پیخوش که‌م، که‌چی زیاتریان ناره‌حه‌ت ده‌کرد و ده‌مدیت که جیاوازیسیه کی زدرمان که‌وتونه تیوانیبهر و ههر چمنه‌شم هه‌ول و ته‌قللا دهدا زیاتر بگه‌ینه‌وه یه‌ک بی‌سود بور. بهو حالت شه و نه‌مدتوانی به‌غه‌مباري و رووی گرژ و مرج و مزن‌هه‌وه بی‌بینیم.. بزیه هه‌ولم دا منیش رۆلی خوم بگیرم. نهمه‌یان کاریکی دژوار نبورو شه‌رابی بزیتیده‌کرد و خواردنی دینامه پیش و به‌گه‌مه و گالته و پیتکه‌نینه‌وه سه‌رقائی ده‌کرد، ثه و بز میوانداریسیه من زور شتی مندالانه کرد بور. بیشگا له‌هی که من ده عیشق و نه‌وین و خوش‌ویستیه ویدا گه‌شم کرد و پیر بور.

پیتان وانه‌بی که ده رهفتار و هملس و که‌وتونه کانیدا ده‌گه‌لن من راست و دروست نه‌بوبی، نا، نا، ثه و هرچی ده‌کرد له ناخی ناخیه‌وه و له کرذکی دلیه‌وه بور به‌رامبهر به من، به‌لام گیانی هونه‌رمه‌ندایه‌تیبه‌که‌ی که چه‌ندین سال بور ده‌گیانیدا گه‌رابور، که‌م که‌مه‌ی تیتکلاو خوینی ببور.

دوای ناخواردنی لم‌سهر مۆبیله کان به ته‌نیشت سویه‌که‌وه دانیشتین، مۆم‌هه کانی سه‌ر میزه که چونه سه‌رده‌ی قه‌پاغی سویه‌که. ماویسیش به جله زیوینه کانیه‌وه ده

"ثه و ده‌گوت بهو سه‌رهی توکه خوش‌ویستی منی به‌لایهک هه‌ر دهباری، هیشتا هیچ نه‌بورو، باجاري بدبه‌ختیه کت به سه‌ربی ثه و ده‌می به نه‌مانی تو با عیشقه‌که‌ی منیش سه‌ری تیدا بچی و نه‌مینی.

"جا باشه تو چورزانی که من تووشی به‌دبه‌ختیان نه‌بورو و بلهام به‌سهر نه‌هاتووه..?"

"نا، خوانه‌کا. هیوادارم هه‌میشه له به‌لایان به دور بی.

بز ناخواندنی چوومه میوانخانه‌که و به دهستوری مادام ژانسیش منیان برده ژووره‌که‌ی. چوومه ژووریکیمه‌وه که له هه‌مورو ثه و ژوورانه بچووکتر بور که له پیشدا دیبوبون، میزیکی دوکه‌سی زور به‌سه‌لیقه‌وه تاماده و رازینه‌رپووه. کولدانیکیان گولی سور له ناوه‌راستی میزه که دانابورو و به چوار ده‌وریشیدا مۆم ده شه‌معداناندا ده‌سووتان، و په‌رده‌ی په‌نجه‌ره کان دادرابونه‌وه. روناکایی ژووره‌که هه‌ر ئی مۆم‌هه کان بور.

مۆم‌هه کان به بی‌لیسه‌ی بی‌لهره و نه‌فسونا ویانه‌وه ده‌سووتان. زور به‌جوانی دیار بور که ئه‌م دیمه‌نه به نه‌خشنه و راوه‌که‌رپه‌وه ریک خرابوو، ودک که‌سیک چاوه‌رپی نه‌ستیره‌یه کی سینه‌مایی بی. کوچمه چاوه‌رپانیه‌ی. ده‌ساته‌یدا بور که ده‌ر که کرایه‌وه و ژانسی په‌یدا بور.

جله زیوین و جوانه هوشبهره‌که‌ی ده‌برابر روناکیه مۆم‌هه کاندا جیلوه‌یه کی تاییه‌تی هه‌بورو. ساتیک ده نیو ده‌کیدا راوه‌ستا ودک بیه‌وی کاریگه‌رییه جوانیه‌که‌ی خزی به‌سهر مندا تاقیکاته‌وه، گوتم:

"واي ژانسی بی هاواتا، ثه و خەلکه‌که که دلین تو بی‌وینه‌ی و هاوتات نییه‌هه‌قیانه."

هه‌ر ئه‌وندیه ئه‌و قسانه‌م له زاری هاتنه ده‌ری، په‌شیمان بور مه‌وه، چونکه روخساره چاوه‌رپیه‌که‌ی که ودک مندالیکی به‌تاسه‌وه چاوه‌رپی نه‌نجام و کاریگه‌ریه خز نواندنه‌که‌ی خزی بور، تیک چېژا، هه‌مورو شته کان مندالانه بورون، مۆم و گوله سور و

و پیش نهودی بتوانم پیشی پی بگرم و نه هیلم، تمنانه ت پیش نهودش که بازام
دیده‌وی چبکا، هه مهو گوله کانی تیکرا له گولدانه کان و سه رهودی سویه که تیکمهوه
لولدا و هه مهوری به تیکمهل و پیکله‌وه اویشتنه به رپی من.
"هه مهو، ههر هه مهوران فری ددهم. من بهیهک دنیا خوشحالیهوه نه وانم کرین، له بر
تزو، چونکه له روزانی را بردودا، بهر له ههر شتیک، تو نه و گولانهت دایه من، و
یه کهم شهودی کوئنسیرته کهشم، ههر گولی سورت هیتنا، من نه وانم خوش دهیستن،
به لام نیستا له هه مهوران بیزارم."

"ماویس، نازیزه کهم نه کهی، منیش حمزه لوانه‌یه، گوی بگره بزانه دلیم چی.
به لام نه و گوئی له قسهی من نه بیو. دهستی له دهستم کرده و به رهندگی په‌ریوه و
چوانی پرگر و، وبسکه زیرینه کانیهوه که به‌لولاياندا شور ببوونهوه گوتی:
"نا، نا، من هیچم ناوین، هیچ، هیچ."

نه متوانی پیشی پی بگرم. به زهیوهه داکوترا بیوم.

دوایه قهیتاني سه‌ر شانی کراسه سیمداره کهی پساند، به جوئیکی وای تینووسا
هه مهو سیمه کهی به گوئی و دربیو. نه و ده می، به جووله‌یهک، مۆمه داکیرساوه کانی
سه‌ر قهیاغی سویه کهی هاویشتنه سه‌ر گوله کان. مۆمه کان کوژانهوه و ده‌تاریکه‌دا
به راکه راکه خوی گمیانده من. به ناله نالله خوی ده باوهشی هاویشت.
"وای نازیزه کهم، خوش‌ویسته کهم، کیانه کهم، هیوای زیانم."

۴۶

نازانم ثیدی چیت بۆ بنووسم؟ نه مده تواني لعوی جودا ببمهوه و هه لیم. بهیانی نه و
شهوه به‌دو پاریس چوون. منیش ههر چووم، ثله‌ته نه له گله‌واندا، به لام نه و
دەیزانی که دده‌مان شه‌مندەفردام.

دووباره داستانی مادام ژانسی و هاوارییه کهی که‌وتوه سه‌رزار و زمانان. من
شاره‌زاپاریس نه بیوم، به لام نه و هه مهو کون و وقوژبینیکی پی‌دەزانی و شاره‌زا

نیو کورسیه که‌دا به ماتییه کهوه دانیشت. شارای گوله سوره کان ده‌سویه کهیدا و دک
ثاگری ده‌چوون. ههر چه‌نده تینوو و شاره‌زوو مهندی ماویسیکی بی ریا و بی که‌ش و
فش بیوم، به لام نه مهیان ژانسی بیو که به هونه‌رمه‌ندیسیه کی شاعیرانه، و هیوا و
ئاوات و خهون و شاره‌زوو کانهوه سه‌رگه‌رمی ده‌کردم. له په‌هودای بیروخ‌یاه کانی
پساند و گوتی:

"بلی بازام بیر له چی ده که‌یتهوه؟"

من که به‌دو پشت پالم دابووه. ده‌ستیکم به‌رولای وییه و دریش کرد، نه و
ده‌ستیجی دهستی خوی ده‌دستی نام:
"پیمونیه، هه‌ستده کهم، نیمه له تارتیستتو یه کجارت زور کامه‌ران و
به‌خته‌وهر بیوین."

"یانی نیستا، لیره وانیت؟"

"زور جیاوازه."

به ناره‌حه‌تیوه و هرسوورا و گوتی:

"چ شتیکت پی ناخوشه و حهزی لی ناکه‌ی؟"

"هه مهو شتیکم پی‌خوشه و حزم لییه‌تی."

"نا. شتیک هه‌ر ده‌بی هه‌بی. بۆخوت بیلی، من نازانم." سه‌ر نجم تیپری. له په‌دهستی بۆ تاجه گولیتکی برد که قژه‌کانی رازاند بیوه و لیی
کرده و هاویستیه به رپی من.

"نهوه بیو؟ نهوه بیو که چاوت پیی هه‌لنه‌دهات؟" (دووباره ده‌یویست رازیم
کاتمهوه) گوتم:

"من هه‌میشە قژه‌کانی تۆم خوش ویستووه."

"وای؟ به لام تۆ هه‌میشە منت به ساده‌یه و خوش‌دوی؟" راپه‌ری و هاواری کرد:

"تو خوت چه‌ندین جارت گولی سور داومی. منیش نه مشهو له‌بر خاتری تۆم
نهوانه داناون. به لام تۆ پیت ناخوشه و حهزیان لیتاکه، لیمگه‌ری با فریساندهم."

سویندم خوارد که دهستبه‌جی بچم و خهرجی خوم له نیش کردنی سه‌رکه‌شتیان
دابین کم. به‌لام کاره‌که‌ش ههروا ثاسان نهبوو، دهچوومه سه‌ر هه‌ر که‌شتیه‌کی،
دهبیست که ههزارانی لارتر و زرینگ و له تۆریاتر چاودریی ئیشن. سه‌ردرای
ئوهوش دهچوومه هه‌ر جیئیه‌کی له راپردووی منیان ده‌پرسی، له کوئی بووم. چیم
کردووه، بۆ ده‌مه‌وهی برقم. نا لهو باهه‌ته پرسیارانه.. تهانه‌ت يه کیئک پرسی ده‌لیئی
ده‌ته‌هه‌وهی له دهست پولیس هه‌لیئی؟ و يه کیکی دیکه گوتی "ئه‌ری براله ده‌لیئی تازه له
زیندانی هاتوریه ده‌ری؟"

نه قسانه له هه‌موو شتیکیان زیاتر نائومیید و بی‌هیوا و ناره‌حه‌ت ده‌کردم.
گوناهیشیان نهبوو، توشی زۆر که‌سی گومانلیکراو دهبوون. ده‌کرا بچمه يه‌کیئک له
بمندره نزیکه‌کانی لیسبن، پالما، يا جیئیه‌کی دیکه! تا ئه‌گه‌ر به‌خت يار بوو، دوایی
لەویوه بچمه جیئیه‌کی دورتر، به‌لام ئەم نه‌خشیه‌ش هه‌ر سه‌ری نه‌گرت. من به
تمواهه‌تی به تەله‌وه بوبو بووم.
ثایا ده‌کرا کاریکی له ناو له‌ندن بدزمه‌وه و دواییش ماویس بۆ‌کۆن‌سیئرته‌کانی
لیدا و بپروا.

ئه‌گه‌ر من کاریکم دۆزیاییه‌وه دهبوو دوای رویشتنی وی من هه‌ر لەوی‌له جیئی
خوم بیئنمه‌وه. به‌لام به دوای کاردا گه‌پانیش له جیئیه‌کی که خەلکه‌که‌ی ده‌یانناسیم
ئەسته‌م بوبو. من شتیکم به دواوه بوبو و بۆیه هەرگیز ئیش و کاریکی کوچاوم
دهست نه‌دکه‌وت.

لەسەر لیوی قوره‌ویلە‌که‌ی. دهو ژورره بچکوله‌که‌دا(که نیستا ئەوه خه‌ریکی شت
نووسینیم) له ژورده‌که‌ی مادام ٹارنیتیز دانیشتیووم و دهک خنکاویکی ده دریای
ناره‌حه‌تیاندا پەلەقاش‌مە.

کەتمه‌وه بیری قەشەی کەنیسەی "فیلیپی پیروز" دهستبه‌جی وازم لە‌ویش هیتنا.
قەشە چى له دهست دى؟ کوئی له پاکانه‌ی من بگرى؟ ئامۆڭگارى و پەندم دادات و
بلى" سه‌ریکیش لیېرە هەلیئنە؟"

بوبو. هه‌موو جیئیه‌کی پى نیشاندام. رۆزانه نزیکی سەعات يازده يه‌کتريان ده‌دیت
و سەعات چوار يا پىتچ ده‌هاتینه‌وه. شهوانه ژانسى بوبو و ده‌بوبو گۆرانى بلى.
هه‌موو پاریس ببۇونه هه‌وادار و لاپەنگرى وي، هەفتەیەك بەس بوبو تا ودک بت
بیپەرسن. من هه‌موو شهوى ئامادەی کۆنسىئرته‌کانی ده‌بوبوم و بە تاسەو شەوق و
زەوقىکى زۆرده بچووكتىن جوولە‌کانىم دەخستە ژىپ چاودىرىيەوه و دواين لە‌رەدى
دەنگە‌کەيم دەقوستەوه.

چاکم دەزانى که رىزىيۆ لە نبۇونى ماديسى توورەيە. جارىكىيان لىيم پرسى ئەرى
ج و دلەمىزىيۆ دەدىيەوه؟ قاقاچىيە کيىشا و گوتى:
"رېزىيۆ هەميشه دەستور و فرمانى جۆراوجۆر به من ده‌دات: له خەو، لەخۆراك،
لە تەندروستى، و ودرزش و شتى ترەوه، و هەميشه دەلىي: "ئەمەيان بۆ گۆرانى
گوتىن، ئەوهەيان بۆ دەنگ پىيۆستە."

دەميشكى خۆمدا وام لىيك داييه‌وه که له راسىيىدا من" بزوئىھەری ھونەرى ئەوم."
دەرۆزان له فەردىسا بوبىن و دوايەش هاتىنەوه له‌ندن. من سەرلە نوئى چوومەوه
لای مادام ٹارينتىز و لەوی دابەزىمەوه. تەۋنە مىھەربانە دووبارە چاوى به دىتنىيەم
روون بوبونەوه و زۆرى كەيف به هاتىنەۋىم هات.
يەكم شهوى گەرانەوى، ئەنجۇومەن و كۆپىكى راشكاوانەم دەگەلە خۆمدا گرت و
دەگەلخۆمدا كەوتە حەوت و هەشتان.

من يەكم رەزز بە سەد لىيرەوه، ئەو سەد لىيرەيە که بۆ نىيازىكى تايىھەتىم قەرد
كەدبوبو هاتبومە ئىرە، و ئىستاش تەنیا كەمېكى كەمى لىي ماوەتەوه. پاریس
شارىكى پى خەرجە و له هه‌موو شى خراپتە ده سەفەردىدا جل بوبو. كەسيكى کە
دەگەل مادام ژانسى، له پايتەختى فەردىساي، ناتى شەو و رۆزان بخوا، نابى هەر تاكە
يەك دهست جل لەبەركا. ھيندىكى بە گۈل كېنى درابوو. و ئەوه تائىستاش بەو چەند
لىرىي ماوەتەوه، هەمدىس هاتوومەوه تاكە ژورره نابووتەکەي نانكەرى.

ئىدى زيان زورانبازىيە و هەر تەنبا بە خۆزگە و بىرمايانىش بە مەبەست ناگەى. دەزياندا ھەلىكىم بۆ رەخسا و لە جياتى شەوهى سوودى لىيورگرم، بە ماويسىم بەخشى. لەو كارەش پەشىمان نىم، وەك بلىيى بۇنى خۆزم بۆ كامەن كىدىنى بسوونى وي تەرخان كربى. چىزىم لەو كارە دەكرد. بەلام بەدەختىيە كە دىئردا بۇو، كە ئەۋەندەسى شەيدا و پەرييەشانى ماويسى بۇوم و دەمپېرسەت، نەمدەتowanى ژانسىم ئاوا خۆشبوى. ئەلبەتە شەو ھونەرمەندىتىكى بىيەنە بۇو، من رېزم لىيە دەنا، بەلام ھەندى پىاوا دە زياندا ھەر تەنبا ژىنېكىيان خۆشەدەرى و ماويسى و ژانسىش زۆر لىك جودا بۇون. من سەرەدەمانىكە لە نارتىستىي، لەو جىيەزار و نەدارە و شەوشۈئە سادە و بىيەنارايىشتەدا، بەختىوەرتىرين بۇونمۇرەپك بۇوم و ھەركىز دلە خورپەيە كە دەگىان و لەشيدا نەبۇو. لەوانە بۇو ژانسى لەسەرتاواھ بەو جىاوازىيانە نارتەحت بىيەن، بەلام ھىتمەمى نەدەگرت.

ژيانى وي ھەر بەپاستى و ھەكىپتىيەت و بە دلخوازى ھەموان بۇو و وەك شەوهى ئەم ھەموو بىگە و بەردە و كىشىمەكىش و بىيەنە وبەرەيە ھەموو ھەر بۆ وي بۇوبىيە. واي! نەمدەزانى دواى رەيىشتىنى وي چەتكەم؟ دنیايى بىيەن دنیايەكى چۆل و ھۆل و بىيەننگى من بۇو.

ژيان بە بىيەن نىخ بۇو، لىتەر لە ئىنگلتەرەي. روو لە ھەر چىيە كى دەتكەم لەبەر بەدناوىيەكەي پىشۇوم ھىيچ جىيە كى بە خۆم ناگرم. ئىدى گولى سوور و مۆمى سوور دە ژيانى مندا مانايىيەكىان نەما و سرەنەوە، دەبۇو لە مەودوا بە دواى مۆمى بەزى سېپى و تاجە گولى بە قىدىلەر رەشەوە بىم.

بەلام شەوەم لە بىر نەبۇو كە كەس تاجە گول لەسەر گۇزى دزىك دانانى. خەلتكى مەنيان بەدز و پىاوا خرەپ و تاوانبار دەزانى، و كەچى من پىيمابۇو كارىكى چاك دەتكەم، و بۇ گەيشتن بەو ئامانجەش گوئىم لىيە نە بۇو داخوا پىاوا خرەپ دەبەم، دەسۋوتىم، يَا لەناو دەچم.

خەلتكى بەس لە تەنگانە و نائومىيەت و ترس و لەرز و نا ئومىيە دا مردىيان و بىر دىتەوە، كەچى ھەموو دەمىيە و لە ھەموو جىيە كى وەك تارمايىيە بە دوامانەوەيە و

لەوانەيە سەبرەكم باشتە تا ماويسى بۆ كونسىيەتكانى شەوروپا و ھەموو دنیايە و درې دەكەوى.

من دەمزانى ماويسى لەو سەفەرەي ناگەپەيتەوە و شەوهى دەشكەپەيتەوە ژانسىيە. لە جىيە خۆم ھەستام و ھەولۇم دا بىر و خەيلان نەكەمەوە. ھەر چۆنۈكى بۇو من ھېشتا چەند لىرەيە كەم بىيەن مابۇو. ژانسى، ماويسى، يَا چۆتىان حەز لېيىه بانگى كەن و ناوى لىيەن، زۆر دەگەلە مندا رووخۇش و بە سۆز وناسك و مىھەربان بۇو، و ئەلبەتە بچووكتىن و كەمتىن ئاگايە كى لەوە نەبۇو كە بە مىشىكى مندا دەھات.

ھەموو رۆزى دواى نىيەرەيان دەھاتە مالىي مادام ئارىتىزى تا من بېيىنە(چۈنكە من دەگەلەدا نەدەچۈومە پىاسە و كەپانى ناو كۆچە و كۆلەنە كانى لەندەن) و دەو ژورەيدا قىسەمان دەكەردن و قاوهەمان دەخواردەنەوە، و جەڭەرەمان دەكەشان، و ھەولىشمان دەدا دەھەموو شتىكىدا ھاۋاكار و ھاۋىپروپا و ھاۋاقسە بىن، بەلام جارى وابۇو لە پېر لە ناودەراستى قساندا بىيەنگ دەبۇو و بىرۇ تىك دەنان و بەوردى تىمەوە راپەدەما و سەپەيرى دەكەردم. وەك بلىيى لىيە خاترجەم و دلىنىانەبىيە.

پېيارى من شەوه بۇو كە بە ھەر شىيەدە كە بېرۇم، يېڭىمان ماويسى ھەر دەپرۇيىشت و منىشى لە بىر دەچۈوه، شەو بەرەپېش و بەرە لوتكە. بەرە سەر و سەرەرۇوت، و رۆز بەرۇز بەناوبانگەر و كەپەرەت دەبۇو و ئىلىدى من لە لايى و يىم جىي نەدەبۈزۈدە.

پېيىستىشى نەدەكەرە من دەگەلەپۈيدا بىم. داخوا چەند كەسى نائومىيەت، بەخەيالى پېر و پورچەوە رۆزانە ھەروا بەھىياو ئاواتى سېبەيىنە كە ژيانوە نۇوساون!

بەلام بۆ من ئىدى شەو جۆرە شانسە نەبۇو. باودەتان بىيەن بىزان من ھەموو شتىكەم بە ھەموو بارىكىدا لەبەر چاۋگەتىبۇو و خىتىندىبۇمىسەوە بەلام ھىيچ تروسکەيە كى ئۆمىيەتىم لىيە بە دى نەدەكەد و ھىيچ رېيە كى دام بۆ نەمابۇو جىيى سەرەنچ و تىپۋانىيەتىم بىيەن. لەوانە بۇو وەك بېيارام دابۇو بېرىيەشتىمايە و دوايەش وەك داستانى پەرييان بە دەستى پېر و سامانىكى زۆرەوە ھاتبامايمەوە ماويسىم دەست كەوتبايە، و كۆتايىيە كى جوانىش بۆ داستانە كەي و يۈيان دەپەخسا!

پیش بلی ده بی پردیک له ثاواز له نیوان من و خویدا هه لئنی. پردیک له شیعر و خونه سوزه کان.. به مجوزه دلنيام بهخته و دری به باله به هیزه کانی خویمه و به سهر گوره که مسنه و باله فری که ددکا. جله کام بسو پیاوی خوار کولانه که دفرش و پاره که شی ددهمه و مادام ثارینتر و داوشی لیده کم که نهونامه ویت بق پوست کات و بوت بتیری. بیگومان واي بق دچی که من دگه ل دوسته که مدا رؤیوم. به لام نیدی هرگیز نامان بینیته و. به راستی و دیمه تناهه که! سهیره چوئن و بیر هاته و، دیاره هیشتاش خو و خدو نه ریت و شیوازیکم هر تیداماوه.

ویویان دیگوت لوانیه نه داستانه يه کجارت به نرخ و بهها بیت، من نهودم به سه دلیره بهوی فروشت. راستیه که لیم قهرز کرد. به لام نووسینه که لای نهود، نهودی به ویم فروشت به سه رهاتی زیانی من بسو و نهودی دهشم وی بق بنیرم داستانی مه رگی منه.

رۆجهر دالتون له دایکبوی سالی ۱۸۸۲. زیانی وی تهنجا له سالی ۱۹۲۳ و ده دستی پنکردو له ۱۹۲۶ دا مرد. کابرایه کی بیزراوی درکراو.... لوهه زیاتر چی؟ پیشینه کاری جنه کیم تا بلیی بهز و دیار و گوره بسو و همه میشه لهنا خه و شانازیم به خویمه و ده کرد و خوم پی هه لدنا تا نه و رۆژهی که قازی نهوكارانه ده دادگایدا و هک پهروی بی نوییه به چاوی دادامه وه:

"له سرده دمی شهریدا قاره مانیکی نازا"

ده سه دمی ناشته وایمه شدا تاوانباریکی گیله که!

ویویان نامه وی دهست لمنو سینی هه لگرم، چونکه هر دهستم هه لگرم همه مسرو شتیک تهواوه. ویویان نه که شانسم هه بی لاشه کم ساغ بی و همه پرون به همه پرون نه بی نهود یانی مردنیکی هه روا به پیکه موته و نه خوکوشتن!

نه مشه و من باده نه و شانسه هه لدددم. نه مشه و ده گه ماویسدا، یا ژانسی نانی نیواره ده خوم و هر که پیکه که شم به رز کرد و نه واده زانی به سه لامه و له چاوی نهود. له بیرت نه چی که حمز ده کم بزانیته وه که وازم لی نه هیناوه و به جیم

له چهند هه نگاوی کمان زیاتر لیوه دور نییه، هیند بسه شاده میزاد هه را اوریکی بداته و بی بینی و بیناسیته و، هیند بسه مرۆڤ هه نگاوی شل کاته وه نه و پیشتکه وی. من ده توام ب کولانه شاره زایه کاندا ب پرۆم، ده زانم که شهوم هه ره به دواوه ده، نه و ده مسی.... یهک هنگاوی لمه رخ... و کار تهواوه.

٤٧

ویویان تو پیاویکی شهربیفی و من بچمه هه جیبیه کی تۆم هه ره بیره. نه وه چهند نامه که کانت بق ده نوسم و ده بپرکی خومیان ده نیم تا به هۆی وانه و تو بدۆزنه وه. ده مسی همه مو کاره کان به تو بسپیرم، هه ره نه بق توش زه جمهه ته، به لام چبکه م؟ هه روک گوتیشت، هیواردام نه و داستانه وابی قهربوی همه مو پەنچ و ماندو بونه کانت بکاته وه.

نازام چ له شتانه نه بکەم؟ جل وبه کیکی زۆرم هن. نه وانه شم همه مو بیه بعوه تاله دانیشتني گەل ژانسیدا تاپرو مەند و لیوه شاوه بەم،

ئیمە جورتیکی برجا و بروین و نه ویش له جبی لۆکس و پلەیه که کاندا ده گەل مندا همه میشه شاد و شەنگول و رازی و دیار بسو. ویویان زۆرم حمز ده کرد بیهینم، به لام "نه بیوا" چ لیکر دبایه که زرپ و زیندو بسو؟

پیم خوش بی بی بی، یا هه ره بیکی دیکه پیش بلی که له دهست نه و میردە هیچه رزگاری بسو و نهیدی با به تاره زوو خۆی میردیکی دی بکاته وه.

ویویان نیستا نیدی زۆر حمز ده کم ماویس بزانی که من وازم له نه هیناوه، چونکه نه و پییواهه وايه. خۆ تو خوت پیتندە گوت، پیشی بلی که هه گورانی بلی، بلی که من له قولا بی گۆپ و ده نگی ده بیس و همه میشه گویم لییه تی، پیشی بلی که نه گه ویستیشی مۆم و گولی سووریش بنیسری قهیناکا با بینیسری، به لام ده بی همه میشه هه ره بۆم بلی.

ئەو جا بە هارىيکارى پارىزەرەكەى كاروبارە كامان بەرىپىكىپىكى بەرپۇرەبرد و ھەرچى پىيۆست بۇو كەردىمان و تاجە گولىشمان لەسەر گۈزەكەى دانا. ئەركەكەى دىكەم ئەمە بۇو كە بچم و مادام ژانسى بىيىنەم و مەسەلە كانى ھەممو بۆ بىگىرمەوە. ئەو دىدەنى و چاپىكەوتىشم لە ھەممو شتىكى پى ناخۇشتىر بۇو. نازامن ھۆى چى بۇو كە من تا را دەدىيەك ماويىسيش بە گۇناھبار دەزانى.

پىش رۆيىشتىنەم جارىتىكى دىشىم نۇرسىنە كانى داللىقنى خويندنەوە تا بە دلىيائىھەوە بىزامن چ بە ماويىسى يىلىم، بۆ جارى دوودم ھەستىم كرد كە داللىقنى ئەوەي دە دلى دابۇو بى پەرەدە وراست و رەوان ھەمموسى بۆمن ھەملىپشتىوە. من بەرىزەدە سەيرى ئەو ھەممو گەورەيىھەي ئەوەم دەكەد.

من ھەميسە لايەنگىرى رۆجەر بۇوم، بەلام ئىستىتا ھەستىم دەكەد كە ئەگەر زىندۇو بايە، وەك برايە كەم خۆشىدەوېست، و ئافەرينى جوامىرىيە كانىم دەكەد.

بۆ دەبىي پىياوېيىكى واتىتكى بشكى و بىكەوىي، بۆ دەبىي قارەمانىتىكى والە كۆتايىدا وا لاواز و كەلەلا بىي؟ لە پەر يادداشتە بە قەلەم نۇرسراوە كانىم لە كۆشەيە كىيەوە چاۋ كەردىنەوە كە لەمە ويپىش نە مدېتىبۇون و ئاكام لى نەمابۇون. دە يە كىيياندا نۇرسىبۇو:

"لە مردىنى بەوللاوه ھىچ رىيەكى دىيم لە پىش نىيە، بەم شىيۇدە جىيەك دە دنىيائىدا بۆ من و وى نىيە، من ناتوانىم لەسى دوور كەمەمەوە و تا زىندۇوم ھەر دەبىي بىيىنەم و ئەو سەردان و دىدەنیانەش لەقە لە شىكۆمەندى وى دەدەن و لە پلەو پايەي كەم دەكەنەوە، و من بۆ ئەنەوش ئەو بەھە جىيە بگەيەنەم پارەيەكى كەلەنەم داوه و ئېستاش بۆ ئەنەوە، و تووشى ھىچ نەبېت و ھەردا لەسەر پېتى خۆى بودىسى دەبىي پازى لىيېتىم و بېرۇم. لە راستىشدا من دەچم لەبەر وى دەمرم."

دېسانەوە لە جىيەيە كى دىكەى نۇرسىبۇو:
"ئەگەر دەمتوانى بىھېيىم؟"
و لە چىيە كى دىش:

نەھىيەشتووە، ئىيدى دە ئەگەر گەلایە كى سەوزىش بى لە سەر گۆپەكەمى ھەر دانىن. من لە بەر شەوەي كە خەونە كامن ئاوا تەواو بۇون زۆر پەستم. لە بىرم ناچىتىمە كە تۆ كۆتايىھە كى جوانكىلەي جوانت بۆ داستانە كەي من دەويىست. چېكەم كە بە حەز و ئارەززوو تۆ نەھاتەوە و نەبۇو. رەنگە ئەگەر كاتىكى كە دووبارە پىكگەيىشتىنەوە، قەرەبۇوى كەينەوە، مەگەر لەپىش جىاوازى بخەنەوە ناو چىن و توپىز و كەسە كانەوە.

ئىيمە دە شەرىدا پىنكەوە بۇوين، و تۆ چاڭ دەزانى من دەلىم چى. بارودۇخى ئىستايى من وەك ئەو دەمانەيە كە دەمانىنى دەبىي دەفلانە سەعاتدا ھېرىش بەرين. لە بىرته ئەو كاتانەي دەمان توند دەبۇو و مېشكەمان خەرىك بۇو بېتقى، كەچى لە بەر چاۋ و لە بەر خاتىرى ئەوانىيەدى دەستان دەكەد بە فشقىيات و قىسىمى قۇر و جەفەنگان؟ ياد و بېرەرىيە كانى مەكەنە دەكرا بە كەسيان بلىيەن سەريان ھەلددادىيەوە؟

حەز و ئارەززوو، و غەم و نىيگەرانى، و كۆمەك و پېشىوانى و جارجارەش و يېنىھى زىنېكى، زىنېكى نەدىتىو و نەناسياو، زىنېك كە لە جىيە كىمان دېبۇو و سەرنجى را كېشىباووين، دە مېشكەمان دەچەقى، من ئىستا دە ھەمان ئەو حالەتەيدام. بەلام ئەجاردەيان و يېنىھە كە و يېنىھى زىنېكى غەوارە نىيە، و يېنىھى ماويىسە.."

لەدوا لەپەكەندا وەك بلىيە رىستە كان تېيك نەكەنەوە، ئەوەي بە مېشكەيدا ھاتبۇو نۇرسىبۇو. كاتى كە دواين رىستەم خويندەوە گۆتم "ئاي بىيەرەتان" بەلام لە دەلەوە ستايىشى مەرقاھىتى و بۇتىرى و ئازايەتى و يەم دەكەد.

٤٨

بۆكەن و دەن و بەخاڭ سپاردىتى پارىزەرىيەك نارەد لاي ئەيوا داللىقنى خىزانى، چوو بۇ كچە كەي دېبۇ و دواي بىستىنى باس و ھەوالە كە گۆتبۇوى كە دايىم نەساغە و ناتوانى بېتىنى. سەرەرای ئەنەوش كە باوكم سالانىتىكە و بە جىيىھىيەشتووە، و گۆتبۇوى كە ئەوان ئەمە بە ئەركى سەرشانى خۆيان نازانى بىتن و لەر و رى و رەسمە بەشدارى بىكەن و ھىچ ھەقىكىيان بەسەرەدە نىيە.

که همه مسوو شهو پی و پرسمه به قازانچی شهود بهلام قسسه‌ی کمسی ناچیته گوی و به قسسه‌ی کمس ناکا و دهلى هرگیز ناچمه سهر شانتو و گورانیش نالیم.

نه مدوزانی ج بلیم. دوودل مام. دهدیت که سکرتیره که ش شهودتا بهته‌واوی پهشونکاری و شیواویه‌وه سهیری من ده کا. ژانسی دیاره هر لمبه نادیاریه دالتونی ناره‌حده بووه و نهشیده زانی چوته کوی. لهوانه‌یه وای به خهیالدا هاتبیت که دووباره وازی لئی هینایت‌هه. چونکه بۆ دیده‌نیه وی شه و ههر چوته‌وه لای مادام ژارینتز و سه‌ریکی هر لیداوه‌ته‌وه. بسکرتیره که م کوت:

"من بۆ خۆم مادامی ناناسم، بهلام پهیامیکی مهیلهو گرینگ بۆ وی پییه، هۆی ناراھتیه مادامیش ده‌زانم و پیشموایه که دوای بیستنی شه همواله شیدی مان لە گوتونی ناگری. من گفت و به‌لینی شهودش ده‌دم زۆر بسیاسه‌ت و وریاپیه‌وه هه‌واله که بده‌می.

"تیوه نانانسی."

"نه خییر، پیمانیه ته‌نانهت هر ناویشی بیستبم. بهیارمه‌تی خوتان شه کارت‌هه بده‌نی، پیمانیه ده‌میینی و پیشوازیشم لیده‌کا."

"من کارت‌هه که ده‌دمی و چاودرپی هیمم‌هه‌تی توشم، مادام تابلیتی جینگه‌نه و بی گوییه.

تیمه هیچمان له ددست نایه و چمان پیتناکری. سنیور ریزیوش هیندی که روت‌تۆه ژیز کاریگه‌رییه که هرکاتی مادام توره ده‌بی، سینور حه‌جمی‌نی نامیینی و هیند ناره‌حده ده‌بی که شیدی له توانای مه‌شدا نامیینی هیچمان پیتکری و ده‌سته‌وستان و بیده‌ره‌تان ده‌بین"

"هر چوئیکی بی من پیمانیه کاره‌که لوه‌هی خراپتر که‌م." "راسته. بهلام شهودش بزانه که لهوانه‌یه مادام ههر ناپریش له کارت‌هه که‌ت نه‌دانه‌وه تمماشای کا."

"من شگه رزندووش بم نهک هه‌ر پشت به‌خۆیه‌ستن، به‌لکه ژیانی ویش تاریک و لیل ده‌کم و ده‌شیویت‌نم. کواته مردن هه‌زار جار له و کاره‌ی چاکتره بۆ من." و دیسان نووسیبوبوی:

"ویوان، کاتییک که شه‌و له من دوور بیت، ژنیکی چاکه، فریشتیه." "له‌وهی به‌ولاهج رییه‌کی دیم نهبوو که بچم و ماویسی ببینم، رۆجه‌ر وای هه‌ز ده‌کرد و منیش هیندی که‌توومه ژیز کارگریه وی و بارود‌خی حال و بالی ژیانه‌که‌یه‌وه که وام هه‌ستدکرد شهود بۆ خۆی له ژورتیه. وک شهودی به چاوی خۆی بی‌بینی داخوا دوایین راسپاردادی هه‌ز و ئاره‌زووه کانیم به جی گهیاندووه یانه نا. بهلام په‌رکاغه‌زه کانم هه‌موو خستنے چاوی میزه‌که‌وه و گالّم دا و دیپریکم له‌سهر کارتی ناوه‌که‌ی خۆم نووسی و به‌ولای دیتنی مادام ژانسیه‌وه که‌وتمه ری. ده رییه‌مدا و هیر هاتموه که شه و کونسیرت‌هه گه‌وره‌یه شه‌وشو له به‌رامبئر خانه‌دانی سه‌لته‌نتی و به ئاماده‌یه وان ده‌گیزدري، هه‌روا له خۆه دوودل بوم که شه‌گه‌ر شه و هه‌واله‌یه ده و جۆره کاتانه‌دا بۆ بیهم ده‌بی چبکا و چون بی، ئایا کاریگه‌رییه کی خراپی نابی و گورانیک ده‌برنامه‌که‌یدا ناکا؟ بهلام من هه‌نچار بیوم بچم چونکه بیهانی شه شهود شه و ئینگلتره‌ی به‌جی ده‌هیشت و دالتونیش نووسیبوبوی "پیی بلی." که گه‌یه ژوئیله‌که هه‌والی سکرتیره‌که‌م پرسی، بردیانه ژوریکیه‌وه. دوای چه‌ند چرکه‌یه‌ک سکرتیره‌که هاته ژوری و گوتی:

"فه‌رمایش‌تیکتان هه‌بوو؟"

"ده‌مهمه‌یه مادام ژانسیه ببینم! هه‌وال و پهیامیکی تایب‌هه‌تیم بۆ هیناوه."

تاوییک راودستا و گوتی:

"هه‌والیکی خوشه؟ چونکه مادام ژانسی تا بلیی په‌شیوه و توروه و شیواوه.. وک بلیی چاودرپی هه‌والیک بکا و شه‌گه‌ر هه‌واله‌که‌ی تیوه‌ش.. ده‌زانی که شه‌وشو کونسیرت‌تیکی گه‌وره‌مان ده‌گیزدري. هر دوو ئالیاحمزه‌ر له‌وین. له راستیدا شه‌وه پیروزی و سه‌رکه‌وتني ژانسیه و مادامیش به پیچه‌وانه‌وه مانی گرت‌ووه. شه و ده‌زانی

"چاره نیه. ئەگەر وابو ئیوە کارتەکەی بە دەنگىکى بلىند بۆ چۈيىننەوە دلىيام
كارى خۆى دەكا."
 "ئاغا، توخوا چبۇوه؟ ئیوە دەمكۈزىن."
 "مادام، ھەوالىتىكى ناخۆش بۆ ھېتىاون."
 "ھەوالى ناخۆش؟ لە..."
 "دېرەدا وەبىرمەتەمە كە ئەو ناوى راستەقىنەي رۆجەرى نازانى."
 "بەلى مادام، لەو پىياووهدى كە ئیوەيان زۆرخۆشەدەۋىست."
 "من نازام نەو لە كۆيىھە و چى بەسەر ھاتووه، بە منىشى نەگوتبوو كە دەچىتەوە
لای مادام تارىيەتنىز.
 من دويىنى لەسى بۇوم. مادام تارىيەتنىز بە سەرسامىيەوە گوتى كە رۆيىدە. پىيوابۇو
ئىمە پىككەوە رۆشتۈرۈن. ئاغا ئەو خۆشەۋىستىن كەسى منە. دەتسوام سوينىدى
نەوەش بىخۇم كە ئەۋىش زۆرى خۆشەدەيىم. بەلام نازام ج نەيىننەمك لە شارادابۇو كە
نەيدەدەۋىست پېتىم بلى. نەوە يەكمىن جار نىه. جارىتكى دىشى ئاوا بە جى هىشتۈرمە
رۆزىوە. من ئىدى بەرگە ناڭرم.
 "ئەو واز لە تۆ بىيىنتىن؟ ھەركىز."
 "بەلى سى سالانى بە جى هىشتىم، بەلام دوايە ھاتەوە."
 "مادام ئەو ھەركىز تۆى بە جى نەهىشتۇرۇ و وازى لى نەھېتىاوى، ئەو سى
سالىمى كە تۆ دەلىتى دەزىنەندا بۇو."
 "لە پى قىريشكاندى:
 "زىنەندا؟ گوتت زىنەندا؟"
 "بەلى مادام، زىنەندا، ئەۋىش لە پىيەناو ئىتەددە."
 "تىنەنگەم مەبەستتەن چىھە؟"
 "مادام، ئەو پارە كە دەبۇو بۆ مەشق و راهىنەن و فىئەرەن دەنگى تۆ بىداتە
رېزىيۇ نەبۇو، رووى لە ھەر لايەكى كرد بە نائومىتى و بەدەستى بە تالەوە ھاتەوە.

"چارە نىه. ئەگەر وابو ئیوە کارتەکەي بە دەنگىكى بلىند بۆ چۈيىننەوە دلىيام
سکرتىيەدە چاولىكە كە خۆى لەسەر چاوى توند و بەند كەدەدە و ئەو دېرەي كە
لە بن ناو و نىشانە كە خۆم نۇرسىبۇو بەھەرزى خۆيىندىيەوە:
 "ئارتىيەتنىز، مادام تارىيەتنىز، دەگەل ھەوالىتىكى گىرىنگ."
 "زۆر چاکە، بىزانىن چۆن دەبى."
 دواي يەك دەقىقە بە ھەلە داوان ھاتەوە و گوتى:
 "فەرمۇون" منىش كەوتە دواي، منى بىرە ژورىكى كە يەكسەر وام مەزەندە كەد
كە دەبى دالىتۇن دەو ژورەيدا نانى ئىيىوارىتى خواردبى. لە دوو وىنسە گەورەدى
ھونەرمەند بەوللاوە ژورەدە كە ج گۈل و بابەتى جوانكارىيە دىكەلىتىنەبۇو. ھەر بە
چۈونە ژورەدەيى من، دەركاپىيە كى دى كە دەكەوتە نىيۆنان دوورۇوران كرايىەوە و ۋانسى
بە خۆر رۆپىتىكى دۆشامبەرى بىرخۇكىيەوە كە كارتەكە مەنى دە دەستىدا گرمۇلە
كەدەبۇو ھاتە ژورىي، بە رووخسارىتىكى واوه ھات كە ئەۋەپەرى پەريشانى و شىۋاوى و
نارەحەتى پېتە دىيار بۇو بەرامبەر من راودەستا و گوتى:
 "ئاغا، مەبەستە كاتتان زوو بلىن."
 "مادام، بە يارمەتى خۆتەن ئاوام وەرمەگەن و واشم پېشوازى لى مەكەن."
 لە رستە بويغانەيى منەوە شلى كەدەدە و بەتاوازىكى گۈنجۈلەر گوتى:
 "ئیوە چەند رستەيەكتان لەسەر كارتەكە نۇرسىيە كەمنىيان يەكجار نارەحەت
كەدەبۇو، بە يارمەتى خۆتەن بەفرمۇون بلىن چ شتىكى ئىتەھى كەيەندەتە ئېرە؟"
 نەمدەزانى چۆناؤچۇن بابەتە كە دەست پى بىكەم. سەرەتتا كە بەم توورەيىەوە
دواندىمى، دەمتوانى بەبى ھىچ گۈنداڭە كىيە وى ھەر چى ھەيە پىيى بلىم. بەلام ئېستە
كە بەم موو رېزىر و يقار و جوانىيەيەوە بەرامبەر من راودەستابۇو و پەشىۋى و
پەريشانى و ۋاكاپىي لەسەر و چاوان دەبارى كارەكە لە من تېيىكدا.

به لئین و سوژ و پهیان و یه کبووستان ههروا و هک خوی ده نیوانیدا به زیندوویی و به نهمری بیتیتهوه.

ههروا بی جولله دانیشبوو، هیندھی سهھری خوی بهر دابزوه دەمچاویم نەددیت.
من بی تیبینی و بیتبه زهیانه ههموو شتیکم گوت. جاریکیشم ئەو سەرزەنشت
کرد و گوتم ئەو پارهیی کە دەبیویست ژیانیکی تازھی بی دروست بکاتھوە ئەویشی به
جل و بدرگ و گولى سوردا تا تۆی پی شاد کا. ئەوتھنیا سەرماییەک کە
نووسینەكانی بول له لای منی جیھیشتەن بەو ھیوایی کە فرۇشان پارەی کۆمپانیای
بىمەکەی پی يداتھوە. چونکە ئەو بىرەوەرییە سووک و ریسواپانیی کە بە ملى
داھاتبۇن ئازارى دەدا و تاي نەدەکرد. نەفسى ئەوەندە بەرز بولو کە تەنانەت دەگەل
ئیبۈشىدا نەدەتوانى وەك جاران بی، چونکە دەرسا ئەو شورەبى و نەنگىھ داوېنى
ئیوەش بىگرىت و بە ئیيەشەوە بنووسى.

سەرى شۇرۇت كەددوو و لەسەر دەستەكانی دانا.
"دەزىنداش، ئىستاش مەردوو.."

لەمەھەستەکەی نەگەيشتم بە توندىيەکەوە گوتم:
"قەيدى چىھ، زۆر لە گەورە پیاوا و مەرقە پېرۋەزە كانىش چۈونەتە زىندانى و
چەندىن كەسانىيەتىش لە پىناؤ بىرۇ باوەرە كانىاندا كىيانىان بەخت كەدوو و مەردوون!"
راستە... ئىستا ئیوە بە تەمان چېكەن، ئايىا ناثومىد و ناكامى دەكەن؟"
و دلامى نەدایەوە. وەك بىلەي روھى پى نەماپۇر و ھەرقچى هيىز و وزە توپا و تاقەتە
لەبەرى چۈرەبۈرە دەرى.

"ئاهەنگى ئەوشۇ چۈن دەگىپن؟ ئايىا ھەروەك چۈن کە ئەو دەخوازى گۆرانى
دەلەن و بەلەن و سۆز و پەمانەكانى خۇتانى دەگەلدا بە جى دىنن يانە نا؟"

بە دەنگىکى نووساوهوە گوتنى:
"پىتاوايە لەوەي ئەو دەيەوي زىاتر ھېچ شتىکى دىكە بىم؟"

ناچار بۇ ئەوهى تۆش بکاتھ گۆرانىبىيەتىكى بەناوبانگ و دەركەتوو ھات دزى كرد و
سى سالىش چووه زىندانى."

رەنگى وەك گەچى سپى ھەلگەپا. ھەموو رەنگۇرۇڭا دەمچاوى سەرنجەكانى
گۆران و بە دەنگىکى نووساوهوە گوتنى:
"ئەدى ئىستا، دوبارە گۈراوەتەوە؟"

"نە... ئەو مەرە" وەك كەسيكى کە خوی پى رانەگىرى رەتىكى بىرە، خۆم
گەياندى و قۆلەم گرت و رامتەكاند و گوتم:
"ئەو منى نارەزەتە لاي تۆ كە پىتەن بلىم ئەو ھەرگىز بە ئارەزووی خوی تۆي جى
نەھىشتەوە، ھەرگىز، ھەرگىز، تەنانەت ئىستاش، بە مردىنىش لە تۆ جودا نەبۆتەوە،
ئەو منى نارەدووە تا پىتەن بلىم ئىيەوە بۇ ھەتا ھەتايە و تەنانەت دە دىنیا ئەولاشدا
ھەر خۆشىدەۋىت."

چاوه ئالۇزەكانى دەمنەوە بېرىپۇن. لېيەكانى جوولانەوە، بەزەجەتم گۈي لېپۇر
كە دەيگوت:

"مەر، مەر، دەلىي مەر."

"ئەو لە پىناؤ ئىيەدا مەر، گۈي بىگە و داستانە كەت بەزەستى گۈي لېبى.
ئەو داواي لە من كەدووە پىتەن بلىم کە باوەرپى تەواوى بە ئىيە ھەبۈرە و
ھەشىھەتى، ئىيەش دەبى داوايەكانى وى رەت نەكەنەوە و قبۇليان كەن. ئىيە دەبى
بەرامبەر وى بە وەفاو بە ئەمەك بن. ئەو لە پىناؤ ئىيەدا چووه زىندانى، و ھەر لە
پىناؤ ئىيەشدا مەر. ئىيە دەبى ئەو لېپۇر دېيىھە ئەو خۆبەختكەرنە وى بېارىزىن."

ھەموو لەشى و دەلەزە ھات و قۆللى لە دەستى من تەكەندهوە. لەسەر كورسىيەكى
دانىشت و گوتنى:

"ھەموو شتىكىم بىي بائى."

من ھەروا بە پىوە ھەموو داستانە كەم بۆ گىرپايەوە و ئەوەندەشم گوت وەك چۈن
چاودەپانى ئەوهى كە پرە ئاوازىك لە نېيان ئىيەدا دروست بىي ھەرواش چاودەپىتىه کە

"له جیاتی بليت دهوانی به کاري بینيت.
"هیوادارم جیبی یه کیکی دیکه نه گرم.
"هموالنیریکی روزنامه وانی بوی هدیه، ثام
جیبی خویان ده کنه وه."

٩٤

چونی شه و شوه دی من بؤکۇنىرىته كە تەنیا لىبەر ھېيندى بۇ تا بىزام ماويس چ
بۇ حەسرەت و حەز و ئارەزووە كانى داللىقنى دەكە. لە دلەوە بەھۆى زۆر نارەھەت بۇرم
كە بى پەردە و بى بەزىيانە قوربانىيە كانى داللىق بە چاوى دادابۇوه، كىرانى شەو
كۇنىرىته ئە و شەوه دواي بىستىنى ھەوالى مەرگى رۆجھرى (ئەگەر شەھى بەپاستى
خۆشىدە و يېست كارىتكى گران بۇو.)

کاتیکی که ناو هوله که دانیشتم گوئی خوم بو همراه هوالیکی گهوره و بچوک و
بو هم رسیکی هله لخست. لمو په یامنیره جھیلوكهی ته نیشت خومه ودم پرسی:
"مادام ژانسی ته مشه و گوارانی ده لی یانه نا؟"
کوره تیو که همراه به دوای وتاریکدا ده گهرا ده ستبه جی پرسی:
"بز نهیلی؟ دیاره شتیکت بیستوه و هوالیکت پییه؟"
"هر گیز."

"نهدی بز نه و پرسیارهت کرد؟.."
 "هررو، تهنجا خیالام بز نه و چوو نه گمر هه رجاريکي نه ستيزه دی سه رشانز
 درنه که که خله که که هه ممو ناره حه ده بن."
 ده ددهمیدا خانه دانی سه لته نه تی هاتنه ژوری و به سروودی میللى بدرنامه که
 دهستی پیکرد. سفره تا ریزیو پارچه مؤسیقایه کی لیدا. هینده دی به چوست و چالاکی
 و تواناده لیدا سوو دیار بو و که جهنده به که بیف و به ده ماغه.

"نا نه لبته که نا، نه و نیویه خوشده‌یست و با وه‌پی پیتان بیو. به راستی نیویه شایانی نه و عیشق و خوشه‌یستین. به لام نایا ده‌توان نه و شو نه و به لین و په پیانه‌ی بهوتان دابوو بیهینه دی؟" ."
 "مهیلی و له سه‌ری مه‌رۆ. نه وه با سیکه له نیوان من و ویدایه."
 "زز رچاکه."

له جیئی خوی ههستا، به مندالیکی رهنگ پهريوه دهچوو. زورم زگ پیئی سووتا.
"ثایا نییوه جاريکی ديش دینهوه لام و شهودی همه يه و ماوه هه موويم پی بلین؟"
"ئیدي هيچ نه ماوه پیت بلیم، نییوه كەي دەرۆن؟"
"سبەينى بەيانى."
"باشتەر."
بەوهى كە دواى بىست و چوار سەعاتى دى لە ئىنگلتەرهى دەچنە دەرى لە دلّەوه
توشحال بۇوم.
كمىيەك وەستا و خودا حافىزى و مالتاوايى لە من كرد و لە زورە كە چۈرۈ دەرى.
ئۇ چاپىيەكتەنە كە زۆرى لى دەتسام تەواو بۇو. ھىوادار بۇوم ئەنجامىيکى
ناكى بېي. كاتى كە گەيمە دالانە كە سكىرتىرە كە چاودەرتىي دەكردم و لمۇي دانىشتىبوو.
ەر كە چاوى پىم كەوت لە جيئى خوی راپەرى و بە پەلە پەروزىيە پەرسى:
"چۆن بۇو؟"
"ەلەن بەن اىلەنەن بەندا ماڭلە."

سکرتیره که، ئەو مانى لە گوتىنى گرتبۇو. حەزم دەكىد پەيامى دەمى و ھانى بىدم و شتى وەپىر بىئىنمەوە. بەلام نىدى توانا و لېھاتووبى ئەبۇم سەرلەنۈ و جارىتكى دىش دەست دەوكاردى و دردەمەوە. گۆيم نەدايە بەشە كانى دىكەي بەرنامەكە. تا دوبىارە ئانسى ھاتەوە. ئەمچارىيان، بەندىنيا بەرەنگىتكى پەرىپەوە، بەلەش و لارىتكى بارىكەلەوە، لە لايدەكى پەرەد مەخەمەرىيەكەوە، دەركەوت. ئەم ئاوازە كە دەبۇو يىلى ئەمان ئەم ئاوازە بۇو كە سالانى پېشىۋو بۇ داللىق و دوايەش لە يەكەم ئۆنسىرتەكە خۇيدا گوتىبۇو. لەپەر وە ئەم پارچە هەرگىز لە بېر نەچۈرۈش رىزىيۇ ھەلبىزاردابۇو، زۇرمۇزگە بە ماويسى سۇوتا.

لە جىيەمى كە دەبۇو دەنگى دەكەل مۆسیقاكەدا رېكىيەتەوە، نەھاتەوە، نەشاز بۇو. وەك پەيكەرىتكى بىي جولە، لە غەمان ملى لاز بىبۇو. دەخەيالانەوە چۈرۈپ. رابەرى ئوركىيەتەكە ئاوازەكە دوبىارە كرددە، دىيار بۇو دەيىھەويىست سەرخىي گۇرانىبىتىدە كە راكىيەتەوە. خەلکە كە بەفسكەفسك كەوتىنەوە و دەستىيان بە جولە جولىي كرد. من بە پىشدا چەميمەوە، و بە نارەحەتىيەوە چاودپىي دوايە بۇوم. دوبىارە مۆسیقا كەيىشتەوە جىيەكى كە دەبۇو گۆيندە دەكەلى تىيەلەكى، بەلام گۆيندە وەك لەبەردى داتاشرابى، نارەحەتىيەكەى من گەيىھ ئەم بېرى.

لەپە دەنگى بەرز بىزۇدە، سەرتاپا ئاوازە كەر و لەوازەكەى دە دەنگى مۆسیقاكەيدا ونبۇو. ورده ورده سەرى بلند كرد، و چاوى بېرى نوختەيەكى نادىيار. كەم كەم دەنگە كە بەرز و بەھىزىتر بۇو، وەك بلىيىھىز و توانايە پىئەماوادكەي ورده و لەسەر خۇ كۆدە كاتەوە و تىيەنە و بەر خۇ دېيىتەوە. ئەمە دە دەل و دەرۈونىدایە ھەمۈرى تېكەل ئاوازەكە دەكەت.

حەشرى دەكىد، دەل و گىانى خۇي خىستبۇو سەر بالە ئەفسوناۋىيەكانى مۆسیقا و بەرەلائى خۇشەويىستە لە دەست چووه كەيەوە دەنارەد و لە بەر پىيىھەلەرەشت. هات و ھاوارىتكى بىي وېنەكى كەف و كول و ھەست و نەستى خەلکە كە بەرپا بۇو، پېرىزىيە ئانسى لىوانلىق و تا را دەدى كاملىبۇونى ھەلەكشا.

خەلکە كە بىي ئارامىيەوە چاودپىي ئانسى بۇون. دەو ماوەيەيدا و لە مانگىك كە متىش ناو و ناوابانگ و خۇشەويىستىيەكەي گىيىبە ئەپەرى. هەروەك شەوى يەكەم كۆنسىرتى ھەۋەللى رىزىيۇ دەستى گرت و ھىتايە سەر شانۇو ناساندى. ئانسى جلىتكى بىرخۇكى سېپى و سادە دەبەردا بۇو، و ئەوساد دېيەشى ئەمەيىنەدە دى زىياتر جوان كەردىبۇو. بچۇوكلىرىن چاۋىتكى بەرپۇي ئامادەبۇواندا ھەلەھىتىنا. دەستە كانى لىتكە گرى دابۇون و چاوى دەعەردىيەوە چەقاندىبۇون. بەشى يەكەمى بەدەنگىتكى ساف و زەنگدارەوە، بەلام سارد و سپۇ بىي كىيان پىشكەش كرد. كە لىپىۋە خەلکە كە ھەروا لە رووى ئەددەبۇو چەپلەيە كىيان لىدا، بەلام فسک و چىپ و چۇپان ھۆلە كە پىر كەردى، ھەرىيەكەو شتىتكى دەگوت خەلکە كە چاودپىي ئەم دەنگ و ئاوازە بىي گىيان و ساردو سرە ئەبۇون.

پەيامنېرەكەي تەنىشتەمەو پرسى:

"ئەمە چىبووە؟ بۇ واي دەلى؟ دىيارە ئىيۇدە شتىتكى ھەر دەزانن دەنا نەتەپرسى داخوا گۇرانى دەلى يانە نا."

"جا من چۈزۈم."

"ئاخىر من لە پېشەوە ئاواز و گوتىنى ويىم گۈئى لېپىۋە. مەرۇشى ھەلدەتە كاند و دەيىھەزاند. ئىيۇدە دەبىي گۇيتانلى بۇوبى. تا بىزانن دەلىم چى."

"ئىستاش دەنگەكەي ناياب بۇو."

"بەللى، بەلام بىي گىيان ساردو سپۇ بۇو. دىيارە شتىتكى ھەر ھەيە. دەلىن زۇر دل ناسك و تۈرە و لەسەرە. وەك بلىيى راست بىمن وايە.

"ئەمە جارەش دەيلەتەوە؟"

"بەللى، دوو گۇرانى دىش، گۇرانىيەكى عاشقانە و لايلايەيەك. رىزىيۇ دەيىھەۋى ئەوشۇنەر و تواناي ئانسى دەرخا. بەلام مادام غەمەتىكى ھەيە، لەوانەيە شەپىيان بۇوبى؟"

نىگەران ببۇوم و بىرم كەدەوە خۆزگە والە ناكا و نەدەچۈرمە لاي. راسپارەدە كەمى داللىق بە جىن نەھىنابايە چاكتىر بۇو. بەلام ھەر چۆنۈك بىي. لەسەر قىسىمە

بۆ جاری سیئه میش دەگەل ریزیویدا هاتەوە سەر شانۆ. هیچ گویى نەدایە هەمۇر ئەو کەف و کول و ھەلچۈن وەھەست و نەستانەی خەلکە كە، نە زەردەخەنەيەك، نە سەرخېیك، نە ئاورييىك، تەنەنیا ھەر وەك ھونەرمەندىيىك، ئەھە بۆي دىبارى كرابۇر ئەنجامى دەداو ھېچىدى.

شەوى ھەينى بەروارى ٢٠٠٧/٩/٢١
ھەولىير - گەپەكى موفتى
ودرگىپانى ئەم رۆمانە تەواو بۇو.

نەواي لايلايەكە بە دەنگىكى بە هيىز و گونجاو، و لەھەمان كاتىشدا دلىنەوايانە پېشىكەش كردا.

بىنگومانم دەو دەمانىيدا ھەست بە لەۋى بسوونى دالتسۇنى دەكىردى و ھەر لەبەر وىشبوو كە تەواوى هيىز و تواناي خۇرى بە كار دەھىننا، نەك لمەر ئامادە بسوان. لە كاتى گوتىنى لايلايەكەيدا وەك كەسىتكى كۆرپەي بە بەھەر باوداشىۋە بىيھەمۇي بىنۇينى، ھەروا پاش و پىشى بۇو. كۆرپەيەكى خەيالى. يەك فرزەندى خەيالى لە خۆشەويىستە ونبۇوه كەسى. بە گىانىتكى شەكەت و مانسۇدووە ھاتىمەوە ژۇورە كەم، روخسارى رۆزجەرم بەرددوام لە بەر چاوا بۇو، بەرجەستە و زىندۇو. بىي ئىختىيار گوتىم:

خوابكەم ماويس ئەوي لە بىر بچىتەوە.

بەيانى ماندوو و مەردوو لە كەف و كولى رابىدوو خۆم و دئاكا ھاتىم و يەكەمین بىر خەيالىكەم ئەوە بۇو كە رۆزجەر ئەو گىلىيەتىيە بۆكەر و بۇ بەھەر شىۋىدەيەك بۇو ماويسى نەھىننا؟ دوايمىش بېپىارم دا ھەرچى ئەو بىر و خەياللە غەماۋىزانە ھەيە ھەمۇوان وەلانىم. بەلام بۆ دەكرا كە دالتسۇنى مەردوو و ۋانسى زىندۇو بەو دەنگە ئەفسۇناؤيەيەوە لە بىر بەرىيەوە؟

چايه كەم بۆ خۆم تىيىكەد و رۆزىنامەي "تايزى" ملىك كەرددەوە، و سەھىيەتكى ئىرس و ئەھەپىم كەد. لە پېچارم بە وشەي دالتسۇن كەوت و ھەر كە خۇيىندەمەوە بىي ئىختىيار ھاوارىتكەم لە سىنەپەرا ھاتە دەرى "واي رۆزجەر، رۆزجەر بىي دەرتاتىم، بۆ رانمۇوهستاي؟ تو خۆت دەتكۆت جارى وايە بەختىيارى ئەوە تا لە سەرى كۆلآنى چاودەپىمانە، باشە بۆ رانمۇوهستاي؟"

رۆزىنامە كەم ئى رۆزى پېشىتى بۇو. ئى ئەو رۆزى كە دالتسۇنان تىيىدا ناشتىبۇو.

"... مادام ئەيوا، بىيۇزىنى رۆزجەر دالتسۇنى، لە پېپ بە راودەستانى دەن مەد."